

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΔ'

Τρίτη 11 Σεπτεμβρίου 2012

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας της Βουλευτή κ. Θ. Μπακογιάννη, σελ. 835
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 838,843,844,857,876,877,880,881,882,883,884,885
3. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 872

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων:

Προς τον Υπουργό Υγείας:

- i. σχετικά με την απορρόφηση κοινοτικών κονδυλίων για την ψυχική υγεία, σελ. 833
- ii. σχετικά με την πλήρη στελέχωση του Νοσοκομείου Λαμίας με ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, σελ. 835
- iii. σχετικά με την καταβολή των οφειλών των ασφαλιστικών ταμείων στο Γενικό Νοσοκομείο Μυτιλήνης, σελ. 836

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Κύρωση της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου "Ρυθμίσεις θεμάτων κεφαλαιακής ενίσχυσης των πιστωτικών ιδρυμάτων", της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου "Ρυθμίσεις θεμάτων εφαρμογής των ν. 3864/2010, 4021/2011, 4046/2012, 4051/2012 και 4071/2012", της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου "Ρυθμίσεις θεμάτων δημοσίευσης οικονομικών εκθέσεων πιστωτικών ιδρυμάτων και θυγατρικών τους, οι οποίες δραστηριοποιούνται στο χρηματοοικονομικό τομέα" και άλλες διατάξεις του Υπουργείου Οικονομικών", σελ. 838

2. Αίτηση Αντισυνταγματικότητας που ετέθη από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς/Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο, επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών, σελ. 839

3. Συζήτηση επί της αίτησης αντισυνταγματικότητας επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών, σελ. 839-844

4. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:

Η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: "Κύρωση της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου: "Λήψη μέτρων για την άμεση αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν από τα γεγονότα της 12ης Φεβρουαρίου στο Κέντρο των Αθηνών", σελ. 845

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Ε., σελ. 853-861
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Σ., σελ. 844-853
ΝΑΚΟΣ Α., σελ. 833-844
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ., σελ. 861-885

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ., σελ. 843
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Α., σελ. 857
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο., σελ. 882
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ., σελ. 843,883
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π., σελ. 838

ΜΑΡΙΑΣ Ε., σελ. 881,882
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ., σελ. 876,877,880,881,882,883,884,885

ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 838
ΝΑΚΟΣ Α., σελ. 838,843,844
ΠΑΠΠΑΣ Χ., σελ. 884
ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ Φ., σελ. 882
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε., σελ. 882

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΓΛΕΖΟΣ Ε., σελ. 872
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ., σελ. 872

Γ. Επί των αναφορών και ερωτήσεων:

ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ Ο., σελ. 835
ΖΑΧΑΡΙΑΣ Κ., σελ. 833,834
ΖΕΡΔΕΛΗΣ Ι., σελ. 836
ΣΑΛΜΑΣ Μ., σελ. 835,836
ΣΚΟΠΟΥΛΗ Φ., σελ. 833,834

Δ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΒΑΛΑΒΑΝΗ Ό., σελ. 854,855
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ., σελ. 875,876,877
ΓΕΡΜΕΝΗΣ Γ., σελ. 850
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ., σελ. 860,861
ΓΛΕΖΟΣ Ε., σελ. 862
ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ Κ., σελ. 859
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν., σελ. 851
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο., σελ. 847
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ., σελ. 857,858,883
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π., σελ. 872,873,876,884,885

ΜΑΡΙΑΣ Ε., σελ. 848,882,883
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 877,878
ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ Ι., σελ. 861,862
ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ι., σελ. 850
ΜΠΕΖΑΣ Α., σελ. 853
ΠΑΠΠΑΣ Χ., σελ. 879,884,885
ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ Φ., σελ. 844
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 855,856
ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α., σελ. 863
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ., σελ. 873,875
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ., σελ. 864,867,868,870,872,877,881,882,885

ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ Λ., σελ. 858
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε., σελ. 845
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν., σελ. 880,881
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ., σελ. 861

Ε. Επί της αντισυνταγματικότητας του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ., σελ. 842,843
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ., σελ. 839
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π., σελ. 840
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 841
ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ Γ., σελ. 843
ΠΑΠΠΑΣ Χ., σελ. 841,842
ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ Φ., σελ. 839,840
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ., σελ. 841
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν., σελ. 842
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ., σελ. 842

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΔ'

Τρίτη 11 Σεπτεμβρίου 2012

Αθήνα, σήμερα στις 11 Σεπτεμβρίου 2012 ημέρα Τρίτη και ώρα 18.00' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΝΑΚΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Η πρώτη με αριθμό 583/31-7-2012 ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Φθιώτιδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Κουτσογιαννακόπουλου προς την Υπουργό Τουρισμού, σχετικά με την αξιοποίηση των Ιαματικών Πηγών και της ακίνητης περιουσίας τους στο Νομό Φθιώτιδας, δεν συζητείται κατόπιν συνεννόησης Υπουργού και Βουλευτή και διαγράφεται.

Θα συζητηθεί τώρα η δεύτερη με αριθμό 478/27-7-2012 ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Αρκαδίας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου κ. Κωνσταντίνου Ζαχαριά προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την απορρόφηση κοινοτικών κονδυλίων για την ψυχική υγεία.

Στην ερώτηση του κυρίου συναδέλφου θα απαντήσει η Υφυπουργός Υγείας κ. Φωτεινή Σκοπούλη.

Ο ερωτών συνάδελφος κ. Κωνσταντίνος Ζαχαριάς έχει το λόγο για δύο λεπτά, για να αναπτύξει την ερώτησή του.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το τελευταίο διάστημα, μία ερώτηση του Ευρωβουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Παπανικολάου προς τον Επίτροπο της Κοινότητας για θέματα απασχόλησης, κοινωνικών υποθέσεων και ένταξης κ. Άντορ, σχετικά με την ψυχική υγεία στην Ελλάδα σε περίοδο κρίσης, αποκάλυψε και μας έδωσε τη δυνατότητα να μάθουμε ότι η χώρα μας μέσω του επιχειρησιακού προγράμματος Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού έχει δεσμεύσει για χρηματοδότηση της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης για το διάστημα 2007-2013 ποσό 241 εκατομμυρίων ευρώ από κοινοτικά κονδύλια.

Από αυτά μόνο το 3,3% είχε απορροφηθεί έως το φετινό Απρίλη για να φτάσει το 4% στο τέλος του πρώτου εξαμήνου, 10.236.000 ευρώ από τα διαθέσιμα 241.186.000 ευρώ.

Η χαώδης απόσταση των απορροφηθέντων σχετικά με τα διαθέσιμα, ο προφανής κίνδυνος απένταξης των έργων και η άθλια κατάσταση που επικρατεί στο χώρο της ψυχικής υγείας με το φετινό προϋπολογισμό μειωμένο κατά 50% έκαναν τους συναδέλφους Χρήστο Μαντά, Ανδρέα Ξανθό, Βασιλική Κατριβάνου και τον υποφαινόμενο να αναρωτηθούμε, τι ακριβώς συμβαίνει με

την ψυχική υγεία, τι γίνεται με την απορρόφηση των κοινοτικών κονδυλίων, πώς αποτυπώνεται η κατάσταση σε σχέση με τα τρέχοντα προγράμματα, τα στάδια εφαρμογής και τους ανάδοχους φορείς, ποιοι ευθύνονται για τις καθυστερήσεις, την ανάξια λόγω απορρόφηση και πώς η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Υγείας θα ενεργήσει ώστε να περισωθούν κοινοτικές ενισχύσεις.

Η γραπτή, καθυστερημένη κάπως απάντηση της κυρίας Υπουργού ομολογώ ότι ενίσχυσε τους φόβους μας. Αναφέρεται σε νομικά προβλήματα σε κάποια από τα έργα. Τι ακριβώς εννοεί; Αναφέρεται σε επαναπροσδιορισμό δράσεων και μετατόπιση προτεραιοτήτων, επισημαίνοντας και τον κίνδυνο απένταξης. Εκλαμβάνω την απόλυτη ασάφεια ως υπεκφυγή. Τα ερωτήματά μας παραμένουν. Τελικά, κυρία Υπουργέ, πείτε μας ποια είναι η κεντρική στόχευση και ο σχεδιασμός σας.

Θα παραμείνει το πρόγραμμα ένα πομπώδες δείγμα της εγκληματικής ανικανότητας των αλληλοδιάδοχων πολιτικών ηγεσιών και των στρατιών συμβούλων του Υπουργείου;

Πώς θα αντιμετωπίσετε τις καθυστερήσεις και τον κίνδυνο απένταξης των έργων;

Πώς θα αντιμετωπίσετε την επερχόμενη κατάρρευση του τομέα ψυχικής υγείας;

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Εγώ ευχαριστώ.

Θα απαντήσει η Υφυπουργός Υγείας κ. Φωτεινή Σκοπούλη μέσα σε τρία λεπτά.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΣΚΟΠΟΥΛΗ (Υφυπουργός Υγείας): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε, που φέρνετε ξανά τα προβλήματα της ψυχικής υγείας μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα.

Όπως ακριβώς είπε ο κ. Ζαχαριάς στο επιχειρησιακό πρόγραμμα Ανάπτυξης του Ανθρώπινου Δυναμικού σε αυτόν το τομέα της κοινοτικής βοήθειας έχουν ενταχθεί θεωρητικά 241.000.000 ευρώ από το 2007 μέχρι το 2013. Στόχος είναι να καταναλωθούν αυτά μέχρι το 2013 με πιθανή προέκταση για δύο χρόνια ακόμα.

Οι προτάσεις από τα διάφορα έργα που έχουν γίνει μέχρι τώρα είναι συνολικού προϋπολογισμού 174.690.000 ευρώ, δηλαδή γύρω στο 73,95%. Από αυτά υπάρχουν έργα τα οποία δεν έχουν νομικές δεσμεύσεις και που ο προϋπολογισμός τους ανέρχεται σε 108.000.000 και υπάρχουν έργα τα οποία έχουν προχωρήσει σε νομικές δεσμεύσεις εκ των οποίων σε ορισμένα υπάρχουν ορισμένα νομικά κωλύματα, όπως ήδη σας έχει ενημερώσει ο κ. Ζαχαριάς, αφού τον έχουμε ενημερώσει εγγράφως. Αυτά τα έργα τα οποία έχουν νομικές δεσμεύσεις αφορούν το 23,58%.

Παρ' όλα αυτά όμως, όπως ξέρετε, τα χρήματα τα οποία δίνονται για να προχωρήσουν τα έργα, δίνονται από το ελληνικό κρά-

τος και μετά τα παίρνουν από την Κοινότητα. Τα χρήματα τα οποία έχουν εγκριθεί από το Υπουργείο Ανάπτυξης για φέτος είναι 31.000.000 ευρώ. Είχαν δοθεί μέχρι τις 31-12-2011 7.000.000 ευρώ και το πρώτο εξάμηνο του 2012 άλλα 3.000.000 ευρώ και αυτό συνιστά το 4% της απορρόφησης των χρημάτων.

Εδώ τι βλέπουμε; Βλέπουμε αφ' ενός μία καθυστέρηση στην ενεργοποίηση των όποιων προτάσεων των οποίων φυσικά ευθύνονται αυτοί οι οποίοι ασχολούνται με την ψυχική υγεία και φυσικά η υποστήριξη από το Υπουργείο και αφ' ετέρου βέβαια η κεντρική διάθεση των χρημάτων είναι μικρή και δεν ολοκληρώνονται και δεν προχωρούν γρήγορα.

Όπως είπαμε και σας έχουμε γράψει, ορισμένες από αυτές τις προτάσεις έχουν νομικά προβλήματα, πράγμα το οποίο πρέπει να ξεκαθαριστεί για να είμαστε πάντα νόμιμοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υφυπουργού)

Θέλετε να σταματήσω και να ολοκληρώσω στη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Παρακαλώ, συνεχίστε.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΣΚΟΠΟΥΛΗ (Υφυπουργός Υγείας): Ορισμένα, όμως, απ' αυτά τα έργα τα οποία έχουν προταθεί αφορούν σε επεκτάσεις, ουσιαστικά, δομών ιδιωτικού μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, με στόχο να γίνονται παραπάνω τέτοιες δομές και μετά να χρηματοδοτούνται από το κράτος, πράγμα το οποίο είναι εξωπραγματικό. Δηλαδή, δεν μπορεί να γίνει αυτό. Ήδη το κράτος δεν μπορεί να χρηματοδοτεί τις υπάρχουσες δομές.

Το κράτος σήμερα τι σκοπεύει να κάνει απέναντι σ' αυτό το θέμα;

Πρώτον: να αξιολογήσει τη λειτουργία των υπάρχοντων δομών και γι' αυτό χρειάζεται χρηματική βοήθεια και όχι μόνο χρηματική βοήθεια αλλά και επιστημονική και τεχνική βοήθεια.

Δεύτερον, είναι αποφασισμένο ότι θα προχωρήσει οπωσδήποτε -και με τη βοήθεια φυσικά των κοινοτικών κονδυλίων- την τομεοποίηση της ψυχικής υγείας που δεν έχει γίνει τόσα χρόνια και είναι καθοριστική για τη σωστή οργάνωση των δομών, δημόσιων και ιδιωτικών, στην ψυχική υγεία.

Είναι αποφασισμένο να υλοποιηθεί να σταματήσει τη λειτουργία των υπάρχοντων ψυχιατρικών με τη μορφή με την οποία υπάρχουν τώρα και να αναπτύξει μέσα στις δημόσιες δομές, είτε στα νοσοκομεία είτε σε εξωτερικές δομές ή κέντρα ψυχικής υγείας, δημόσιου χαρακτήρα, ώστε να ολοκληρωθεί κάποτε -αν είναι δυνατόν- ή τέλος πάντων να πάρει έναν οριστικότερο δρόμο αυτή η περίφημη μεταρρύθμιση της φροντίδας ψυχικής υγείας η οποία έχει αρχίσει εδώ και τόσα χρόνια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Αν υπάρχουν κι άλλα, κυρία Υφυπουργέ, θα μας τα πείτε στη δευτερολογία σας.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΣΚΟΠΟΥΛΗ (Υφυπουργός Υγείας): Ευχαρίστως, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ο ερωτών συνάδελφος κ. Κωνσταντίνος Ζαχαριάς έχει το λόγο.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τα όσα είπε η κυρία Υπουργός, δείχνουν την αμνηχανία τουλάχιστον, θα έλεγα, της πολιτείας απέναντι στον τομέα ψυχικής υγείας, η οποία αμνηχανία φτάνει μέχρι την εγκληματική αδιαφορία.

Διότι αυτά που ειπώθηκαν σχετικά με την προοπτική αποασυλοποίησης και επανένταξης των ασθενών σε δομές και όχι σε άστυα ψυχιατρικά, όπως γίνεται εν μέρει μέχρι σήμερα, λέγονται εδώ και είκοσι χρόνια, αλλά δεν έχει γίνει και δεν έχει πραγματοποιηθεί το μεγαλύτερο ποσοστό απ' αυτές τις δομές.

Το πρόγραμμα που έχουμε μπροστά μας 2007-2013 περιλαμβάνει εκατόν εννέα τέτοια έργα, τα οποία αφορούν δράσεις, από οργάνωση συνεδρίων έως επιμέρους παρεμβάσεις ψυχιατρικής στους πληθυσμούς, έως εφαρμογή ολοκληρωμένης κοινοτικής θεραπείας -θα γίνει ποτέ αυτό;- έως ανάπτυξη δομών σε προστατευόμενα διαμερίσματα, κέντρα ψυχικής υγείας και ψυχιατρικά τμήματα, δηλαδή μία ολοκληρωμένη παροχή υπηρεσιών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας ψυχικής υγείας που θα έπρεπε μάλιστα να είναι αξιόπιστη, να είναι και δωρεάν.

Τελικά, επιμένω να δούμε και να συζητήσουμε για την κεντρική

στόχευση της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου.

Το σύνολο των έργων που έχουν ωριμάσει μέχρι σήμερα απορροφά το 14% των κοινοτικών ενισχύσεων. Είναι χαμηλό. Πώς αντιμετωπίζετε τον κίνδυνο απένταξης λόγω χαμηλής απορροφητικότητας;

Συζητήσατε τις δυσκολίες με τα στελέχη της κοινότητας; Υπάρχει ενημέρωσή τους, κάποια διαπραγμάτευση θα έλεγα;

Συζητήσατε καθόλου με την επιστημονική κοινότητα, δηλαδή την Ψυχιατρική Εταιρεία, τις τομεακές επιτροπές των ψυχιατρικών νοσοκομείων; Υπάρχουν προτάσεις;

Εξαγγέλλετε μετατόπιση δραστηριοτήτων. Είναι σίγουρο ότι παραμένετε πιστοί στη δημόσια ψυχική υγεία ή η μετατόπιση αυτών των προτεραιοτήτων θα γίνει προς τη μεριά των περιφημων αναποτελεσματικών ΜΚΟ;

Γιατί δεν προχώρησε το πρόγραμμα αποασυλοποίησης και επανένταξης; Γιατί δεν προχώρησε η δημιουργία ψυχιατρικών τμημάτων στα γενικά νοσοκομεία και η συρρίκνωση των ψυχιατρείων;

Είναι αντιφατικό να αναφέρεστε στη μετατόπιση δράσεων προς το δημόσιο -που θα συμφωνούσαμε απόλυτα- και την ίδια στιγμή να υποκλίνεστε στη μνημονιακή επιταγή για προσλήψεις ενός υπαλλήλου στους δέκα αποχωρούντες, πράγμα που δυσκολεύει τη λειτουργία των δομών που υπόσχεται το πρόγραμμα.

Είναι φανερό ότι τα ψυχιατρικά τμήματα, η ψυχική υγεία, αντιμετωπίζουν τεράστια προβλήματα. Το Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Λέρου πριν από λίγο καιρό εμφάνισε φαινόμενα υποσιτισμού των ασθενών. Το Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Τρίπολης είχε μόνο έξι ώρες θέρμανσης μέσα στο καταχείμωνο. Έχουμε κραυγές αγωνίας γιατί οι ιδιωτικές ΜΚΟ έχουν απληρώτους οκτώ μήνες περίπου τους εργαζόμενους.

Είναι φανερό, λοιπόν, ότι η ψυχική υγεία στραγγαλίζεται σήμερα από την εφαρμογή του νεοφιλελεύθερου καπιταλιστικού μοντέλου και των μνημονιακών πολιτικών στη χώρα.

Κύριε Πρόεδρε, τα μνημόνια βλάπτουν σοβαρά και την ψυχική υγεία. Οι ψυχικά ασθενείς όμως -μία ομάδα από τις πλέον ευάλωτες που επηρεάζεται άμεσα, που μαζικοποιείται από τις συνθήκες και τις επιπτώσεις της καπιταλιστικής κρίσης στον τόπο μας- χρειάζονται τη στήριξη της πολιτείας. Και είναι τεράστιες οι ευθύνες της τριτοκομματικής Κυβέρνησης, της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και της Δημοκρατικής Αριστείας, είναι τεράστιες οι ευθύνες των πολιτικών στελεχών που αφήνουν να διαφεύγει συνειδητά στην περίπτωση μας η κοινοτική στήριξη των 241 εκατομμυρίων ευρώ για την ψυχική υγεία, που αφήνουν, αν δεν συνεργάζονται, να καταρρεύσει χωρίς πόρους και εργαζόμενους το Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Εμείς, στο ΣΥΡΙΖΑ, είμαστε αντίθετοι σε αυτήν την πολιτική. Θα ανατρέψουμε αυτήν την πολιτική και την Κυβέρνηση και θα εργαστούμε για μία δωρεάν, αξιόπιστη δημόσια υγεία.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η Υφυπουργός κ. Σκοπούλη.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΣΚΟΠΟΥΛΗ (Υφυπουργός Υγείας): Κύριε Ζαχαριά, να ακούτε αυτά που λέω και να μη λέτε άλλα πράγματα. Να ρωτάτε και τον συνάδελφό σας που είναι δίπλα τον κ. Μαντά, που είναι ψυχίατρος και γνωρίζει καλά.

Όταν σας λέω ότι ελέγχουμε πού πάνε τα χρήματα, γιατί τα χρήματα πάνε εκεί που δεν όφειλαν να πάνε πολλές φορές, διότι γίνονται αλυσβερίσια μεταξύ του δημοσίου και του ιδιωτικού φορέα...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ: Να τα καταγγέλετε.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΣΚΟΠΟΥΛΗ (Υφυπουργός Υγείας): Τα καταγγέλλουμε. Δεν είναι μόνο η καταγγελία η λύση. Η λύση είναι να τα εμποδίσουμε και να διορθώσουμε την κατάσταση.

Κύριε Ζαχαριά, δεν ακούτε αυτά που σας λέω. Οι στόχοι μας είναι να εφαρμόσουμε την τομεοποίηση στην ψυχική υγεία, να αποασυλοποιήσουμε τους ψυχικά ασθενείς και να φτιάξουμε μονάδες όπως λέει ο επιστημονικός κόσμος, όπως λένε οι διεθνείς προδιαγραφές.

Εμείς απλώς προσπαθούμε να εφαρμόσουμε αυτά που έχουν αποφασιστεί εδώ και καιρό. Και αν εσείς αποδίδετε ευθύνες σε

μία Κυβέρνηση δυόμισι μηνών για την καθυστέρηση από το 2009 μέχρι το 2011 που δεν καταναλώθηκε κανένα χρήμα για τη ψυχική υγεία, λυπάμαι πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ευχαριστώ, κυρία Υπουργέ.

Η τρίτη με αριθμό 484/30-7-2012 ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Ηρακλείου του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με το νέο πρόγραμμα «Φροντίδα κατ' οίκον» που υλοποιούν οι δημοτικές επιχειρήσεις των Δήμων, διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

Η τέταρτη με αριθμό 117/2-8-2012 Αναφορά πρώτου κύκλου της Βουλευτού Μαγνησίας των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Μαρίας Χρυσοβελώνη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την μη πληρωμή νοσηλίων των ετών 2011 και 2012 από ΟΓΑ και ΕΟΠΠΥ προς το Γηροκομείο Βόλου, διαγράφεται κατόπιν συνεννόησης του κυρίου Υπουργού με την κυρία Βουλευτή.

Επίσης, η πέμπτη με αριθμό 539/31-7-2012 ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Β' Αθήνας της Χρυσής Αυγής κ. Γεωργίου Γερμενή προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την «απόδοση ποινικών ευθυνών σε τραπεζίτες για τις δανειοδοτικές πρακτικές των τελευταίων ετών», διαγράφεται κατόπιν συνεννόησης του κυρίου Υπουργού με τον κύριο Βουλευτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Βουλευτής Επικρατείας της Νέας Δημοκρατίας κ. Ντόρα Μπακογιάννη ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο Εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Θα συζητηθεί τώρα η έκτη με αριθμό 632/1-8-2012 ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Β' Αθήνας της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Οδυσσέα Βουδούρη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την πλήρη στελέχωση του Νοσοκομείου Λαμίας με ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό.

Θα απαντήσει ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Μάριος Σαλμάς.

Παρακαλείται ο κ. Οδυσσέας Βουδούρης να αναπτύξει την ερώτησή του σε δύο λεπτά.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ: Κύριε Υπουργέ, το Νοσοκομείο της Λαμίας είναι ένα νοσοκομείο που έχει ένα πολύ σημαντικό ρόλο στην περιοχή.

Ξέρουμε όλοι ότι υπάρχει ένα θέμα κατανομής των νοσοκομείων και υπάρχουν πάρα πολλά νοσοκομεία που υπολειτουργούν. Το Νοσοκομείο της Λαμίας όμως είναι το μοναδικό νοσοκομείο που καλείται να καλύψει ένα συγκεκριμένο πληθυσμό.

Σημειώνουμε ότι μόλις το 50% του προσωπικού που προβλέπει ο οργανισμός αυτήν τη στιγμή εργάζεται στο νοσοκομείο. Υπάρχουν χρόνιες ελλείψεις όσον αφορά τόσο το ιατρικό, όσο και το νοσηλευτικό προσωπικό. Αυτές οι ελλείψεις την τελευταία περίοδο αφορούν πλέον και βασικά ιατρικά αναλύσιμα και υλικά. Πιο συγκεκριμένα, υπάρχουν θέματα στη μαιευτική κλινική που λόγω της στενότητας και της μη επάρκειας κάλυψης των εφημεριών η συγκεκριμένη κλινική υποχρεούται να σταματήσει τη λειτουργία της μετά τις 3 το απόγευμα. Τα περιστατικά παραπέμπονται στο Νοσοκομείο της Λάρισας.

Επίσης, υπάρχουν πολύ σημαντικές δυσλειτουργίες στο Παιδιατρικό Τμήμα, στο Νευρολογικό, στο Ορθοπαιδικό, στο Πνευμονολογικό, στο Ακτινολογικό και σε άλλα τμήματα.

Η ερώτηση είναι: ποια είναι τα αίτια αυτής της χρόνιας υπολειτουργίας του Νοσοκομείου της Λαμίας και της πρόσφατης επιδείνωσης; Ποιες είναι οι ενέργειες του Υπουργείου για να γίνει η απαραίτητη στελέχωση σε νοσηλευτικό και ιατρικό προσωπικό;

Πιο συγκεκριμένα, ποιος είναι ο λόγος για τον οποίον μετατέθηκε ο δεύτερος νευροχειρουργός του τμήματος σε άλλο νοσοκομείο της Αττικής με αποτέλεσμα να μην μπορεί να καλυφθούν τα νευροχειρουργικά περιστατικά, γιατί υπηρετεί σ' αυτό το νοσοκομείο πλέον μόνο ένας νευροχειρουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε. Θα απαντήσει ο αναπληρωτής Υπουργός κ. Μάριος Σαλμάς, σε τρία λεπτά.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Ευχα-

ριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πράγματι, είναι αλήθεια ότι υπάρχουν σε μερικά περιφερειακά νοσοκομεία δυσλειτουργίες σε μερικά τμήματα και ελλείψεις, όσον αφορά στο ιατρικό προσωπικό.

Συγκεκριμένα, ως προς το θέμα που θέσατε για τον επιμελητή Β' της Νευροχειρουργικής, που έχει μετακινηθεί στη Νευροχειρουργική κλινική στο «Αττικό», πρέπει να σας πω ότι ο γιατρός αυτός μετακινήθηκε με τρίμηνη μετακίνηση. Δεν έγινε μετάθεση, όπως αναφέρατε. Τις επόμενες μέρες λίγες η προθεσμία μετακίνησης. Αυτό έγινε επειδή ανοίξαμε τη Νευροχειρουργική στο «Αττικό» τις πρώτες μέρες ανάληψης των καθηκόντων μας στο Υπουργείο. Αν θυμάστε, στο «Αττικό» Νοσοκομείο και μάλιστα χωρίς να δαπανήσουμε ούτε ένα ευρώ, κάναμε μετακινήσεις τριάντα νοσηλευτών από το Νοσοκομείο της Αγίας Βαρβάρας, Δυτικής Αττικής και με το προσωπικό αυτό άνοιξε μια πτέρυγα τριάντα κλινών που φιλοξένησε τη Νευροχειρουργική Κλινική, την Ουρολογική και την Γναθοχειρουργική Κλινική.

Όσον αφορά στο προσωπικό υπήρξε αναφορικά με τη στελέχωση της Μαιευτικής και της Γυναικολογικής κλινικής μια προσπάθεια να τοποθετηθεί και να προχωρήσει ο διορισμός ενός επιμελητή Β' ειδικότητας Μαιευτικής Γυναικολογίας. Ωστόσο υπάρχει το εξής πρόβλημα.

Η υπηρεσία δεν μπορεί να προχωρήσει την ολοκλήρωση της διαδικασίας αυτής, γιατί όπως ορίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 1 του ν.3833/2010, όπως αυτό τροποποιήθηκε στη συνέχεια, προκύπτει ότι από την 1η Ιανουαρίου του 2011 και μέχρι την 31η Δεκεμβρίου του 2015 ο αριθμός των αιτήσεων, προσλήψεων και διορισμών του μόνιμου προσωπικού και του προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στους φορείς της παραγράφου 1, του άρθρου 1, του ν.3812, δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος συνολικά από το λόγο 1 προς 5, δηλαδή μία πρόσληψη προς πέντε αποχωρήσεις.

Ειδικά και για το έτος 2012, ο λόγος 1 προς 5 διατηρείται και για τους φορείς της παραγράφου 1, άρθρο 1, του ν. 3812 με εξαίρεση τις δημόσιες επιχειρήσεις, Οργανισμούς και τις Ανώνυμες Εταιρείες του άρθρου 1, του ν.3429, για τις οποίες ο λόγος γίνεται 1 προς 10, δηλαδή μία πρόσληψη προς δέκα αποχωρήσεις. Οι αποχωρήσεις υπολογίζονται από την 31η Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους, που σημαίνει ότι έχει κλείσει για φέτος το πλαίσιο των προσλήψεων και αυτό είναι που δημιουργεί το πρόβλημα στο οποίο αναφέρατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο ερωτών συνάδελφος, κ. Βουδούρης, για τρία λεπτά.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ: Κύριε Υπουργέ, αναφερθήκατε στο Αττικό Νοσοκομείο και στις μετακινήσεις ορισμένου προσωπικού που έγιναν και θέλω να σας εξηγήσω για ποιο λόγο έγιναν. Δεν είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε μετακίνηση. Είναι ορισμένες μετακινήσεις, οι οποίες είναι αναγκαίες και αυτές που έγιναν στο «Αττικό» είχαν αναμφίβολα θετικά αποτελέσματα. Πρέπει, όμως, αυτές οι μετακινήσεις να έχουν έναν ορθολογικό σκοπό. Θεωρώ ότι το να μετακινήσουμε έναν νευροχειρουργό από ένα τμήμα σε ένα περιφερειακό νοσοκομείο που έχει να καλύψει τις ανάγκες των νευροχειρουργικών περιστατικών, αποδυναμώνοντας αυτό το τμήμα, δεν ανήκει στο πλαίσιο των ορθολογικών μετακινήσεων που έχουν γίνει ενδεχομένως σ' άλλα σημεία.

Γνωρίζω, επίσης, ότι υπάρχει η πρόβλεψη να καλυφθούν ορισμένες ανάγκες από επικουρικούς γιατρούς, κακώς ονομαζόμενοι «επικουρικοί γιατροί» γιατί ένας γιατρός δεν είναι επικουρικός, είναι γιατρός και θα έπρεπε να αλλάξει αυτή η ονομασία, αλλά αυτό είναι ένα άλλο θέμα. Το πρόβλημα είναι ότι δεν μπορούμε να καλύψουμε οριστικά τις ανάγκες ενός νοσοκομείου με μετακινήσεις επικουρικών γιατρών. Πρέπει να καλυφθούν οι οργανικές θέσεις βάσει ενός σχεδιασμού, ο οποίος θα είναι ορθολογικός και μέσα σ' αυτό βέβαια εντάσσονται οι βασικές ειδικότητες, όπως είναι η Γυναικολογία - Μαιευτική, όπως είναι η Παιδιατρική, όπως είναι η Ακτινολογία και η Νευροχειρουργική για ορισμένα νοσοκομεία, όπως είναι το Νοσοκομείο της Λαμίας.

Αρα, αυτό το οποίο περιμένουμε, κύριε Υπουργέ, γνωρίζοντας όλες τις δυσκολίες τις οποίες αναφέρατε είναι ορισμένα νοσοκομεία -επαναλαμβάνω- τα οποία είναι περιφερειακά νοσοκομεία που παίζουν καθοριστικό ρόλο στην εξυπηρέτηση των αναγκών

της επαρχίας, αυτά να μπου κατά προτεραιότητα και να πληρωθούν αυτές οι θέσεις κατά προτεραιότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Θα απαντήσει ο Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας ο κ. Σαλμάς.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Κατ' αρχάς, θα πρέπει να σας πω ότι θα δώσω εντολή να γυρίσει πίσω ο νευροχειρουργός μόλις τελειώσει η τρίμηνη μετακίνηση. Επειδή είστε συνάδελφος γιατρός και γνωρίζετε πολύ καλά τα θέματα των νοσοκομείων, πράγματι όταν ένα περιφερειακό νοσοκομείο έχει έναν νευροχειρουργό και το αποδυναμώνει, όταν εφημερεύει σε ένα τροχαίο ατύχημα δημιουργείται θέμα. Αντιλαμβάνομαι το δίκαιο αίτημα και την αγωνία και θα το κάνουμε.

Όσον αφορά τους επικουρικούς να σας πω ότι -όχι ότι είναι τίποτα σπουδαίο που λύνει όλα τα προβλήματα του νοσοκομείου- ως Υπουργείο εγκρίναμε πέντε θέσεις επικουρικών γιατρών από τις τετρακόσιες που μετά βίας εξασφαλίσαμε λόγω των δημοσιονομικών συνθηκών. Οι δύο θέσεις των επικουρικών γιατρών έχουν την ειδικότητα της Μαιευτικής και Γυναικολογίας, η μια θέση επικουρική γιατρός είναι της Ακτινοδιαγνωστικής ειδικότητας, η άλλη είναι της Αναισθησιολογίας και η άλλη είναι της Νευροχειρουργικής. Αυτό είναι κάτι μπροστά στο πρόβλημα που έχει, όπως πολύ σωστά αναφέρεστε, δημιουργηθεί από την έλλειψη ιατρών και νομίζουμε ότι θα βοηθήσει στην εύρυθμη λειτουργία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Εισερχόμαστε τώρα στη συζήτηση της πρώτης με αριθμό 86/12-7-2012 ερώτησης δευτέρου κύκλου του Βουλευτή Λέσβου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου κ. Ιωάννη Ζερδεληή προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την καταβολή των οφειλών των ασφαλιστικών ταμείων στο Γενικό Νοσοκομείο Μυτιλήνης.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Ζερδεληής, για δύο λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΕΡΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το δημόσιο Νοσοκομείο Μυτιλήνης είναι ο μοναδικός πάροχος δευτεροβάθμιας περίθαλψης για περίπου ενενήντα χιλιάδες κατοίκους. Πέρα από τη μοναδικότητα, η νησιωτικότητα, οι δυσμενείς καιρικές συνθήκες ιδιαίτερα το χειμώνα και τα προβλήματα στην ακτοπλοία και στην αεροπορική συγκοινωνία καθιστούν επιτακτική την ανάγκη να υπάρχει ένα σύγχρονο, καλά στελεχωμένο και επαρκώς εξοπλισμένο νοσοκομείο. Είναι προφανές ότι αυτά είναι απαραίτητα και για το λόγο της μοναδικότητας και της νησιωτικότητας.

Στο Νοσοκομείο Μυτιλήνης, όπως ακριβώς ανέφερε ο ίδιος ο διοικητής, υπάρχουν οφειλές, οι οποίες ανέρχονται στα έντεκα εκατομμύρια ευρώ των ταμείων ΙΚΑ και ΟΓΑ που δεν έχουν αποδοθεί ακόμη. Δημοσίευμα εφημερίδος ανέφερε ότι συνολικά το ποσό αυτό ανέρχεται περίπου στα είκοσι εκατομμύρια ευρώ.

Καταλαβαίνετε ότι αυτό δημιουργεί δυσπραγία οικονομική στο νοσοκομείο, το οποίο δεν μπορεί να εξυπηρετήσει τα χρέη του με αποτέλεσμα να υπάρχουν προφανείς ελλείψεις -μερικές φορές και κραυγαλέες- σε υλικά, αναλώσιμα και απαραίτητα, ακόμη και σε φάρμακα. Μερικές φορές τα φάρμακα αυτά είναι αντικαρκινικά ή επείγουσας ανάγκης.

Εκτός αυτού -της οικονομικής δυσπραγίας του νοσοκομείου- έχουν διαρρεύσει στον Τύπο ότι επίκεινται συγχωνεύσεις των κλινικών. Αναφέρω τις Παθολογικές κλινικές μαζί με την Πνευμονολογική, που είναι μεγάλες κλινικές, καθώς και τις δύο Χειρουργικές και την Ουρολογική κλινική με την Ωτορινολαρυγγολογική που είναι προφανές ότι το επιστημονικό αντικείμενό τους είναι διάφορο.

Η ερώτηση, λοιπόν, γίνεται έκκληση προς τον Υπουργό και την ηγεσία του Υπουργείου, πρώτον, για να ξεκινήσει άμεσα τις διαδικασίες εκείνες και να αποδοθούν τα χρέη των ταμείων προς το νοσοκομείο. Δεύτερον, θα θέλαμε να μας πει, εάν προτίθεται να προχωρήσει στις συγχωνεύσεις, τις οποίες ανέφερε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Μάριος Σαλμάς για να απαντήσει μέσα σε τρία λεπτά.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αναφορικά με τις εφημερίες του ιατρικού προσωπικού, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι έχουν καταβληθεί έως το μήνα Μάρτιο και ήδη έχουν αποσταλεί για εξόφληση από την Υπηρεσία Δημοσιονομικού Ελέγχου στην Ενιαία Αρχή Πληρωμών οι μήνες Απρίλιος και Μάιος.

Όσον αφορά τις πρόσθετες αμοιβές του λοιπού προσωπικού, έχει εξοφληθεί και ο μήνας Φεβρουάριος. Ο μήνας Απρίλιος έχει αποσταλεί από το Γενικό Νοσοκομείο Μυτιλήνης στην Υπηρεσία Δημοσιονομικού Ελέγχου για έκδοση ενταλμάτων πληρωμής. Ο μήνας Μάιος βρίσκεται υπό εκκαθάριση, κατόπιν έγκρισης σχετικής επιχορήγησης, η οποία ελήφθη πρόσφατα.

Μιας και ανέφερα την πρόσφατη επιχορήγηση, πρέπει να πούμε ότι το πρόβλημα που έχουν τα νοσοκομεία στη χρηματοδότησή τους προκύπτει από το πρόβλημα που έχει ο ΕΟΠΥΥ, όσον αφορά το έλλειμμα σε σχέση με τις δαπάνες και τα έσοδά του.

Κάνω πάλι μια παρένθεση, γιατί ό,τι ερωτήσεις κάνετε που αφορούν τη χρηματοδότηση των νοσοκομείων είναι συνδεδεμένες με το πρόβλημα του ΕΟΠΥΥ, ο οποίος δημιουργήθηκε την 1η Ιανουαρίου και άρχισε να λειτουργεί με έναν προοπτικό προϋπολογισμό, ο οποίος υπολόγιζε ότι το έλλειμμά του ήταν γύρω στα τριακόσια εκατομμύρια. Δεν είχε λάβει καθόλου υπ' όψιν, όμως, την ύφεση και την επίπτωση της ανεργίας πάνω στη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, όπως επίσης και τη μείωση της κρατικής επιχορήγησης στον οργανισμό, με αποτέλεσμα να έχει μια γενικότερη δυσκολία ο Οργανισμός Πληρωμών και στους παρόχους, αλλά και στα νοσοκομεία.

Στην τελευταία κατανομή πληρωμών που κάναμε του ΕΟΠΥΥ τον Αύγουστο δώσαμε περίπου είκοσι πέντε εκατομμύρια στα νοσοκομεία, όσο δηλαδή, είχε δοθεί το πρώτο εξάμηνο. Θα μου πείτε, αυτό λύνει το πρόβλημα; Όχι, αν αναλογιστεί κανείς ότι υποχρέωση του Οργανισμού είναι ακόμη να καταβάλει ποσό, λίγο λιγότερο από ένα δισεκατομμύριο στα νοσοκομεία. Με αυτόν τον τρόπο προκύπτει το πρόβλημα στα περισσότερα νοσοκομεία.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του ESY.net που καταχωρούν στοιχεία όλες οι διοικήσεις των νοσοκομείων, οι βεβαιωμένες απαιτήσεις του Βοστανείου Νοσοκομείου Μυτιλήνης από τα ασφαλιστικά ταμεία ως τις 31 Ιανουαρίου 2012 ανέρχονται στα δεκαοκτώμισι εκατομμύρια ευρώ, ενώ τα εκτιμώμενα έσοδα του νοσοκομείου του τρέχοντος έτους έως τις 31 Ιουλίου 2012 ανέρχονται περίπου στα οχτώ εκατομμύρια. Για την ακρίβεια ανέρχονται στα 7.950.000 ευρώ.

Αναφορικά με την ανακατανομή των κλινών, θα σας απαντήσω στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο ερωτών συνάδελφος κ. Ιωάννης Ζερδεληής για τρία λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΕΡΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, όσον αφορά τις εφημερίες των τριών πρώτων μηνών του 2012, πρέπει να σας πω ότι αυτές πραγματικά αποδόθηκαν στους δικαιούχους γιατρούς ως δεδουλευμένα με τη διαφορά ότι υπήρξε ένα κούρεμα της τάξεως του 20%.

Όσον αφορά τους μισθούς του υπόλοιπου προσωπικού, πρέπει να σας αναφέρω ότι αρκετό από το προσωπικό, το οποίο έχει διοριστεί στο Νοσοκομείο Μυτιλήνης και η αμοιβή του γίνεται μέσω κληροδοτήματος, επί έντεκα ολόκληρους μήνες δεν έχει πληρωθεί.

Όσον αφορά τα χρέη των ταμείων, παραθέσατε τον ισολογισμό των 18,5 εκατομμυρίων τα οποία χρωστούν τα ασφαλιστικά ταμεία στο νοσοκομείο και αν υπολογίσουμε περίπου 8 εκατομμύρια που είναι τα κέρδη του, τελικά 10,5 είναι τα εκατομμύρια τα οποία χρωστούν, αλλά δεν δεσμευθήκατε ότι θα προχωρήσετε σε ενέργειες για να αποκατασταθεί η οικονομική ζημία του νοσοκομείου.

Όσον αφορά τις συγχωνεύσεις των κλινικών, περιμένω την απάντησή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας κ. Μάριος Σαλμάς.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Αναφο-

ρικά με την ανακατανομή των κλινών όλων των νοσοκομείων, θέλω να ξέρετε ότι έγινε στο πλαίσιο της διασύνδεσής τους, όπως δρομολογήθηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση, με μία απόφαση του 2011, η οποία τροποποιήθηκε στη συνέχεια και ισχύει με στόχο τον εξορθολογισμό των δομών του ΕΣΥ, προκειμένου να διασφαλίσει και προσβασιμότητα και καλύτερη ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών στους πολίτες τόσο τοπικά όσο και σε εθνικό επίπεδο. Ωστόσο, η νησιωτική Ελλάδα, όπως πολύ σωστά είπατε, έχει μία ιδιαιτερότητα, πρέπει να στρέψουμε την προσοχή μας ως Κυβέρνηση και προς τα εκεί και θα το κάνουμε το επόμενο διάστημα.

Επίσης, η ενοποίηση συναφούς εργασιακού αντικειμένου ιατρικών και μη τμημάτων όλων των νοσοκομείων έγινε κατ' εφαρμογή του ν.4024/2011 που ψηφίστηκε στη Βουλή και αφορά τον περιορισμό των δαπανών, χωρίς να θιγούν οι υπηρεσίες.

Επειδή έχετε αναφέρει πολλοί συνάδελφοι στη Βουλή το θέμα των συγχωνεύσεων και της ανακατανομής των κλινών, θα ήθελα να σας πω ότι υπάρχουν πράγματι νοσοκομεία, των οποίων οι δείκτες τους, όπως έχουν αξιολογηθεί, τα κατατάσσουν κάτω από το μέσο όρο όσον αφορά την αποδοτικότητα. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι για τα χρήματα που δαπανά το ελληνικό δημόσιο για αυτά τα νοσοκομεία όσον αφορά το παραγόμενο προϊόν σε επίπεδο υπηρεσιών υγείας δεν πίνουν τόπο τα χρήματα, καθώς είναι πολύ κατώτερο απ' ό,τι σε άλλα νοσοκομεία.

Γίνεται μια προσπάθεια να βελτιωθεί ό,τι είχε δρομολογηθεί με άλλα κριτήρια. Πρέπει να ομολογήσουμε ότι οι συγχωνεύσεις και αναδιαρθρώσεις των τμημάτων και κλινικών, καθώς και των

νοσοκομείων είχαν μείνει μόνο σε διοικητικό επίπεδο και οι αναδιαρθρώσεις είχαν μείνει μόνο σε αναδιοργάνωση οργανικών θέσεων. Δηλαδή, αυτές οι θέσεις που είχαν αποφασιστεί από την προηγούμενη πολιτική ηγεσία να καταργηθούν, ήταν οργανικές θέσεις και στην πράξη δεν προέκυπτε μία βέλτιστη λειτουργία των τμημάτων.

Με δύο λόγια θα σας πω τι σκεφτόμαστε να κάνουμε. Θα προσπαθήσουμε να αξιολογήσουμε και να κατατάξουμε τα νοσοκομεία και τις κλινικές σε κατηγορίες και με βάση αυτήν την κατάταξη να καταναίμουμε τους πόρους μέσα στο σύστημα. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι τα αποδοτικά τμήματα πρέπει να τα διευρύνουμε και στα τμήματα που δεν είναι αποδοτικά, δηλαδή που έχουν πολλές μέρες νοσηλείας των ασθενών σε σχέση με κάποιο άλλο τμήμα, που έχουν περισσότερες επιπλοκές, περισσότερα ιατρικά λάθη, περισσότερη δαπάνη σε σχέση με το διπλανό τμήμα, θα περιορίζονται οι πόροι τους και θα προκύπτουν έτσι οι συγχωνεύσεις. Δηλαδή, οι συγχωνεύσεις των τμημάτων δεν πρέπει να είναι προϊόν μίας υπόθεσης ενός διοικητή νοσοκομείου ή της διοίκησης του Υπουργείου, χωρίς να υπάρξει πρώτα αξιολόγηση, πράγμα και το οποίο θα κάνουμε σε δεύτερη φάση, αφού ολοκληρωθούν ουσιαστικά οι νέοι οργανισμοί, όπως τους έχουν ζητήσει οι διοικήσεις των νοσοκομείων και οι υγειονομικές περιφέρειες.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των αναφορών-ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφώνηση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Ναυτιλίας και Αιγαίου.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Σύμβασης Ναυτικής Εργασίας, 2006 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Υπουργείου Οικονομικών.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρυθμίσεις θεμάτων κεφαλαιακής ενίσχυσης των πιστωτικών ιδρυμάτων», της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρυθμίσεις θεμάτων εφαρμογής των ν. 3864/2010, 4021/2011, 4046/2012, 4051/2012 και 4071/2012», της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρυθμίσεις θεμάτων δημοσίευσης οικονομικών εκθέσεων πιστωτικών ιδρυμάτων και θυγατρικών τους, οι οποίες δραστηριοποιούνται στο χρηματοοικονομικό τομέα», και άλλες διατάξεις του Υπουργείου Οικονομικών».

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Μεταφορά του χρόνου διενέργειας των ετήσιων τακτικών κρίσεων έτους 2012 στις Ένοπλες Δυνάμεις, την Ελληνική Αστυνομία και το Λιμενικό Σώμα-Ελληνική Ακτοφυλακή» και λοιπές διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμαστε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρυθμίσεις θεμάτων κεφαλαιακής ενίσχυσης των πιστωτικών ιδρυμάτων», της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρυθμίσεις θεμάτων εφαρμογής των ν. 3864/2010, 4021/2011, 4046/2012, 4051/2012 και 4071/2012», της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρυθμίσεις θεμάτων δημοσίευσης οικονομικών εκθέσεων πιστωτικών ιδρυμάτων και θυγατρικών τους, οι οποίες δραστηριοποιούνται στο χρηματοοικονομικό τομέα», και άλλες διατάξεις του Υπουργείου Οικονομικών».

Η Διάσκεψη των Προέδρων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποφάσισε στη συνεδρίαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2012 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις.

Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στην αυριανή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα του νομοσχεδίου και οι τροπολογίες ως μία ενότητα.

Από τον ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο λάβαμε επιστολή με την οποία ορίζεται ως ειδική αγορήτρια, σύμφωνα με το άρθρο 98, η Βουλευτής κ. Νάντια Βαλαβάνη.

Από τον Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ λάβαμε επιστολή με την οποία ορίζεται Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής κ. Φίλιππος Σαχινίδης.

Επίσης, ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ ορίζεται ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος.

Από τους Ανεξάρτητους Έλληνες ορίζεται Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος.

Από την Χρυσή Αυγή ορίζεται ειδικός αγορητής ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. Γερμενής Γεώργιος και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής Επικρατείας κ. Παππάς Χρήστος.

Από την Δημοκρατική Αριστερά ορίζεται ειδικός αγορητής ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. Μιχελogiαννάκης.

Από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ορίζεται ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Νίκος Καραθανασόπουλος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου κ. Λαφαζάνης έχει το λόγο.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Δεν υπάρχει τέτοια διαδικασία, κυρία Κωνσταντοπούλου.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Επί της αντισυνταγματικότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος θα μιλήσει. Εκτός αν έχετε αλλάξει Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλουμε να διαμαρτυρηθούμε, κύριε Πρόεδρε, έντονα για την απαράδεκτη διαδικασία, δοκιμασία θα έλεγα, που υφίσταται η Αίθουσα από την κατάθεση σωρείας τροπολογιών την Παρασκευή. Οι τροπολογίες οι οποίες δεν έχουν καμμία συνάφεια με το συγκεκριμένο περιεχόμενο του νομοσχεδίου είναι τρεις και αποτελούν, κύριε Υφυπουργέ, άλλο ένα νομοσχέδιο. Αν βάλουμε το νομοσχέδιο που συζητούμε και αυτές, οι τροπολογίες είναι περισσότερες. Οι τροπολογίες αυτές δεν είναι επουσιώδεις, δεν είναι δευτερεύουσες. Αφορούν πολύ κεντρικά θέματα και μάλιστα φορολογικά θέματα που χρήζουν ιδιαίτερης εξέτασης και θα έλεγα συμμετοχής και της ίδιας της κοινωνίας στη νομοθετική δραστηριότητα.

Εμείς θεωρούμε απαράδεκτη αυτήν τη διαδικασία, κύριε Πρόεδρε. Δεν είναι συμβατή με το πνεύμα του Κανονισμού της Βουλής. Θα παρακαλούσαμε να πάρετε πίσω αυτές τις τροπολογίες. Δεν έχουν κανένα επείγοντα χαρακτήρα. Μπορούν να συζητηθούν ως χωριστό άρθρο και η Βουλή να παίξει τον ρόλο της κατά τον Κανονισμό στη συζήτησή τους.

Το δεύτερο που θέλω να τονίσω, κύριε Πρόεδρε, είναι ότι όπως είπαμε και στην επιτροπή υπήρξε μία εμβόλιμη ρύθμιση στο νομοσχέδιο, εντελώς άσχετη, κατά τη διάρκεια της επιτροπής, η οποία αφορά τη συμφωνία για τη «SIEMENS». Επ' αυτού εμείς θα εγειρούμε θέμα αντισυνταγματικότητας.

Θέλουμε να δηλώσουμε ότι δεν θεωρούμε νόμιμη την εισαγωγή αυτής της ρύθμισης και εν πάση περιπτώσει, αυτή η ρύθμιση δεν είναι δυνατόν να νομιμοποιήσει μία συμφωνία η οποία πλέον είναι άκυρη διότι παραβιάστηκαν οι βασικές αρχές πάνω στις οποίες ψήφισε –όπως ψήφισε βέβαια– η Βουλή στην προηγούμενη ημερίδα της, στην προηγούμενη κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Εγώ σας ευχαριστώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Παρακαλώ το λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Πριν δώσω το λόγο στον κ. Μαρκόπουλο θέλω να διευκρινίσω ότι οι τροπολογίες έχουν κατατεθεί σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο επί ζητήματος αντισυνταγματικότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ο κ. Μαρκόπουλος έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έχετε δίκιο, κύριε Πρόεδρε, οι τροπολογίες έχουν κατατεθεί κατά τον Κανονισμό και ως προς το τυπικό τα πράγματα βαίνουν καλώς. Πάμε όμως στην ουσία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ επικοινωνήσα χθες το βράδυ, όταν συνειδητοποίησα ειδικά τη μία τροπολογία με τα φορολογικά, με τους κοινωνικούς φορείς, δηλαδή τους ανθρώπους που εκπροσωπούν την αγορά. Δεν είχαν πάρει χαμπάρι τίποτα για το γεγονός ότι αλλάζει άρδην ο τρόπος φορολόγησης όλων των επιχειρήσεων της χώρας με ένα άρθρο.

Ερωτώ την Κυβέρνηση και ερωτώ και το Προεδρείο της Βουλής εάν κατ'αρχάς είναι διατεθειμένο να δεχθεί ό,τι συνέβαινε όλα αυτά τα χρόνια και να το δεχθούν συνάδελφοι εκλεκτοί που είναι στο Προεδρείο, οι οποίοι κατηγορούσαν πολ-

λές φορές όλα αυτά τα χρόνια αυτό το οποίο γινόταν. Δηλαδή, να δεχθεί ολόκληρα νομοσχέδια, που αλλάζουν τον τρόπο της ζωής μας, χωρίς καμμία συζήτηση σε επιτροπή, χωρίς καμμία ουσιαστική ενημέρωση στους συναδέλφους, χωρίς καμμία συζήτηση με τους κοινωνικούς εταίρους. Αυτό είναι θέμα του Προεδρείου της Βουλής και το βάζω ευθέως, αλλά είναι και θέμα της Κυβέρνησης.

Αν μπορεί, ας συνειδητοποιήσει η Κυβέρνηση ότι οι στιγμές που περνάμε είναι στιγμές μεγάλης απειλής των Ελλήνων. Και ανεξάρτητα με τη συμφωνία ή τη διαφωνία σ' αυτήν την Αίθουσα για οποιοδήποτε νομοσχέδιο ή μέτρο, ένα είναι αυτό στο οποίο νομίζω ότι δεν διαφωνεί κανείς: ότι εάν δεν συνεννοηθούμε με τους ανθρώπους, θα τους βρούμε απέναντί μας. Τους βρήκαμε την προηγούμενη περίοδο. Και απευθύνομαι κυρίως στα τρία κόμματα της Κυβέρνησης, αλλά και σε όλους τους συναδέλφους. Τους βρήκαμε και ο καθένας τους είδε ανάλογα με την οπτική γωνία που εκείνος νόμιζε. Θα τους ξαναβρούμε τώρα επειδή η Κυβέρνηση δεν επιθυμεί να συζητήσουμε στην Επιτροπή ή με τους κοινωνικούς εταίρους για το ντόμινο που προκύπτει στην αγορά; Αναλαμβάνετε, δηλαδή, κύριοι συνάδελφοι, την ευθύνη να βγάλουμε πάλι τους ανθρώπους από τα σπίτια τους εξαγριωμένους, γιατί την ώρα που δεν έχουν εισοδήματα, εμείς τους βάζουμε σε μια απεριόριστη περιπέτεια που θα την δείτε αν συζητηθεί η τροπολογία;

Ζητώ, λοιπόν, από το Προεδρείο μία απάντηση, κύριε Πρόεδρε, με σεβασμό στο Προεδρείο. Επίσης, ζητώ την Κυβέρνηση να συνειδητοποιήσει τι ακριβώς κάνει όχι στην ουσία των μέτρων, αλλά στη μεθοδολογία της Κυβέρνησης αυτού του τόπου. Να αντιληφθείτε –επιτέλους, το λέω για μία τελευταία φορά– ότι αποφεύγοντας τη συζήτηση με την κοινωνία βάζετε φωτιά στην ουρά σας. Και βάζοντας φωτιά στην ουρά μιας κυβέρνησης στην πραγματικότητα πυροδοτούμε την κοινωνική συνοχή και την εμπιστοσύνη που πρέπει να υπάρχει, ασχέτως των διαφωνιών μας σ' αυτήν την Αίθουσα, σε μια κυβέρνηση.

Ζητώ από την Κυβέρνηση να αποσύρει την τροπολογία. Δεν είναι επείγουσα. Μπορεί να συζητηθεί και την άλλη εβδομάδα. Θα εφαρμοστεί στο τέλος του χρόνου, κύριε Υπουργέ, αυτό το οποίο φέρνετε και το ξέρετε πολύ καλά. Ζητώ από την Κυβέρνηση να την αποσύρει και να την φέρει κανονικά. Διαφορετικά, χαρακτηρίζετε ως πολιτικοί στρουθοκάμηλοι που βάζετε το κεφάλι στην άμμο μη θέλοντας να δείτε την αλήθεια. Όμως, η αλήθεια δεν είναι δυνατόν να κρυφτεί στην άμμο. Εσείς θα κρυφτείτε.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προβάλλεται αντίρρηση συνταγματικότητας από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ και ζητείται να αποφανθεί η Βουλή. Σύμφωνα με το άρθρο 100 παράγραφος 1, ο κ. Λαφαζάνης έθεσε το θέμα της αντισυνταγματικότητας και κατατέθηκε η αντίστοιχη δήλωση. Θα εφαρμόσουμε, λοιπόν, την παράγραφο 2 του άρθρου 100 του Κανονισμού της Βουλής. Έχουν δικαίωμα να ομιλήσουν η λέγουσα, η αντιλέγουσα, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και οι Υπουργοί, ο καθένας για πέντε λεπτά της ώρας.

Το λόγο έχει η λέγουσα κ. Κωνσταντοπούλου.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε και κύριοι Βουλευτές, κύριε Υπουργέ, διευκρινίζω κατ' αρχάς για τον κύριο Πρόεδρο ότι κάθε Βουλευτής μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα δικαιούται να εγείρει ζητήματα αντισυνταγματικότητας. Και το λέω προς αποφυγήν μελλοντικής αποθάρρυνσης μ' αυτόν τον τρόπο της εγέρσεως ζητημάτων αντισυνταγματικότητας.

Επιχειρείται με προσθήκη και αναδιατύπωση, η οποία εισήχθη στις 29 Αυγούστου 2012, να ξεπλυθεί για άλλη μία φορά μέσα από αυτήν εδώ τη Βουλή με νέα σύνθεση το σκάνδαλο της «SIEMENS». Και επιχειρείται με τον πλέον άκομφο τρόπο, με προσθήκη μίας παραγράφου στο τέταρτο άρθρο του νομοσχεδίου που κατά τα άλλα έχει εντελώς άλλο αντικείμενο και συγκεκριμένα την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και την κύρωση των πράξεων νομοθετικού περιεχομένου.

Το σκάνδαλο της «SIEMENS» δεν είναι ούτε ένα από τα τριακόσια περίπου άρθρα του νόμου που ψήφισε η προηγούμενη Βουλή τον Απρίλιο του 2012 ούτε μία υποπαράγραφος που τόσο

εύκολα και τόσο απροβλημάτιστα θα ψηφίσει αυτή εδώ η Βουλή.

Και αν το Υπουργείο επιμένει μ' αυτόν τον τρόπο να φαλκιδεύει την κοινοβουλευτική διαδικασία και να υπονομεύει τα συμφέροντα του ελληνικού δημοσίου, εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ θα είμαστε πάντοτε αντίθετοι και θα εγείρουμε όλα τα ζητήματα.

Σύμφωνα με το άρθρο 74 του Συντάγματος, είναι ρητή η απαγόρευση: «Νομοσχέδιο το οποίο περιέχει διατάξεις άσχετες με το κύριο αντικείμενό του δεν εισάγεται προς συζήτηση. Επίσης, τροπολογία ή προσθήκη άσχετη με το κύριο αντικείμενο του νομοσχεδίου δεν εισάγεται προς συζήτηση». Είναι ρητή η απαγόρευση του Συντάγματος. Και σας θυμίζω τις «κροκοδείλιες» αγορεύσεις όλων όσοι είπατε ότι δήθεν ήταν η τελευταία φορά που ερχόταν μία άσχετη τροπολογία σε νομοσχέδιο, όταν ήρθε η τροπολογία για τις ΠΑΕ, που συζητήθηκε με το νομοσχέδιο για τη δικαιοσύνη. Σωρηδόν ήρθαν οι τροπολογίες και σ' αυτό το νομοσχέδιο, αλλά και το σκάνδαλο της «SIEMENS» ως προσθήκη εντελώς άσχετη. Είναι πάρα πολύ σοβαρή αυτή η συνταγματική παραβίαση. Δεν επιτρέπεται αυτή εδώ η Βουλή να συζητήσει το σκάνδαλο της «SIEMENS» σαν μία υποπαράγραφος στο νομοσχέδιο και δεν επιτρέπεται να νομιμοποιηθεί την άκυρη, παράνομη και επιζήμια για τα συμφέροντα του ελληνικού δημοσίου υπογραφή του κ. Στουρνάρα για τον επιπρόσθετο λόγο ότι έτσι υπονομεύεται και υποσκάπτεται ακόμη περισσότερο η θέση του ελληνικού δημοσίου.

Η Συμφωνία με τη «SIEMENS» έχει ακυρωθεί, διότι εξέπνευσε η προθεσμία σαράντα πέντε ημερών από την υπογραφή της από τη «SIEMENS». Από τη «SIEMENS» υπογράφηκε στις 7 Μαρτίου του 2012. Στις 22 Αυγούστου του 2012, παραμονή του ταξιδιού του κ. Στουρνάρα στη Γερμανία προκειμένου να συναντηθεί με την κ. Μέρκελ συνοδεύοντας τον Πρωθυπουργό, υπέγραψε ο κ. Στουρνάρας την επονείδιστη αυτή Συμφωνία με την οποία το ελληνικό δημόσιο παραιτείται αξιώσεων τουλάχιστον 2 δισ. ευρώ έναντι μηδενικής αντισυνεισφοράς της «SIEMENS». Η Συμφωνία αυτή ακυρώθηκε. Έχουμε τη μοναδική ευκαιρία να διεκδικήσουμε ως ελληνικό δημόσιο και ως ελληνικό Κοινοβούλιο εκείνα τα οποία η «SIEMENS» οφείλει να αποδώσει στον ελληνικό λαό και στο ελληνικό κράτος.

Με αυτήν τη ρύθμιση επιλέγεται να παραιτηθεί το ελληνικό δημόσιο για δεύτερη φορά και μάλιστα σε σημείο κατά το οποίο η «SIEMENS» μπορεί να επικαλεστεί ακυρότητα της Συμβάσεως. Είναι ανεπίτρεπτη αυτή η μεθόδευση, είναι απαράδεκτη η επιλογή της προσθήκης μιας υποπαραγράφου σε άσχετο νομοσχέδιο. Δεν θα επιτρέψουμε και δεν πρέπει κανείς Έλληνας Βουλευτής να επιτρέψει να γίνει η ελληνική Βουλή «πλυντήριο» ανομιμάτων και παρανομιών σε βαθμό κακουργήματος, που διαπράχθηκαν από πολιτικό προσωπικό με τη συμμετοχή, τη συνέργεια και τη συναυτουργία υπαλλήλων της «SIEMENS».

Εμείς θα εξαντλήσουμε όλα τα μέσα και όλους τους νόμιμους τρόπους μέσα σ' αυτήν τη Βουλή αλλά και σε κάθε άλλη διαδικασία ούτως ώστε αυτή η Συμφωνία να αναδειχθεί ως άκυρη και από εκεί και πέρα σ' αυτήν τη Βουλή και όσοι συνταγματολογούν και όσοι ομιλούν περί του Συντάγματος, περί των δικαιωμάτων, περί της εθνικής κυριαρχίας είναι προ των ευθυνών τους για το τι θα ψηφίσουν τώρα εδώ. Ποια σχέση έχει η «SIEMENS» με την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών; Ουδεμία σχέση έχει!

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας το εξής. Είναι συνταγματικό και πατριωτικό καθήκον των Βουλευτών να ψηφίσουν αναγνωρίζοντας την αντισυνταγματικότητα αυτής της ρύθμισης. Κανένα επιχείρημα δεν μπορεί να αναπτυχθεί που να δικαιολογεί το ότι έρχεται η «SIEMENS» από το «παράθυρο» με αυτόν τον τρόπο, υπενθυμίζοντάς μας ότι το σκάνδαλο «SIEMENS» ζει και βασιλεύει στην πολιτική ζωή του τόπου. Η αντισυνταγματικότητα είναι κατάφωρη. Δεν μπορεί ούτε να ιαθεί ούτε να αντιμετωπιστεί με οποιαδήποτε αντισυνταγματική επιχειρηματολογία και ζητούμε να κηρυχθεί αντισυνταγματική η συγκεκριμένη προσθήκη και το νομοσχέδιο, ως περιέχον τέτοια άσχετη προσθήκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει η αντιλέγουσα, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Φεβρωνία Πατριάκου.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΚΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή τη συνάδελφο να αναπτύσσει αιτίαση αντισυν-

ταγματικότητας μίας τροπολογίας.

Παρ' όλο ότι προσπάθησα να καταλάβω σε τι συνίσταται η αντισυνταγματικότητα, αυτό που κατανόησα είναι ότι γίνεται παραβίαση του άρθρου 74, όπου η επίκληση γίνεται περί άσχετων διατάξεων σε σχέση με την ουσία του νομοσχεδίου.

Η συγκεκριμένη, απολύτως ερμηνευτική, με διευκρινιστικό χαρακτήρα τροπολογία, κατ' ουσίαν έρχεται από τον Υπουργό Οικονομικών σε νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών, χωρίς να αλλάζει και χωρίς να διαφοροποιεί οτιδήποτε. Είναι μία συμφωνία η οποία έχει υπογραφεί και έχει κυρωθεί από το ελληνικό Κοινοβούλιο και έχει δημοσιευτεί σε ΦΕΚ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, προκειμένου να γίνει κατανοητό σε τι αφορά και σε τι συνίσταται η συγκεκριμένη τροπολογία θα ήθελα να αναφέρω τα ακόλουθα:

Η συμφωνία του ελληνικού δημοσίου με τους νομίμους αντιπροσώπους της «SIEMENS» συνομολογήθηκε και υπεγράφη από τους εκπροσώπους της «SIEMENS» στις 7-3-2012. Σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στη συμφωνία, αυτή κυρώθηκε εντός σαράντα πέντε ημερών με άρθρο του ν.4072/2012, το άρθρο 24, δημοσιεύτηκε σε ΦΕΚ στις 11-4-2012, δηλαδή, ακόμα και η δημοσίευση ήταν εντός των σαράντα πέντε ημερών και εξουσιοδοτούσε...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Το 324.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Το 324, κυρία συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Δεν υπάρχουν διακοπές. Δεν θα απαντάτε, κυρία Πατριανάκου, θα απευθύνεστε προς το Προεδρείο.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Λόγοι ευγένειας το απαιτούν, ότ' αν παραβιάζονται μονομερώς.

Η συγκεκριμένη, λοιπόν, συμφωνία κυρώθηκε από το ελληνικό Κοινοβούλιο και δημοσιεύτηκε σε Φ.Ε.Κ. στις 11-4-2012 σύμφωνα με τα προβλεπόμενα σε αυτήν. Ο Υπουργός Οικονομικών μετά από τις διαδοχικές εκλογικές αναμετρήσεις υπέγραψε αυτήν τη συμφωνία κατ' εξουσιοδότηση του νόμου χωρίς να αλλάξει ή να τροποποιήσει κανέναν από τους όρους στις 22 Αυγούστου. Η τροπολογία την οποία έφερε το Υπουργείο Οικονομικών μέσα στη διάταξη αυτού του νομοσχεδίου, που είναι κυρωτικό άλλων πράξεων νομοθετικού περιεχομένου, κατ' ουσίαν δίνει τη δυνατότητα και ερμηνεύει ότι η ισχύς μίας συμφωνίας, το αυτονόητο δηλαδή, είναι από την ώρα που θα υπογράψουν όλα τα συμβαλλόμενα μέρη. Δηλαδή, η ισχύς της συμφωνίας αρχεται αφ' ης στιγμής υπέγραψε ο Υπουργός Οικονομικών, αφού είχε υπογράψει το άλλο αντισυμβαλλόμενο μέρος, από τις 22 Αυγούστου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΗΣ: Πόσες μέρες ήταν;

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Κατά συνέπεια, δεν συνίσταται κανένα θέμα αντισυνταγματικότητας ούτε παραβιάστηκε η τροποποιήθηκε κανένας όρος συμφωνίας, έχει κυρωθεί σύμφωνα με τα συμφωνηθέντα και δεν υφίσταται απολύτως κανένα θέμα, ανεξάρτητα με αυτά που ισχυρίζεται η συνάδελφος εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ.

Αυτό όμως το οποίο, θα ήθελα να επισημάνω είναι ότι και στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής αλλά και σήμερα η συνάδελφος έθεσε θέμα ότι μπορεί μονομερώς η «SIEMENS» να επικαλεστεί ακυρότητα της συμφωνίας. Αφού λοιπόν η συμφωνία είναι τόσο βλαπτική για τα συμφέροντα του δημοσίου και αφού αυτή η συμφωνία είναι επιτακτική -και όλους τους άλλους χαρακτηρισμούς που χρησιμοποίησε η συνάδελφος- τότε για ποιο λόγο αγωνιά μήπως μονομερώς έρθει η «SIEMENS» και την ακυρώσει;

Και δεύτερον, θα ήθελα να πω ότι είναι εύκολο σ' αυτήν την Αίθουσα να βαφτίζουμε το κρέας ψάρι. Είναι δύσκολο όμως να πειστούμε ότι είμαστε και δίπλα στη θάλασσα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ποιος εκ των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων θέλει να λάβει το λόγο;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Θα ήθελα να λάβω το λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ορίστε, κύριε Λαφάζανη, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Άκουσα την προσπάθεια της κ. Πατριανάκου, απέλιπα προσπάθεια και θα έλεγα...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κάτσε να ψηφίσουμε πρώτα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Απέλιπα προσπάθεια να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, μην κάνετε θόρυβο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ δέχομαι ευχαρίστως τον καλοπροαίρετο θόρυβο από την Αίθουσα και δέχομαι και τον αντίλογο και δέχομαι και το διάλογο να είναι ζωντανός, να ζωντανέψει αυτή η Βουλή, επιτέλους.

Ήταν απέλιπα να προσπάθεια λοιπόν, διότι προσπαθούσε επί πέντε λεπτά να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα.

Κύριοι, φέρατε μια συμφωνία, αυτήν την ώρα, για τη «SIEMENS», που, όπως την ψηφίσατε τότε και θυμάστε πώς έγινε η ψήφιση, αυτοί που την ψήφισαν, στην ουσία την ψήφισαν με το μαχαίρι στο λαιμό, για να μη ρίξουν την Κυβέρνηση, την ψήφισαν οι περισσότεροι ξέρετε ότι αγανακτούσατε μέσα σας με αυτήν την κύρωση, ξέρατε ότι κάνατε «πλυντήριο» τη «SIEMENS», θα το κάνετε και δεύτερη φορά τώρα, με πραξικόπημα, με ρύθμιση υπόγεια σε μια πράξη νομοθετικού περιεχομένου; Διότι η συμφωνία αυτή ακυρώθηκε, κύριοι. Ακυρώθηκε! Τι λείπει αυτή η συμφωνία που εσείς ψηφίσατε μέσα στη Βουλή, με αυτόν τον τρόπο που βεβαίως την ψηφίσατε;

Λέει λοιπόν ότι τα μέρη συμφωνούν ότι η παρούσα συμφωνία θα παρουσιαστεί στο ελληνικό Κοινοβούλιο προς εξέταση και κύρωση. Σε περίπτωση που η παρούσα συμφωνία απορριφθεί, δεν κυρωθεί εντός σαράντα πέντε ημερών από την ημερομηνία υπογραφής της από τη «SIEMENS», ανακληθεί ή ακυρωθεί από το ελληνικό Κοινοβούλιο, η παρούσα συμφωνία είναι άκυρη και αντίσχυρη και θα θεωρείται για όλες τις περαιτέρω συζητήσεις ή και τις σχετικές διαδικασίες, ως χωρίς αναγνώριση.

Έχουν παρέλθει σαράντα πέντε μέρες. Η συμφωνία αυτή λοιπόν έχει ακυρωθεί. Δεν ισχύει. Και τι κάνετε τώρα για να τη ζωντανέψετε; Φέρνετε αεροπλανική ρύθμιση, εκεί που δεν το περίμενε κανείς, σε ένα άσχετο νομοσχέδιο. Τι μας λέει λοιπόν αυτή η αεροπλανική ρύθμιση που μας την πέταξε στα μούτρα ο κύριος Υπουργός; Λέει ότι η ισχύς και η εκτέλεση συμφωνίας συμβιβασμού αρχίζει από την ημερομηνία υπογραφής της από όλα τα συμβαλλόμενα μέρη! Αυτό λέει η συμφωνία που ψηφίσατε στη Βουλή, ότι αρχίζει και ισχύει από τότε που την υπέγραψαν τα συμβαλλόμενα μέρη; Δεν ισχύει αυτό που λέει εδώ για τις σαράντα πέντε μέρες;

Και σας ρωτώ: Μπορείτε να τροποποιήσετε αυτή τη συμφωνία; Η συμφωνία αυτή, κύριοι, είναι ατροποποίητη. Δεν μπορεί να αλλάξει με νομοθετική ρύθμιση το οποιοδήποτε άρθρο της. Ή την ψηφίζεις έτσι -αυτό μας λέγατε κιόλας- ή την πετάς στα σκουπίδια έτσι.

Εμείς την πετάξαμε στα σκουπίδια έτσι. Εσείς που την ψηφίσατε έτσι, δεν μπορείτε να έρχεστε τώρα, εκ των υστέρων, καθυστερημένα και να φέρνετε αναδρομικής ισχύος διάταξη, με την οποία να την κυρώνετε διά της βίας. Δεν γίνονται αυτά τα πράγματα! Αυτά συνιστούν πραξικόπημα. Και συνιστούν πραξικόπημα για τον πρόσθετο λόγο ότι η ρύθμιση που φέρατε είναι μια ρύθμιση που αντιβαίνει ευθέως στο άρθρο 74 του Συντάγματος, όπως εξήγησε θαυμάσια η συνάδελφος Ζωή Κωνσταντοπούλου, διότι η ρύθμιση αυτή, η οποία εισήχθη στη διάρκεια της επιτροπής, είναι εντελώς άσχετη με το νομοσχέδιο για την επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

Νομίζω ότι όλοι κάνουμε διάκριση σ' αυτήν την Αίθουσα πως άλλο πράγμα είναι το σκάνδαλο επανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών και άλλο το «πλυντήριο» στη «SIEMENS». Νομίζω ότι αυτό είναι αυτονόητο. Αν το κοινό είναι το σκάνδαλο και αυτό θεωρείτε ότι πρέπει να το υπερψηφίσετε και να το βάλετε μέσα, μάλιστα, σας το χαρίζουμε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

Όμως με τέτοιου είδους σκανδαλώδεις διατάξεις, δεν νομίζω ότι μπορείτε να διαχειρίζεστε τα κοινά και πολύ περισσότερο δεν έχετε κανένα δικαίωμα να ευτελίζετε το Κοινοβούλιο.

Παρακαλώ λοιπόν να αποσυρθεί αυτή η διάταξη. Αν θεωρείτε -και είναι!- άκυρη αυτή τη συμφωνία και πάτε να τα μπαλώσετε έτσι, τότε να ξαναφέρετε τη συμφωνία -αν νομίζετε ότι πρέπει

να κυρωθεί- και να αρχίσουμε πάλι τη συζήτηση και να δούμε τότε ποιοι θα την ψηφίσουν, γιατί τότε δεν θα την ψηφίσουν παρά ελάχιστοι από εσάς, διότι ξέρετε ότι είναι έγκλημα η ψήφιση και η κύρωση αυτής της συμφωνίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Φίλιππος Σαχινίδης για πέντε λεπτά.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είθισται στη χώρα μας –και δεν το θεωρώ κακό, κυρία συνάδελφε- οι νομικοί να οικονομολογούν. Ως οικονομολόγος νιώθω δέος όταν καλούμαι να τοποθετηθώ πάνω σε νομικά ζητήματα, πολύ περισσότερο όταν πρέπει να τοποθετηθώ πάνω σε ζητήματα συνταγματικότητας. Εκτιμώ όμως ότι η άποψη του ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει βάση, καθ' ότι η εν λόγω διάταξη είναι θέμα του Υπουργείου Οικονομικών, όπως και τα ζητήματα τα οποία θα συζητήσουμε σήμερα με το νομοσχέδιο.

Επομένως θεωρώ ότι δεν έχει βάση η ένσταση της αντισυνταγματικότητας. Πάντως αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω το συνάδελφο, κ. Λαφαζάνη που παρακολουθεί στενά τις διεργασίες που συντελούνται στον εσωτερικό ψυχικό μας κόσμο. Είναι για εμάς μια σημαντική υπόθεση να γνωρίζουμε ότι συμπάσχουν μαζί μας οι Βουλευτές συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Όταν, κύριε Πρόεδρε, συνειδητοποιήσαμε ότι παρήλθε η ημερομηνία με την οποία η προηγούμενη κύρωση, τη συμφωνία με τη «SIEMENS» την έκανε νόμο του κράτους, είχαμε αρχίσει να πιστεύουμε στο κόμμα των Ανεξάρτητων Ελλήνων ότι θέλατε να το βάλετε στις καλές ή ότι ενδεχομένως είχατε συνειδητοποιήσει ότι επρόκειτο για ένα πολύ μεγάλο σκάνδαλο του πολιτικού συστήματος, με την υπογραφή μας και με την ψήφο μας, για όσους ψηφίσουν.

Πιστεύαμε δηλαδή, ότι δεν ήταν δυνατόν να μην μπορείτε να τηρήσετε απλές ημερομηνίες, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών. Προφανώς και τις ξέρατε! Δεν πιστεύαμε ότι σας έφυγαν οι ημερομηνίες. Σας έφυγαν οι μέρες. Πιστεύαμε ότι υπήρχε λίγο τσίπα, διότι, η μόνη εξεταστική επιτροπή από το 2004 και μετά, που κατέληξε σε αδικούμενο το ελληνικό δημόσιο, σε ποσό 2 δισεκατομμυρίων, το οποίο έπρεπε να πληρώσει μια εταιρεία –επιτέλους τιμωρία, έστω και οικονομική μια και τα λεφτά έχουν μεγαλύτερη αξία πλέον από το πολιτικό ήθος- ήταν αυτό που διακομματικά συμφωνήσαμε στην Επιτροπή για τη «SIEMENS».

Και περιμέναμε να κάνουμε το λιγότερο. Αυτό το οποίο έκανε η Νιγηρία, που όχι μόνο πληρώθηκε αλλά έβαλε και ανθρώπους φυλακή. Περιμέναμε από τον Υπουργό των Οικονομικών να ανοίξουν οι λογαριασμοί που είχε ζητήσει ο ΣΔΟΕ. Και περιμέναμε από την Κυβέρνηση να ζητήσει από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, να πάρει στην εισαγγελία του Μονάχου, να δώσει δηλαδή την αντίστοιχη εντολή –παραίτηση, γιατί εντολή δεν μπορεί να δώσει στην εδώ εισαγγελία να ζητήσει τους καταλόγους των Ελλήνων πολιτικών που πληρώθηκαν από τη «SIEMENS», όταν η κεντρική «SIEMENS» έκανε αγωγή στον κ. Χριστοφοράκο για τα χαμένα από τα κλεμμένα.

Και εκεί ο κ. Χριστοφοράκος έδωσε μία κατάσταση, την οποία εμείς, ως πολιτικό σύστημα, δεν την αναζητήσαμε ποτέ. Και αυτό αφορά όλους σ' αυτήν την Αίθουσα. Περίμενα λοιπόν από την Κυβέρνηση, επειδή είδα ότι παρήλθε η ημερομηνία, ότι συναισθάνεται, κύριε Υπουργέ, την ευθύνη της.

Αντ' αυτού τι είδα; Είδα ότι δεν βάλατε μυαλό για το γεγονός ότι είχε φέρει η προηγούμενη κυβέρνηση στη Βουλή την απόφαση του εξωδικαστικού συμβιβασμού του κ. Βενιζέλου, ως μη όφειλε τότε, διότι ένας Υπουργός μπορεί να κάνει εξωδικαστικό συμβιβασμό και να υπογράψει. Το έφερε όμως, για να αποφύγει την ευθύνη του Υπουργού.

Περίμενα λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ότι πρώτον, εσείς, ως Υπουργείο και ως πολιτική ηγεσία, θα αναλαμβάνετε τις ευθύνες σας και δεν θα μας βλέπατε ως πλυντήριο πολιτικών ευθυνών. Περί-

μενα επίσης ότι ξεχάσατε τις ημερομηνίες και τις αντικαταστήσατε με πολιτική ηθική.

Τι κάνατε λοιπόν; Εξακολουθείτε να κουκουλώνετε ως πολιτική ηγεσία του Υπουργείου των Οικονομικών και να ζητάτε από εμάς, από τη Βουλή, να κουκουλώσουμε και να μειώσουμε θεαματικά το ποσό το ελάχιστο, το οποίο κατακυρώσαμε διακομματικά σε μια εταιρεία. Το φέρνετε σε ένα άσχετο νομοσχέδιο και ορθώς εγείρεται για τους τύπους το θέμα της αντισυνταγματικότητας, εκτός αν μας πείτε ότι η μόνη σχέση που μπορεί να υπάρχει ήταν το εισιτήριο στην καγκελαρία.

Έχω λοιπόν να σας πω ότι το εισιτήριο μιας χώρας στην οποιαδήποτε καγκελαρία και ενός Πρωθυπουργού είναι η αξία μιας χώρας και τα δίκαια. Δεν είναι το κουκούλωμα πολιτικών ευθυνών, δεν είναι το μαύρο πολιτικό χρήμα, δεν είναι οι αργυραμοιβοί της δημοκρατίας. Αλλά θα έπρεπε να είναι η απαρχή μιας νέας μεταπολίτευσης, την οποία δεν μπορείτε να την κάνετε κύριε Υπουργέ, δεν μπορείτε να την υπηρετήσετε και ζητάτε από τη Βουλή να την κουκουλώσει.

Εμείς δεν θα συνεργαστούμε σ' αυτό. Και δεν θα συνεργαστούμε για ένα λόγο, γιατί κάποια στιγμή πρέπει αυτό το παιγνίδάκι να τελειώσει εντός και εκτός Βουλής, γιατί πρέπει οι πολίτες να μας κοιτάζουν με εμπιστοσύνη στα μάτια και γιατί πρέπει η εκτελεστική εξουσία να βλέπει τη Βουλή σαν μια Αίθουσα ουσιαστικής πολιτικής ζύμωσης και συζήτησης και όχι ως «πλυντήριο».

Δεν ξέρω, κυρία συνάδελφε, αν προσπαθούμε και εμείς να πείσουμε ότι είμαστε κοντά στη θάλασσα, αλλά ότι είμαστε πολύ κοντά στην πολιτική διαφθορά για μια ακόμη φορά είμαστε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής κ. Χρήστος Παππάς, για πέντε λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, συμφωνώ με τους προλαλήσαντες της Μειοψηφίας.

Εμείς μόνο την ολιγόμηνη κοινοβουλευτική θητεία μας θα πούμε ότι το βλέπαμε από τις οθόνες των καναλιών. Δυστυχώς το βλέπουμε και διά ζώσης. Δηλαδή βλέπουμε να συνεχίζεται να γίνεται δεκτή, κυρίως με την ανοχή του εκάστοτε Προεδρείου, η απαράδεκτη τακτική της «τσόντας», δηλαδή άσχετες προσθήκες σε άσχετα νομοσχέδια, χωρίς συζήτηση, χωρίς να καταλαβαίνει ο λαός τι ακριβώς γίνεται, να παίρνονται σημαντικές αποφάσεις, που να επηρεάζουν τη ζωή όλων μας, χωρίς να έχει καμμία συμμετοχή ο λαός.

Επικαλέστηκαν οι προλαλήσαντες από την Πλειοψηφία το νόμιμο, το συνταγματικό, δηλαδή, που μας θυμίζει αυτό το περίφημο λεγόμενο από την παράταξη της Πλειοψηφίας –και εννοώ τη Νέα Δημοκρατία- αυτό που είχε ειπωθεί «νόμιμο και ηθικό». Δηλαδή για τη Νέα Δημοκρατία εφόσον κάτι γίνεται βάσει του νόμου, είναι νόμιμο, είναι και ηθικό.

Ε, λοιπόν για μια στη Χρυσή Αυγή, αυτό που γίνεται σήμερα δεν είναι ούτε νόμιμο ούτε ηθικό. Είναι παράνομο. Θα έλεγα δε, ότι είναι εγκληματικό. Αυτή η άσχετη τροπολογία-τσόντα -ας μου επιτρέψετε την έκφραση που είπα προηγουμένως, είναι της καθολοιμένης- που μπήκε σήμερα, είναι απαράδεκτη και εξυπηρετεί μόνο την ενδοτική πολιτική της τρoικανής Πλειοψηφίας. Εξυπηρετεί, θα έλεγα, μόνο τα συμφέροντα του γερμανικού κολλοσσού που λέγεται «SIEMENS». Δεν πρέπει να γίνει από κανέναν Έλληνα Βουλευτή δεκτή.

Βέβαια το Σύνταγμα και η επίκληση του Συντάγματος –και αυτό αφορά κυρίως την εκάστοτε Πλειοψηφία- θα έλεγα ότι γίνεται κυρίως κατά το δοκούν, δηλαδή το Σύνταγμα πολλές φορές είναι ένα λάστιχο. Το επικαλούμεθα όπως μας συμφέρει. Συνήθως το επικαλείται η Πλειοψηφία.

Θερμή παράκληση, κύριε Πρόεδρε, να μη γίνει αυτό σήμερα, να μη γίνει αυτό και τούτη τη φορά.

Κύριε Πρόεδρε, η «SIEMENS» πρέπει να πληρώσει και όχι μόνο η «SIEMENS», αλλά οι Γερμανοί πρέπει να πληρώσουν. Πρέπει να πληρώσουν τις πολεμικές επανορθώσεις και κυρίως –κάτι στο οποίο εμμένει η Χρυσή Αυγή- οι Γερμανοί, η Καγκελαρία της κ. Μέρκελ θα πρέπει να πληρώσει και το κατοχικό δάνειο.

Σε μία από τις αίθουσες της Βουλής, στο μεσοδιάστημα μεταξύ των δύο εκλογικών αναμετρήσεων, είχα κάνει μία παρουσίαση και μία εισήγηση που αφορούσε ειδικά το κατοχικό δάνειο. Είχα μιλήσει τότε συγκεκριμένα για τις μεγάλες ευθύνες τριών ζώντων πολιτικών προσώπων που θα έπρεπε να πάρουν θέση στο θέμα αυτό, του κ. Μητσοτάκη, του κ. Παπούλια και του κ. Παπακωνσταντίνου. Μέσα στην αίθουσα είχαν έρθει φωτογράφοι. Τίποτα δεν γράφτηκε σε καμμία εφημερίδα. Ουδέποτε πήραμε απάντηση. Σας το λέω επ' ευκαιρία, επειδή αφορά Γερμανούς και υπόθεση «SIEMENS», για να καταγραφεί.

Για μας λοιπόν αυτή η ρύθμιση είναι αντισυνταγματική. Θα έλεγα ότι είναι και παράνομη. Θα έλεγα μάλιστα ότι είναι παράνομη με το λαϊκό περί δικαίου αίσθημα. Εγώ δεν θα επικαλεστώ άρθρα και διατάξεις μίας δαιδαλώδους, βαυαρικής παράδοσης, νομοθεσίας που υπάρχει στην Ελλάδα, αλλά θα επικαλεστώ την κοινή λογική και το εθνικό συμφέρον. Υπηρετεί η κυβερνητική Πλειοψηφία τα εθνικά συμφέροντα; Ας το αποδείξει και ας βρεθούν σήμερα κάποιοι θαρραλέοι, οι οποίοι θα ψηφίσουν την αντισυνταγματικότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πολύ φοβούμαι ότι δεν θα γίνει και ότι οι κύριοι Βουλευτές της Πλειοψηφίας θα σταθούν για άλλη μία φορά στρατιωτάκια αμίλητα και ακούνε και ο λαός ...

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες)

Θα ζωντανέψει λίγο η Αίθουσα, όπως είπε και ο κ. Λαφαζάνης. Είμαστε εγγύηση για να ζωντανέψει η Αίθουσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Αλλά να θυμάστε, κύριε Λαφαζάνη, το λαϊκό τραγούδι του Ζαγοραίου που λέει «δεν ζωντανεύουν οι νεκροί». Δεν ζωντανεύουν οι νεκροί... Οι νεκροί της Πλειοψηφίας...

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριοι της Πλειοψηφίας, να ξέρετε πάντως ότι η Χρυσή Αυγή δεν θα γίνει ποτέ συνέννοχος στις ανομίες σας και στα εγκλήματά σας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Εγώ ευχαριστώ τον κύριο συνάδελφο.

Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Τσούκαλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς, για πέντε λεπτά.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσο επικίνδυνο είναι η εκάστοτε Πλειοψηφία να χρησιμοποιεί τον αριθμό των Βουλευτών της προκειμένου να κάνει κατάχρηση της συνταγματικότητας, άλλο τόσο επικίνδυνο είναι το να κάνουμε κατάχρηση των αιτήσεων αντισυνταγματικότητας. Γιατί; Δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα από το να τοποθετούμαστε επί της αντισυνταγματικότητας, έχοντας ως υπόβαθρο την ουσία της υπόθεσης. Είναι μάλιστα προφανές και προέκυψε από τις περισσότερες ομιλίες, ότι πολλοί θα τοποθετηθούν επί της αντισυνταγματικότητας, έχοντας υπ' όψιν τους μία κακή –πολύ κακή- διάταξη και μία πολύ κακή συμφωνία.

Για τη «SIEMENS» έγινε εδώ μία ολοκληρωμένη συζήτηση σε επίκαιρη επερώτηση που κατέθεσε η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ. Υπάρχει τροπολογία. Επ' αυτού θα τοποθετηθούν όλα τα κόμματα, όλοι οι Βουλευτές, επί της ουσίας. Εκεί θα κατακεραυνωθεί η συγκεκριμένη διάταξη, θα διατυπωθούν οι ενστάσεις και θα τεθεί σε ψηφοφορία, υπέρ ή κατά.

Εγώ καλώ όλους τους συναδέλφους να τοποθετηθούν επί της συνταγματικότητας της διάταξης. Η κ. Κωνσταντοπούλου στη μισή της ομιλία τοποθετήθηκε σωστά επί του νομικού θέματος. Είναι αντισυνταγματική η παρείσφρηση της συγκεκριμένης διάταξης στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο; Η εκτίμησή μας είναι ότι δεν είναι, γιατί και η γραμματική και η ουσιαστική ερμηνεία του συγκεκριμένου άρθρου δεν μπορεί να εφαρμοστεί, όταν πρόκειται για διάταξη του ίδιου Υπουργείου. Έτσι τουλάχιστον εθμικά

εφαρμόζεται από τη Βουλή.

Ήθελα μάλιστα να θέσω και ένα πρακτικό θέμα. Δηλαδή, σύμφωνα με τη λογική που επικρατεί σε κάποιους εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα, η συγκεκριμένη διάταξη πρέπει να έρθει μόνη της και δεν μπορεί να παρεισφρήσει σε κανένα άλλο νομοσχέδιο, γιατί μ' αυτήν τη λογική θα είναι για όλα τα νομοσχέδια, όπου και να λειτουργήσει, αντισυνταγματική. Ε, λοιπόν εδώ, σ' αυτήν τη Βουλή, κάθε φορά που ανακύπτει ένα θέμα –διαδικαστικό ή και ουσιαστικό, αν θέλετε- που αποτυπώνεται σε δύο γραμμές, το φέρνουμε σε ξεχωριστά νομοσχέδια.

Να σας πω ότι εγώ –και εμείς- δεν ένιωσα ιδιαίτερη ικανοποίηση που η διάταξη του Υπουργείου Οικονομικών, για την παράταση των έξι μηνών της αρμοδιότητας των ειρηνοδικείων, ήρθε ως μόνο άρθρο ενός νομοσχεδίου. Δεν ένιωσα καθόλου καλά. Σας μιλάω ειλικρινά.

Ας τοποθετηθούμε λοιπόν επί της ουσίας. Επειδή μάλιστα, όλοι μίλησαν επί της ουσίας, όταν έγινε η συζήτηση επί της επίκαιρης επερώτησης του ΣΥΡΙΖΑ, ως Δημοκρατική Αριστερά καταθέσαμε σαφέστατα την κατηγορηματική μας αντίρρηση στην ψήφιση του διαβόητου εκείνου άρθρου του Απριλίου, που έκλεινε η συγκεκριμένη συμφωνία με μία απόφαση αυτής εδώ της Βουλής. Είπαμε τότε ότι επιχειρείται να καταστεί η Βουλή «πλυντήριο» για αρμοδιότητες που έπρεπε να έχει η εκτελεστική εξουσία. Δεν το τόλμησε να το κάνει η εκτελεστική εξουσία και το έφερε στη Βουλή. Ίδια θα είναι η θέση μας όσον αφορά τη συγκεκριμένη τροπολογία και δηλώνουμε κατηγορηματικά από τώρα ότι θα την καταψηφίσουμε.

Όμως ας αφήσουμε τα θέματα συνταγματικότητας, όπως αρμόζει. Εάν είναι η συγκεκριμένη διάταξη, η ουσία, ο τρόπος που εισάγει αντισυνταγματικός, να συζητηθεί, όταν θα αρχίσει η συζήτηση επί του νομοσχεδίου και όταν θα πρέπει να συζητήσουμε πραγματικά στο κατά πόσο η Κυβέρνηση έκανε καλά με την ετεροχρονισμένη υπογραφή της συγκεκριμένης σύμβασης.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Σπύρος Χαλβατζής για πέντε λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατά την άποψη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, η σύμβαση του ελληνικού δημοσίου με τη «SIEMENS» είναι τυπικά και ουσιαστικά άκυρη και είναι τυπικά και ουσιαστικά άκυρη, γιατί είναι αντίθετη με τα συμφέροντα της συντριπτικά μεγάλης πλειοψηφίας των Ελλήνων εργαζομένων, του ελληνικού λαού και γιατί εκτός όλων των άλλων, με αυτήν τη σύμβαση έχει συγκαλυφθεί το μέγα σκάνδαλο της «SIEMENS».

Η σύμβαση αυτή, κύριε Πρόεδρε, έχει ακυρωθεί, γιατί δεν τηρήθηκε και το τυπικό, που είναι όρος της δεσμευτικής ισχύος της σύμβασης περί εκχώρησής της εντός σαράντα πέντε ημερών. Αυτό είναι το πρώτο που θέλουμε να σημειώσουμε.

Το δεύτερο είναι ότι η ρύθμιση της παραγράφου 4 του άρθρου 4 μας βρίσκει ριζικά αντίθετους και νομίζουμε ότι πρέπει να αποσυρθεί.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Μάκης Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι πολύ ευχάριστο να έχουμε συναδέλφους οι οποίοι αγαπούν τα νομικά σ' αυτήν την Αίθουσα και χρησιμοποιούν νομικά επιχειρήματα.

Μίας και συζητάμε νομικά, ας θέσω ένα ζήτημα, για να αξιολογήσει η Αίθουσα -που είμαι βέβαιος ότι σέβεται κυρίως τις διατάξεις του Κανονισμού- ότι η συγκεκριμένη ένσταση αντισυνταγματικότητας προερχόντως, θα έπρεπε να απορριφθεί, κύριε Πρόεδρε, ως απαραδέκτως ασκηθείσα. Και τούτο γιατί; Διότι αναφέρεται βεβαίως, σε δήθεν παραβίαση του άρθρου 74 του Συντάγματος, ασκήθηκε όμως δυνάμει του άρθρου 100 του Κανονισμού.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Και 101.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όποιος διαβάξει τον Κανονισμό, θα έπρεπε να παρατηρεί ότι ειδικώς για το 74, υπάρχουν ειδικές διατάξεις οι οποίες ρυθμίζονται στο 101.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: ... (δεν ακούστηκε)

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Στην περίπτωση αυτή λοιπόν...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Παραβιάζετε τον Κανονισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Παρακαλώ πολύ. Δεν γίνεται να συνεχίζεται αυτή η ιστορία κάθε φορά. Είναι δυνατόν; Δεν σας διέκοψε κανείς, κυρία Κωνσταντοπούλου. Αφήστε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο. Εγώ δεν είδα να σας διακόψει κανείς όταν μιλούσατε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Καλά εσείς βλέπετε μονομερώς τις διακοπές. Αυτό είναι ξεκάθαρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Θα επενέβαινα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Στην περίπτωση αυτή λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, θα έπρεπε να έχει υποβληθεί από τον προβλεπόμενο αριθμό το 1/10, να έχει αναγνωστεί ο κατάλογος, για να διαπιστωθεί η παρουσία του συγκεκριμένου αριθμού.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Έχει υποβληθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Έχει υποβληθεί, κύριε συνάδελφε. Απλώς για την οικονομία της συζήτησης δεν αναγνώστηκε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: ...επειδή αγαπάτε τα νομικά.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Αφήστε να μιλήσει και κανείς άλλος. Έλεος!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εγώ δεν έχω υποχρέωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ενημερώνομαι αυτεπαγγέλτως. Εδώ είναι η διαδικασία ζωσα. Θα έπρεπε λοιπόν ο κατάλογος να έχει αναγνώσει.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Αυτό είναι θέμα Προεδρείου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Τι θα γίνει τέλος πάντων;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αυτό λοιπόν όχι μόνο δεν το είπατε, όχι μόνο δεν το επικαλεστήκατε, αλλά αντιθέτως επικαλεστήκατε το ακριβώς αντίθετο, υπερασπιζόμενοι την άποψή σας ότι αντισυνταγματικότητα μπορεί να ασκείται –και ορθή είναι η άποψη αυτή- και από έναν μόνο Βουλευτή, άρα το άρθρο 100. Λήγει όμως το θέμα αυτό.

Πάμε τώρα στο θέμα της συνάφειας, γιατί αυτό λέτε. Μία παρατήρηση θα κάνω, κύριε Πρόεδρε, ειπώθηκε και από άλλους συναδέλφους. Όταν συζητάμε για αντισυνταγματικότητα, δεν συζητάμε για το αν είναι καλή ή κακή μία διάταξη. Αυτό το συζητάμε στην ουσία της υποθέσεως, όταν γίνεται δηλαδή εξέταση του νομοσχεδίου.

Μπορεί να μη μας αρέσει μία διάταξη, αυτό δεν σημαίνει ότι είναι αντισυνταγματική.

Όταν συζητάμε λοιπόν την αντισυνταγματικότητα, πρέπει να συζητάμε τι είναι αντισυνταγματικότητα.

Η αντισυνταγματικότητα εδώ εστιάζεται –αυτό είναι το μόνο επιχείρημα- στο ότι αυτή η συγκεκριμένη τροπολογία δήθεν, που κατετέθη –το τονίζω- και συζητήθηκε στην επιτροπή, δεν έχει οποιαδήποτε σχέση με το κύριο θέμα του νομοσχεδίου.

Επανερχομαι στην ερμηνευτική άποψη την οποία υποστηρίζει η πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ για δεύτερη φορά, μέσα στην Αίθουσα, ακόμα χειρότερα, ενώ πρόσφατα η Αίθουσα έχει κρίνει με έναν ορισμένο τρόπο το ζήτημα αυτό. Δηλαδή κατά την άποψη του ΣΥΡΙΖΑ, για να μπορέσει να υπάρξει τροποποίηση του συγκεκριμένου νόμου που ρυθμίζει τα της κυρώσεως της συμβάσεως με τη «SIEMENS», του εξωδικαστικού συμβιβασμού, θα έπρεπε να υπάρχει κύριο νομοσχέδιο με το θέμα αυτό. Σαν ποιο;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Θα φτιάξετε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Άρα θα φτιάξουμε ξανά ένα νομοσχέδιο –ορθά είπε ο κ. Τσοούκαλης- με άρθρο μόνο τη ρύθμιση αυτή, ουσιαστικά για να εξευτελίζουμε με τη συμπεριφορά και τις πρακτικές του ΣΥΡΙΖΑ την κοινοβουλευτική διαδικασία, κύριε Πρόεδρε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Άρα...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΘΑΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Να εξευτελίζουμε!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Παρακαλώ πολύ, κύριε

συνάδελφε!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Άρα νομίζω ότι όσοι βιάστηκαν να χαρακτηρίσουν την επιχειρηματολογία της δικής μας πλευράς ως απέλπιδα, σύντομα θα λάβουν απαντήσεις. Ως προς το «τελικώς» μάλλον ήταν ελπιδοφόρος, γιατί έτσι θα αποκριθεί η Αίθουσα στη συγκεκριμένη ένσταση, απορρίπτοντάς την με πανηγυρικό τρόπο.

Γιατί εμείς θέλουμε η Βουλή να λειτουργεί, θέλουμε η Βουλή να νομοθετεί, θέλουμε η Βουλή να προωθεί και να επιλύει ζητήματα και δεν θα παίζουμε με ουσιαστικά δικολαβίστικα πράγματα και πράγματα τα οποία θέλουν να καθυστερήσουν την κοινοβουλευτική διαδικασία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Σας ευχαριστούμε.

Κύριε Υπουργέ, θέλετε το λόγο τώρα; Δεν είναι υποχρεωτικό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Εκπροσωπώντας τον Υπουργό και τον Αναπληρωτή Υπουργό οι οποίοι βρίσκονται στο εξωτερικό, θα ήθελα να τονίσω ότι το σχέδιο συμφωνίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των εταιρειών της «SIEMENS» συζητήθηκε στο Υπουργικό Συμβούλιο στις 8 Μαρτίου 2012 και αφού εγκρίθηκε ομοφώνως εκεί, υποβλήθηκε στο ελληνικό Κοινοβούλιο στις 22 Μαρτίου 2012. Εγκρίθηκε δε στις 5 Απριλίου του 2012 από ευρεία πλειοψηφία Βουλευτών.

Ο Υπουργός Οικονομικών εξουσιοδοτήθηκε με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, να υπογράψει το κείμενο του σχεδίου συμφωνίας που η Βουλή ενέκρινε και το υπέγραψε. Υπέγραψε τη συμφωνία στις 22 Αυγούστου και δύο ημέρες μετά, το διαβίβασε στη Βουλή.

Το σχέδιο της συμφωνίας που εγκρίθηκε από τη Βουλή με την υπογραφή της συμφωνίας είναι ακριβώς τα ίδια. Γιατί έγινε η τροπολογία-προσθήκη; Για να είναι σαφές και ξεκάθαρο ότι η ημερομηνία έναρξης της συμφωνίας θα αρχίσει από την υπογραφή του κειμένου της συμφωνίας από τον Υπουργό Οικονομικών.

Θα πρέπει να ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι για να μην υπάρχει καμμία αμφισβήτηση σχετικά με την έναρξη της ισχύος της συμφωνίας μεταξύ των μερών και να μην υπάρχει κανένα κώλυμα στην εκτέλεση της συμφωνίας, προκειμένου να μην υπάρχει θέμα ως προς την προστασία των συμφερόντων του δημοσίου για τις υποχρεώσεις της «SIEMENS», γι' αυτό και υπήρξε αυτή η σχετική τροπολογία.

Επίσης η εταιρεία «SIEMENS» έχει στείλει –και νομίζω ότι έχει διαβιβαστεί στη Βουλή για ενημέρωση- την έγγραφη αποδοχή της προσθήκης αυτής.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Να το καταθέσετε για τα Πρακτικά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Και θα διανεμηθεί, κυρία συνάδελφε.

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Για να τελειώνω με αυτό το θέμα, θα ήθελα να πω ότι με τη διάταξη αυτή, που εισήχθη με προσθήκη-αναδιατύπωση, υπάρχει πρόθεση να μην αφεθεί καμμία αμφιβολία ως προς την εκτέλεση της συμφωνίας.

Δεν πρέπει να περνάει οι προθεσμίες, ως προς την εκτέλεση των υποχρεώσεων που προβλέπονται από αυτήν τη συμφωνία και έχει αναλάβει η εταιρεία του ελληνικού δημοσίου. Γι' αυτό και ήταν ξεκάθαρο πως αυτή ήταν η πρόθεση της Κυβέρνησης και του Υπουργού, όταν κατέθεσε τη σχετική τροπολογία.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός κ. Γεώργιος Μαυραγάνης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Κυρίες και κύριοι συνά-

δελφοί, ολοκληρώθηκε η συζήτηση κατά το άρθρο 100 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής για την αντισυνταγματικότητα του νομοσχεδίου.

Οι αποδεχόμενοι την ένσταση αντισυνταγματικότητας, δηλαδή ότι το νομοσχέδιο δεν είναι σύμφωνο με το Σύνταγμα, παρακαλώ να εγερθούν.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι την ένσταση)

Προφανώς ηγέρθησαν οι λιγότεροι.

Συνεπώς η ένσταση αντισυνταγματικότητας απορρίπτεται.

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, να γίνει καταμέτρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει η εισηγτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Φεβρωνία Πατριανάκου.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ηρεμία. Δεν υπάρχει λόγος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Την έκκληση για ηρεμία την κάνει το Προεδρείο. Παρακαλώ εσείς ξεκινήστε την ομιλία σας.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, δεν σας υποκαθιστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μία ακόμη φορά καλείται το ελληνικό Κοινοβούλιο να πάρει αποφάσεις στήριξης των ελληνικών πιστωτικών ιδρυμάτων που παραπαίουν ως θύτης, αλλά και ταυτόχρονα θύμα, του φαύλου κύκλου της παρατεταμένης ύφεσης και της εντεινόμενης λιτότητας. Ένα φαύλο κύκλο που προκάλεσε η μετατροπή του δημοσιονομικού προβλήματος της χώρας σε κρίση δανεισμού. Σήμερα πλέον, λειτουργεί ως απειλή ανθρωπιστικής κρίσης, σε μία κοινωνία, της οποίας οι δομές αποσυντίθενται.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Τα αίτια της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης ανεξάρτητα από τις διαφορετικές ιδεολογικές προσεγγίσεις, είναι κοινώς αποδεκτά. Οι μεγάλες οικονομικές ανισότητες ακόμη και στο εσωτερικό των προηγμένων οικονομικά χωρών, η λειτουργία του χρηματοπιστωτικού συστήματος με στρεβλώσεις και αδυναμία ουσιαστικού ελέγχου μέσω των ελεγκτικών μηχανισμών της πολιτείας, οδήγησαν στην ασυδοσία.

Μακροοικονομικές ισορροπίες με αφετηρίες γεωγραφικές, πολιτισμικές, τεχνολογικές, οδήγησαν στις γνωστές ανισορροπίες Ανατολής-Δύσης, Βορρά-Νότου. Ακόμη και μέσα στην ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση οι ανισορροπίες Βορρά-Νότου δεν προβλέφθηκαν και δεν επενδύθηκε πολιτικά η εμβάθυνση των δημοκρατικών θεσμών. Ακόμη και σήμερα εξακολουθεί να υπερσχύει η λογική της επικυριαρχίας έναντι της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο το κλυδωνιζόμενο τραπεζικό σύστημα της χώρας από καρδιά του χρηματοπιστωτικού συστήματος (ΧΠΣ) και ικανό διαμεσολαβητή μεταξύ αποταμιευτή και επενδυτή, έχει μετατραπεί σε αδύναμο κρίκο στην αλυσίδα της εθνικής μας οικονομίας. Δεν μπορεί να τονώσει την εγχώρια ζήτηση, δεν μπορεί να χρηματοδοτήσει δυναμικούς κλάδους της οικονομίας, δεν μπορεί να υποστηρίξει καινοτόμες επενδυτικές πρωτοβουλίες.

Αυτήν τη στιγμή, δεν υπάρχει ιδιωτική επιχείρηση χωρίς προβλήματα ρευστότητας. Οι τράπεζες δεν χρηματοδοτούν επιχειρήσεις και νοικοκυριά. Μειώνουν ή και κλείνουν τις γραμμές χρηματοδότησης, προκαλώντας ουσιαστικά ασφυξία στην αγορά.

Σε πολλές περιπτώσεις τροποποιούν μονομερώς τους όρους δανεισμού, αυξάνοντας δραματικά τα επιτόκια από 8%-10%. Καμιά φορά και περισσότερο. Αυτό σημαίνει ότι η άντληση κεφαλαίου κίνησης ή η χρηματοδότηση υποχρεώσεων καθίσταται πλέον ασύμφορη. Οι επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά δεν μπορούν να καλύψουν τις υποχρεώσεις τους. Η συναλλακτική πίστη στο εμπόριο χάνεται. Οι επιταγές αντικαθίστανται με μετρητά, που δεν υπάρχουν και έτσι οι συναλλαγές εμποδίζονται, μεταφέροντας οξέυατο πρόβλημα στην παραγωγική διαδικασία που φθίνει. Οι εξαγωγικές επιχειρήσεις αγοράζουν πρώτες ύλες με αντικαταβολή πωλούν με πίστωση, το δημόσιο είναι ασυνεπές απέναντί τους στην επιστροφή ΦΠΑ με αποτέλεσμα τη χρηματοδοτική

αδυναμία της επιχείρησης. Οι επιχειρήσεις με τη σειρά τους δεν μπορούν να διατηρήσουν τις θέσεις εργασίας και δεν μπορούν να εξυπηρετήσουν το δανεισμό τους.

Όπως προκύπτει από τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος από τα τέλη του 2011 μέχρι τον Ιούνιο του 2012, τα συνολικά δάνεια προς τις επιχειρήσεις έχουν μειωθεί περισσότερο από 8 δισεκατομμύρια ευρώ. Τέσσερις στις δέκα αιτήσεις χρηματοδότησης απορρίπτονται από τις τράπεζες. Η εικόνα της επιχειρηματικής πίστης στην Ελλάδα, σύμφωνα με έρευνα της Ιρλανδικής Κεντρικής Τράπεζας, όπως αυτή δημοσιεύθηκε στους «FINANCIAL TIMES» είναι η χειρότερη στην Ευρωζώνη. Στη δεύτερη χειρότερη θέση βρίσκεται η Ιρλανδία.

Η Κεντρική Τράπεζα της Ιρλανδίας με βάση τα παραπάνω, σήμανε συναγερμό, καθώς η δυσκολία πρόσβασης στον τραπεζικό δανεισμό αποτελεί το μεγαλύτερο εμπόδιο στην προσπάθεια ανάκαμψης κάθε οικονομίας που βρίσκεται σε κρίση.

Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες και χωρίς να έχει γίνει καμμία συζήτηση για την ευθύνη διαχρονικά, των διοικήσεων των τραπεζών, χωρίς να έχει δημόσια διατυπωθεί ίχνος αυτοκριτικής για λάθη και παραλείψεις, καλούμαστε να υπερψηφίσουμε την περαιτέρω κεφαλαιακή ενίσχυση των τραπεζών.

Σήμερα όμως, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, το ζήτημα της ανακεφαλαιοποίησης των πιστωτικών ιδρυμάτων αποτελεί εθνικό και δευτερευόντως ευρωπαϊκό στόχο, που επιβάλλεται για τη σταθερότητα και την αποτελεσματικότερη λειτουργία του χρηματοπιστωτικού συστήματος και της οικονομίας γενικότερα. Η σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος θωρακίζει την ελληνική οικονομία στο σύνολό της και αναμένεται να βοηθήσει σημαντικά στη χρηματοδότηση της πραγματικής οικονομίας.

Πρέπει, κατά συνέπεια, να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις σταθεροποίησης της χώρας στην Ευρωζώνη, επιστροφή των καταθέσεων στις ελληνικές τράπεζες, ενδυνάμωση της επιχειρηματικής εμπιστοσύνης και σταδιακή επανεκκίνηση της οικονομικής δραστηριότητας.

Με βάση αυτό το πλαίσιο, έρχεται το παρόν νομοσχέδιο, του οποίου τα τρία από τα τέσσερα άρθρα είναι κύρωση νομοθετικών πράξεων.

Αναλυτικά σε κάθε άρθρο θα τοποθετηθούμε στη συζήτηση επί των άρθρων. Θα επιστημονώ όμως τα σπουδαιότερα σημεία των κυρώσεων κατ' άρθρο.

Με τις διατάξεις του υπό ψήφιση νόμου με το πρώτο άρθρο κυρώνεται η από 19-4-2012 πράξη νομοθετικού περιεχομένου (ΠΝΠ), με θέμα: «Ρυθμίσεις θεμάτων κεφαλαιακής ενίσχυσης των πιστωτικών ιδρυμάτων», για να αντιμετωπιστούν τα κατεπείγοντα θέματα της κεφαλαιακής ενίσχυσής τους. Η σημαντικότερη και ουσιαστικότερη μεταβολή είναι η αύξηση του κεφαλαίου του ταμείου στα 50 δισεκατομμύρια, έναντι των 10 δισεκατομμυρίων, κατ' εφαρμογήν της κυρίας συνθήκης δανειακής διευκόλυνσης για τη χρηματοδότηση της χώρας, μέσω του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και του μηχανισμού στήριξης της ελληνικής οικονομίας.

Καταργείται ο στόχος της κερδοφορίας του πιστωτικού ιδρύματος, προκειμένου να επιτευχθεί η συμμετοχή του ταμείου χρηματοπιστωτικής σταθερότητας στο μετοχικό κεφάλαιο, στο ταμείο, καθώς λόγω της οικονομικής συγκυρίας, αυτός ο στόχος της κερδοφορίας καθίσταται αβέβαιος ή ανέφικτος.

Επίσης παρατείνεται ο χρόνος που προβλέπεται στο επιχειρησιακό σχέδιο, για τη βιωσιμότητα του πιστωτικού ιδρύματος από τρία σε πέντε χρόνια. Κατά την άποψή μου, ουσιώδης διάταξη είναι η κατάργηση της απαγόρευσης μεταβίβασης μετοχών του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας σε τρίτους και η διαπραγμάτευσή τους στην οργανωμένη αγορά.

Με το δεύτερο άρθρο του υπό ψήφιση νόμου κυρώνεται η από 30-4-2012 πράξη νομοθετικού περιεχομένου, όπου σύμφωνα με τις διατάξεις της, ρυθμίζονται θέματα εφαρμογής μιας σειράς νόμων που τακτοποιούν ζητήματα οφειλών, όπως της ΔΕΗ, του Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων, ρευστότητας και λειτουργίας σε ναυτιλιακές εταιρείες, που εκτελούν δρομολόγια άγονων γραμμών, κανονίζει θέματα ΟΤΑ, όπου κατ' ουσίαν ρυθμίζεται το θέμα την απαλλαγής των δήμων από πρόσθετους φόρους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και κάθε μορφής επιβαρύνσεις, υπό την προϋπό-

θεση βεβαίως, ότι εξοφλούνται οι κύριες οφειλές στο σύνολό τους, κανονικά.

Με το τρίτο άρθρο κυρώνεται η από 29-5-2012 πράξη νομοθετικού περιεχομένου «Ρυθμίσεις θεμάτων δημοσίευσης οικονομικών εκθέσεων πιστωτικών ιδρυμάτων και θυγατρικών τους, οι οποίες δραστηριοποιούνται στο χρηματοοικονομικό τομέα», για την αντιμετώπιση του κατεπείγοντος θέματος της δημοσίευσης των οικονομικών εκθέσεων των πιστωτικών ιδρυμάτων και των θυγατρικών τους, οι οποίες δραστηριοποιούνται στο χρηματοοικονομικό τομέα.

Με το τέταρτο άρθρο ρυθμίζονται θέματα του Υπουργείου Οικονομικών συναφή με τις κυρωθείσες με το παρόν σχέδιο νόμου πράξεις νομοθετικού περιεχομένου και γενικότερα, γίνονται νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες, κατά την άποψή μου, είναι επιμέρους και θα τις συζητήσουμε αναλυτικά στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Επίσης κατετέθησαν τρεις τροπολογίες. Η πρώτη θεσμοθετεί την απαγόρευση πρόσληψης συζύγων και συγγενών μέχρι δεύτερου βαθμού για το σύνολο των μελών της Κυβέρνησης και Υφυπουργών, υπακούοντας στο κοινό περί δικαίου αίσθημα και τις ιδιαίτερες συνθήκες που βιώνει η χώρα.

Η δεύτερη τροπολογία διευθετεί την καταβολή φόρου εισοδήματος ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης και τέλους επιτηδεύματος σε επτά ισόποσες δόσεις άνω των 300 ευρώ, για οικογενειακό εισόδημα κάτω των 60.000 ευρώ. Η ρύθμιση αυτή αφορά το 96% των νοικοκυριών.

Η τρίτη τροπολογία ολοκληρώνει την ενσωμάτωση της Ευρωπαϊκής Οδηγίας 76 του 2010, όσον αφορά τις κεφαλαιακές απαιτήσεις για το χαρτοφυλάκιο συναλλαγών, καθώς και την εποπτεία των πολιτικών αποδοχών που εφαρμόζουν τα πιστωτικά ιδρύματα και οι εταιρείες παροχής επενδυτικών υπηρεσιών.

Το ποσό των 40 δισεκατομμυρίων ευρώ είναι κατ' ουσίαν η μόνη οικονομική μεταβολή που προκαλείται με το παρόν νομοσχέδιο. Αυτή όμως η μεταβολή δεν προκαλεί καμιά αλλαγή στον προϋπολογισμό, διότι αυτό το ποσό είναι για την κάλυψη της αύξησης κεφαλαίου του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, προέρχεται από την κύρια σύμβαση χρηματοδοτικής διευκόλυνσης, την οποία έχει υπογράψει η χώρα με το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και μέρος της οποίας προορίζεται για την ανακεφαλαιοποίηση των πιστωτικών ιδρυμάτων, άρα δεν συνιστά νέα υποχρέωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά το έτος 2008, όταν είχαν γίνει εμφανείς οι συνέπειες της χρηματοπιστωτικής κρίσης σ' όλες τις χώρες, αναπτυσσόταν έντονος προβληματισμός για τα σχέδια ενίσχυσης ρευστότητας του πιστωτικού συστήματος. Όλοι αναζητούσαν τη χρυσή τομή μεταξύ δύο στόχων:

Από την μια πλευρά, ήταν η εμπλοκή του δημοσίου στην ενίσχυση της ρευστότητας να μη λειτουργήσει ως αντικίνητρο για την αποτελεσματικότητα και τον ανταγωνισμό των πιστωτικών ιδρυμάτων, διότι ακριβώς, δεν έπρεπε να υπάρχει μόνιμη εξάρτηση των τραπεζών από εγγυήσεις και κεφάλαια του δημοσίου.

Από την άλλη πλευρά, επιδιωκόταν η χορήγηση δανείων από το πιστωτικό σύστημα, με ανταγωνιστικούς όρους στους συναλλασσόμενους, δηλαδή στις επιχειρήσεις και στα νοικοκυριά. Αυτή η ισορροπία που τότε, αναζητούσαμε όλοι δεν έχει βρεθεί ακόμα. Έχει δραματικά επιδεινωθεί για όλους τους εμπλεκόμενους στο χρηματοπιστωτικό σύστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η άσκηση της οικονομικής πολιτικής απαιτεί υπευθυνότητα. Δεν μπορούμε να παραβλέπουμε τους περιορισμούς που υπάρχουν. Δεν μπορούμε να παραβλέπουμε τις πραγματικές δυνατότητες της οικονομίας μας ούτε φυσικά και το διεθνές περιβάλλον μέσα στο οποίο λειτουργεί. Δεν μπορούμε να παραβλέπουμε την πραγματική κατάσταση των ελληνικών τραπεζών. Κατάσταση που πέρα από τα σοβαρά λάθη των ιδίων των τραπεζών, επιδεινώθηκε από τις ζημιές λόγω του PSI, που επωμίζονται τα προβληματικά δάνεια και που η ίδια η ύφεση της ελληνικής οικονομίας δημιουργεί.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στο τέλος του πρώτου τριμήνου ο δείκτης των μη εξυπηρετούμενων δανείων (NPLS) είχε διαμορφωθεί στο 18,5%, υπερδιπλάσιο μέγεθος σε σύγκριση με την Ισπανία, που στο τέλος Μαΐου έφτανε στο 9%.

Η ύφεση και τα διαδοχικά κύματα περικοπών του προϋπολογισμού στερούν από τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά τα μέσα, για να αποπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους. Η Κυβέρνηση θα πρέπει να αναζητήσει τρόπους με τους οποίους θα φτάσει η ρευστότητα στην πραγματική οικονομία. Πρέπει να θεσμοθετηθούν εκείνα τα χρηματοδοτικά εργαλεία, που θα εξασφαλίσουν επαρκείς χρηματοδοτήσεις νοικοκυριών και επιχειρήσεων, διότι, μόνο έτσι, μπορεί να μπει ένα τέλος στο φαύλο κύκλο της ύφεσης και να υπάρξει ανάκαμψη.

Παράλληλα θα πρέπει να υποχρεωθούν οι ενισχυόμενες τράπεζες, ώστε να υπάρξουν οι αναγκαίες διευκολύνσεις στους δανειολήπτες που σήμερα, λόγω της οικονομικής συγκυρίας, έχουν σημαντικά προβλήματα.

Κύριε Υπουργέ, θα το πω απλά και ξεκάθαρα: Πρέπει να απαιτήσετε και να επιβάλετε ρυθμίσεις-ανάσα για τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά.

Είναι σημαντικό, κύριοι συνάδελφοι, τα πιστωτικά ιδρύματα να μπορούν να αξιοποιούν κάθε δυνατότητα ενίσχυσης των κεφαλαιουχικών τους αναγκών, με ίδιους πόρους, στο μέτρο που αυτό είναι εφικτό και δεν επηρεάζει τη σταθερότητα του εγχώριου χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Με βάση τα παραπάνω, πιστεύω ότι αφ' ενός πρέπει να υπάρξουν ισχυρά κίνητρα στους ιδιώτες-μετόχους, να συμμετάσχουν στις αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου, με ένα όριο ελάχιστης συμμετοχής, αφ' ετέρου δε, να διασφαλίζεται μεγάλη ευελιξία κινήσεων στο Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας για τη μεταβίβαση των μετοχών που αυτό κατέχει.

Σημειώνω ότι πρέπει να ληφθεί ειδική μέριμνα για την προστασία των μικρομετόχων. Άλλωστε, όπως προαναφέρθηκε, η συμμετοχή του Ταμείου δεν γίνεται με σκοπό την απόκτηση του ιδιοκτησιακού ελέγχου, αλλά με σκοπό την εξυγίανση των πιστωτικών ιδρυμάτων. Ταυτόχρονα πρέπει να διασφαλιστεί ότι η ανακεφαλαιοποίηση θα πραγματοποιηθεί σε συντριπτικό ποσοστό, με κοινές, μετά ψήφου, μετοχές.

Παράλληλα με την εκτέλεση του οικονομικού προγράμματος, θα πρέπει να προχωρήσουν και οι διαπραγματεύσεις, ώστε να ενταχθεί και η χώρα μας στη συμφωνία για απευθείας ανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας. Μια τέτοια απόφαση όλο αντιλαμβανόμαστε ότι ίσως αποδειχθεί κομβικής σημασίας για τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους, αφού ανοίγει το δρόμο για την αφαίρεση του ποσού της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών από το δημόσιο χρέος.

Άλλωστε η απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για αγορά κρατικών ομολόγων απεριόριστης αξίας και διάρκειας από ένα έως τρία έτη, υπό προϋποθέσεις βεβαίως, δίνει μια πραγματική ελπίδα για γρήγορη εξεύρεση αποτελεσματικών δρόμων εξόδου από την κρίση, υπό το πρίσμα της κοινοτικής αλληλεγγύης και μακριά από κοντόφθαλμους δογματισμούς.

Με τις παραπάνω σκέψεις, εισηγούμαι την υπερψήφιση του νομοσχεδίου. Η Κυβέρνηση στον εφαρμοστικό νόμο θα πρέπει να συμπεριλάβει τις προτάσεις και υποδείξεις που διατυπώθηκαν στην επιτροπή και θα συζητηθούν στην Ολομέλεια σήμερα και αύριο, καθώς και στο δημόσιο διάλογο που αναπτύσσεται αυτό το χρονικό διάστημα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Ελλήνων ενημερώνει το Προεδρείο ότι στη σημερινή συζήτηση ορίζεται ειδικός αγορητής ο κ. Επαμεινώνδας Μαριάς.

Επίσης η Διάρκης Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Κύρωση της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Λήψη μέτρων για την άμεση αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν από τα γεγονότα της 12ης Φεβρουαρίου στο Κέντρο των Αθηνών»».

Το λόγο έχει ο κ. Τσακαλώτος για δεκαπέντε λεπτά.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα φανταζόταν κανείς ή τουλάχιστον θα φανταζόμουν εγώ μετά την πρώτη μου εμπειρία σε μία διαρκή επιτροπή, ότι θα έβγαينا σοφότερος για τη στρατηγική της Κυβέρνησης για τις τράπεζες, για τη στρατηγική της Κυβέρνησης για την ύφεση, για το πώς θα σπάσουμε τους διάφορους φαύλους κύκλους που έχουμε να αντιμετωπίσουμε, που μία δημοσιονομική κρίση τροφοδοτεί ή μία τραπεζική κρίση ή ένας άλλος κύκλος όπου έχουμε μέτρα λιτότητας, τα οποία δημιουργούν μία ύφεση και μετά παίρνουμε και άλλα μέτρα λιτότητας.

Μερικά απ' αυτά τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε με αυτούς τους φαύλους κύκλους, τα ανέλυσε η κ. Πατριανάκου, αλλά δυστυχώς αυτό το νομοσχέδιο που έχουμε μπροστά μας, δεν απαντά σε κανένα από τα ερωτήματα που έβαλε η κ. Πατριανάκου. Δεν απαντά καθόλου στο πώς θα σπάσει αυτός ο φαύλος κύκλος, στο πώς θα μπορέσει να αυξηθεί η ρευστότητα.

Εγώ κατάλαβα από τον κύριο Υπουργό, κ. Στουρνάρα, ότι βασικό μέλημα της Κυβέρνησης είναι, να έχουμε βιώσιμες τέσσερις ή πέντε τράπεζες, να έχουμε μεγαλύτερες τράπεζες. Μάλιστα ο κύριος Υπουργός μάς είπε: «Κοιτάξτε να δείτε πόσο καλύτερα είμαστε εμείς από αλλού, γιατί προσπαθούμε να έχουμε βιώσιμες μεγάλες τράπεζες, μέσα από συγχωνεύσεις, χωρίς να κλείνουμε τράπεζες, όπως γίνεται αλλού».

Αυτή η προσέγγιση των μεγάλων εμπορικών τραπεζών δεν απαντά, πρώτον, στο θέμα ότι μία μεγάλη τράπεζα, όπως έχουμε καταλάβει μετά την κρίση του 2008, δεν μπορείς να την αφήσεις να χρεοκοπήσει και αυτό δίνει μεγάλη δύναμη στην τράπεζα, σε σχέση με την οποιαδήποτε κυβέρνηση. Αυτό το πρόβλημα που οι Αμερικάνοι το ονόμασαν «too big to fail» δεν απαντιέται από αυτό το νομοσχέδιο. Υπάρχει μία τροποποίηση που θα συζητήσουμε αύριο, η τρίτη τροποποίηση, που βάζει κάποια ζητήματα, που όμως ούτε καν αρχίζουν να αντιμετωπίζουν το θέμα της ασύμμετρης πληροφόρησης που υπάρχει σ' αυτόν τον τομέα και δεν μπορούμε να συνεχίζουμε να μην απαντάμε στα ερωτήματα που έχει θέσει αυτή η κρίση για τις τράπεζες.

Ας πιάμε στο άλλο ζήτημα, στο πρόβλημα της ρευστότητας, που έθεσε και η κ. Πατριανάκου. Απαντά αυτό το νομοσχέδιο; Δίνει λύση; Θα έχουμε περισσότερη ρευστότητα;

Ο κ. Σταϊκούρας, όταν ήρθε στην επιτροπή, μας είπε: «Πιστεύουμε σε βιώσιμες τράπεζες» -ποιος δεν πιστεύει στις βιώσιμες τράπεζες;- «και οι βιώσιμες τράπεζες θα προσελκύσουν νέες καταθέσεις, άρα θα έχουμε περισσότερη ρευστότητα».

Επιτρέψτε μου να αμφισβητήσω αυτήν τη λογική. Πρώτον, αυτήν τη στιγμή, οι τράπεζες πώς έχουν αντιμετωπίσει την ελλείψη των καταθέσεων; Μέσα από χρηματοδότηση από το ευρωσύστημα. Ποια εγγύηση έχουμε, όταν θα αυξηθούν και θα επιστρέψουν -εάν επιστρέψουν, με μεγάλο «αν»- οι καταθέσεις ότι απλώς, δεν θα υπάρξει αντικατάσταση σε σχέση με τη δανειοδότηση από το ευρωσύστημα; Κανένα αποτέλεσμα δεν θα υπάρξει στη συνολική ρευστότητα.

Είναι δυνατόν να πιστεύουμε ότι σ' αυτό το κλίμα με τα άλλα νομοσχέδια της ύφεσης, που έρχονται πραγματικά, θα επιστρέψουν σε αρκετά μεγάλα μεγέθη τις καταθέσεις, ότι σ' αυτό το κλίμα της ανασφάλειας θα επιστρέψουν οι καταθέσεις και αυτό θα οδηγήσει σε μία γενική αύξηση της ρευστότητας στην πραγματική οικονομία; Δεν το νομίζω και δεν πιστεύω ότι το πιστεύει η Κυβέρνηση. Γι' αυτό στο πρώτο άρθρο, στην πρώτη παράγραφο της πρώτης νομοθετικής πράξης μας αυξάνει σε 50 δισεκατομμύρια τα ποσά του Ταμείου, παραπάνω δηλαδή από τα 35 εκατομμύρια που υπάρχουν στον προϋπολογισμό, γιατί η ίδια η Κυβέρνηση καταλαβαίνει ότι δεν θα βγει αυτή η πολιτική. Γι' αυτό στο άρθρο 1 στην παράγραφο 6, έχουμε και περισσότερες εγγυήσεις στο μέλλον, γιατί η ίδια η Κυβέρνηση ξέρει ότι δεν θα βγει αυτό το πρόγραμμα, ότι θα συνεχίσει αυτός ο κύκλος και θα χρειαστεί και άλλη δανειοδότηση από τους φορολογούμενους.

Ερχόμαστε τώρα στη βασική αντίληψη του ΣΥΡΙΖΑ, για τη γενικότερη προσέγγιση αυτής της Κυβέρνησης για τις τράπεζες. Βλέπουμε την κατάσταση που συνεχίζεται, που οι τράπεζες παίρνουν χρήματα από το φορολογούμενο και δεν έχει ο φορολογούμενος κανένα λόγο για το πού θα πάνε τα χρήματα, τι θα χρηματοδοτήσουν.

Στο άρθρο 1 στην παράγραφο 2α, έχουμε την υποχρέωση των

τραπεζών να έχουν ένα επιχειρησιακό σχέδιο, ένα επιχειρησιακό σχέδιο με το οποίο βεβαίως, πρέπει να επιστρέψει στην κερδοφορία. Όμως και να μην επιστρέψει στην κερδοφορία, πρέπει να αποδείξει η τράπεζα ότι είναι βιώσιμη, χωρίς να έχει καμμία υποχρέωση να αποδείξει πού θα πάνε αυτά τα λεφτά, κάτι που ζήτησε μάλιστα η κ. Πατριανάκου, αλλά δεν υπάρχει σ' αυτό το νομοσχέδιο.

Η άποψη του ΣΥΡΙΖΑ είναι, ότι ακριβώς επειδή οι τράπεζες είναι μεγάλες και δεν μπορούμε να τις αφήσουμε να χρεοκοπήσουν, ακριβώς επειδή είναι «too big to fail», χρειάζεται να υπάρχει κοινωνική λογοδοσία. Χρειάζεται η κοινωνία να έχει λόγο για τις τράπεζες. Οι τράπεζες όλο και περισσότερο, σε μια σύλληψη, που ενδιαφέρεται για την πραγματική οικονομία, θα έπρεπε να έχουν το χαρακτήρα της κοινής ωφέλειας. Γι' αυτό δίνουμε μεγάλη έμφαση εμείς στις κοινές μετοχές.

Η Κυβέρνηση αντιθέτως -θα δείτε σε ένα συγκεκριμένο άρθρο- λέει ότι θα μπορούν να υπάρχουν κοινές μετοχές και άλλες μετοχές και άλλα χρηματοπιστωτικά εργαλεία. Δεν μας λέει βεβαίως, ποια εργαλεία, ποιος θα αποφασίζει, με τι κριτήρια θα αποφασίζει. Και αν δεν θέλει περισσότερη κοινωνική λογοδοσία με τους δικούς μας όρους, που να είναι κάτω από κοινωνικό έλεγχο της τράπεζας, εκτός από το επιχειρησιακό σχέδιο, δεν θα μπορούσαν οι τράπεζες να έχουν μια υποχρέωση, να έχουν έναν κοινωνικό απολογισμό τι έκαναν αυτά τα χρήματα, σε σχέση με τα στεγαστικά δάνεια και τον κόσμο που υποφέρει κάτω απ' αυτό το μεγάλο βάρος; Τι θα μπορούν να κάνουν, σε σχέση με τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, τι θα μπορούσαν να κάνουν οι τράπεζες, σε σχέση με την κοινωνική αλληλεγγύη; Αλλά βλέπετε ότι δεσμεύονται τα δύο κόμματα που υπέγραψαν το μνημόνιο και το τρίτο κόμμα που εκ των υστέρων, υποστηρίζει ό,τι βγαίνει απ' αυτό το μνημόνιο, γιατί το μνημόνιο λέει πολύ καθαρά ότι ενώ πρέπει να υπάρχουν μνημόνια για τους λαούς, πρέπει να υπάρχουν όροι για τους λαούς, δεν μπορεί να υπάρχει κανένα μνημόνιο και κανένας όρος για τις τράπεζες. Αυτό λέει το μνημόνιο και αυτό τηρεί η Κυβέρνηση, ότι όσον αφορά τις τράπεζες, δεν θα υπάρχει κανένας όρος, καμμία επιβολή για το τι πρέπει να κάνουν και πώς πρέπει να το κάνουν.

Προσπάθησα να καταλάβω επίσης από τις συζητήσεις στις τρεις συνεδριάσεις που είχαμε στη Διαρκή Επιτροπή, αν αυτή η Κυβέρνηση έχει κάποιο σχέδιο για την πραγματική οικονομία, αν δηλαδή θα μπορούσε να κατανοήσει ότι εκτός από τις μεγάλες εμπορικές τράπεζες, δηλαδή εκτός από το σχέδιο των εκσυγχρονισμών τη δεκαετία του '90, που βασίστηκε στις μεγάλες τράπεζες και στη φιλελευθεροποίηση του τραπεζικού συστήματος και στα μεγάλα έργα, μια χώρα σαν την Ελλάδα, για να έχει αναπτυξιακή πολιτική, χρειάζεται και αναπτυξιακά εργαλεία. Χρειάζεται δηλαδή η Ελλάδα τράπεζες ειδικού σκοπού. Χρειάζεται μια Αγροτική Τράπεζα να δουλεύει διαφορετικά βεβαίως, απ' ό,τι δούλευε μέχρι τώρα, για τον αγροτικό τομέα. Χρειάζεται εκεί ένα Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο που έχει ένα συγκεκριμένο ρόλο και σε πολλές χώρες της Ευρώπης και αλλού, παίζει αυτό το ρόλο. Αλλά μέσα από μία αδιαφάνεια, θα δείτε στην τρίτη πράξη υπάρχουν διάφορες διατάξεις για την πληροφόρηση και τότε πρέπει οι τράπεζες να πληροφορούν και τότε πρέπει να δίνουν τις ετήσιες εκθέσεις τους, ότι ο τρόπος που γίνεται αυτό, είναι με μεγάλη διαφάνεια. Ο Υπουργός αποφασίζει. Δεν κατανοούμε εμείς τότε αποφασίζει ο Υπουργός ότι χρειάζεται μια επέκταση για τις εμπορικές τράπεζες και τις εκθέσεις, αλλά όχι για το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο που πρέπει να κλείσει, γιατί έχουμε αποφασίσει εκ των προτέρων, ότι πρέπει να κλείσει.

Θεωρώ ότι αυτή η αδιαφάνεια που υπάρχει σε όλο το νομοσχέδιο, διαπερνά αυτήν τη βασική λογική στις τράπεζες. Τι φαίνεται να πιστεύει η Κυβέρνηση; Φαίνεται να πιστεύει ότι είτε θα έχουμε εμπορικές τράπεζες, όπως υπάρχουν μεγάλες εμπορικές τράπεζες στην Ευρώπη, είτε θα έχουμε παλιές τράπεζες με πελατειακές σχέσεις, που δουλεύουν όπως παλιά. Δεν τους έχει περάσει από το νου ότι υπάρχουν πολλές ενδιάμεσες λύσεις, γιατί υπάρχουν πολλά προβλήματα και πολλές ανάγκες και ότι χρειαζόμαστε εργαλεία, για να αντιμετωπίσουμε αυτές τις ανάγκες.

Το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, για παράδειγμα, ήταν μία τρά-

πεζα που ήταν βιώσιμη, η οποία είχε μία στέρεη βάση με τις καταθέσεις. Τέτοιες τράπεζες παντού στον κόσμο, μαζεύουν μικρές αποταμιεύσεις από φτωχό κόσμο, από τον κόσμο της εργασίας, από μεσαία στρώματα και επενδύουν σε επενδύσεις με ασφάλεια. Από αυτήν την άποψη, δεν είναι παράξενο ότι το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο είχε στο χαρτοφυλάκιό του πολύ μεγάλο κομμάτι δημοσίων ομολόγων, γιατί αυτός είναι ο ρόλος του.

Τι μας είπε ο Υποδιοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος για το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο; Ότι με τα κριτήρια της επιχειρηματικότητας δεν πήγε πολύ καλά. Λες και το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο πρέπει να κρίνεται με τα ίδια κριτήρια που κρίνεται μία μεγάλη εμπορική τράπεζα της Αμερικής. Δηλαδή, τι κάνουν οι ελίτ στην Ευρώπη και στην Ελλάδα; Όχι μόνο έχουν τις επιλογές, αλλά σε αυτές τις επιλογές επηρεάζουν και τα κριτήρια. Τα κριτήρια που κρίνουν εάν μία τράπεζα είναι βιώσιμη, είναι σημαδεμένα χαρτιά. Εκ των προτέρων, το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο δεν θα μπορούσε να περάσει αυτά τα κριτήρια βιωσιμότητας, γιατί φτιάχτηκαν με την ιδέα ότι υπάρχει μόνο ένα μοντέλο για το πώς πρέπει να δουλεύουν οι τράπεζες. Έχουν φτιαχτεί εκ των προτέρων, σαν να μην υπάρχουν διαφορετικές ανάγκες και ανάγκες για διαφορετικές τράπεζες, να δουλεύουν με διαφορετικό τρόπο.

Αυτό που βλέπω εγώ στην Κυβέρνηση, είναι μια έλλειψη πλαστικότητας. Αυτό το «είτε – είτε», δηλαδή είτε οι τράπεζες θα είναι εμπορικές είτε θα είναι διεφθαρμένες με το πελατειακό σύστημα, όπως ήταν παλιά, δεν δείχνει μία ελίτ με αυτοπεποίθηση. Ο Χάγιεκ και η Αν Ραντ του νεοφιλελευθερισμού είναι χρήσιμα εργαλεία όταν είσαι στην αντιπολίτευση, στα πέτρινα χρόνια της σοσιαλδημοκρατίας που θέλεις να κερδίσεις ιδεολογικό έδαφος. Όταν είσαι από πάνω το «είτε – είτε» δεν είναι σημάδι δύναμης.

Ο ηγεμόνας μπορεί να ενσωματώνει και άλλες ιδέες. Μπορεί να κατανοήσει ότι πρέπει να έχει την πλαστικότητα να αντιμετωπίσει προβλήματα που βγαίνουν από την ίδια οικονομία. Η έλλειψη πλαστικότητας της Κυβέρνησης που δεν μπορεί να αντιμετωπίσει κανένα πρόβλημα με διαφορετικό σχέδιο από αυτό που έχει στο νου της, αυτή η δέσμευση της ρητορείας του νεοφιλελευθερισμού δημιουργεί τεράστια προβλήματα. Συστηματικά κάνει λάθη και συστηματικά δίνει απαντήσεις σε ερωτήματα που δεν έχουν τεθεί και δεν δίνει απαντήσεις σε ερωτήματα που έχουν τεθεί. Αυτή την έλλειψη πλαστικότητας θα την πληρώσει, γιατί κάτι που δεν έχει πλαστικότητα κάποια στιγμή θα σπάσει.

Θέλω να τελειώσω με αυτό που άρχισα. Προσπάθησα πραγματικά στις τρεις συνεδριάσεις της επιτροπής μας να καταλάβω τη λογική της Κυβέρνησης και πώς απαντά στα προβλήματα. Πολλά από αυτά τα προβλήματα είχαν τεθεί από Βουλευτές από όλες τις πλευρές της επιτροπής. Κατάλαβα ότι η απάντηση της Κυβέρνησης είναι η απάντηση που έδωσε ο κ. Μακόμπερ, ο οποίος ήταν ένας πολύ συμπαθητικός κύριος στον Ντέιβιντ Κόπερφιλντ του Κάρολου Ντίκενς, που ήταν ένας κύριος ο οποίος πάντα ήθελε να αποφύγει τη χρεοκοπία και πάντα τελείωνε στις ειδικές φυλακές οφειλετών που είχαν οι Βρετανοί μέχρι το τέλος του 19ου αιώνα. Αλλά ο κ. Μακόμπερ ήταν πάντα πολύ συμπαθητικός κύριος, όπως ο κ. Σταϊκούρας και ο κ. Στουρνάρας και πάντα είχε μία αισιοδοξία. Ποια ήταν η αισιοδοξία του κ. Μακόμπερ; Ότι κάτι θα προκύψει. Αυτή είναι η πολιτική της Κυβέρνησης. Δεν απαντάμε σε κανένα από τα ερωτήματα που έχουν τεθεί για την κρίση, για την ύφεση, για την έλλειψη της ρευστότητας, αλλά έχουμε την ελπίδα ότι κάτι θα προκύψει.

Πολύ σύντομα από αυτή τη μεριά ελπίζουμε ότι θα υπάρχει μία κυβέρνηση που θα έχει πιο ισχυρά θεμέλια από το σύνθημα «κάτι θα προκύψει».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-EKM)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Το λόγο έχει ο κ. Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος, ειδικός αγορητής, για δεκαπέντε λεπτά.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είμαστε εδώ για να συζητήσουμε την προσωρινή ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και όχι την οριστική ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Άκουσα όμως με προσοχή το συνάδελφο εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ και αν θυμάμαι καλά, χαρέτισε ο ΣΥΡΙΖΑ την απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ώστε τα χρήματα που δίνονται από την Ευρώπη στις

τράπεζες να μην μπαίνουν στο χρέος. Και ερωτώ μάλιστα, έχοντας στο μυαλό μου αυτό που είπε στο τέλος, ότι η πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ σε μικρό χρονικό διάστημα θα είναι στην Κυβέρνηση: Για τα λεφτά αυτά που θα δίνει τότε ο EFSF στις τράπεζες απευθείας δεν θα κάνει κάποιο μνημόνιο μεταξύ τους; Ο ΣΥΡΙΖΑ γι' αυτό τι λέει; Έχει πρόταση;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλήσαμε αρκετά στην επιτροπή. Είναι αλήθεια. Και συμφωνήσαμε όλοι ότι η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών είναι αναγκαία και απαραίτητη. Ακόμα και συνάδελφοι που υποστήριξαν την εθνικοποίηση των τραπεζών, από το ΣΥΡΙΖΑ, τους Ανεξάρτητους Έλληνες, τη Χρυσή Αυγή, συμφωνούσαν σε αυτό. Συμφωνούσαν δηλαδή ότι κατ' αρχάς οι δείκτες κεφαλαιακής επάρκειας των τραπεζών θα πρέπει να αποκατασταθούν. Συνεπώς το πρώτο είναι ότι αναγνωρίζουμε το μεγάλο πρόβλημα που υπάρχει, πρόβλημα που με αυτές τις νομοθετικές πράξεις προσωρινά αντιμετωπίστηκε. Ήταν κοινό μυστικό ότι οι τράπεζες μετά το PSI στη συντριπτική τους πλειοψηφία είχαν αρνητικά ίδια κεφάλαια με ό,τι συνεπάγεται αυτό.

Όμως, το πρόβλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Αίθουσα αυτή είναι ότι δεν βλέπουμε το όλον. Βλέπουμε ο καθένας μας το δέντρο και τρέχει να βάλει πιο ψηλά τη σημαία. Τι θέλω να πω με αυτό; Στην κρίσιμη αυτή στιγμή για τη χώρα, όλα τα θέματα που καλούμαστε να συζητήσουμε και να αντιμετωπίσουμε είναι μία αδιάσπαστη ενότητα. Το ένα συνεχίζει με το άλλο. Το ένα επηρεάζει το άλλο. Τι και αν βάλει κάποιος τη σημαία του πιο ψηλά απ' όλες τις υπόλοιπες στο δέντρο; Αν καεί το διπλανό, ποιος θα σταματήσει τη φωτιά; Η σημαία;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κρίση στο τραπεζικό σύστημα έχει συγκεκριμένες αιτίες και αφετηρίες. Η διόγκωση του προβλήματος έχει κυρίως τρεις λόγους. Η φυγή των καταθέσεων. Οι καταθέσεις που έχουν φύγει από το 2009 μέχρι σήμερα υπολογίζονται περίπου στα 70.000.000.000 ευρώ. Τα δάνεια που δεν εξυμνητούνται από νοικοκυριά και επιχειρήσεις και έχουν προβλήματα να εισπραχθούν από την τράπεζα είναι γύρω στα 40.000.000.000 ευρώ με τις επιφυλάξεις που έχουν διατυπωθεί για την έκθεση της «BLACKROCK». Και το τρίτο είναι το PSI.

Πριν τις εκλογές η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών ήταν ένα ζήτημα ζωτικής σημασίας για την πορεία της χώρας. Γιατί ήταν ζωτικής σημασίας; Για θυμηθείτε σε ποια περίοδο ήμασταν. Μήπως δεν ήμασταν σε προεκλογική περίοδο; Δεν ακροβατούσαμε σε ένα κλίμα αστάθειας, αβεβαιότητας και αυτό γινόταν ανέξοδα; Γιατί όμως; Από τη μία, αν θυμάστε τότε, κάποιοι πρότειναν ως λύση για τη χώρα να χρησιμοποιηθούν οι καταθέσεις των πολιτών για επενδύσεις. Δηλαδή, το κράτος ως μέτοχος να λειτουργήσει ως επιχειρηματίας επενδύοντας όχι τα δικά του κεφάλαια αλλά των πολιτών. «Αυτό δεν κάνουν οι τράπεζες;», θα μου πείτε. Αυτό κάνουν βέβαια, αλλά λαμβάνουν και το επιχειρηματικό ρίσκο. «Και γιατί να μην πιστέψουμε ότι το κράτος θα βρει τους κατάλληλους ανθρώπους και θα το κάνει καλύτερα από τις ιδιωτικές τράπεζες;», θα μου πείτε πάλι. Ας συμφωνήσουμε σε αυτό παρ' ότι έχω πολλές επιφυλάξεις.

Ο κ. Στρατούλης όμως και ο ΣΥΡΙΖΑ που έσπευσε να υπερασπιστεί τις απόψεις του, καταγγέλλοντας συντονισμένες γνωστές επιθέσεις, διαστρεβλώσεις κ.λπ., δεν γνώριζαν ότι ήδη οι καταθέσεις των τραπεζών χρησιμοποιούνται για επενδύσεις υπό τη μορφή δανείων; Προφανώς το γνωρίζουν. Δεν γνωρίζουν ότι εκτός από τις καταθέσεις, που όπως και στην ανακοίνωσή του ο ΣΥΡΙΖΑ αναφέρει, χρησιμοποιούνται για να χορηγούνται δάνεια σε επιχειρήσεις και την πραγματική οικονομία, τα χρήματα των τραπεζών, τα διαθέσιμά τους είναι μείον; Και βέβαια το γνωρίζουν. Δεν γνωρίζουν ότι έχουν «τρύπα» που καλύπτεται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και την Τράπεζα της Ελλάδος; Πώς λοιπόν θα το κάνουμε αυτό; Χωρίς δάνειο; Χωρίς κεφάλαια; Χωρίς δανειακές συμβάσεις; Πώς;

Άλλοι πάλι ήταν πεπεισμένοι τότε ότι οι πρόωρες εκλογές θα λύσουν το πρόβλημα. Υπόσχονταν αλλαγή της «συνταγής». Η «συνταγή» βέβαια δεν άλλαξε. Κι όπως ξέρετε, όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στοιχίζουν. Θα μπορούσαμε όμως -και πιστεύω ότι και οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ αλλά και οι υπόλοιποι συνάδελφοι θα συμφωνούσαν με αυτό που θα πω, το είτε άλλως τε και η κ. Πατριανάκου- να ζητήσουμε σύντομα από τις τράπε-

ζες μέσω του Υπουργείου Οικονομικών να συμβάλουν στο εξής. Να τους πούμε ότι σ' αυτήν τη φάση που οι Έλληνες πολίτες στηρίζουν τις τράπεζες, δεν μπορούν τα μεγαλοστελέχη των τραπεζών να παίρνουν αυτούς τους μισθούς. Όπως όμως μας ανακοίνωσε ο κ. Σταϊκούρας στην επιτροπή, δυστυχώς δεν έχει γίνει καμμία μείωση. Περιμένουμε, λοιπόν, από εσάς, κύριε Υπουργέ, στο επόμενο χρονικό διάστημα να μας φέρετε αναλυτικό κατάλογο και να μπορέσουν και οι τράπεζες να υποστηρίξουν και να μπουν σ' αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια κυρίως όσον αφορά –το λέω και πάλι– τα μεγαλοστελέχη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν ο πολίτης βλέπει το εισόδημά του να μειώνεται καθημερινά, όταν βλέπει ότι αντιμετωπίζει το φάσμα της ανεργίας, όταν δεν προλαβαίνει να πληρώνει φόρους και έρχονται κόμματα μέσα στη Βουλή, ακόμη και κόμματα εν δυνάμει εξουσίας και του λένε «ξέρεις κάτι; Το κράτος σε έχει στριμώξει στη γωνία. Μπορεί να μην ενδιαφέρεται για σένα, αλλά στην καλύτερη περίπτωση ενδιαφέρεται για τους τραπεζίτες και στη χειρότερη, τους χαρίζει τα λεφτά» αυτά τι κάνουν; Λαϊκίζουν απλά; Βαθιά μου πεποίθηση είναι ότι συνειδητά βαθαίνουν και ριζοσπαστικοποιούν το διχασμό. Όποιος βάζει λάδι στη φωτιά θα πρέπει να ξέρει να τη σβήσει, όχι καίγοντας αλλά δημιουργώντας.

Ανεξάρτητα από τις διαφωνίες μας, από τις διαφορετικές ιδεολογικές αφετηρίες που έχουμε, από τις καλές προθέσεις, που πιστεύουμε ότι έχουν όλοι, στην ανάπτυξη ιδεών, προτάσεων, δεν πιστεύω ότι κανένας σ' αυτήν την Αίθουσα δεν μπορεί να μην αντιληφθεί ότι η οικονομία μας χρειάζεται ένα δυνατό τραπεζικό σύστημα για να βγει από τη νεκροφάνεια. Υπάρχει κανένας σ' αυτήν την Αίθουσα που να πιστεύει ότι χωρίς ένα ισχυρό και σταθερό τραπεζικό σύστημα μπορεί να υπάρξει ανάσχεση της ύφεσης; Φαντάζομαι πως όχι. Η Ιρλανδία δεν μπήκε στο ΔΝΤ επειδή το κράτος της είχε ελλείμματα. Μπήκε διότι κατέρρευσε το τραπεζικό της σύστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι κάποιοι εδώ μέσα περισσότερο ευαίσθητοι. Η ευαισθησία δεν φαίνεται στα ρόπαλα, στο αν κτυπάει κανείς πιο δυνατά το χέρι, στο αν πετάει περισσότερα γιαούρτια, στο αν εκτοξεύει με ευκολία ύβρεις, στο αν προπηλακίζει. Η οικονομική κρίση δεν μπορεί να αποτελέσει το άλλοθι για τις συμπεριφορές αυτές. Η απαξία τους έχει αυταξία. Πάντα είχε και πάντα θα έχει. Λυπάμαι για το πώς η βία ομάδων μετατράπηκε σ' ένα ιδιότυπο μέσο άσκησης εξουσίας τα τελευταία τρία χρόνια. Λυπάμαι ειλικρινά, γιατί όταν κάποιοι νομιμοποιούσαν τα γιαουρτώματα, τις κρεμάλες, τους προπηλακισμούς όφειλαν να ξέρουν ότι ανοίγουν τον ασκό του Αιόλου. Η ακρότητα, ο φασισμός –και δεν χρειάζεται να φοβόμαστε να χρησιμοποιούμε αυτήν τη λέξη μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, άλλωστε η λέξη δεν δημιουργεί το πρόβλημα, αλλά οι συμπεριφορές είναι που το δημιουργούν– πάντα έβρισκαν τα θεμέλιά τους πάνω σε μία συναισθηματική λάβα που έβραζε στην κοινωνία.

Το πλαίσιο είναι γνωστό και επαναλαμβανόμενο, μεγάλες κρίσεις που δεν μπορούσαν να λυθούν με τους παραδοσιακούς τρόπους, η θυματοποίηση ομάδων που δικαιολογούν οποιαδήποτε πράξη ενάντια στους εχθρούς εσωτερικούς και εξωτερικούς, η πεποίθηση κάποιων ότι όλα αυτά δικαιολογούν την επιβολή χωρίς περιορισμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλουν ή δεν θέλουν κάποιοι να κοιταχθούν στον καθρέφτη, θέλουμε ή δεν θέλουμε να κοιταχθούμε στον καθρέφτη, η βία τον τελευταίο καιρό μετατράπηκε σε ένα ιδιότυπο μέσο άσκησης εξουσίας.

Η οικονομική κρίση δεν μπορεί να αποτελέσει άλλοθι για κανέναν. Το μέλλον αυτής της χώρας δεν μπορεί να είναι ούτε η κατάρρευση ούτε ο εκφασισμός της κοινωνίας ούτε από κοινού ούτε από ξεχωριστά. Σας ζητώ όλοι μαζί, όσοι το πιστεύουμε, να σταματήσουμε την κατρακύλα αυτή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Το λόγο έχει ο κ. Μαρίας για δεκαπέντε λεπτά.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο το οποίο συζητούμε μας δίνει πραγματικά την ευκαιρία να τοποθετηθούμε στα κυρίαρχα ζητήματα, τα οποία απα-

σχολούν την πολιτική, την οικονομία αλλά και την καθημερινή ζωή των Ελλήνων πολιτών. Αφορά την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, δηλαδή πρακτικά το πώς θα υπάρξει κοινωνικοποίηση των ζημιών, πώς θα πέσουν τα βάρη στις πλάτες των πολιτών, προκειμένου να διασωθούν, όχι οι τράπεζες αλλά οι μέτοχοι και οι μεγαλομέτοχοι των τραπεζών, οι οποίοι μεγαλομέτοχοι στις τράπεζες που δρουν στην Ελλάδα –σύμφωνα και με σημερινά στοιχεία που υπάρχουν από το Χρηματιστήριο Αθηνών– κατά 51,5% δεν είναι καν Έλληνες.

Αυτό που βλέπουμε είναι ότι το ελληνικό κράτος δανείζεται στην περίπτωση αυτή 50.000.000.000 ευρώ προκειμένου να διασώσει τους μετόχους των τραπεζών, επιβάλλοντας τα βάρη αυτά σε όλους τους πολίτες, σε όλους τους φορολογούμενους, σε μια φάση που το ίδιο το κράτος πρακτικά βρίσκεται στη δυσχερέστατη κατάσταση που μπορεί να βρεθεί με ένα τεράστιο δημόσιο χρέος, το οποίο όμως ελληνικό κράτος ταυτόχρονα είναι και δανειστής.

Είναι δανειστής της Γερμανίας, διότι, όπως ξέρετε πολύ καλά, η Γερμανία οφείλει για τις γερμανικές αποζημιώσεις, δηλαδή τις πολεμικές επανορθώσεις και το αναγκαστικό κατοχικό δάνειο, τουλάχιστον, 162.000.000.000 ευρώ χωρίς τόκους και βάζοντας τους τόκους –κατά πολλές εκτιμήσεις και της επιτροπής που διεκδικεί τις γερμανικές αποζημιώσεις, υπό τον Μανώλη, τον Γλέζο, τον συνάδελφο μας– είναι 1,1 τρισεκατομμύρια ευρώ.

Έτσι, λοιπόν, ένα κράτος το οποίο είναι δανειστής της Γερμανίας, δανείζεται είτε από τη Γερμανία είτε από άλλα κράτη είτε από τον EFSF για να διασώσει τις τράπεζες. Και όλα αυτά τα κάνει εις βάρος των πολιτών, οι οποίοι πραγματικά έχουν πτωχεύσει. Αυτό είναι το περίγραμμα μέσα στο οποίο διαμορφώνεται το νομοσχέδιο.

Θα τοποθετηθούμε και για τις τροπολογίες αναλυτικά, όταν είναι η στιγμή.

Απλά επισημαίνουμε για τους συναδέλφους ότι επειδή είμαστε ενάντια στις τεράστιες αμοιβές που παίρνουν τα golden boys των τραπεζών που διασώζονται και του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, εμείς θα έχουμε τροπολογία πάνω στο θέμα αυτό και θα σας ζητήσουμε συγκεκριμένα, συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, αν εννοείτε αυτά τα οποία είπατε στην επιτροπή, να τα ψηφίσετε. Γιατί στις τροπολογίες που φέρατε, αν θα συζητηθούν –θα αποφασιστεί αυτό αύριο– εκεί θα έχουμε δικιά μας διαμόρφωση και πρόταση και εκεί θέλουμε να δούμε πώς θα το αντιμετωπίσετε.

Αλλά, πρακτικά, εδώ τι έχουμε; Ουσιαστικά, έχουμε το αποτέλεσμα της τεράστιας οικονομικής κρίσης, μιας οικονομικής κρίσης που ορισμένοι την απέδωσαν στο πρόβλημα των επισφαλών δανείων στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Όμως, κατά τη γνώμη μας, αυτό είναι ότι επιφανόμενο, διότι η κρίση οφείλεται στη λειτουργία του παγκοσμιοποιημένου συστήματος, οφείλεται στο νεοφιλελεύθερο μοντέλο, το οποίο λειτουργήσει, οφείλεται στην παγκόσμια νέα τάξη, η οποία πρακτικά πέτυχε και ήθελε το άνοιγμα των εθνικών αγορών, προκειμένου να υπάρξει μεγιστοποίηση των κερδών και ταυτόχρονα συμπίεση των μισθών.

Όμως, κάνοντάς το αυτό, δημιουργούσε ένα πρόβλημα, ότι εφόσον οι εργαζόμενοι δεν θα είχαν τεράστια αγοραστική δύναμη, θα υπήρχε στην πράξη και στην πορεία μείωση των κερδών. Γι' αυτό αντικατέστησαν το κομμάτι της μείωσης των μισθών που επέβαλε ο νεοφιλελευθερισμός με το πλαστικό χρήμα, με δανειοδοτήσεις στους εργαζόμενους και γι' αυτό άρχισαν να παίζουν συγκεκριμένο ρόλο οι τράπεζες, αλλά αυτό ήταν κάτι το οποίο δεν μπορούσε να πάει επ' άπειρον, διότι δημιούργησε μια τεράστια φούσκα και η φούσκα αυτή έσκασε και προέκυψε το πρόβλημα που είδαμε.

Ωστόσο, στην πράξη δεν ήταν πρόβλημα των τραπεζών, αλλά πρόβλημα άνισης κατανομής του πλούτου που είχε παραχθεί, διότι στο διάστημα μέχρι την κρίση του 2008 είχαμε από τη μια πλευρά υπερσυσσώρευση του πλούτου και αύξηση του ΑΕΠ, αλλά ταυτόχρονα και αύξηση της φτώχειας. Αυτά ήταν τα δύο χαρακτηριστικά στοιχεία. Επισημαίνουμε, εν προκειμένω, ότι στη Βρετανία από το 1999 έως το 2009, σε αυτήν τη δεκαετία, οι πέντε μεγάλες τράπεζες ξεπέρασαν το ΑΕΠ της χώρας εκείνης

κατά τέσσερις φορές.

Θέλετε άλλα στοιχεία; Η αξία των ακινήτων το 2007 ήταν 16 τρισεκατομμύρια δολάρια. Οι πτωχεύσεις ήταν στα πιο χαμηλά της εικοσιπενταετίας. Οι γερμανικές εξαγωγές ήταν στα ύψη. Ακόμα και οι κρατικές επιχειρήσεις, όπως η γαλλική ΔΕΗ, είχε 75% στην αύξηση των κερδών. Είχαμε ράλι στα κέρδη των χρηματιστηρίων.

Στην Ελλάδα –ενδιαφέρον στοιχείο– είχαμε κερδοφορία των επιχειρήσεων 23%, όταν ο μέσος όρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν 12,2%. Ταυτόχρονα στη χώρα μας είχαμε αύξηση της φτώχειας, με το 1/5 των Ελλήνων να ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας, αλλά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση εκατόν ένα εκατομμύρια πολίτες, σύμφωνα με στοιχεία της ίδιας της Κομισιόν, ζούσαν με λιγότερα από 22 δολάρια την ημέρα. Αυτή, λοιπόν, ήταν η κατάσταση και μέσα σε αυτήν τη μεγάλη αντίφαση προέκυψε πλέον η κατάρρευση των τραπεζών.

Τι μας έλεγε η περίφημη Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα; Έλεγε, λοιπόν, το Μάιο του 2008 –δηλαδή σχεδόν είχαμε φθάσει στην κρίση– ότι το βασικό πρόβλημα κατ' αυτούς ήταν δήθεν η άνοδος του πληθωρισμού και ότι έπρεπε να μειωθούν οι αμοιβές των εργαζομένων. Αυτή είναι η περίφημη Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, στην οποία έχουμε αναθέσει τη νομισματική πολιτική. Δεν είχε πάρει μυρωδιά τη μεγάλη κρίση που ερχόταν και συγκάλυπτε όλη αυτήν την κατάσταση.

Όταν ήλθε η κρίση, είχαμε ως απάντηση –από την πλευρά της Ευρώπης και της Γερμανίας και των Ηνωμένων Πολιτειών– την κοινωνικοποίηση των ζημιών των τραπεζών. Στην Ευρώπη δόθηκαν 5,3 τρισεκατομμύρια δολάρια για τη διάσωση των τραπεζών. Ακόμα και στη Γερμανία η Μέρκελ έδωσε 241 δισεκατομμύρια ευρώ για να σώσει τις τράπεζες. Αύξησε το δικό της χρέος κατά 319 δισεκατομμύρια ευρώ. Αντίστοιχα στοιχεία έχουμε και για τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Τι έγινε, λοιπόν, στην Ελλάδα; Έγινε η διάσωση των τραπεζών με το γνωστό πακέτο της Κυβέρνησης του Κώστα Καραμανλή ύψους 28 δισεκατομμυρίων ευρώ, με το ν. 3723/2008, στις 9-12-2008.

Εδώ μπαίνει ένα ζήτημα –κάτι, κύριε Υπουργέ, που ανέδειξε ο συνάδελφός μας ο κ. Μαρκόπουλος στην επιτροπή– ότι, σύμφωνα με εκείνο το πρώτο πακέτο διάσωσης, θα έπρεπε οι τράπεζες να σας έχουν αποδώσει συγκεκριμένα ποσά, τα οποία υπάρχουν ως υποχρέωση καταβολής μερισμάτων. Οφείλουν να σας δώσουν 550 εκατομμύρια ευρώ!

Γιατί δεν διεκδικείτε αυτά τα χρήματα, τη στιγμή που έχετε εξαπολύσει μια βίαιη επίθεση ενάντια στα λαϊκά εισοδήματα; Μειώνετε μισθούς, μειώνετε συντάξεις, το ασφαλιστικό σύστημα έχει καταρρεύσει, τα συστήματα υγείας έχουν καταρρεύσει και περνάμε στη νέα φτώχεια με τρεις χιλιάδες αυτοκτονίες. Γιατί δεν προχωρείτε; Γιατί δεν πάτε σε αυτήν την κατεύθυνση; Και τότε όμως, το 2008, την ώρα που διασώθηκαν οι τράπεζες, κέρδισαν τον επόμενο χρόνο 1,4 δισεκατομμύρια ευρώ δανειζοντας το ελληνικό δημόσιο.

Λέτε ότι θα πάρουν τα χρήματα οι τράπεζες και θα τα ρίξουν στην αγορά. Δεν πρόκειται να τα ρίξουν στην αγορά, διότι σε όλους τους νόμους που κάνατε για την ενίσχυση, είτε με ρευστό είτε με εγγυήσεις των τραπεζών, υπήρχε ρητή διάταξη τα χρήματα αυτά να πέσουν στην αγορά και μέχρι στιγμής δεν έχει γίνει τίποτα. Και έχουν παρανομήσει οι τράπεζες και έχουν γίνει μηνύσεις από πολίτες για το ζήτημα αυτό.

Θα σας πω, όμως, και κάτι άλλο. Την πρώτη χρονιά, το 2009, πήραν τα 28 δισεκατομμύρια από εγγυήσεις και ρευστό και τι έκαναν; Ενώ πήραν και 44 δισ. από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, έδωσαν δάνεια σε βαλκανικές χώρες 50 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Ήρθε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και έδωσε 15 δισεκατομμύρια ευρώ ενίσχυση με μορφή εγγυήσεων στις τράπεζες και 25 δισ. την επόμενη. Φτάσαμε συνολικά το Φεβρουάριο του 2011 να έχουμε 106 δισεκατομμύρια ευρώ σε ενισχύσεις ρευστού και εγγυήσεων στις τράπεζες, όταν υποτίθεται ότι το μεγάλο δάνειο που πήραμε ήταν 110 δισεκατομμύρια ευρώ. Εδώ, λοιπόν, απαντάται επί της ουσίας τι γίνεται και πού πήγαν εν προκειμένω οι ενισχύσεις.

Σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα ο κ. Στουρνάρας είπε –απαντώντας αν θυμάμαι καλά στον κ. Τσίπρα– ότι η Ελλάδα έχει πάρει 400 δισεκατομμύρια ευρώ από την Ευρώζω. Και στην επάνω αίθουσα μια εβδομάδα πιο πριν στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων είχε πει ότι είχαμε πάρει 340 δισεκατομμύρια. Δηλαδή, πήρε η Ελλάδα 400 δισεκατομμύρια ή 340 δισεκατομμύρια ως δάνεια και ρωτάμε πού πήγαν αυτά τα λεφτά;

Όταν πέσουν σε μία χώρα μέσα σε δύο έτη 400 δισεκατομμύρια ευρώ, εδώ θα έπρεπε να έχει απογειωθεί η οικονομία. Αυτό εάν πήγαινε στην οικονομία θα ήταν ένα νέο σχέδιο Μάρσαλ. Πού πήγε, λοιπόν; Και πώς το εξηγείτε εσείς αυτό το περίφημο στοιχείο, όταν έπεσαν αυτά τα χρήματα, όπως λέτε, ή τα φορτώθηκε ο ελληνικός λαός στην πλάτη του αυτά τα 400 δισεκατομμύρια ευρώ και τις τράπεζες, και έχουμε ανεργία των νέων –σύμφωνα με σημεινικά στοιχεία της EUROSTAT πρωταθλήτρια η Ελλάδα πανευρωπαϊκά– 53,8%, συνολική ανεργία πάνω από ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες άνεργοι, φτώχεια, συσσίτια, μετανάστευση των νέων, αυτοκτονίες, νέα μέτρα –πόσο θα τα φτάσετε;– 11,5 δισ., 11,9; Πώς εξηγείται αυτό;

Με σημερινά στοιχεία ο μέσος όρος της τριετίας του πληθωρισμού είναι 8%. Ταυτόχρονα, μείωση της κατανάλωσης 14,8%, αλλά αύξηση και των τιμών των προϊόντων. Αυτά είναι απίθανα πράγματα τα οποία έχουν συμβεί σε επίπεδο εθνικής οικονομίας. Μείωση των συντάξεων και των μισθών!

Αυτή, λοιπόν, η πραγματικότητα λέτε ότι γίνεται επειδή είχαμε το PSI. Δηλαδή, είχαμε το κούρεμα των ιδιωτικών ομολόγων. Ναι, αλλά τι κάνατε στην πράξη; Κουρέψατε τα ασφαλιστικά ταμεία. Έχασαν 12,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Γι' αυτό έχουμε αυτά τα προβλήματα στα θέματα της στήριξης και της φαρμακευτικής περιθάλψης. Είχαμε, επίσης, και στα αποθεματικά των νοσοκομείων, όπως και στο Νοσοκομείο Χανίων. Υπήρχε ρευστό εκεί και πήγατε και το βάλατε στο PSI. Στα αποθεματικά των ΑΕΙ, στους ομολογιούχους που εμπιστεύθηκαν το ελληνικό δημόσιο οι οποίοι είχαν 6,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Πάνε, τα χάσανε, τους κουρέψατε!

Γι' αυτούς δεν πήρατε κανένα μέτρο. Για τις τράπεζες όμως παίρνετε μέτρα και λέτε ότι 50 δισεκατομμύρια ευρώ θα διατεθούν για να μπορέσουν οι τράπεζες να διατηρηθούν.

Αυτή είναι η πραγματικότητα που ζούμε. Αυτά είναι τα γεγονότα, αν θέλουμε να μιλούμε με στοιχεία, έτσι όπως συμβαίνει γιατί μας παρακολουθεί και ο ελληνικός λαός.

Έρχεστε, λοιπόν, και λέτε ότι μέσα από το σύστημα του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας θα γίνει η ανακεφαλαιοποίηση. Μάλιστα. Εμείς σας ρωτάμε: Μπορείς να ψηφίσεις σαν Βουλή ένα πρόγραμμα έστω και μερικής ανακεφαλαιοποίησης, όπως είπε ο συνάδελφος, όταν δεν ξέρεις τα δεδομένα; Η έκθεση της «BLACKROCK» είναι μυστική. Δεν την ξέρει κανείς. Και καλείτε εδώ τους Βουλευτές να ψηφίσουν με βάση δεδομένα τα οποία δεν γνωρίζουν για το τι θα γίνει.

Δεύτερον, θα υπάρξει διαφάνεια; Τρίτον, έχετε στρατηγικό σχέδιο για το πιστωτικό σύστημα;

Εμείς σας λέμε –και θα τα δούμε και στην κατ' άρθρον συζήτηση– ότι προωθείται μέσα από το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας ο αφελληνισμός του ελληνικού τραπεζικού συστήματος. Και αν μερικοί μεγαλομέτοχοι Έλληνες νομίζουν ότι θα διασωθούν, κάνουν λάθος. Στο τέλος θα ηττηθούν και αυτοί, διότι έτσι είναι διαμορφωμένα τα πράγματα και θα το αποδείξουμε.

Εμείς, λοιπόν, ως Ανεξάρτητοι Έλληνες, έχουμε μια συγκεκριμένη στρατηγική. Έχουμε την εθνική πρόταση και έχουμε το οικονομικό μας πρόγραμμα και για την ανακεφαλαιώση λέμε τρία πράγματα. Πρώτον, χρειάζεται στρατηγική που εμπεριέχει την κρατικοποίηση της Τράπεζας της Ελλάδος. Δεν μπορεί να είναι οι μετοχές της στο Χρηματιστήριο.

Δεύτερον, θέλουμε να δημιουργήσουμε μια τράπεζα ειδικού σκοπού, όπως είναι η γερμανική KfW, η οποία, ως κρατική τράπεζα, έχει τη δυνατότητα, όπως και οι ιδιωτικές τράπεζες, να πηγαίνει και να δανείζεται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα με το χαμηλό επιτόκιο, σήμερα 0,75%. Εάν αυτό μπορούσε να γίνει, θα είχαμε περιορίσει δραστικά το ποσό που πληρώνουμε για τόκους.

Τρίτον, σε σχέση με το κούρεμα των ομολόγων της ΕΚΤ, νομίζω ότι ο κ. Σαμαράς σήμερα είναι με τον κ. Ντράγκι. Είναι δυνατόν η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα να κερδοσκοπεί εις βάρος του ελληνικού λαού; Αγόρασε ένα ομόλογο ονομαστικής αξίας 3.200.000.000, το είχε πληρώσει 1.900.000.000 και σε μία νύχτα έβγαλε 1.200.000.000. Οφείλει ο κ. Σαμαράς να πει στον κ. Ντράγκι ότι, εφόσον η τράπεζά του έχει ομόλογα αξίας 50.000.000.000 και τα αγόρασε 38.000.000.000, να τα δώσει στην Ελλάδα στην τιμή που τα αγόρασε και ας βγάλει και ένα κέρδος 0,75%, όσο είναι το Euribor. Με αυτόν τον τρόπο θα πετύχουμε μείωση του χρέους κατά 12.000.000.000. Τα μέτρα που παίρνετε είναι 11.500.000.000.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Λέμε, λοιπόν, ταχύτατα, κύριε Πρόεδρε, το εξής: Πρώτον, ανακεφαλαιώση τραπεζών υπό τον όρο ότι θα υπηρετεί το δημόσιο συμφέρον, θα δώσει ρευστότητα στην αγορά, η ανακεφαλαιώση θα γίνει από τους μετόχους, τα χρήματα δεν θα είναι από τους φορολογουμένους, θα διασφαλιστούν τα συμφέροντα των μικρομετόχων και των ασφαλιστικών ταμείων, θα υπάρξει και πρέπει να υπάρξει ειδική στήριξη για τις συνεταιριστικές τράπεζες και συγκεκριμένα μέτρα για τη στήριξη των υπερχρεωμένων νοικοκυριών. Διότι έγινε το κούρεμα για τις τράπεζες και παίρνουν τη στήριξη, αλλά εμείς λέμε κούρεμα των τραπεζικών δανείων, ιδιωτικών και επιχειρηματικών -μια μερική σεισάχθεια, δηλαδή- που θα είναι στο ύψος της απώλειας του εισοδήματος που έγινε λόγω της μείωσης των μισθών, κατάργηση των εισπρακτικών εταιρειών, αναστολή των πλειστηριασμών μέχρι τις 31-12-2013 για οφειλές από κεφάλαιο ύψους μέχρι 350.000 ευρώ. Αυτή η πρόταση είναι που διαμορφώνουμε σε συνδυασμό, βεβαίως, με την κεντρική μας άποψη που λέει ότι δεν υπάρχει λύση όσο θα υπάρξει μνημόνιο.

Παλεύουμε για να πάρουμε πίσω την Ελλάδα, να φύγει η τρόικα, να φύγουν οι δανειστές, να γίνει η διαγραφή του επονείδιστου χρέους, προκειμένου να έχουμε μία αυτοδύναμη πορεία, μία πορεία που θα εγγυάται την εθνική μας ανεξαρτησία και το μέλλον των παιδιών μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Το λόγο έχει ο κ. Γερμενής Γεώργιος για δεκαπέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη σημερινή συνεδρίαση θα έπρεπε να συζητάμε για τα χρήματα τα οποία οφείλουν να επιστρέψουν οι τράπεζες στον ελληνικό λαό. Αντιθέτως, συζητάμε για την οικονομική ενίσχυση που πρόκειται να δοθεί για ακόμη μία φορά στις τράπεζες.

Είναι θλιβερό ότι μέσω της ανακεφαλαιοποίησης οι τράπεζες θα εισπράξουν πολλά δισεκατομμύρια ευρώ, χωρίς όμως να γνωρίζουμε πού και πώς θα διαθέσουν όλα αυτά τα χρήματα. Δεν υπάρχει καμμία πραγματική δικλίδα ασφαλείας ότι τα χρήματα αυτά θα διοχετευτούν στην αγορά και θα βοηθήσουν τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις να ανακάμψουν.

Για μας είναι σίγουρο ότι η κοινωνία δεν θα αποκομίσει κανένα όφελος από την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Οι μοναδικοί κερδισμένοι θα είναι τα ανώτατα στελέχη και οι μεγαλομέτοχοι των τραπεζών, οι οποίοι θα σώσουν τις επιχειρήσεις τους με δάνεια που θα κληθεί να πληρώσει ο Έλληνας φορολογούμενος.

Εδώ και δεκαετίες οι τράπεζες δανείζονται φθηνό χρήμα και το μεταπωλούν πολύ ακριβά στον ελληνικό λαό. Είναι σε όλους γνωστό ότι οι τράπεζες εμφάνιζαν κάθε χρονιά τεράστια κέρδη, πολλών δισεκατομμυρίων ευρώ. Πού έχουν πάει όλα αυτά τα κέρδη;

Πώς είναι δυνατόν αυτές οι κερδοφόρες επιχειρήσεις να μετατράπηκαν εν μία νυκτί σε εταιρείες έτοιμες να καταρρεύσουν; Με τα κέρδη όλων αυτών των ετών θα έπρεπε να έχουν τη δυνατότητα να αντξουν τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης, χωρίς να χρειάζονται ενίσχυση από το κράτος. Παρ' όλα αυτά, οι τραπεζίτες εκβιάζουν λέγοντας ότι αν δεν τους ενισχύσουμε με δεκάδες δισεκατομμύρια ευρώ, θα καταρρεύσει το χρηματοπιστωτικό σύστημα και οι πολίτες θα χάσουν τις καταθέσεις

τους.

Αλήθεια, το ελληνικό δημόσιο έχει κάνει δικαστική έρευνα για το πού πήγαν τα κέρδη των τραπεζών; Δεν είναι γνωστό σε όλους ότι αυτά τα κέρδη έχουν διοχετευθεί στο εξωτερικό μέσω εταιρειών, offshore ή όχι, που εδρεύουν σε φορολογικούς παραδείσους και όχι μόνο, ενώ μεγάλα ποσά έχουν δοθεί με τη μορφή «θαλασσοδανείων» σε εταιρείες συμφερόντων των μεγαλοστελεχών των τραπεζών;

Σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες έχει γίνει εκτεταμένη δικαστική έρευνα για το ρόλο των τραπεζών στην οικονομική κρίση. Ένα τέτοιο παράδειγμα, όπως ανέφερε η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, είναι η Ιρλανδία, όπου τον περασμένο Ιούλιο συνελήφθη ο πρώην πρόεδρος της μεγαλύτερης τράπεζας της χώρας.

Στη χώρα μας, όμως, δεν έχει γίνει καμμία έρευνα μέχρι σήμερα. Μάλιστα, σε σχετική μου ερώτηση που την υπέβαλα στο Υπουργείο Οικονομικών, η απάντησή που έλαβα διά μέσου της Τράπεζας της Ελλάδος είναι ότι θεωρεί πως οι τράπεζες δεν φέρουν καμμία ευθύνη για τη σημερινή οικονομική κρίση που διέπει την ελληνική επικράτεια. Είναι χαρακτηριστικό για τις προθέσεις της Κυβέρνησης ότι η συγκεκριμένη απάντηση του Υπουργείου Οικονομικών δεν έχει συνταχθεί από κάποιον υπάλληλο του Υπουργείου, αλλά το Υπουργείο ανέθεσε τη σύνταξη σε μία τράπεζα, έστω και αν αυτή είναι η Τράπεζα της Ελλάδος.

Για το λόγο που αληθές καταθέτω και το σχετικό έγγραφο στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Γερμενής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θεωρώ ότι επιτακτική ανάγκη στην παρούσα φάση είναι όχι η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών με τα χρήματα του ελληνικού λαού, αλλά η ενίσχυση της εθνικής παραγωγής. Αντιθέτως, βλέπουμε το Υπουργείο Οικονομικών να συγκαλύπτει τα τραπεζικά όργια συνεχώς! Αποσυνδέει την ελληνική οικονομία από το τραπεζικό και χρηματοπιστωτικό σύστημα, χωρίς να αναδεικνύει τις αιτίες της οικονομικής καταστροφής. Κάθε φορά που οι διεθνείς κερδοσκόποι θα επιτίθενται στο τραπεζικό σύστημα, μοιραία θα αποσταθεροποιείται και η ελληνική οικονομία.

Για μας, ως Χρυσή Αυγή, η αλήθεια για το προκείμενο ζήτημα είναι πολύ απλή. Καλείται ο ελληνικός λαός να καθίσει στο εδώλιο του κατηγορουμένου, αντί σ' αυτήν τη θέση σήμερα να βρίσκονται οι μεγαλοτραπεζίτες που εν μέσω παιγνίων έφθασαν τη χώρα σ' αυτήν την κατάσταση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Μιχελογιαννάκης για δεκαπέντε λεπτά.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, όταν ένα κράτος δεν μπορεί να ισοφαρίζει έσοδα και έξοδα, λογικό είναι να εκδίδει ομόλογα. Και εδώ υπάρχει μία ιστορία. Βγάζει ομόλογα, για τα οποία μέχρι κάποτε, στην αρχή της κρίσης, οι καλύτεροι πελάτες ήταν οι ελληνικές τράπεζες και όχι μόνο ήταν με χρηστούς τρόπους, αλλά πιθανόν και με μη χρηστούς τρόπους. Και οι συναλλαγές αυτές υπήρχαν.

Ξαφνικά, έρχεται το 2008. Τότε, τα ομόλογα περνούσαν από τους οίκους αξιολόγησης -«STANDARD & POOR'S», «MOODY'S», κ.λπ.- και τα πράγματα πήγαιναν ομαλά, όπως τουλάχιστον τότε το χρηματοπιστωτικό σύστημα, γιατί δεν είχε ανατραπεί, ήθελε να πηγαίνουν.

Και έρχεται ξαφνικά το «κούρεμα». Τι σημαίνει «κούρεμα»; Σημαίνει ότι παίρνω το 53,5%, κρατώ το 46,5% και απ' αυτό το 46,5%, έχω 31,5% στο ελληνικό δημόσιο, 15% στο ξένο δημόσιο και 0% ομόλογα που θα επαναποκτήσουν αξία, όταν θα υπάρξει ρυθμός ανάπτυξης. Δηλαδή, τι έχω; Μου έμεινε ένα 46,5% με 31% ελληνικό δημόσιο, με 15% ξένο δημόσιο και με ομόλογα του 0%, κύριε Υπουργέ.

Αυτή ήταν η εικόνα του κουρέματος του PSI. Και μία τράπεζα έρχεται να δώσει ένα παλιό ομόλογο, κύριε Υπουργέ κι έρχεται με 46,5%. Πέφτει η ύφεση, πέφτει η κρίση, βγαίνει στην αγορά,

όχι με 31,5 το δίνει το ελληνικό, ούτε με 10 και 12. Και δέχεται τότε η τράπεζα ένα πλήγμα, αφού όμως πολλά χρόνια εισέπραττε, είτε χρηστά είτε όχι, οφέλη.

Και οι τράπεζες τότε τι κάνουν; Λένε οι τράπεζες: Έχω ένα όριο –η οικονομία δεν είναι μόνο για οικονομολόγους, είναι και για πολιτικούς- και ποιο είναι το όριο μου, αυτό που ελέγχω; Είναι το 8%. Με ένα 8% εποπτικό κεφάλαιο εγώ καλύπτομαι και είμαι υγιής τράπεζα. Και με το 8% που έχω για να είμαι υγιής, ελέγχομαι από τους ορκωτούς λογιστές και κάνω τη λεγόμενη αρχή της συνέχειας της επιχείρησης, που όλοι γνωρίζετε.

Πράγματι οι τράπεζες έχασαν ομόλογα. Είχαμε αντίκτυπο στο ίδιο κεφάλαιο και ξέφυγαν και πολλές από το 8%. Εγώ θα προβλέψω και κάτι άλλο, κύριε Υπουργέ. Οι τέσσερις που λέτε ότι είναι ισχυρές μπορεί τώρα να μην είναι στο 8% και να είναι άλλα και το νόμο που θα ψηφίσουμε τώρα να τον βρούμε ετεροχρονισμένα σε άλλα. Είναι πολύ πιθανόν.

Ήρθε λοιπόν, ξαφνικά εκεί που τα πράγματα ήταν σε δραματική κατάσταση, ο «από μηχανής θεός» και λέει: «Ελα εδώ ελληνικό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ΤΧΣ)». Και τι λέει αυτό; Αφού δεν υπάρχουν λεφτά έξω, θα ταβάλω εγώ τα χρήματα. Και βάζει στην πρώτη πράξη του μνημονίου τα 110 με 25 στο ΤΧΣ και στη δεύτερη πράξη, αν πάρουμε τη δόση –αλλά με αξιοπρέπεια να πάρουμε τη δόση- πάμε στα 25 πάλι στο ΤΧΣ από τα 31, 5 της δεύτερης δόσης.

Μέχρι τώρα έχει γίνει ανακεφαλαιοποίηση στο πρώτο στάδιο; Όχι. Τι έχει γίνει; Έχει δώσει 18 δισεκατομμύρια στην Εθνική, στη EUROBANK, στην ALPHA BANK και στην Πειραιώς και τους έχει πει ότι φτάστε μέχρι το 8%, έχετε εποπτικό έλεγχο τώρα και αργότερα θα ανακεφαλαιοποιηθείτε. Άρα και το πρώτο κομμάτι δεν έχουμε και το δεύτερο κομμάτι το περιμένουμε και το κουβεντιάζουμε.

Έτσι παίχτηκε το παιχνίδι με την Αγροτική. Ελπίζω να μην παιχτεί το ίδιο παιχνίδι με το Ταμειυτήριο και το Παρακαταθηκών.

Το ΤΧΣ τώρα τι κάνει στην ιστορία του; Δίνει 1,7 στην PROTON BANK, δίνει ένα 18 στις τέσσερις μεγάλες και δίνει και 6,7 στην Πειραιώς. Αυτό είναι το παιχνίδι που έγινε. Και ποιος λέει στο ΤΧΣ τι θα δώσει; Η Τράπεζα της Ελλάδος. Αυτός είναι ο ρόλος της. Ο ρόλος της είναι να λέει σε ποιους θα δώσει, με τι κριτήρια θα δώσει.

Το ένα ήταν αυτό λοιπόν, και σας είπα την πρώτη παρατήρησή μου για το 8% που εγώ αμφισβητώ αν είναι αυτές οι τέσσερις τράπεζες. Και το δεύτερο ήταν γιατί πήραν παράταση μέχρι τέλη Οκτωβρίου οι τράπεζες. Πάλι, κύριε Υπουργέ, σας λέω ότι επειδή η δόση θα πάει καθυστερημένα, δώστε ακόμα ένα μήνα γιατί θα βρεθείτε να το φέρνεται πάλι εδώ και να ζητάτε για τα τέλη Νοεμβρίου. Μακάρι να διαψευστώ.

Το κράτος σε αυτήν τη λογική έχει συνήθως το 90%. Και σκεφτείτε ένα ελληνικό κράτος με πραγματικό 90% να έκανε και ανακεφαλαιοποίηση, όπως τη ήθελε και το χρηματοοικονομικό-χρηματοπιστωτικό να το έπαιζε όπως ήθελε.

Απλά πράγματα είναι αυτά. Ανοίξτε τον Μπαμπινιώτη να δείτε τι λέει για το «χρηματοοικονομικό». Λέει: Κάνω μία σύμβαση, από τη μία μεριά είναι η υποχρέωση από την άλλη είναι η απαίτηση και ένα στοιχείο καθαρής θέσης. Ενώ για το χρηματοπιστωτικό που δεν ορίζεται και δεν είδα κανέναν να το ορίζει –δεν είμαι οικονομολόγος, γιατρός καρδιολόγος είμαι, αλλά διαβάζω-, λέει ότι ευρέως είναι χρηματοοικονομικό, αλλά έχει κάποια σχέση με το χρέος. Θα δείτε στη βιβλιογραφία ότι ακριβώς αυτό λέει.

Και ερωτώ εγώ, κύριε Υπουργέ: Η μετοχή, το δικαίωμα αγοράς των μετοχών, τα δικαιώματα προτίμησης, τα ομόλογα, τα μετατρέψιμα, τα γραμμάτια δημοσίου, τα εμπορικά χρεόγραφα, τα χρηματοοικονομικά, οι προαιρέσεις, οι μελλοντικές, οι προθεσμιακές συμβάσεις, οι συμβάσεις ανταλλαγής επιτοκίων και νομισμάτων, να τα ορίσουμε με το λογιστικό πρότυπο 32 ότι είναι χρηματοοικονομικά;

Να δεσμευτείτε!

Να δεσμευτείτε, επίσης, τι ακριβώς από τα δύο είναι η λέξη «τιμολόγιο» και θα σας εξηγήσω γιατί το λέω. Πολλοί –οι εταιρείες factoring που λειτουργούν- παίζουν το εξής παιχνίδι: παίρνουν τιμολόγιο με ρευστό χρήμα με αποτέλεσμα να λειτουργούν

με διαφορετικό τρόπο. Ε, δεν θα κάνουμε την Τράπεζα Ελλάδος εδώ –και ιδίως η Δημοκρατική Αριστερά, που θέλει κρατικό πυλώνα για ανάπτυξη- για χίλια δυο εταιρεία. Άρα, αυτό είναι ένα θέμα που θα το ξεκαθαρίσετε.

Δεύτερο θέμα. Το μερίδιο στη συνεταιριστική που δεν είναι ούτε μετοχή ούτε ομόλογο, πού θα το εντάξετε; Να το ξεκαθαρίσετε για να ξέρω επί των άρθρων τι δεν θα πω και πώς θα το αντιμετωπίσω.

Τρίτο θέμα. Στην ανακεφαλαιοποίηση –για να την καταλάβει κάποιος με απλά λόγια- γίνεται το εξής: Λέω, για παράδειγμα, εγώ έπιασα το εποπτικό 8% και έχω ένα κατοστάρικο. Με συμφέρει το 10% να πάει στους μετόχους και το 90% να πάει στο κράτος. Και λέει το κράτος –ο νόμος που έχουμε ψηφίσει- ότι αν δεν είναι 10% και είναι 7%, τότε το 93% ή το 95% ή το 96% ή όσο θα είναι, θα πρέπει να διέπεται με δικαιώματα του 100%. Αυτό λέει ο νόμος.

Και ρωτώ τώρα εγώ: Ο νόμος αυτός θα εφαρμοστεί πάλι έτσι ώστε το κράτος να μπορεί να διεκδικήσει;

Δεύτερο ερώτημα: Η κοινή μετοχή που σημαίνει συμμετοχή στη διοίκηση και όχι προνομιούχα, που σημαίνει ότι μπορεί να παίρνω παραπάνω αλλά δεν έχω δικαιώματα, θα οριοθετηθεί;

Και ένα τρίτο ερώτημα σχετικά με το παιχνιδάκι που έχει παίξει με τις τράπεζες και έχει να κάνει με τους «κόκκους» που λένε και οι οικονομολόγοι –για να χρησιμοποιούμε απλούς λόγους, να μας καταλαβαίνει κι ο κόσμος που μας παρακολουθεί, η ελληνική κοινωνία που μας ακούει- αφορά το 30% μετατρέψιμο ομόλογο. Εκεί είναι όλο το παιχνίδι των συνεταιριστικών τραπεζών. Λένε οι τράπεζες ότι εμείς δεν θέλουμε το 90-10, εμείς θέλουμε το 30-70 και από το 70% θα πάρω το δεκάρικο. Και τι κερδίζει η τράπεζα σήμερα αν δεν κάνουμε σωστή πολιτική; Θα κερδίζει το εξής: Και θαβάλει λιγότερα χρήματα και θα έχει περισσότερα δικαιώματα.

Κύριε Υπουργέ, με αυτές τις παρατηρήσεις η Δημοκρατική Αριστερά δεν ξεφεύγει από το στόχο της. Και ο στόχος της είναι ένας: Σε περιόδους κρίσης, σε περιόδους ύφεσης, σε περιόδους που έχει ισοπεδωθεί το παν ένας κρατικός δημόσιος πυλώνας είναι απαραίτητος. Τον οραματιστήκαμε και κοιμηθήκαμε με την Εθνική, την Αγροτική, το Ταμειυτήριο, των Παρακαταθηκών. Ονειρευόμαστε ακόμα ότι δεν θα μας χωρίσετε τα υπολοιπα, τα οποία είναι για εμάς καθαρά ζητήματα κοινωνικής υποστήριξης.

Αν δεν ξεκαθαριστούν οι όροι της ανακεφαλαιοποίησης να περάσουν από τη Βουλή και όχι από κάθε υπουργικό συμβούλιο, εμείς θα το ξανασκεφτούμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος για δεκαπέντε λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το παρόν σχέδιο νόμου συζητείται σε μία περίοδο που βαθαίνει η καπιταλιστική κρίση στην Ελλάδα, επεκτείνεται στο σύνολο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι μόνο, σε μια περίοδο που η Κυβέρνηση σταθερά προετοιμάζει και δρομολογεί την κλιμάκωση της αντιλαϊκής επίθεσης, όπως για παράδειγμα, είναι το νέο πακέτο μέτρων των 11,5 δισεκατομμυρίων ευρώ που περιλαμβάνει νέες μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις, ακόμη μεγαλύτερη εμπορευματοποίηση της παιδείας, της υγείας –να πληρώνουν τα φάρμακα- της πρόνοιας και που περιλαμβάνει ανατροπές και ουσιαστικά την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, των εργασιακών σχέσεων, τη μεγαλύτερη ευελιξία στην αγορά εργασίας, νέα χτυπήματα στα ασφαλιστικά δικαιώματα, όπως η επέκταση του ορίου συνταξιοδότησης στα εξήντα έξι, στα εξήντα επτά χρόνια και πάει λέγοντας.

Με αυτόν τον τρόπο έχουμε την αδιάφυστη επιβεβαίωση της στοχοπροσήλωσης της συγκυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας, ΠΑΣΟΚ και Δημοκρατικής Αριστεράς στην υλοποίηση των στρατηγικών επιλογών της αστικής τάξης της χώρας μας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ποιες είναι αυτές οι στρατηγικές επιλογές;

Πρώτον, η υπόθεση της δημοσιονομικής εξυγίανσης πρέπει να

προκύψει μέσα από τα βάρη, τα οποία θα κληθούν να πληρώσουν τα λαϊκά στρώματα, αφήνοντας βεβαίως στο απυρόβλητο την πλουτοκρατία.

Δεύτερον, μέτρα τέτοια ούτως ώστε να ενισχυθεί περισσότερο η ανταγωνιστικότητα των επιχειρηματικών ομίλων και κατ' επέκταση η κερδοφορία, που σημαίνει ότι θα πρέπει να συμπίεστεί μέχρι εκεί που δεν παίρνει η τιμή της εργατικής δύναμης, να αφαιρεθεί το σύνολο των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων της εργατικής τάξης και ταυτόχρονα να διαμορφωθούν μέσα από τις ιδιωτικοποιήσεις, από την απελευθέρωση της αγοράς, νέα πεδία κερδοφορίας των λαϊκών αναγκών για το μεγάλο κεφάλαιο.

Τρίτον, νέα πακέτα, κρατικά ή κοινοτικά, στήριξης των μονοπωλιακών ομίλων.

Βεβαίως, οι συνθήκες αυτές μας δείχνουν ότι η κατάσταση αυτή, το βάθεμα, η επέκταση της κρίσης, η ανισομετρία με την οποία εκφράζεται αυτή σε διάφορες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οξύνει τις αντιθέσεις και τους ανταγωνισμούς ανάμεσα στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δηλαδή η υποχώρηση της θέσης της Γαλλίας σε σχέση με τη Γερμανία διαμορφώνει ένα νέο πεδίο ανταγωνισμών και οξύνει τους και όχι ότι η εκλογή του Ολάντ διαμορφώνει ένα νέο αέρα και μάλιστα φιλολαϊκό, όπως ισχυριζόνταν κάποιες πολιτικές δυνάμεις που γρήγορα διαψεύστηκαν σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτές, λοιπόν, οι αντιθέσεις, αυτοί οι ανταγωνισμοί στην Ευρωπαϊκή Ένωση οξύνουν περισσότερο τις φυγόκεντρες τάσεις και τις σκέψεις για αλλαγή ακόμη και της ίδιας της αρχιτεκτονικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αποχώρηση κάποιων χωρών ή με Ευρωπαϊκή Ένωση δύο ταχυτήτων, δύο νομισμάτων: των ισχυρών οικονομικών και των πιο αδύναμων οικονομικών.

Απ' αυτήν την άποψη αναδεικνύεται ότι όποιοι προσωρινοί συμβιβασμοί επιτυγχάνονται στα διάφορα Συμβούλια Κορυφής, δεν οδηγούν σε διέξοδο. Πολύ γρήγορα αναιρούνται. Και βεβαίως αυτοί οι προσωρινοί συμβιβασμοί στο σύνολό τους δεν μπορούν να αναιρέσουν αυτές τις αντιθέσεις, αυτούς τους σκληρούς ανταγωνισμούς που εκφράζονται σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδιαίτερα στην Ευρωζώνη. Βεβαίως δεν έχουν τη φιλοδοξία –και δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά– να αντιμετωπίσουν –ή να μην εμφανιστεί– την καπιταλιστική κρίση.

Όλοι αυτοί οι προσωρινοί συμβιβασμοί αποτυγχάνουν. Όμως όλοι αυτοί οι προσωρινοί συμβιβασμοί ανεξάρτητα των αντιθέσεων και των σκληρών διαπραγματεύσεων που γίνονται σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν αναιρούν ένα κοινό χαρακτηριστικό γνώρισμα που έχουν. Ποιο είναι αυτό το κοινό χαρακτηριστικό γνώρισμα; Από κανέναν –μα από κανέναν– δεν αμφισβητείτε, ούτε από τη συμμαχία των Νοτίων, ο αντιλαϊκός χαρακτήρας και ο ταξικός χαρακτήρας αυτής της πολιτικής.

Απ' αυτήν την άποψη αν κάτι επιβεβαιώνεται είναι ότι το χρέος δεν είναι το πρόβλημα. Δεν έχουμε να κάνουμε με κρίση χρέους. Βεβαίως το χρέος είναι ένα αποτέλεσμα της καπιταλιστικής κρίσης αλλά δεν είναι αυτό το κυρίαρχο. Γιατί αν ήταν έτσι, τότε γιατί αυτά τα μέτρα λαμβάνονται στην Ισπανία όπου το δημόσιο χρέος της είναι πολύ λιγότερο από το στόχο που ορίζει η Συνθήκη του Μάαστριχτ, δηλαδή το 60% του ΑΕΠ; Γιατί αυτά τα μέτρα λαμβάνονται στη Δανία ή στη Μεγάλη Βρετανία, που δεν είναι καν στην Ευρωζώνη και δεν έχουν τέτοιο πρόβλημα; Άρα άλλο πράγμα θέλουν να αντιμετωπίσουν.

Τι είναι αυτό που θέλουν να αντιμετωπίσουν; Θέλουν να αντιμετωπίσουν τη νέα κατάσταση που έχει διαμορφωθεί τις τελευταίες δεκαετίες στη διεθνή αγορά εργασίας. Ποια είναι αυτή η νέα κατάσταση; Είναι η ραγδαία ανάπτυξη καπιταλιστικών οικονομιών, οι οποίες έχουν διασφαλίσει ένα πολύ φθηνό εργατικό δυναμικό όπως είναι της Κίνας, όπως είναι της Ινδίας, όπως είναι της Βραζιλίας ή της Ρωσίας.

Αυτή ακριβώς η κατάσταση, η ραγδαία, δηλαδή, είσοδος στην αγορά εργασίας οικονομιών με πολύ φθηνό εργατικό δυναμικό, οδηγεί στην οξύνση του ανταγωνισμού. Άρα και τα μονοπώλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης θέλουν να διασφαλίσουν ακόμη πιο φθηνή εργατική δύναμη για να μπορούν να ανταγωνιστούν την Κίνα, την Ινδία, τη Βραζιλία και άλλες χώρες. Αυτό είναι, λοιπόν, το πρόβλημα. Γι' αυτό, ακριβώς, δεν θα έχει τέλος, δεν θα έχει

ημερομηνία λήξης αυτή η αντιλαϊκή επίθεση. Και ταυτόχρονα όλοι εσείς που υποκλίνεστε στην ανάγκη να υπάρξει ανάπτυξη αποκρύπτετε από τον κόσμο ότι η καπιταλιστική χαρακτήρα ανάπτυξη, των προηγούμενων χρόνων, που ευθύνεται για την καπιταλιστική κρίση που βιώνουμε σήμερα, θα είναι μια ανάπτυξη που θα βασίζεται σε συνθήκες γαλέρας για την εργατική τάξη και τα πλατιά λαϊκά στρώματα. Θα είναι προσωρινή, γιατί θα διαμορφώσει τις συνθήκες για μια νέα ακόμα πιο βαθιά κρίση.

Έτσι, λοιπόν, αναδεικνύονται τα όρια της αστικής διαχείρισης και η αναποτελεσματικότητα οποιουδήποτε εναλλακτικού μείγματος δεν αμφισβητεί αυτή την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί.

Δεύτερο ζήτημα. Στις συνθήκες αυτές της αντιλαϊκής οξύνσης, της βάρβαρης επίθεσης από τη μεριά της συγκυβέρνησης, οξύνεται ταυτόχρονα και η αντιπαράθεση ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις. Αυτή η αντιπαράθεση είναι άσφαιρη, αποπροσανατολιστική και οδηγεί στον εγκλωβισμό τα πλατιά λαϊκά στρώματα.

Γιατί είναι άσφαιρη αυτού του είδους η αντιπαράθεση; Γιατί αθώνει τον πραγματικό εχθρό, τον πραγματικό υπεύθυνο για τις συνθήκες που βιώνει ο λαός. Τον αφήνει στο απυρόβλητο. Δηλαδή, ο πραγματικός υπεύθυνος είναι τα golden boys; Είναι οι δανειστές; Είναι οι τοκογλύφοι; Είναι το 4ο Ράιχ και η κ. Μέρκελ; Είναι οι τρούκανοι υπάλληλοι; Αυτοί είναι ο εχθρός του ελληνικού λαού; Δεν είναι οι μονοπωλιακοί όμιλοι; Δεν είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση; Δεν είναι η αστική τάξη και οι κεφαλαιοκράτες ο εχθρός του λαού; Αυτούς τους αθώνετε όμως.

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα για να γίνει αντιληπτό. Το e-mail της τρούκας που θέλει νέες ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις, δεν είναι αντιγραφή πάγιων στόχων, αιτημάτων του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών, του ΣΕΒ; Αυτό έκανε. Οι τρούκανοι υπάλληλοι αντέγραψαν τον ΣΕΒ. Άρα ποιος είναι ο πρωτεργάτης, ο ιθύνων νους και αυτός που κινεί τα νήματα της επίθεσης; Ο ΣΕΒ ο συλλογικός εκφραστής του κεφαλαίου στη χώρα μας, ο συλλογικός εκφραστής της αστικής τάξης στη χώρα μας. Αυτόν όμως τον βγάζουμε στο απυρόβλητο. Δεν τον συζητάμε καν. Άρα βγάζουμε στο απυρόβλητο το κεφάλαιο και τους θεσμούς που υπηρετούν το κεφάλαιο, το αστικό κράτος και τις περιφερειακές ενώσεις, όπως είναι η ιμπεριαλιστική Ευρωπαϊκή Ένωση.

Άλλο ζήτημα. Είναι αποπροσανατολιστική αυτή η αντιπαράθεση. Γιατί; Γιατί για παράδειγμα –ειπώθηκε και εδώ τώρα– δεν μπήκε στη φυλακή κανείς τραπεζίτης. Εγώ λέω ότι μπορεί να χρειάζεται να μπει και στη φυλακή. Όπως έγινε, για παράδειγμα, στην Ιρλανδία. Αυτό όμως θα αναιρέσει; Θα δημιουργήσει ηθικές τράπεζες, έναν όμορφο κόσμο αγγελικά πλασμένο; Και αφού αυτό έγινε στην Ιρλανδία, γιατί εκεί συνεχίζει και σχεδιάζει η Κυβέρνηση συνεχώς αντιλαϊκά μέτρα σε βάρος των λαών αφού βάζει στη φυλακή τους τραπεζίτες. Άρα, λοιπόν, δεν είναι αυτό.

Ένα άλλο ζήτημα του αποπροσανατολιστικού χαρακτήρα που ειπώθηκε είναι ότι δεν φρόντισε η Κυβέρνηση –έκανε κριτική ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης– μέσα απ' αυτήν τη χρηματοδότηση ανακεφαλαιοποίησης να διασφαλίσει τον κοινωνικό απολογισμό των τραπεζών ή πολύ περισσότερο το ρόλο του χρηματοπιστωτικού τομέα στην κοινωνική αλληλεγγύη. Από πού και ως πού; Οι χρηματοπιστωτικές τράπεζες θα παίξουν ρόλο κοινωνικής αλληλεγγύης. Δηλαδή, μέσω των καλών και ηθικών τραπεζών θα λυθούν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα πλατιά λαϊκά στρώματα;

Δηλαδή, τι λέμε στο λαό; «Κοιτάξε να δείτε, παλέψτε να έρθουμε εμείς στην κυβέρνηση, να κάνουμε ηθικές τράπεζες για να σας λύσουμε τα προβλήματα». Δηλαδή, το στεγαστικό πρόβλημα της λαϊκής οικογένειας θα λυθεί μέσα από ηθικά δάνεια που θα δίνουν οι τράπεζες και θα τους έχουν δεσμευμένους για τριάντα και σαράντα χρόνια; Το πρόβλημα της υγείας και της παιδείας θα λυθεί μέσα από τη δανειοδότηση και την ευκολία για να πάρεις καταναλωτικά δάνεια, διακοποδάνεια, δάνεια για την υγεία, για την παιδεία, για να μπορέσουν οι λαϊκές οικογένειες να λύσουν τα προβλήματά τους;

Αυτό είναι το ζήτημα; Έτσι, λοιπόν, πρέπει να πάμε; Είναι ποτέ δυνατόν οι τράπεζες να αποκτήσουν αγγελικό χαρακτήρα όταν είναι θεσμοί κατ' εξοχήν κυρίαρχοι του καπιταλιστικού συστήμα-

τος του εκμεταλλευτικού χαρακτήρα και κατ' εξοχήν κερδοσκοπικοί οργανισμοί; Τι λέμε στον κόσμο και τον αποπροσανατολίζουμε;

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να υπάρχουν στόχοι πάλης για το λαό. Καταθέσαμε για παράδειγμα πρόταση νόμου, ως ΚΚΕ, συγκεκριμένη, αναλυτική, για να παλέψει το εργατικό λαϊκό κίνημα να κερδίσει τι; Να κερδίσει διαγραφή κεφαλαίων, δανείων, διαγραφή τόκων και επιτοκίων. Είναι στόχοι πάλης στην πρόταση νόμου μας.

Καταθέσαμε σήμερα τροπολογία και εδώ καλούμε όλα τα κόμματα να πάρουν θέση. Τι λέει η τροπολογία; Λέει να ακυρωθεί η πρόβλεψη του κρατικού προϋπολογισμού για το 2012 που εξισώνει τον ειδικό φόρο κατανάλωσης του πετρελαίου θέρμανσης με το πετρέλαιο κίνησης και θα οδηγήσει εκατοντάδες χιλιάδες λαϊκά νοικοκυριά να μην μπορούν να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες από το ψύχος, βεβαίως, μέσα στο πλαίσιο της συνολικότερης κατάργησης και του ΦΠΑ στα καύσιμα και του ειδικού φόρου κατανάλωσης.

Τρίτο ζήτημα: Αυτή η αντιπαράθεση εγκλωβίζει τη λαϊκή συνείδηση σε αντιλαϊκά μείγματα διαχείρισης. Παράδειγμα: Από πού θα γίνει η ανακεφαλαιοποίηση; Θα γίνει από το Ελληνικό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, άρα λοιπόν το πακέτο αυτό της ανακεφαλαιοποίησης θα μετράει στο δημόσιο δανεισμό ή θα γίνει από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας; Δηλαδή, οι τράπεζες θα χρηματοδοτηθούν απευθείας από τον ευρωπαϊκό μηχανισμό, άρα θα περάσουν τον έλεγχο του ευρωπαϊκού μηχανισμού. Αυτό αναιρεί κυρίαρχη θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης προεκλογικά περί δημόσιου πυλώνα στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, γιατί θα ανακεφαλαιοποιηθούν από το κράτος.

Άλλο ζήτημα που δείχνει την αναποτελεσματικότητα. Φωνάζανε τα κόμματα της Αντιπολίτευσης «η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα να γίνει ύστατος δανειστής», δηλαδή να μπορεί να αγοράζει κρατικά ομόλογα για τη δευτερογενή αγορά. Το έκανε. Πήρε απόφαση χωρίς όριο για τα τριετή ομόλογα. Ταυτόχρονα, όμως, συνδέει αυτήν την απόφαση με το ότι πρέπει να υλοποιείται στην κάθε χώρα που αφορά το ομόλογο τα μνημόνια τα αντιλαϊκά, τα βάρβαρα, τα εκδικητικά για τους λαούς για να υπάρχει δημοσιονομική εξυγίανση. Λοιπόν; Ούτε η επιμήκυνση ούτε η διαπραγμάτευση ούτε τα ευρωομόλογα μπορούν να δώσουν λύση στα προβλήματα του λαού. Τρομοκρατούν μάλιστα το λαό με το «ευρώ ή δραχμή» λες και η φτώχεια με ευρώ είναι διαφορετική από τη φτώχεια με τη δραχμή. Γι' αυτό, λοιπόν, οι εναλλακτικές τους προτάσεις είναι αντιλαϊκές από τη στιγμή που είναι ενταγμένες στον ευρωμονόδρομο και στηρίζουν τα συμφέροντα των μονοπωλιακών ομίλων.

Εμείς λέμε ότι υπάρχει διέξοδος. Η διέξοδος δεν είναι τεχνική διαδικασία ανάπτυξης. Είναι ανάπτυξη για ποιον; Θα είναι ανάπτυξη για τους μονοπωλιακούς ομίλους ή θα είναι ανάπτυξη για το λαό; Ε, λοιπόν, ανάπτυξη προς όφελος του λαού δεν μπορεί να υπάρξει όσο βαδίζουμε στις ράγες του ευρωμονόδρομου, όσο η Ελλάδα είναι ενταγμένη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όσο κυριαρχούν τα μονοπώλια. Άρα, λοιπόν, αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, μονομερής διαγραφή του χρέους και κοινωνικοποίηση των μονοπωλίων, αυτές είναι οι τρεις προϋποθέσεις για να υπάρξει ανάπτυξη προς όφελος του λαού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ**)

Τελειώνω με τη σύντομη κριτική μου στο νομοσχέδιο που επιβεβαιώνει τα παραπάνω. Ποια είναι αυτή; Πρώτον, το νομοσχέδιο αναδεικνύει τον ταξικό χαρακτήρα της κυβερνητικής πολιτικής. Προχωρά στην ανακεφαλαιοποίηση του χρηματοπιστωτικού τομέα που κουρεύτηκαν τα ομόλογά του, ενώ δεν λαμβάνει καμία απολύτως μέριμνα για τα ομόλογα των ασφαλιστικών ταμείων που κουρεύτηκαν, άρα θα βρει αφορμή να χτυπήσει ακόμα περισσότερο συντάξεις, να αυξήσει τα όρια συνταξιοδότησης. Δεν λαμβάνει καμία μέριμνα για τα ομόλογα των νοσοκομείων που κουρεύτηκαν. Δεν λαμβάνει καμία μέριμνα για τα ομόλογα των ΑΕΙ και ΤΕΙ που κουρεύτηκαν ή ακόμη και των φυσικών προσώπων που ήταν αποταμιευτές ομολογιούχοι.

Δεύτερον, εκφράζει την αγωνία της συγκυβέρνησης για το θέμα της κρίσης και τις επιπτώσεις που αυτή δημιουργεί. Γι'

αυτό επεκτείνει από τα τρία στα πέντε χρόνια την περίοδο εξυγίανσης των τραπεζών, γι' αυτό δίνει νέα χρηματοδοτικά εργαλεία στο Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, γι' αυτό δίνει τη δυνατότητα να αυξηθεί το πακέτο στήριξης της ανακεφαλαιοποίησης, άρα και την απαραίτητη ευελιξία στον Υπουργό Οικονομικών.

Τρίτο ζήτημα, αποκαλύπτει την πρόθεσή της να επιταχύνει ακόμα περισσότερο τη διαδικασία συγχώνευσης στο χρηματοπιστωτικό τομέα. Οι εξελίξεις στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο είναι αποκαλυπτικές, γεγονός που σημαίνει νέοι, ακόμη πιο ισχυροί όμιλοι του χρηματοπιστωτικού συστήματος συγχωνευμένοι, απολύσεις εκατοντάδων χιλιάδων εργαζόμενων στον τομέα αυτόν, ανατροπές στις εργασιακές τους σχέσεις.

Τέλος, ζητάμε την απόσυρση –το είπε και πριν ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος– της απαράδεκτης ρύθμισης της παραγράφου 4, του άρθρου 4 που προσπαθεί να επικυρώσει μία ακυρωμένη, κατάρτυστη σύμβαση ανάμεσα στο ελληνικό δημόσιο και στη «SIEMENS».

Τονίζουμε για ακόμη μία φορά ότι καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, και για την ανοχή του χρόνου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Να είστε καλά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνης Μπέζας για επτά λεπτά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε τέτοιες συνθήκες σοβαρής κρίσης σαν αυτή που ζει η χώρα μας, οι πολιτικοί έχουμε συνήθως την τάση να απευθυνόμαστε στο ακροατήριό μας, είτε χαιδεύοντας αυτιά και χρησιμοποιώντας –θα έλεγα– ένα λαϊκίστικο λόγο –αδιαφάνεια, παιχνίδια των τραπεζών, χαριστικές διατάξεις κ.λπ., που ακούστηκαν από κάποιους από τους εισηγητές της Μειοψηφίας– είτε μιλούμε με διάφορους ευφημισμούς, περιγράφοντας δηλαδή μια σκοτεινή πραγματικότητα με ρόδινα χρώματα.

Νομίζω, ότι ειδικά τα ζητήματα της οικονομίας θα πρέπει όλοι μας να τα προσεγγίζουμε με υπευθυνότητα και να μην ακολουθούμε την πεπατημένη, ούτε τον ένα δρόμο ούτε τον άλλο. Πρέπει να μιλάμε, δηλαδή, καθαρά και να λέμε την αλήθεια με το όνομά της και να μη λέμε την αλήθεια που μας βολεύει ανάλογα με την πολιτική μας τοποθέτηση.

Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι δεκάδες χιλιάδες επιχειρήσεις μέχρι σήμερα έχουν κλείσει. Για κάθε μαγαζί που κλείνει σήμερα, η ανάκαμψη, που τόσο την έχουμε ανάγκη, γίνεται πολύ πιο δύσκολη αύριο.

Η επιχειρηματικότητα στην Ελλάδα αργοπεθαίνει και μαζί της συμπαράσφει ολόκληρη την οικονομία, και χιλιάδες συμπολίτες μας στην ανεργία, γιατί η αγορά έχει στεγνώσει από ρευστό και οι τράπεζες αδυνατούν να δανείσουν ακόμη και τις ανταγωνιστικές επιχειρήσεις. Την ίδια στιγμή, το κράτος δεν πληρώνει τις υποχρεώσεις του στον ιδιωτικό τομέα, ενώ ζητάει από τον ιδιωτικό τομέα να είναι απόλυτα συνεπής απέναντι στο κράτος.

Αυτό όλο που περιέγραψα, το βασικό δηλαδή πρόβλημα της ρευστότητας, αν δεν αποκατασταθεί, δεν μπορούμε να προχωρήσουμε σε τίποτε άλλο. Αν αποκαταστήσουμε τη ρευστότητα στην οικονομία, η αγορά δεν θα πέσει σε ακόμη βαθύτερο τέλμα. Αν στηρίξουμε τη ρευστότητα της οικονομίας –μαζί, βέβαια, με διαρθρωτικές αλλαγές και με μέτρα ανάκαμψης– θα μπορέσουμε να σπάσουμε το φαύλο κύκλο της ύφεσης.

Η ύφεση πρέπει να σπάσει, διότι η ύφεση δεν αφήνει να φανούν οι περιοχές, οι οποίες γίνονται στο έλλειμμα. Η ύφεση δεν επιτρέπει να αυξηθούν τα έσοδα. Η ύφεση δεν επιτρέπει να γίνουν συνταξιοδοτήσεις, ώστε να φέρνουν χρήματα στα δημόσια ταμεία. Η ύφεση δεν επιτρέπει να αξιοποιηθεί αποτελεσματικά η ακίνητη περιουσία του δημοσίου. Η ύφεση παραλύει τα πάντα και οδηγεί την κοινωνία στην απόγνωση και την έκρηξη.

Θέλουμε δε θέλουμε –επιτρέψτε μου την έκφραση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι– η οικονομία δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς τραπεζικό σύστημα. Το τραπεζικό σύστημα, παρά τις στρεβλώ-

σεις που έχουν υπάρξει και παρά την αδυναμία ελέγχου του, που είχαμε στο παρελθόν, είναι το κυκλοφοριακό σύστημα της οικονομίας, διότι μέσω του τραπεζικού συστήματος διοχετεύεται η ρευστότητα στην αγορά. Και τραπεζικό σύστημα χωρίς χρήματα είναι μία βρύση χωρίς νερό.

Για το λόγο αυτό, είναι επείγον να επουλώσουμε τις πληγές και να κινηθούμε χωρίς καθυστερήσεις σε έξυπνες και βιώσιμες λύσεις για τις τράπεζες, αλλά κυρίως μέσω των τραπεζών, να κινηθούμε για την πραγματική οικονομία.

Οι τράπεζες, γνωρίζουμε πολύ καλά, δεν λειτουργούν κατά κύριο λόγο με δικά τους κεφάλαια. Οι τράπεζες λειτουργούν κυρίως με ξένα κεφάλαια, τα οποία είναι δανειακά, είτε προέρχονται από καταθέσεις είτε προέρχονται από την έκδοση ομολόγων είτε από τη διατραπεζική αγορά. Αυτά τα δανειακά κεφάλαια είναι που οι τράπεζες δίνουν στον πραγματικό τομέα της οικονομίας και ασκούν τη δραστηριότητά τους.

Το μεγάλο ζήτημα που έχει προκύψει με τις τράπεζες είναι ότι λόγω της υποβάθμισης της πιστοληπτικής ικανότητας της χώρας έχει υποβαθμιστεί και η πιστοληπτική ικανότητα των τραπεζών και επομένως, η δυνατότητα από τις τράπεζες άντλησης τέτοιων δανειακών κεφαλαίων. Ταυτόχρονα, οι τράπεζες είχαν ζημιές από το κούρεμα των ομολόγων του ελληνικού δημόσιου, ενώ λόγω της οικονομικής κρίσης και της οικονομικής αβεβαιότητας είχαν, επίσης, και ραγδαία αύξηση των μη εξυπηρετούμενων δανείων, καθώς και μεγάλη εκροή καταθέσεων.

Αυτό το ζήτημα έρχεται να αντιμετωπίσει η ανακεφαλαιοποίηση. Και προσπαθεί να το αντιμετωπίσει, όχι μέσω της θωράκισης της ρευστότητας του τραπεζικού συστήματος, αλλά μέσω της θωράκισης της φερεγγυότητας, της αξιοπιστίας και της σταθερότητας του τραπεζικού συστήματος, ώστε να αποκτήσουν οι τράπεζες την απαιτούμενη κεφαλαιακή επάρκεια, η οποία θα δώσει με τη σειρά της τη δυνατότητα στις τράπεζες να αντλήσουν κεφάλαια από τη διατραπεζική αγορά και αυτά τα κεφάλαια να τα διοχετεύσουν για την ανάπτυξη του πραγματικού τομέα της οικονομίας, δηλαδή την ανάπτυξη και τη στήριξη των επιχειρήσεων και των ιδιωτών.

Η ολοκλήρωση, επομένως, της ανακεφαλαιοποίησης των πιστωτικών ιδρυμάτων πρέπει να είναι προτεραιότητα. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Δεν υπάρχει παγκοσμίως άλλο εναλλακτικό μοντέλο, που να διασφαλίζει ότι οι τράπεζες μπορούν με ένα διαφορετικό τρόπο να συνεχίζουν σε αυτήν την περίοδο της κρίσης αποτελεσματικά τη λειτουργία τους και να επιτελούν το ρόλο τους. Εκτός και αν εναλλακτικό μοντέλο είναι αυτό το άλμα στο κενό που προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ, θεωρώντας ότι κατά τη διάρκεια της πτώσης ίσως ξαφνικά βγάλουμε φτερά και σταματήσουμε να γκρεμιζόμαστε. Γιατί άλμα στο κενό είναι η επιστροφή στο αποτυχημένο παρελθόν των κρατικών ή κρατικοδίαιτων τραπεζών. Κανείς στην Ευρώπη δεν λέει κάτι τέτοιο.

Επομένως, δεν θα πάμε στην Ευρώπη, ούτε μέσω Βενεζουέλας ούτε μέσω Αργεντινής και ιδιαίτερα τώρα, μετά τη σημαντική απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας την περασμένη Πέμπτη, για σαρωτική παρέμβαση στις δευτερογενείς αγορές ομολόγων της δοκιμαζόμενης περιφέρειας.

Ο δρόμος που έχουμε μπροστά μας έχει έναν προορισμό. Ανάπτυξη και ανασυγκρότηση της ελληνικής οικονομίας, όχι με ευχές ή άδειες ρητορείες. Δεν ανακαλύψαμε εμείς την πυρίτιδα. Ταμεία Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας υπήρχαν στην Ευρώπη από τη δεκαετία του '90 -θυμίζω την περίπτωση της Σουηδίας- και υπάρχουν και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες μετά την κρίση.

Το νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο συζητούμε σήμερα -δεν υπάρχει βέβαια μία ευρωπαϊκή οδηγία που να διέπει αυτό το καθεστώς- είναι στην ουσία το απόσταγμα της εμπειρίας από αυτά που συμβαίνουν αυτήν την περίοδο και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Στην ουσία το νομοθετικό πλαίσιο το οποίο συζητούμε σήμερα είναι η τρίτη γενιά τροποποιήσεων στον αρχικό νόμο του 2010 για το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας.

Τελειώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με δύο παρατηρήσεις που κατ' εμέ είναι σημαντικές.

Παρατήρηση πρώτη. Ο αρχικός νόμος του 2008, ο ν. 3723, ο πρώτος νόμος για την ενίσχυση των τραπεζών λόγω της χρημα-

τοπιστωτικής κρίσης, προέβλεπε διάφορους τρόπους ενίσχυσης των τραπεζών, όπως την έκδοση προνομιούχων μετοχών, τις οποίες αναλάμβανε το ελληνικό δημόσιο προκειμένου να αυξήσουν οι τράπεζες το μετοχικό τους κεφάλαιο. Για τις προνομιούχες αυτές μετοχές προβλεπόταν μία προμήθεια, μία σταθερή απόδοση της τάξης του 10%, που, όπως προέκυψε από τη συζήτηση του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, αποδόθηκε μεν από τις τράπεζες τον πρώτο χρόνο, δεν αποδόθηκε όμως τα επόμενα χρόνια.

Κύριε Υπουργέ, διάβασα την πρόσφατη επιστολή του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών, του κ. Σταϊκούρα, προς τον Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος και προς τον Πρόεδρο της Ένωσης των Ελληνικών Τραπεζών. Πρόκειται για ένα ποσό αρκετών εκατοντάδων εκατομμυρίων, που εγγράφονται μάλιστα ως έσοδο στον κρατικό προϋπολογισμό. Οι συμφωνίες και οι νόμοι, κύριε Υπουργέ, πρέπει να τηρούνται από όλους και τα χρήματα αυτά πρέπει να αποδοθούν στο ελληνικό δημόσιο.

Επίσης, πρέπει να δείτε και το άλλο θέμα που έχει προκύψει με τις αμοιβές των μελών του διοικητικού συμβουλίου του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Μπορεί να είναι μεν το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας ένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου και δεν διέπεται από τις διατάξεις του δημοσίου, στην ουσία όμως λειτουργεί και διαχειρίζεται χρήματα τα οποία έχει δανειστεί το ελληνικό δημόσιο και επομένως μπορεί και πρέπει σ' αυτήν την περίοδο της κρίσης να υπάρχει οικονομικός έλεγχος στη λειτουργία του.

Δεύτερη παρατήρηση. Η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, όσο αναγκαία και αν είναι, δεν αρκεί από μόνη της για τη στήριξη της ρευστότητας στην πραγματική οικονομία. Χρειάζονται και άλλες παρεμβάσεις και πρωτοβουλίες, όπως η ενεργότερη παρουσία της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, η χρησιμοποίηση άλλων αναπτυξιακών εργαλείων που θα μας φέρουν ρευστότητα μέσα από το ΕΣΠΑ, μέσα από τον επενδυτικό νόμο, η πληρωμή των οφειλών του κράτους σε ιδιώτες και βεβαίως η Κυβέρνηση θα πρέπει να διεκδικήσει και την εφαρμογή νέων ιδεών, όπως τη δημιουργία ενός νέου ειδικού εργαλείου ρευστότητας για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, ίσως και από χρήματα που προέρχονται για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Επίσης, η Κυβέρνηση θα πρέπει να διεκδικήσει να ενταχθεί η χώρα μας σε συμφωνία για την απευθείας ανακεφαλαιοποίηση μέσω των 50 δισεκατομμυρίων να μην εγγραφεί στο ελληνικό δημόσιο χρέος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει η κ. Βαλαβάνη από τον ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ για επτά λεπτά.

ΟΛΓΑ-NANTIA ΒΑΛΑΒΑΝΗ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε συνθήκες βαθιάς κρίσης του συστήματος και υπό την ομπρέλα μνημονίων και μεσοπρόθεσμου, το τραπεζικό σύστημα έχει αναδειχθεί κυριολεκτικά σε απύθμενο πηγάδι, στο οποίο φτυαρίζονται τα χρήματα που κόβονται από μισθούς, συντάξεις, επιδόματα αναπηρίας και ανεργίας, από την υγεία, την παιδεία και τις πολιτιστικές ανάγκες του ελληνικού λαού, χωρίς να επιτελεί καν το συμβατικό του ρόλο, δηλαδή της χρηματοδότησης, της επιβίωσης και ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, καθώς και πάγιων προσωπικών, αλλά κατ' ουσίαν κοινωνικών αναγκών των εργαζόμενων, όπως αυτή της στέγασης.

Αυτή είναι η ουσία των τριών πράξεων νομοθετικού περιεχομένου που ρυθμίζουν την πρώτη φάση ανακεφαλαιοποίησης των ελληνικών τραπεζών που καλούμαστε σήμερα να επικυρώσουμε με το παρόν νομοσχέδιο.

Αυτό αποδεικνύεται πριν από όλα και πρώτα από όλα από τις εξελίξεις της πραγματικότητας. Μετά την είσπραξη από το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας 18 δισεκατομμυρίων, από χρήματα που δανείζεται ο ελληνικός λαός υπό τους όρους του δεύτερου μνημονίου και για τα οποία καλείται να πληρώσει αυτές τις μέρες το φόρο αίματος των νέων μέτρων, από Εθνική, EUROBANK, ALPHA και Πειραιώς και επιπρόσθετα άλλων 6,7 δισεκατομμυρίων από την Πειραιώς για την πολύ ακριβότερη ανακεφαλαιοποίηση της «καλής» Αγροτικής, από ό,τι θα κόστιζε η

ανακεφαλαιοποίηση συνολικά ολόκληρης της Αγροτικής, το τραπεζικό σύστημα εξακολουθεί πρακτικά να μην χορηγεί δάνεια: Είτε στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και στους επαγγελματίες είτε στεγαστικά. Και βέβαια μετά τη χαριστική παραχώρηση της Αγροτικής στην Πειραιώς, καταργήθηκε ουσιαστικά και η αγροτική πίστη, τα δάνεια καλλιέργειας και εκτροφής σε αγρότες και κτηνοτρόφους με βάση τις ιδιαίτερες συνθήκες παραγωγής του πρωτογενούς τομέα της οικονομίας.

Το ότι το τραπεζικό σύστημα με την ακολουθούμενη πολιτική έχει μετατραπεί σε απύθμενο πηγάδι αποδεικνύεται, δεύτερον, από τη συζήτηση του νομοσχεδίου στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής. Ως γνωστόν, οι απώλειες από το κούρεμα των ομολόγων των ελληνικών τραπεζών είναι 25 δισεκατομμύρια, όμως τα συνολικά κεφάλαια που προβλέπονται για την ανακεφαλαιοποίηση τους και για τα οποία ψηφίζουμε σήμερα, είναι τα διπλάσια.

Απαντώντας στις ερωτήσεις μας η Διοίκηση της Τράπεζας της Ελλάδος επιβεβαίωσε τις υποψίες μας, ξεκαθαρίζοντας ότι τα πρόσθετα 25 δισεκατομμύρια προορίζονται αποκλειστικά για κάλυψη των επισφαλών δανείων. Ούτε ευρώ δεν προορίζεται για την πραγματική οικονομία. Επιπλέον ούτε η Τράπεζα της Ελλάδος εμφανίζεται διατεθειμένη να παίξει τον εποπτικό της ρόλο ούτε η Κυβέρνηση τον δικό της, ώστε να εξαναγκαστούν οι τράπεζες που εισπράττουν σήμερα αυτά τα «ξεγραμμένα» ουσιαστικά δάνεια, μέσω της διαδικασίας της επανακεφαλαιοποίησης τους να σταματήσουν να τα διεκδικούν από τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά και επιχειρήσεις, ώστε αντί να συνεχίσουν να τα καταστρέφουν να τους επιτρέψουν να ανασάνουν.

Με άλλα λόγια, ενώ όλο αυτό το κολοσσιαίο ποσό φτυαρίζεται στις τράπεζες, δεν υπάρχει τυπική πρόβλεψη στο νομοσχέδιο ούτε για διοχέτευση ρευστότητας στην πραγματική οικονομία ούτε για διαγραφές και διευθετήσεις χρεών ανάλογες με τα ρεαλιστικά μέτρα στο νομοσχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά.

Τρίτον, αποδεικνύεται από την ίδια την αλλαγή των όρων για την ανάληψη της ανακεφαλαιοποίησης μιας τράπεζας που προβλέπει το νομοσχέδιο, με την επέκταση του όρου της ανάκτησης της βιωσιμότητας από τα τρία στα πέντε χρόνια και με την εξάλειψη του συνοδού όρου της κερδοφορίας. Ρώτησα και στην επιτροπή, χωρίς να πάρω απάντηση, και ξαναρωτώ εδώ τον κύριο Υπουργό Οικονομικών που απόψε δεν μας τιμά με την παρουσία του: Ποια είναι η έννοια της βιωσιμότητας μιας τράπεζας, και μάλιστα ιδιωτικής, χωρίς κερδοφορία;

Η άποψη που εξέφρασε ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Σταϊκούρας στην επιτροπή ότι ο στόχος της κερδοφορίας απαλείφθηκε επειδή δεν ήταν ρεαλιστικός, επιβεβαιώνει ακριβώς τους χειρότερους φόβους. Πέραν από τις δήθεν νέες ελεγχόμενες αισιοδοξίες -γιατί ο κ. Στουρνάρας μας είπε ότι βελτιώνονται τα πράγματα, όπως αυτός τα βλέπει από μέσα κι ως μην τα βλέπουμε εμείς απ' έξω, γιατί ο κ. Σταϊκούρας προχθές μας είπε «δεν λέω να πανηγυρίζουμε...»- στην πραγματικότητα τρώει και τρικομματική κυβέρνηση υπολογίζουν ότι θα βαθύνει παραπέρα η υποανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας και η κατ' ουσίαν εκτός ελέγχου συρρίκνωση όλων των μεγεθών της, που έχει προκαλέσει ο συνδυασμός της κρίσης με την πολιτική της εσωτερικής υποτίμησης της τρώει μέσω των μνημονίων.

Θεωρούν δηλαδή δεδομένο ότι θα οδηγηθούν στη φτωχοποίηση και στην απόγνωση ακόμα μεγαλύτερα τμήματα της εργαζόμενης πλειοψηφίας της ελληνικής κοινωνίας. Ας σταματήσει η διοίκηση της Τράπεζας της Ελλάδας ή ο Υπουργός Οικονομικών να μας εγκαλούν, επειδή δήθεν οι τράπεζες είναι πλέον όλες «κρατικές υπό ιδιωτικό μάντζιμεντ». Ίσα-ίσα αυτό το νομοσχέδιο συμπτικνώνει μία πολιτική, με την οποία σώζονται μόνο οι ιδιώτες τραπεζίτες και όχι οι τράπεζες.

Όταν ολοκληρωθεί η αναδόμηση του τραπεζικού τοπίου μέσω της ανακεφαλαιοποίησης, το 90% των κεφαλαίων τους θα τα έχει καταβάλει ο ελληνικός λαός και ο βασικός μέτοχος θα είναι το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Τα διοικητικά συμβούλια των τραπεζών όμως, θα ελέγχονται πλήρως από τις παραδοσιακές και μη ελληνικές τραπεζικές οικογένειες με μόνο το 10% των μετοχών τους.

Χάρη σε αυτό το νομοσχέδιο μέσω των CoCo Bonds και της δυνατότητας επαναγοράς των μετοχών από το ίδιο το τραπεζικό ίδρυμα οι τραπεζικές οικογένειες προβλέπεται να καταφέρουν να διατηρήσουν αυτό το 10% χωρίς καν ναβάλουν το χέρι στην τσέπη.

Όμως και το ίδιο το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας υπάγεται στην Τράπεζα της Ελλάδος, είναι Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου, δεν ανήκει στο ελληνικό κράτος και δεν ελέγχεται από αυτό, παρ' όλο που διαχειρίζεται τα χρήματα που δανείζει κυριολεκτικά με αίμα ο ελληνικός λαός.

Έχει αποδειχθεί ότι το ευρωσύστημα φορά παραμορφωτικούς φακούς επαφής όταν εκτιμά τα κριτήρια βιωσιμότητας μιας ελληνικής τράπεζας. Αν είναι ιδιωτική, μία από τις τέσσερις, τις λεγόμενες συστημικές, είναι πάντα βιώσιμη και ας βοά η αγορά ότι μία τουλάχιστον από αυτές απέτυχε στο crash test και αυτό συγκαλύφθηκε. Αν όμως είναι κρατική, όπως οι δύο τελευταίες εναπομείνουσες, η Αγροτική και το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, είναι ουσιαστικά από λόγους νεοφιλελεύθερων ιδεολογητικών αρχών μη βιώσιμη. Και ας βοά η ελληνική κοινωνία για το αντίθετο, και ας βρισκόταν η Αγροτική με τον ειδικό ρόλο της την αγροτική οικονομία σε πρόγραμμα ανασυγκρότησης εγκεκριμένο από το ίδιο το εθνικό σύστημα, και ας ήταν τέτοια η σύνθεση του χαρτοφυλακίου της ώστε να είναι καθαρό ότι η Αγροτική έσωσε την Πειραιώς και όχι η Πειραιώς την Αγροτική, όπως εμφανίστηκε. Και ας έχει αναδειχθεί το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο ως η τρίτη καλύτερη εμπορική, ευρωπαϊκή τράπεζα και η πρώτη καλύτερη ελληνική στο crash test των εξήντα εννέα ευρωπαϊκών τραπεζικών ιδρυμάτων πριν δύο χρόνια. Και ας ήταν η μοναδική ελληνική τράπεζα που όλοι ξέρουν ότι τα προβλήματά της προέρχονται αποκλειστικά από το κούρεμα και όχι από τις επισφάλειες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Το μεν Υπουργείο Οικονομικών ως άλλος Πόντιος Πιλάτος νίπτει τις χείρας του δηλώνοντας ότι δεν έχει πλέον καμμία ευθύνη για τις ελληνικές τράπεζες οι οποίες βρίσκονται υπό τον εποπτικό και ελεγκτικό ρόλο της Τράπεζας της Ελλάδος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΟΛΓΑ-ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ: Η δε Διοίκηση της Τράπεζας της Ελλάδος, και με αυτό τελειώνω, οχρωμένη πίσω από τη νομοθεσία περί απορρήτου του 2007 και του 2011 αρνείται να δώσει στην ελληνική Βουλή και στον ελληνικό λαό οποιοδήποτε στοιχείο- από την έκθεση της «BLACKROCK» μέχρι το βιβλίο χαρτοφυλακίου της ΑΤΕ, που θα επέτρεπε να δούμε πόσο μεγάλο είναι το σκάνδαλο. Τα στοιχεία δηλαδή πάνω στα οποία βάσιες τις κρίσεις της για τη μη βιωσιμότητα, και άρα τη χαριστική παραχώρηση, των κατ' εξαίρεση μόνο των δημοσίων τραπεζών.

Μας καλούν δηλαδή να ψηφίζουμε χωρίς να ξέρουμε με βάση τις καλύτερες ευρωπαϊκές μεσαιωνικές παραδόσεις. Αξίζει πραγματικά να αντιπαλέψει ο ίδιος ο λαός με ένα ευρύ μέτωπο αυτό το νομοσχέδιο και είναι φανερό γιατί εμείς, γι' αυτούς και για πολλούς άλλους λόγους που δεν είχα χρόνο να αναφέρω, θα το καταψηφίσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ευχαριστούμε την κ. Βαλαβάνη.

Ο κ. Προκόπης Παυλόπουλος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι αυτονόητο ότι ψηφίζω -και θα εξηγήσω γιατί λέω ότι είναι αυτονόητο για μένα- το παρόν νομοσχέδιο το οποίο αφορά ουσιαστικά τη συμπλήρωση του θεσμικού πλαισίου της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών.

Και το ψηφίζω γιατί η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, με όλα τα προβλήματα που περιέχει, με όλες τις αντιρρήσεις που μπορεί να έχει κανείς σχετικά με τις επί μέρους ρυθμίσεις, αποτελεί μία αναγκαία προϋπόθεση για να υπάρξει ελληνική οικονομία. Μπορεί πολλοί να διαφωνούν, να έχουν άλλες αντιλήψεις για το σύγχρονο καπιταλισμό, ένα είναι βέβαιο: Αν δεν έχεις τραπεζικό σύστημα, δεν έχεις οικονομία. Και αυτό δεν αμφισβητείται από κανέναν, ακόμη και από την Αριστερά, κατά την εκτίμησή

μου. Η ανακεφαλαιοποίηση κατέστη αναγκαία, γιατί χωρίς αυτή ήταν αδιανόητο να επιβιώσει το τραπεζικό σύστημα.

Γιατί προέκυψε όμως, αυτή η ανάγκη ανακεφαλαιοποίησης; Ποιες είναι οι βασικές της αιτίες; Οι βασικές της αιτίες είναι δύο. Η πρώτη αφορά γενικότερα την παγκόσμια οικονομική κρίση, την παγκόσμια φούσκα αυτού του βιασμένου καπιταλισμού, του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού. Αυτή η φούσκα που ξεκίνησε από τις Ηνωμένες Πολιτείες μπόλιασε όλο το τραπεζικό σύστημα. Η Ευρώπη δεν αντελήφθη από νωρίς τι ερχόταν. Η Ευρώπη είχε μία αίσθηση αιωνιότητας όταν έσκασε η ιστορία της «LEHMAN BROTHERS». Έφτασε και σε μας πολύ συντομότερα απ' ό,τι κάποιιο φαντάζονταν. Και το ζήσαμε στην κυβέρνηση Καραμανλή, όταν το Νοέμβριο του 2008 με μια ακαριαία αντίδραση πήραμε την απόφαση σε επίπεδο κυβερνητικής επιτροπής για την ενίσχυση της ρευστότητας των τραπεζών με τα 27 δισεκατομμύρια από τα οποία χρησιμοποιήθηκαν τα 10 την εποχή εκείνη.

Τα λέω προς το μέρος πλέον της συγκυβέρνησης στο ΠΑΣΟΚ γιατί με θλίψη θυμάμαι τι λεγόταν από εκείνο εκεί το βήμα. Σήμερα το ΠΑΣΟΚ τρέχει να πείσει την Κυβέρνηση Σαμαρά ότι πρέπει να γίνει αυτό, με μόνη διαφορά ότι από εκείνο εκεί το βήμα ο κ. Παπανδρέου, όταν πήραμε την ακαριαία απόφαση και σώθηκε το τραπεζικό σύστημα, την εποχή εκείνη απειλούσε με ειδικά δικαστήρια τον Καραμανλή, τους Υπουργούς, τους πάντες. Το ότι ήρθε μετά, χρησιμοποίησε τα 17 δισεκατομμύρια, τα οποία δεν είχαμε χρησιμοποιήσει ως Κυβέρνηση, και προσέθεσε άλλα 50, αυτό είναι άλλη ιστορία. Είναι η ιστορία του ΠΑΣΟΚ, το οποίο είναι υπεύθυνο γιατί φτάσαμε εδώ που φτάσαμε και τραβάει ο ελληνικός λαός αυτά που τραβάει. Και είμαστε αναγκασμένοι να στηρίζουμε επιλογές που κανένας από εμάς –δεξιός ή αριστερός, δεν έχει σημασία– δεν μπορεί μες στην ψυχή του να τις αντέξει. Προέχει, όμως, το συμφέρον του τόπου.

Η πρώτη αιτία, λοιπόν, είναι η παγκόσμια κρίση. Υπάρχει, όμως, και μία δεύτερη την οποία θα ήθελα να δείξω ενόψει και της απάντησης που μου έστειλε σήμερα –και το ευχαριστώ γι' αυτό– το Υπουργείο Οικονομικών ως μία αίτηση καταθέσεως εγγράφων την οποία είχα κάνει και όπου δεν είχε αξιωθεί να μου απαντήσει ο κ. Βενιζέλος ως Υπουργός Οικονομικών. Γιατί την αίτηση καταθέσεως εγγράφων, την είχα υποβάλει από την 1η Νοεμβρίου 2011, βλέποντας την πορεία του PSI και καταλαβαίνοντας ότι κάτι συμβαίνει.

Τι ήταν εκείνο που συνέβαινε; Θα σας πω από την απάντηση γιατί κατέστη αναγκαία επιπλέον, πέραν της προηγούμενης αιτίας, αυτή η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Αν κοιτάξετε την απάντηση την οποία έχω δημοσιοποιήσει, θα δείτε ότι οι ελληνικές τράπεζες από το 2009 μέχρι το τέλος του 2011 επιβαρύνθηκαν, για να πάρουν πάνω τους –από το εξωτερικό, παρακαλώ– ομόλογα που ξεφορτώνονταν ξένες τράπεζες. Υπερβαίνουν τα 49 δισεκατομμύρια. Κοντά στα 50 δισεκατομμύρια φορτώθηκαν σ' αυτό το χρονικό διάστημα.

Και δεν είναι μόνο οι τράπεζες που φορτώθηκαν αυτά που άλλοι ξεφορτώθηκαν. Είναι τα ασφαλιστικά ταμεία και είναι και οι Έλληνες ιδιώτες ομολογιούχοι, αυτοί που εμπιστεύτηκαν το εφάπαξ τους, τον ιδρώτα τους, την οικονομία τους στην πιο σταθερή κατά τη γνώμη τους επένδυση. Και έτσι ήταν μέχρι το 2009, γιατί δεν είχαμε δώσει ποτέ αφορμές. Και θέλω να τονίσω τη γενναιότητα του ΣΥΡΙΖΑ στη πρόταση που υπέβαλε, όπου έλεγε ότι τίποτα το 2009 δεν προοιωνιζόταν αυτήν την κατάρρευση και τη μετατροπή της κρίσης ελλείμματος σε κρίση δανεισμού.

Τι συνέβη, λοιπόν, την εποχή εκείνη; Φορτώθηκαν οι τράπεζες, τα ασφαλιστικά ταμεία, όλοι εκείνοι που εμπιστεύονταν το κράτος, τις διαβεβαιώσεις ότι δεν υπάρχει θέμα αναδιάρθρωσης του χρέους κι ότι είναι σταθερά τα ελληνικά ομόλογα: Αυτά δεν μας έλεγαν ο κ. Παπανδρέου κι ο κ. Παπακωνσταντίνου; Κύριοι συνάδελφοι, συνέβη το εξής, που δεν είναι διόλου απλό. Όπως είναι τα πράγματα και αφού κακή τη μοίρα –πράγμα που όλοι καταγγείλαμε εδώ– μπήκαμε στο μνημόνιο και υπό τους όρους που μπήκαμε, το «κούρεμα» του ελληνικού χρέους ήταν μια αναπόφευκτη πλέον κίνηση. Το έλεγαν όλοι. Δεν υπήρχε άνθρωπος που να μην το λέει, πλην του κ. Παπακωνσταντίνου και του κ. Παπανδρέου και φυσικά και της ίδιας της τρόικας, η οποία κάλυπτε αυτή την απόφαση που είχε ληφθεί, ότι αποκλείεται η αναδιάρ-

θρωση του χρέους. Απειλούσε μάλιστα ο κ. Παπακωνσταντίνου ότι όποιος μιλάει για αναδιάρθρωση του χρέους είναι καταστροφές, γιατί αυτό αποτελεί πιστωτικό γεγονός και αρχίζουν πλέον τα CDS να ενεργοποιούνται.

Τι συνέβη, λοιπόν, την εποχή εκείνη; Επί δεκαοκτώ ολόκληρους μήνες, μέχρι να γίνει το PSI, οι ξένες τράπεζες –κυρίως γερμανικές, γαλλικές και αγγλικές– ξεφορτώθηκαν ομόλογα τα οποία φορτώθηκαν οι τράπεζές μας, τα ασφαλιστικά μας ταμεία και οι Έλληνες ομολογιούχοι που πίστευαν –κι είχαν κάθε λόγο να πιστεύουν– ότι τα ομόλογα είναι μία ασφαλής τοποθέτηση. Κύριε Υπουργέ, πέρα από τα στοιχεία που μου δώσατε, τα στοιχεία της BIS, της Τράπεζας Διεθνών Διακανονισμών είναι σαφή. Δόθηκαν από τον περασμένο Μάρτιο. Εκατόν είκοσι δισεκατομμύρια ευρώ κέρδισαν οι ξένες τράπεζες ξεφορτώνοντάς τα προς την πλευρά της Ελλάδας. Όταν λοιπόν, είχαν ξεφορτωθεί το μεγαλύτερο μέρος, από εκεί και πέρα ήρθε η ώρα του «κούρεματος». Κι αυτό το οποίο θα «κουρευόταν» στα χέρια των ξένων τραπεζών –γιατί όταν παίρνεις ομόλογα αναλαμβάνεις κι έναν κίνδυνο κι έχεις και τα CDS– αυτό είχε φορτωθεί σ' εμάς, με την ευθύνη –το τονίζω– της Κυβέρνησης Παπανδρέου – Παπακωνσταντίνου, αλλά, κύριε Υπουργέ, και με την ανοχή της ίδιας της τρόικας. Γιατί ή εκείνοι που επέβλεπαν την πορεία της εφαρμογής του ελληνικού προγράμματος είναι ανόητοι, αν δεν ήξεραν ότι το «κούρεμα» είναι απαραίτητο, ή κι εκείνοι συμμετείχαν σ' αυτήν την υπόθεση. Γιατί αν, κύριε Υπουργέ, μπορούμε να φανταστούμε ότι η τρόικα δεν γνώριζε αυτό που έβλεπαν και κατήγγελλαν όλοι οι Έλληνες οικονομολόγοι, ότι δηλαδή είναι υποχρεωτικό το ότι θα πάμε σε «κούρεμα» κάποια στιγμή, αν αυτό δεν το ήξεραν, τι μας συμβουλεύουν για την ελληνική οικονομία; Το ήξεραν. Αυτή είναι η αλήθεια.

Υπ' αυτές τις προϋποθέσεις, λοιπόν, σήμερα ψηφίζουμε και πρέπει να ψηφίσουμε την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών γιατί υφίστανται, πέρα από την οικονομική κρίση, και το βάρος που έφεραν πάνω τους. Και πρέπει να γίνει αυτό γιατί χωρίς αυτό δεν υπάρχει τραπεζικό σύστημα, κύριοι συνάδελφοι.

Κύριε Υπουργέ, ξέρω –γιατί γνωρίζομαστε– τι αγώνα δίνει ο Πρωθυπουργός, το οικονομικό επιτελείο κι εσείς προσωπικά τούτη την κρίσιμη ώρα αναδιαπραγμάτευσης. Γιατί τώρα γίνεται η αναδιαπραγμάτευση, μ' αυτούς τους δύσκολους όρους. Μερικοί δεν το πιστεύουν. Όμως έτσι γίνεται η αναδιαπραγμάτευση, σ' αυτόν τον κυνικό κόσμο, με όλους εκείνους που δεν έχουν να συλλογιστούν παρά μόνο οικονομικά μεγέθη, γιατί γι' αυτούς οι λαοί είναι αριθμοί. Σ' αυτό πρέπει να αντισταθούμε. Κι έχουμε επιχειρήματα.

Φαίνεται εύκολο το να δίνει κάθε Βουλευτής συμβουλές. Σας διαβεβαιώ ότι έχω πλήρη συναίσθηση των δυσχερειών που αντιμετωπίζετε. Αν έκανα αυτήν την αίτηση κι αν φέρνω στη δημοσιότητα αυτά τα αποτελέσματα, είναι διότι πιστεύω ότι έχετε ένα ατού στα χέρια σας. Ξέρω με ποιους έχετε να κάνετε: Με τον κυνισμό και με το γεγονός ότι δεν αναλαμβάνουν κι εκείνοι τις ευθύνες τους. Όμως από τη στιγμή που είναι αποδεδειγμένο ότι και η τρόικα φέρει μέρος της ευθύνης για το ότι υπήρξε αυτή η διευκόλυνση των ξένων τραπεζών εις βάρος του ελληνικού οικονομικού συστήματος στο θέμα των ομολόγων, όπως γίνεται η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών –και καλώς γίνεται, γιατί χωρίς αυτήν δεν υπάρχει, όπως είπα, τραπεζικό σύστημα– έτσι πρέπει να αναλάβουν τις ευθύνες τους και για ένα είδος ανακεφαλαιοποίησης των ασφαλιστικών ταμείων για όσα έχασαν. Διότι αυτός είναι ο λόγος που καταρρέει το κοινωνικό κράτος.

Αν τα ασφαλιστικά ταμεία δεν είχαν πάρει αυτό το βάρος, σίγουρα θα υπήρχε πρόβλημα, όχι όμως αυτό που αντιμετωπίζουμε σήμερα. Όπως επίσης ν' αποζημιώσουμε και τους ιδιώτες ομολογιούχους. Δεν είναι τεράστια τα ποσά, είναι πολύ λιγότερα φυσικά από την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Και ξέρω, κύριε Υπουργέ, ότι είναι δύσκολο αυτό που σας λέω....

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Παυλόπουλε, ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το ξέρω πόσο δύσκολο είναι και ούτε λαϊκίζω ούτε προσπαθώ να δημιουργήσω εντυπώσεις.

Σας διαβεβαιώ προσπάθεια κάνω, όπως όλοι μας -το πιστεύω για να σας δώσουμε μια βοήθεια. Ό,τι κι αν βγάλετε εξηγήστε στους εταίρους μας και δανειστές μας ότι είναι υποχρεωμένοι να λάβουν υπ' όψιν την ευθύνη, την οποία φέρουν, για το ότι συνέβη αυτό το πράγμα και επομένως, ως αναλάβουμε και εκείνοι τις ευθύνες τους για να υπάρξει ένα είδος ανακεφαλαιοποίησης, που εσείς θα επιλέξετε μαζί τους, εφόσον δοθεί αυτή η δυνατότητα.

Κάντε την προσπάθεια. Σας διαβεβαιώ ότι και μόνο η προσπάθεια αυτή, που δείχνει την ειλικρίνεια της Κυβέρνησης, νομίζω ότι είναι κάτι το οποίο θα εκτιμηθεί από τον ελληνικό λαό. Ό,τι όπλα έχουμε πρέπει να τα εξαντλήσουμε αυτή τη στιγμή στο τραπέζι της διαπραγμάτευσης.

Και το κυριότερο -το τονίζω και τελειώνω με αυτό- είναι το εξής: Πρέπει, κύριε Υπουργέ, και η τρόικα, για όση ευθύνη φέρει, για όσα έχουν γίνει -και αυτά είναι αποδεδειγμένα και μετρήσιμα- αυτές τις ευθύνες και η ίδια να τις αναλάβει.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Σας ευχαριστούμε.

Νομίζω όμως, ότι πρέπει να κάνουμε μία διαχείριση του χρόνου καλύτερη, για όλους μας και για το κοινό καλό. Υπάρχουν κάποιοι συνάδελφοι που πραγματικά τηρούν τον χρόνο και κάποιιοι που, παρά την καλή πρόθεση και τις διαθέσεις του Προεδρείου, τον τραβάνε λίγο παραπάνω.

Το λόγο έχει η κ. Ζωή Κωνσταντοπούλου, Βουλευτής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, για επτά λεπτά.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ακούω τα κόμματα της τρικομικής κοινοπραξίας να μιλούν για κυβέρνηση εθνικής ευθύνης και αναρωτιέμαι τι ευθύνη είναι αυτή: Ποινική, αστική, διοικητική ή ιστορική ευθύνη της συνέχισης αυτής της εγκληματικής πολιτικής των μνημονίων με κάθε τρόπο και της νομιμοποίησης των επιλογών, τόσο της κυβέρνησης Παπαδήμου, όσο και της κυβέρνησης Παπανδρέου, με τον πλέον αδιάτακτο και απροσχημάτιστο τρόπο.

Κύριοι Βουλευτές, η χώρα μας τέθηκε πρόσφατα σε επιτήρηση από το Συμβούλιο της Ευρώπης για αδράνεια κατά της διαφθοράς. Από τις είκοσι επτά συστάσεις του Συμβουλίου της Ευρώπης η χώρα μας, οι κυβερνήσεις δηλαδή, που την εκπροσωπούν εφάρμοσαν μόνο τη μία και έτσι επισήμως είμαστε υπόλογοι διεθνώς και στους διεθνείς οργανισμούς στους οποίους συμμετέχουμε, για διαφθορά. Και ίσως αυτό είναι μία απόδειξη του ότι δυστυχώς, η «Λερναία Ύδρα» της διαφθοράς και της διαπλοκής, όχι απλώς ζει και βασιλεύει, αλλά δεν ορρωδεί προ καμμίας διεθνούς υποχρέωσης, προ καμμίας συνταγματικής υποχρέωσης, δεν ορρωδεί ακόμη-ακόμη προ της καταστροφής ολόκληρης της χώρας και ολόκληρου του λαού.

Στις 29 Αυγούστου 2012 εισήχθη για πρώτη φορά στην επιτροπή, το νομοσχέδιο που σήμερα φέρνεται στην Ολομέλεια της Βουλής και ο Υπουργός των Οικονομικών κατάφερε πραγματικά, πέραν της προωθηθείσας αυτού του καταστροφικού σχεδίου για τον ελληνικό λαό, να επιτύχει και άλλους δύο σκοπούς: την κατακρήμνιση της μετοχής του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου με την περιβόητη και διαβόητη δήλωσή του «περί μη βιώσιμης τράπεζας», που πρόκειται για δήλωση ισάξια και αντίστοιχη ευθέως με τη δήλωση του κ. Παπακωνσταντίνου «περί Τιτανικού». Κατάφερε επίσης, να φέρει από το «παράθυρο», για άλλη μία φορά τη νομιμοποίηση της κατάπτωσης, επωνείδιστης και πολλαπλώς επιζήμιας για τον ελληνικό λαό, συμφωνία με τη «SIEMENS».

Ακούω τους Βουλευτές και εκπροσώπους της κυβερνητικής πλειοψηφίας να κόπτονται για τη βιωσιμότητα και την επιβίωση των τραπεζών. Και η επιβίωση του ελληνικού λαού, η επιβίωση των πολιτών που έχουν εξωθηθεί στα άκρα και στα ακραία όρια της απόγνωσης και της απελπισίας, μετράει γι' αυτήν την Κυβέρνηση; Μετράει για εσάς, κύριοι Βουλευτές και κυρία εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας;

Δεν αντέχει ο ελληνικός λαός. Τα ευχολόγια και οι ευχές και οι επικλήσεις της καλής βουλήσεως της Κυβέρνησης δεν αρκούν και ηχούν πραγματικά σαν κοροϊδία. Τι προβλέπεται μέσα από αυτό το νομοσχέδιο ανακεφαλαιοποίησης να αποδοθεί στην ελληνική κοινωνία και στην ελληνική οικονομία; Το παραμικρό!

Σε ποιες υποχρεώσεις υποβάλλονται οι τράπεζες, εκείνες που

απολαμβάνουν της προνομιακής μεταχείρισης να ανακεφαλαιοποιούνται -πρόκειται για τις ιδιωτικές τράπεζες-, την ίδια ώρα που οι δύο κρατικές τράπεζες καταστρέφονται, υφίστανται μονομερή επίθεση από πλευράς κυβερνητικών επιλογών και οδηγούνται στην καταστροφή και στην ιδιωτικοποίηση, με πλέον εξευτελιστικούς όρους και σε πλέον εξευτελιστική τιμή.

Την ίδια ώρα, για να μην αμφιβάλλει κανείς για τις πραγματικές προθέσεις αυτής της Κυβέρνησης, που είναι το ξεδιάντροπο ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου, φέρνεται με τροπολογία ακόμη και ρυθμίσεις που αλλάζουν τη σύνθεση του Ταμείου Αξιοποίησης της Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου και επιδιώκεται όλα αυτά να περάσουν χωρίς να συζητηθούν, ούτως ώστε να διευκολυνθεί το έργο της εκποίησης του δημόσιου πλούτου.

Θα αναφερθώ, επειδή είναι λίγος ο χρόνος, στη συμφωνία με τη «SIEMENS» που αποφασίστηκε από τα κόμματα του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας και της ΔΗΜΑΡ ότι συνταγματικώς εισάγεται με αυτήν τη διαδικασία.

Στις 27 Αυγούστου είπα από το Βήμα αυτής της Βουλής -και το είπα απευθυνόμενη στον κ. Στουρνάρα- ότι όποιος αποφασίζει και επικυρώνει τον ψευδεπίγραφο από συμβιβασμό, εν γνώσει του προκαλεί ζημία στο δημόσιο, εν γνώσει του αποτρέπει και συσκοτίζει τη δίωξη του οργανωμένου εγκλήματος της «SIEMENS» για τη διακίνηση και το ξέπλυμα μαύρου πολιτικού χρήματος και εν γνώσει του περιφρονεί και διασύρει κάθε έννοια δημοκρατικής διαφάνειας, κοινωνικού και πολιτικού ελέγχου, εθνικής αξιοπρέπειας, εν γνώσει του -εν τέλει- παρέχει υπόθαλψη στους υπαίτιους.

Και φαίνεται ότι το μέτρησε ο κ. Στουρνάρας αυτό, γι' αυτό και επιδιώκει τη διάχυση αυτής της ευθύνης γι' αυτή τη συμφωνία σε όλους τους Βουλευτές που τώρα θα κληθείτε -και ο καθένας φυσικά θα τεθεί προ των ευθυνών του- να ξανανομιμοποιήσετε και να ξεπλύνετε αυτή τη συμφωνία της διαπλοκής.

Όμως, το σκάνδαλο της «SIEMENS» δεν θα κλειστεί ούτε στα όρια αυτής της Αίθουσας ούτε στις τέσσερις γραμμές μιας υποπαραγράφου στο εισαγόμενο νομοσχέδιο ούτε στις άστοχες νομικά προσεγγίσεις του Υπουργείου Οικονομικών. Η σύμβαση είναι άκυρη. Αυτήν τη στιγμή προκαλείται ζημιά δευτερογενή και πολλαπλάσια στο ελληνικό δημόσιο, διότι παρατείστε από το δικαίωμα να επικαλεστείτε την ακυρότητα και το κάνετε αυτό έχοντας -λέτε- τις εγγυήσεις της «SIEMENS» ότι και εκείνη θα παρατηθεί.

Είδα το έγγραφο, το οποίο κατατέθηκε για τα Πρακτικά. Το έγγραφο αυτό έχει επικεφαλίδα «SIEMENS». Ούτε «SIEMENS A.E.» ούτε «SIEMENS AG». Δεν δεσμεύει καμμία «SIEMENS» από τις δύο «SIEMENS» που υπογράφουν τη Συμφωνία και βεβαίως δεν μπορεί να χρησιμοποιείται ως επιχείρημα για την παραίτηση της χώρας μας από όλες τις αξιώσεις της, ύψους 2 δισεκατομμυρίων ευρώ, από την εγκληματική δράση της «SIEMENS».

Είναι βεβαίως ειρωνικό και είναι και τραγικό παράλληλο ότι η τύχη της χώρας και σήμερα εξαρτάται από τα δύο κόμματα που συνηλλάγησαν με τη «SIEMENS», εξαρτάται από τους δύο εκείνους πολιτικούς φορείς που αποδεδειγμένα αποδέχονταν επί έτη μαύρο πολιτικό χρήμα. Και οι ίδιοι είναι που σήμερα επιχειρηματολογούν περί της συνταγματικότητας αυτής της ρύθμισης και περί της νομιμότητας και χρηστότητας της εισαγωγής μιας τέτοιας από το παράθυρο νομιμοποίησης και απόπειρας άρσης της ακυρότητας.

Θα αναφερθώ σε μεταγενέστερο στάδιο σε ειδικότερες πτυχές αυτού του νέου σκανδάλου, γιατί αποτελεί σκάνδαλο μέσα στο σκάνδαλο η επιμονή αυτής της Κυβέρνησης να ξεπλύνει παντί τρόπω και πάση θυσία τη «SIEMENS».

Αναλάβετε ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία στο πλαίσιο της συνεργασίας σας με την κυβέρνηση Παπαδήμου χρέη τρίτων, όχι του ελληνικού δημοσίου ύψους 80 εκατομμυρίων ευρώ και δεν έχετε πει στην ελληνική Βουλή σε ποιους ανήκουν αυτά τα χρέη και γιατί τα αναλαμβάνει το ελληνικό δημόσιο και ο ελληνικός λαός, για να δεχθεί εν συνεχεία άφεση δήθεν χρέους από τη «SIEMENS».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Αναλάβετε να υπερασπίζεστε τη «SIEMENS» ως χρηστή επι-

χείριση διεθνώς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συντομεύετε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό, αν μου δώσετε, θα τελειώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Θα πάμε για δέκα λεπτά μετά, όμως.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Θα τελειώσω.

Μας είπε ο κ. Στουρνάρας ότι για την υπογραφή της συμφωνίας αυτής αλλά και για τη ρύθμιση που εισάγεται στο νομοσχέδιο συμβουλευτήκε –λέει– το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Έχουμε ζητήσει –και έχω καταθέσει σήμερα και θα την καταθέσω και στα Πρακτικά– αίτηση κατάθεσης εγγράφων προς τον κύριο Υπουργό να μας δώσει τη γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους με την οποία εισηγείται το Νομικό Συμβούλιο την υπογραφή αυτής της συμφωνίας. Να μας δώσει ακόμη ο κ. Στουρνάρας τις εισηγήσεις και τα δικόγραφα που έκανε η εταιρεία «HOGAN LOVELLS», την οποία προσέλαβε το ελληνικό δημόσιο και πληρώνεται από τη «SIEMENS». Να μας δώσει τα μνημόνια και τις εισηγήσεις του κ. Βενιζέλου, που ήταν ο επικεφαλής της διαπραγμάτευσης αυτής της συμφωνίας. Να μας δώσει, επίσης, τις τυχόν αντιπροτάσεις της «SIEMENS» και βέβαια να μας δώσει όλα τα παραστατικά που επέτρεψε το ελληνικό δημόσιο μέσα από αυτή τη συμφωνία να παραδοθούν στη «SIEMENS» κατά παραβίαση της ρήτρας εχεμύθειας.

Όλα αυτά δεν έχουν έρθει στην ελληνική Βουλή. Δικαιούνται οι Βουλευτές να τα γνωρίζουν. Είμαστε τουλάχιστον εβδομήντα ένας που ζητάμε να τα διαβάσουμε και ζητάμε να μην ψηφιστεί τίποτε με αδιάβαστο κανέναν συνάδελφό μας. Και είναι προ των ευθυνών του το Υπουργείο των Οικονομικών και γιατί φέρνει από το «πράθυρο» για άλλη μία φορά το σκάνδαλο της «SIEMENS» ως αέναη ανακύκλωση της διαφθοράς και γιατί αρνείται να φέρει στη Βουλή τα στοιχεία από τα οποία προκύπτουν οι παράμετροι αυτής της συμφωνίας και βεβαίως διότι σήμερα για άλλη μία φορά ο κ. Στουρνάρας δεν είναι εδώ –είναι στη Γερμανία– εξασφάλισε όμως, τη διαβεβαίωση μόνο των Ελλήνων εκπροσώπων της ελληνικής «SIEMENS AE» ότι δεν θα προσβάλλουν τη συμφωνία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κυρία Κωνσταντοπούλου, παρακαλώ...

ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ: Πόσο θα μιλάει, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ. Τη συζήτηση τη διευθύνω εγώ.

Σας ευχαριστώ, κυρία Κωνσταντοπούλου.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κ. Τσαβδαρίδης για επτά λεπτά.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν ο γείτονας χάνει τη δουλειά του βρισκόμαστε σε οικονομική ύφεση. Όταν τη χάνουμε εμείς βρισκόμαστε σε οικονομική κρίση.

Αυτά τα λόγια του Αμερικανού Προέδρου Χάρυ Τρούμαν έχω την πεποίθηση ότι αντικατοπτρίζουν εν πολλοίς την αντίληψη που για χρόνια τώρα η ελληνική πολιτική κοινότητα είχε διαμορφώσει για την εξαιρετικά δύσκολη οικονομική κατάσταση, που βίωνε και εξακολουθεί να βιώνει η χώρα μας και για τους τρόπους ουσιαστικής αντιμετώπισής της προς όφελος των πολιτών της.

Οι εξελίξεις, όμως, μας έχουν προσπεράσει. Οι αντοχές της ελληνικής κοινωνίας είναι πλέον ιδιαίτερα ισχνές και οι περιστάσεις απαιτούν από όλο το πολιτικό προσωπικό, έστω και τώρα, να υιοθετήσει στάση ευθύνης και να εφαρμόσει απαρέγκλιτα με κάθε κόστος όλες τις αναγκαίες τομές που θα ενθαρρύνουν την οικονομική ανάπτυξη, θα καλλιεργούν την κοινωνική αναγέννηση και θα ενισχύουν την πολιτική αξιοπιστία.

Η νέα διακυβέρνηση με νωπή τη λαϊκή εντολή στα χέρια της να λειτουργήσει προς αυτή την κατεύθυνση, δεν έχει καμμία πολυτέλεια να λειτουργεί με αβδηριτισμό, με ατολμία και με ημίμετρα απέναντι στις μεγάλες προκλήσεις. Πρέπει να βρει λύσεις και θα βρει λύσεις με μία απaráβατη προϋπόθεση: Όσο κοινωνικά επώδυνες και αν είναι, πρέπει να είναι κοινωνικά δίκαιες.

Το ζήτημα της ανακεφαλαιοποίησης των πιστωτικών ιδρυμάτων που σήμερα συζητάμε, μπορεί στη σημερινή εποχή ως εννοιολογικός προσδιορισμός να συγκρούεται με τη δικαιολογημένη καχυποψία των Ελλήνων πολιτών, παρά ταύτα αποτελεί εθνικό στόχο που επιβάλλεται από τα πράγματα για την αποτελεσματικότερη λειτουργία του χρηματοπιστωτικού συστήματος και της οικονομίας γενικότερα. Η πραγματική οικονομία ανθεί και αναπτύσσεται μόνο μέσω ενός θωρακισμένου και σταθερού χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Η θέση της χώρας μας στην Ευρωζώνη, η επίρρωση της επιχειρηματικής εμπιστοσύνης, η επιστροφή των καταθέσεων στις ελληνικές τράπεζες και η σταδιακή επανεκκίνηση της οικονομικής δραστηριότητας προϋποθέτουν τη μετατροπή του κλυδωνιζόμενου και αδύναμου ελληνικού τραπεζικού συστήματος σε όχημα που θα είναι ικανό να τονώνει την εγχώρια ζήτηση, να αυξάνει τη δανειοδότηση, να υποστηρίζει καινοτόμες επενδυτικές πρωτοβουλίες, να χρηματοδοτεί δυναμικούς κλάδους της οικονομίας, να αποτελεί, με λίγα λόγια, τον ικανό και δίκαιο διαμεσολαβητή μεταξύ του αποταμιευτή και του επενδυτή.

Με μια σειρά διατάξεων στο παρόν νομοσχέδιο διαμορφώνεται το πλαίσιο ανακεφαλαιοποίησης των ελληνικών πιστωτικών ιδρυμάτων, ενώ παράλληλα καθορίζονται οι όροι που θα διασφαλίζουν τη διαφάνεια της βοήθειας που θα παρασχεθεί στο τραπεζικό μας σύστημα, προκειμένου να υπηρετείται πρωτίστως το δημόσιο συμφέρον και να πιστοποιείται εμπράκτως ο σεβασμός προς τον Έλληνα φορολογούμενο.

Όλες οι προτεινόμενες ρυθμίσεις και τροποποιήσεις του νομοσχεδίου που σήμερα συζητάμε είναι φανερό ότι καταδεικνύουν τη βούληση της νέας διακυβέρνησης να ξεκαθαρίσει οριστικά το θολό μέχρι σήμερα τοπίο της ανακεφαλαιοποίησης των χρηματοπιστωτικών μας ιδρυμάτων και να δώσει όλες τις απαραίτητες ανάσες ρευστότητας και σταθερότητας σε αυτά, επ' ωφελεία πάντα της υγιούς επιχειρηματικότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Όμως, αυτό από μόνο του δεν φτάνει. Για να μπορέσει κάθε κυβερνητική προσπάθεια να αφομοιωθεί από το DNA του λαού μας, για να μπορέσει να γίνει κτήμα και κοινή συναντίληψη του κόσμου ότι η νέα διακυβέρνηση έχει θέσει τις ανάγκες και τις αγωνίες του σε πρώτο και κύριο μέλημα των αποφάσεων και των δράσεων της, επιβάλλεται να ξεφύγουμε από το γράμμα του νόμου και να εστιάσουμε στο πνεύμα του.

Η Κυβέρνηση, κύριε Υπουργέ, δεν αρκεί να νομοθετήσει για το ορθό πλαίσιο ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών. Οφείλει να οριοθετήσει σαφείς τρόπους προκειμένου να διασφαλίσει ότι η ρευστότητα των τραπεζών θα μεταγίσθει ταχύτατα στην πραγματική οικονομία. Διότι σήμερα ο ελληνικός λαός ζει στο πετσί του την αδυναμία ή την απουσία βούλησης των τραπεζών να διευκολύνουν τα νοικοκυριά μας, να δώσουν ανάσα στους δανειολήπτες συμπολίτες μας, να τονώσουν την αγορά και το εμπόριο, να χρηματοδοτήσουν τις υγιείς επιχειρήσεις μας. Αντίθετα, σε πολλές περιπτώσεις οι τράπεζες επιλέγουν να αυξήσουν τα επιτόκια και να τροποποιήσουν μονομερώς τους όρους δανεισμού.

Η συνέχιση αυτής της κατάστασης ενισχύει το φαύλο κύκλο της ύφεσης, εμποδίζει την ανάκαμψη, διογκώνει την κοινωνική οργή, όπως επίσης την κοινωνική οργή διογκώνει και η αβελτηρία των κυβερνήσεων διαχρονικά να αποδεχθούν τα λάθη και τις παραλείψεις τους, να ερευνήσουν τις ευθύνες των διοικήσεων των τραπεζών για τις λάθος επιλογές και αποφάσεις τους, πριν αποφασίσουν να προχωρούν κάθε φορά σε ανακεφαλαιοποίησή τους, χωρίς να λαμβάνεται μέριμνα ούτε καν για την προστασία των μικρομετόχων τους, πολλώ δε μάλλον του συνόλου των Ελλήνων πολιτών.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το να ασκεί πολιτική, πόσω μάλλον οικονομική πολιτική, απαιτεί και προϋποθέτει μέγιστη υπευθυνότητα. Η νέα διακυβέρνηση γνωρίζει καλά ότι δεν μπορείς να κάνεις ομελέτα χωρίς να σπάσεις αυγά! Και αυτό με οικονομικούς όρους σημαίνει να έχεις δημιουργήσει ένα τέτοιο οικονομικό περιβάλλον που θα εκπέμπει εμπιστοσύνη, θα διέπεται από σταθερότητα και δικαιοσύνη.

Στο διεθνές περιβάλλον που η χώρα μας έχει επιλέξει να δρα,

η ορθή στήριξη του χρηματοπιστωτικού συστήματος δεν είναι ούτε δαιμονοποιημένη ούτε απόλυτα εξαρτώμενη από την κρατική αιγίδα, όπως αρέσκονται να υποστηρίζουν οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, στους οποίους θα υπενθυμίσω τα λόγια του παλιού Άγγλου Πρωθυπουργού Κλέμεντ Άτλι: «Χάστε τις αυταπάτες σας, αλλά μην αφήσετε να σας τις πάρουν».

Εγώ, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, δεν έχω σκοπό να σας πάρω τις αυταπάτες. Εσείς θα τις χάνετε μέρα με τη μέρα, μιας και ο ελληνικός λαός, παρά τις δυσκολίες των καιρών, μπορεί να ξεχωρίζει ακόμη ευδιάκριτα το πραγματικό που υποστηρίζουμε εμείς από το εικονικό που ευαγγελίζεστε σε κάθε ευκαιρία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κι εμείς ευχαριστούμε και για την τήρηση του χρόνου.

Το λόγο έχει ο κ. Δερμιτζάκης για επτά λεπτά.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτές τις ημέρες παρακολουθούμε τη συνέχεια και την εξέλιξη σε ένα σενάριο που ξετυλίγεται με εφιαλτικό φόντο τα βάρβαρα αντιλαϊκά μέτρα που εξαθλιώνουν οικονομικά ακόμα περισσότερο τις Ελληνίδες και τους Έλληνες και οδηγούν το λαό μας στην απόγνωση και τους νέους μας στη μετανάστευση.

Αυτή εδώ η Κυβέρνηση, πιστή στις μνημονιακές επιταγές και τα κελεύσματα της Τρόικα, προχωρά στο ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου της χώρας, ώστε να ικανοποιήσει τους δανειστές, προσφέροντας τα φιλέτα του εθνικού μας πλούτου και της περιουσίας του λαού μας. Ενδεικτικά, να σας αναφέρω ότι οριοθετούνται ακόμα και Ειδικές Οικονομικές Ζώνες αυτήν την εποχή, εγκαθίστανται βιομηχανικές Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας χωρίς τη σύμφωνη γνώμη των τοπικών κοινωνιών, χωρίς να σέβονται το περιβάλλον και ακόμα ξεπουλιούνται τα λιμάνια και οι μαρίνες της χώρας μας.

Βάσει αυτών των συνειδητών πολιτικών επιλογών, χαρίστηκε πρόσφατα η Αγροτική Τράπεζα στην Πειραιώς, απαξιώθηκε το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο με τις δηλώσεις του κ. Στουρνάρα περί μη βιωσιμότητας, κατακύλησε η αξία της μετοχής του και βρέθηκε εκτός πίνακα, με απώτερο σκοπό να απαξιωθεί και τελικά να χαριστεί.

Στην ίδια λογική πιστεύουμε ότι κινείται και η επιλεκτική ανακεφαλαιοποίηση των τεσσάρων τραπεζών, αφού σκοπίμως εξαιρέθηκαν απ' αυτήν οι δημόσιες τράπεζες, δηλαδή η Αγροτική Τράπεζα, όπως αναφέραμε και το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο.

Με το παρόν νομοσχέδιο αυξάνεται το κεφάλαιο του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας από 10 δισεκατομμύρια ευρώ, σε 50 δισεκατομμύρια ευρώ, προκειμένου να ενισχυθούν αυτά τα ιδρύματα. Και, βέβαια, αυτήν τη στιγμή έχουν δοθεί ήδη από τον κρατικό προϋπολογισμό 35 δισεκατομμύρια ευρώ και τα υπόλοιπα είτε έχουν δοθεί είτε θα δοθούν. Στην καλύτερη περίπτωση, απ' όλα αυτά τα χρήματα, το ποσό που υπολογίζεται ότι θα επιστραφεί είναι 8 με 10 δισεκατομμύρια ευρώ.

Αυτό το ταμείο που αναφέραμε προηγουμένως ελέγχεται μοναχά από την Τράπεζα Ελλάδος, αφού και ο Πρόεδρος και οι δύο Αντιπρόεδροι ορίζονται από το Διοικητή και όχι από το ελληνικό δημόσιο. Συμβαίνει, δηλαδή, το εξής τραγελαφικό και οξύμωρο. Ενώ τα χρήματα δίδονται από το ελληνικό δημόσιο, το ελληνικό δημόσιο δεν έχει κανένα λόγο σ' όλες αυτές τις διαδικασίες και στη διαχείριση.

Οι τράπεζες τώρα ανακεφαλαιοποιούνται με μοναδικό κριτήριο βιωσιμότητάς τους τα πέντε έτη και όχι τα τρία, όπως παλαιότερα. Εδώ πρέπει λίγο να σταθούμε και να πούμε τι είναι αυτή η περιβόητη «βιωσιμότητα». Δηλαδή, εάν βιώσιμη κρίνεται και μία τράπεζα που συρρικνώνει το δίκτυό της, που απολύει εργαζόμενους, που προχωρά σε κατασχέσεις, τότε πραγματικά αυτό δείχνει την κοινωνική ευαισθησία και την προοπτική που θα έχει αυτό το τραπεζικό σύστημα στα νέα δεδομένα.

Όλα αυτά, λοιπόν, συμβαίνουν αυτήν την ώρα, αγαπητοί συνάδελφοι, όταν κανέναν φορέα παρακολουθήσης των τραπεζών δεν υφίσταται, χωρίς να γνωρίζουμε την πραγματική εικόνα των

τραπεζών, αφού δεν έχουμε δει τις εκθέσεις «BLACKROCK», χωρίς την ύπαρξη επιτροπών ελέγχου οι οποίες να έχουν κάποια έγκριση από τη Βουλή και χωρίς να προφυλάσσονται τα εργασιακά δικαιώματα από τις συγχωνεύσεις και τις εξαγορές αυτών των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων. Και οι συμβάσεις εργασίας δεν μεταφέρονται. Η ανακεφαλαιοποίηση του τραπεζικού συστήματος γίνεται με κριτήρια πολιτικά και όχι οικονομοτεχνικά, όπως θα έπρεπε, με τεράστιες συνέπειες στην κοινωνία και με ένα κράτος απόν σ' αυτή τη διοχέτευση κεφαλαίου από το δημόσιο στον ιδιωτικό τομέα.

Θέλω να καταθέσω κάτι αυτήν τη στιγμή. Στην Επιτροπή Οικονομικών που συμμετέχω, ρώτησα επίμονα τον Υπουργό Οικονομικών τι θα γίνει με τη δανειοδότηση των αγροτών αυτή τη στιγμή, καθώς στο τραπεζικό σύστημα δεν υπάρχει Αγροτική Τράπεζα. Πώς θα γίνει η δανειοδότηση αυτών των ανθρώπων μπροστά στη νέα καλλιεργητική περίοδο, η οποία έχει να κάνει και με την παραγωγική ανασυγκρότηση, αν θέλετε, μ' αυτήν την περιβόητη ανάπτυξη που ευαγγελίζεται η Κυβέρνηση, χωρίς ποτέ να την προσδιορίζει; Πώς θα γίνουν οι καινοτόμες δράσεις; Πώς θα γίνει η ανάπτυξη νέων πρωτοποριακών προϊόντων που θα φέρουν συνάλλαγμα στην πατρίδα μας; Δεν πήραμε καμμία απάντηση.

Που θα πάνε οι αγρότες να πάρουν δάνεια φέτος, με τι επιτόκιο, με ποιες εγγυήσεις; Όλα είναι στον αέρα.

Το τραπεζικό τοπίο, κύριοι συνάδελφοι, αυτήν τη στιγμή είναι εχθρικό όχι μόνο για τον Έλληνα πολίτη, αλλά πολύ περισσότερο για τον Έλληνα αγρότη γενικότερα. Οι εγγυήσεις που ζητάνε και οι υποθήκες που ζητάνε είναι πολλαπλάσιες από το ποσό των δανείων που δίνουν, όταν ακόμη το δώσουν κι αυτό το μικρό ποσό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτήν την κρίσιμη ώρα για την πατρίδα μας και το λαό μας που δέχεται αυτή τη βάρβαρη επίθεση δεν είναι ξεκάθαρο με ποιο τρόπο οι τράπεζες που ανακεφαλαιοποιούνται θα αποτελέσουν εργαλεία που θα χρησιμεύσουν για να ξεφύγουμε από το φαύλο κύκλο της λιτότητας και της ύφεσης.

Αν προσθέσουμε δε σε αυτό το τοπίο της αβεβαιότητας ότι δεν θα υπάρχει δημόσιος τραπεζικός πυλώνας που θα μπορούσε να έχει κάποιο παρεμβατικό ρόλο στη χάραξη μίας εθνικής στρατηγικής -αφού έχει προηγηθεί το ξεπούλημα της ΑΤΕ και μεθοδεύεται, όπως αναφέραμε και το ξεπούλημα του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου- αντιλαμβάνεστε, κύριοι συνάδελφοι, ότι η οικονομία, η πορεία της χώρας καθίσταται έρμαιο των δανειστών, των τραπεζιτών, που τουλάχιστον ως τώρα δεν έχουν αποδείξει και δεν έχουν βεβαιώσει τη διάθεση να βοηθήσουν θετικά, παρ' όλο τον πακτωλό χρημάτων που έχουν πάρει ως τώρα.

Για όλους τους παραπάνω λόγους εμείς δεν νομιμοποιούμε με την ψήφο μας το παρόν νομοσχέδιο. Πιστεύουμε ότι η πατρίδα μας πρέπει να ακολουθήσει μία άλλη πορεία. Είμαστε βέβαιοι αισιόδοδοι διότι υπάρχουν τεράστιες ανεκμετάλλετες δυνατότητες, όπως χρειάζεται και πολιτική βούληση και σθένος να ξεφύγουμε από τα μνημόνια και τις δεσμεύσεις, από όλες αυτές τις αλυσίδες που μας κρατάνε δέσμιους χωρίς περιθώρια θαρραλέων κινήσεων και πρωτοβουλιών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, αν έχετε την καλοσύνη. Είναι και η πρώτη μου ομιλία στην Αντιπροσωπεία. Πιστεύω να μου το δώσετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Το αμείλικτο και κυρίαρχο ερώτημα που τίθεται πλέον και από τους πλέον αδαείς περί των οικονομικών θεμάτων, είναι: Γιατί ενώ οι πάντες γνωρίζουν ότι αιτία της πορείας της λιτότητας, της ύφεσης, η συρρίκνωση της αγοραστικής δύναμης των πολιτών και η δύναμη βεβαίως των δημοσίων εσόδων οδηγεί στην οικονομική εξαθλίωση, στην απογοήτευση, γιατί συνεχίζετε, γιατί δίδετε το ίδιο λάθος γιατρικό που εξοντώνει τον ασθενή; Γιατί παράλληλα με τα βάρβαρα αντιλαϊκά μέτρα με τον εργασιακό μεσαίωνα, με τη διάλυση του κράτους πρόνοιας και της υγείας, της παιδείας οδηγείτε έναν

ολόκληρο λαό σε ανθρωπιστική κρίση στις αρπακτικές διαθέσεις των δανειστών; Πώς θα γίνει επιτέλους αυτή η ανάπτυξη που ευαγγελίζεστε, η επανεκκίνηση του τροχού της οικονομίας με ένα λαό γονατισμένο και το καλύτερο επιστημονικό δυναμικό της πατρίδας μας σε άλλες χώρες;

Και ενώ οφείλτε να δώσετε απαντήσεις σε αυτά τα αμείλικτα ερωτήματα, την ίδια ώρα δίδετε αυτόν τον πακτωλό χρημάτων και η μόνη έγνοια των κυβερνώντων είναι πώς θα περισώσουν αυτό το τραπεζικό σύστημα που συστηματικά και τοκογλυφικά, χωρίς ίχνος κοινωνικής ευαισθησίας περιφρουρεί τα κεκτημένα του, μακριά από το δράμα που βιώνει ο ελληνικός λαός και οι ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες.

Για εμάς η επιβίωση αυτών των ομίλων δεν συμπορεύεται με το δικαίωμα του λαού μας, όχι μόνο στην επιβίωση, αλλά πρώτιστα στην αξιοπρέπεια και την προοπτική.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Εμείς ευχαριστούμε.

Σειρά έχει ένας έμπειρος ομιλητής για επτά λεπτά. Ο κ. Σπυρίδων-Αδωνις Γεωργιάδης έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Να ευχηθώ κατ' αρχάς χρόνια πολλά στον κ. Γλέζο που έμαθα ότι είχε τα γενέθλιά του χτες και διάβασα ότι είναι και ο γηραιότερος Βουλευτής της Ευρώπης, όλων των Κοινοβουλίων. Συγχαρητήρια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Θαλερότερος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εντάξει θαλερότερος.

Θα ξεκινήσω πιάνοντας το νήμα από εκεί ακριβώς που το άφησε ο προηγούμενος ομιλητής γιατί έθεσε έναν πολύ ωραίο προβληματισμό. Λέει ότι υπάρχουν τα αμείλικτα ερωτήματα. Θέλετε να μιλήσουμε στα αλήθεια για μερικά αμείλικτα ερωτήματα; Στα αλήθεια όμως τώρα.

Δεν περνάει σήμερα η ανακεφαλαιοποίηση. Ας πούμε, λοιπόν, ότι αποφασίζει το ΠΑΣΟΚ, η Νέα Δημοκρατία και η ΔΗΜΑΡ να πούμε «ΟΧΙ». Θα έχουμε λεφτά αύριο να πάμε να πάρουμε από τα ΑΤΜ για να πληρώσουμε τις υποχρεώσεις μας; Να ένα αμείλικτο ερώτημα να απαντήσει ο ΣΥΡΙΖΑ. Ωραία το παίζετε αντίσταση από την Αντιπολίτευση, αλλά το πραγματικό αμείλικτο ερώτημα είναι ότι αν ακολουθήσουμε αυτά που είπατε, αύριο δεν έχει φράγκο κανένας. Η οικονομική δραστηριότητα τελείωσε.

Θέλετε να θέσουμε ένα δεύτερο αμείλικτο ερώτημα; Το απευθύνω στον κ. Μαριά. Ο κ. Μαριάς πολύ ωραία μας είπε ότι θέλει να ψηφίσουμε μία μερική σεισάχθεια. Καταπληκτική πρόταση. Εγώ θα έλεγα και ολική σεισάχθεια, γιατί μερική; Το αμείλικτο ερώτημα είναι: Μπορείτε, επειδή είστε τώρα στην Εθνική Αντιπροσωπεία, να μας φέρετε ένα χαρτί πόσο κοστίζει η μερική σεισάχθεια την οποία προτείνετε και από πού θα βρεθούν τα λεφτά για να πληρωθεί αυτή η μερική σεισάχθεια; Αν μας πείσετε, να μία ωραία πρόταση να ανακουφίσουμε τους Έλληνες πολίτες.

Πραγματικά λεφτά, όμως, όχι φανταστικά, όχι όπως παραδείγματος χάριν λέγατε προεκλογικά ότι είναι υποχρεωμένη η Ευρωπαϊκή Ένωση να μας δανείζει με 1% -έλεγε ο Αρχηγός σας- ενώ στην πραγματικότητα η Ευρωπαϊκή Συνθήκη έλεγε το ακριβώς ανάποδο, ότι δεν ήταν υποχρεωμένη να μας δανείζει με 1%. Γιατί η διαφορά μεταξύ πραγματικότητας και φαντασιώσεως -πράγμα το οποίο έχει να κάνει ιδιαίτερα στον τόπο της οικονομίας και να έχει πολύ μεγάλη σημασία- είναι ότι εσύ μπορεί να πιστεύεις ό,τι θέλεις, αλλά τη μέρα που είναι να πληρώσεις τα λεφτά, πρέπει να τα έχεις.

Να κάνω μερικές συγκεκριμένες επισημάνσεις, για να διαλύσουμε μερικούς βασικούς μύθους; Για να καταλάβουμε πώς έχει διαστρεβλωθεί η λογική στην πατρίδα μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Αρχηγός του κ. Τσίπρας με πολύ μεγάλο πάθος υποστηρίζει ότι πρέπει η Ελλάδα να διεκδικήσει να περάσουν τα χρήματα της ανακεφαλαιοποίησης των ελληνικών τραπεζών, κύριε Δρίτσας, όπως ίσχυε για την Ισπανία και την Ιταλία, όχι στο δημόσιο χρέος της χώρας αλλά απ' ευθείας στον ΕFSF. Είναι μία βασική θέση του κ. Τσίπρα, ο οποίος μάλιστα είπε ότι

πρέπει να τεθεί ως όρος από τον κ. Σαμαρά, τον Πρωθυπουργό, πριν δει την τρόικα.

Ερώτηση: Ας υποθέσουμε, λοιπόν, ότι αύριο ψηφίζει η Ευρώπη να μας διαγράψει τα 50 δισεκατομμύρια που τώρα προστίθενται στο ελληνικό δημόσιο χρέος και να τα περάσει απ' ευθείας στον ΕFSF. Δεν θα έρθει ο ΣΥΡΙΖΑ να πει το ίδιο δευτερόλεπτο: Α, όχι, ξεπουλάτε τις ελληνικές τράπεζες στην Ευρώπη. Οι τοκογλύφοι μάς πήραν το τραπεζικό σύστημα. Δεν θα είστε οι πρώτοι που θα το πείτε μαζί με τον κ. Μαριά ενδεχομένως;

Εσείς στην ουσία τι λέτε; Να περάσει το χρέος στους Ευρωπαίους, αλλά να μείνουν οι τράπεζες σε εμάς. Δηλαδή να πληρώνουν οι άλλοι, αλλά εμείς να έχουμε την ιδιοκτησία. Δεν γίνεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να τα έχουμε όλα. Διαλέξτε. Θέλετε τα χρήματα να περάσουν στον ΕFSF; Βγείτε και πείτε με θάρρος στους ψηφοφόρους σας ότι αυτό σημαίνει ότι το σύνολο του ελληνικού τραπεζικού συστήματος θα είναι ιδιοκτησία της Ευρώπης.

Γιατί δείτε εδώ τον παραλογισμό. Από τη μια ο ΣΥΡΙΖΑ μας λέει «θέλω δημόσιο κρατικό πυλώνα» για να κάνει ανάπτυξη -μάλιστα- αλλά από την άλλη, λέει, να περάσουν τα χρήματα της ανακεφαλαιοποίησης στον ΕFSF. Άρα αντί να έχουμε δημόσιο κρατικό πυλώνα, που είναι υποτίθεται η βασική σας προγραμματική θέση, λέτε ταυτόχρονα όχι μόνο να μην είναι δημόσιος, αλλά να είναι των ευρωπαϊκών τραπεζιτών, οι οποίοι θα αποφασίζουν και για τα δικά μας χρήματα στην Ελλάδα.

Να μερικά αμείλικτα ερωτήματα, κύριε συνάδελφε, στον πραγματικό κόσμο τώρα. Γιατί ωραία είναι να λέμε ρητορείες για το πώς φεύγουν, πώς μένουν.

Να κάνουμε οικονομική ανάπτυξη, μάλιστα. Ξέρετε κανένα να μπορεί να κάνει οικονομική ανάπτυξη χωρίς λεφτά; Άρα το πραγματικό και αμείλικτο ερώτημα είναι πώς θα συγκεράσουμε τις φαντασιώσεις του καθενός με την πραγματικότητα.

Δείτε μερικά ακόμα αμείλικτα ερωτήματα: Το ΚΚΕ σήμερα ανακοίνωσε -και θλίβομαι γι' αυτό- ότι κλείνει ο 902. Θα πάει το ΠΑΜΕ να κάνει κατάληψη στα γραφεία του Περισού, διαμαρτυρόμενο γι' αυτούς που χάνουν τη δουλειά τους; Δεν πρέπει να πάτε πρώτα να κάνετε κατάληψη εκεί; Να ένα αμείλικτο ερώτημα. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Για πηγαίνετε με το ΠΑΜΕ αντί να αποκλείετε το Υπουργείο Εργασίας για να μην πάει η τρόικα, να αποκλείσετε αύριο τον Περισό και να ζητήσετε να επαναπροσληφθούν όλοι αυτοί που χάνουν τη δουλειά τους στον «902». Για κρεμάστε τώρα ένα πανό στην Ακρόπολη για τις άδικες απολύσεις από τον «902».

Εγώ δεν λέω ότι το κάνετε και χαίρεστε -προφανώς στεναχωριέστε που το κάνετε- αλλά αυτή είναι η διαφορά μεταξύ φαντασιώσεως και πραγματικότητας. Και δυστυχώς, όταν μιλάμε για λεφτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να μιλάμε με όρους πραγματικότητας.

Πάμε λοιπόν στην πραγματικότητα. Είπε ο κ. Γερμενής από τη Χρυσή Αυγή: Μα πού πήγαν τα λεφτά και τα υπερκέρδη των ελληνικών τραπεζών; Σωστό ερώτημα. Πρέπει να απαντηθεί στον Έλληνα φορολογούμενο. Πολύ σωστό. Πόσα είναι τα κέρδη των ελληνικών τραπεζών την τελευταία δεκαετία, κύριε Γερμενής; Είναι 90 δισεκατομμύρια. Να είναι 100 δισεκατομμύρια; Βγαίνουν 90 δισεκατομμύρια, αλλά εγώ να πω ότι είναι 100. Μάλιστα.

Πόσα έχουν χάσει οι ελληνικές τράπεζες από το PSI και λόγω της οικονομικής κρίσεως από τα επισφαλή δάνεια; Τα έχετε μετρήσει; Έχουν χάσει 100 δισεκατομμύρια ευρώ. Να πού είναι τα λεφτά. Τα λεφτά που ψάχνατε, είναι τα λεφτά που λείπουν. Και γιατί λείπουν τώρα αυτά τα λεφτά; Και έγινε η σύγκριση μεταξύ της Ιρλανδίας.

Είναι πολύ εύκολο να λέμε στο διαδίκτυο διάφορες ανοησίες. Τι σχέση έχει η Ιρλανδία και η Ισπανία με την Ελλάδα; Η Ιρλανδία και η Ισπανία είχαν πρωτογενή πλεονάσματα, δηλαδή ζούσε το κράτος με τα δικά του λεφτά. Και χρεοκόπησαν οι τράπεζές τους και με διάφορες συνταγές ο ένας και ο άλλος αποφάσισαν να πληρώσει ο λαός για τις τράπεζές τους. Στην Ελλάδα αυτό είναι το πρόβλημα; Είναι το ακριβώς ανάποδο.

Στην Ελλάδα είχαμε κερδοφόρες τράπεζες, οι οποίες όμως υποχρεώνονταν από το κράτος να παίρνουν τα κέρδη τους σε ομόλογα του ελληνικού δημοσίου -γιατί αυτό έκαναν- και πτω-

χεύοντας το κράτος, πήρε στο λαϊκό του και τις τράπεζες.

Ακούστε και το καλύτερο που δεν έχετε καταλάβει εσείς στη Χρυσή Αυγή. Εμείς ακόμη και σήμερα έχουμε –και το έχουμε από το 2010, από την εποχή του πρώτου μνημονίου και πιο πριν- πρωτογενές έλλειμμα. Ξέρετε τι θα πει αυτό; Αν αφαιρέσεις τα καθαρά έξοδα του κράτους, χωρίς τα τοκοχρεολύσια –και το τονίζω- χωρίς ένα ευρώ για τόκους, το κράτος μας κάθε χρόνο μπαίνει μέσα.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Πόσο;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ξεκίνησε μείον 20 δισεκατομμύρια ευρώ και τώρα είναι μείον 2 δισεκατομμύρια ευρώ. Αλλά είναι μείον 2 δισεκατομμύρια ευρώ –και προσέξετε το- λόγω των μνημονιακών μέτρων που ψηφίσαμε εμείς. Εάν εσείς καταργήσετε το μνημόνιο και οι από εδώ και οι από εκεί –δεν σας ξεχωρίζω, τα ίδια λέτε για την οικονομία- ξαναπάμε στα 20 δισεκατομμύρια ευρώ. Άρα, πρέπει να μας βρείτε και τα 20 δισεκατομμύρια ευρώ που έχουμε γλιτώσει εμείς.

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Στην οικονομία λέτε ακριβώς τα ίδια...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Η αναπήδηση από διάφορους πολιτικούς χώρους σας έχει κάνει να μην ξέρετε τι λέτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Παρακαλώ επιτρέψτε στον ομιλητή να ολοκληρώσει.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τα αμείλικτα ερωτήματα, κυρία συνάδελφε, είναι πώς θα πληρώσουμε όλα αυτά τα λεφτά και πώς θα βρούμε όλα αυτά τα λεφτά.

Ο λαός πρέπει να ξέρει τις αλήθειες. Για όλα τα χρήματα που συζητάμε σήμερα, ακριβώς επειδή έχουμε πρωτογενές έλλειμμα, ο Έλληνας φορολογούμενος ακόμη δεν έχει πληρώσει ούτε ένα λεπτό του ευρώ. Όταν και εάν αρχίσουμε να έχουμε πρωτογενή πλεονάσματα και αναλόγως του πώς θα έχει κλείσει το ζήτημα του χρέους της Ελλάδας, τότε θα συζητήσουμε τι και πώς θα πληρώσει ο ελληνικός λαός. Προς το παρόν όλα τα χρήματα για τα οποία συζητάμε, είναι τα χρήματα των ευρωπαίων φορολογουμένων που μας δανείζουν. Γι' αυτό καμιά φορά ας είμαστε και λίγο πιο προσεκτικοί στους χαρακτηρισμούς σε αυτούς οι οποίοι πληρώνουν φόρους στις χώρες τους για να έχουμε λεφτά εμείς εδώ.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ειλικρινά περίμενα από τον κ. Γεωργιάδη αυτή την επίθεση. Είναι συνηθισμένο σε πάρα πολλές δραστηριότητες του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, σε δραστηριότητες του μαζικού κινήματος –όχι μόνο του ΚΚΕ- να πρωτοστατεί με άλλες ιδιότητες.

Βγήκε σήμερα μία ανακοίνωση του πολιτικού γραφείου της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Πήρε μία απόφαση η Κεντρική Επιτροπή που ήταν οδυνηρή.

Η καπιταλιστική κρίση είναι βαθιά, χτυπάει παντού, στο χώρο του Τύπου, των ΜΜΕ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και εγώ είπα κακώς.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Είναι χαρακτηριστικό ότι μεγάλα ιδιωτικά ΜΜΕ μπορεί να χρωστούν πολλές δεκάδες εκατομμύρια, αλλά έχουν άλλες δυνατότητες. Κι αν θέλετε, επιχειρηματικοί όμιλοι χρησιμοποιούν τα ΜΜΕ, έντυπα και ηλεκτρονικά μέσα, για να προωθούν τις οποιοσδήποτε άλλες δραστηριότητές τους.

Δεν υπήρχε διαφήμιση, δεν υπήρχαν δυνατότητες. Αυτό που θέλουμε να υπογραμμίσουμε είναι πως λαμβάνεται μέριμνα για να μη χάσει κανένας εργαζόμενος τα δικαιώματά του και να λαμβάνεται και μία φροντίδα να βρεθεί δουλειά σε άλλες δραστηριότητες.

Πάντως, στην τελευταία παράγραφο της ανακοίνωσης εμείς καλούμε και τους εργάτες και τους εργαζόμενους και τα μέλη του κόμματος να είναι προετοιμασμένοι γιατί θα δεχθούν επιθέσεις. Θα δεχθεί το ΚΚΕ επιθέσεις αντικομμουνιστικού και άλλου

χαρακτήρα.

Είμαστε προετοιμασμένοι να τις αντιμετωπίσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ευχαριστούμε τον κ. Χαλβατζή.

Το λόγο έχει ο κ. Μιχαλάκης για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, όλοι γνωρίζουμε ότι η πατρίδα μας βρίσκεται στη δίνη της πιο μεγάλης οικονομικής κρίσης της μεταπολεμικής της ιστορίας.

Διανύουμε τον πέμπτο χρόνο βαθιάς ύφεσης. Η πλειονότητα των ελληνικών νοικοκυριών δοκιμάζεται σκληρά δίνοντας καθημερινά επίπονο αγώνα επιβίωσης με επώδυνες περικοπές μισθών και συντάξεων, ανατροπή θεμελιωδών εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων, δραματική έξαρση της ανεργίας και χιλιάδες λουκέτα στην αγορά. Όλα αυτά συνθέτουν ένα ασφυκτικό ιστό αράχνης για κάθε Έλληνα.

Το πιο συγκλονιστικό όμως είναι ότι από την αρχή της κρίσης μέχρι σήμερα σχεδόν 3.000 απελπισμένοι συνάνθρωποί μας οδηγήθηκαν από την κατάθλιψη στην αυτοκτονία.

Σ' αυτό το τόσο ζοφερό και αποπνικτικό οικονομικό περιβάλλον είμαι βέβαιος ότι όλοι θα προτιμούσαμε να συζητούσαμε σήμερα ένα νομοσχέδιο για την προστασία και την ανακούφιση των δανειοληπτών αντί να ασχολούμαστε για μια ακόμα φορά με ένα σχέδιο νόμου που αφορά στην ενίσχυση των τραπεζών. Πιστεύω όμως ότι σύντομα και αυτό θα γίνει. Είναι αδήριτη ανάγκη να έρθει στη Βουλή μια νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης για την αποτελεσματική στήριξη των δανειοληπτών και όχι μόνο των υπερχρεωμένων του νόμου Κατσέλη, που τείνει άλλωστε να ξεπεραστεί από τις εξελίξεις. Τώρα απειλούνται και οι μέχρι σήμερα συνεπείς και φερέγγυοι δανειολήπτες καθώς ανέλαβαν υποχρεώσεις κάτω από διαφορετικές οικονομικές συνθήκες και σήμερα βρίσκονται σε αδιέξοδο. Επίσης, είναι ιδιαίτερα αυξημένες οι φορολογικές υποχρεώσεις που έχουν, που κυριολεκτικά εξανερμίζουν το συνεχώς μειούμενο εισόδημά τους και δεν μπορούν έτσι να ανταπεξέλθουν στις δυσβάσταχτες δόσεις προς τις τράπεζες.

Θεωρώ, λοιπόν, επιβεβλημένη την άμεση θέσπιση ενός ρεαλιστικού ποσοσταίου ορίου επί των μηνιαίων αποδοχών κάθε δανειολήπτη για καταβολή δανειακής δόσης προκειμένου να διασφαλιστεί για τον καθένα ένα περιθώριο αξιοπρεπούς διαβίωσης. Θα μπορούσε για παράδειγμα το όριο αυτό να είναι το 30% των μηνιαίων αποδοχών ενός δανειολήπτη. Να θυμίσω ότι αυτό προβλέπεται και σε σχετική εγκύκλιο του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος από το 2005.

Θέλω ακόμα να τονίσω ότι η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών είναι ανάγκη να γίνει το ταχύτερο δυνατό. Συνδέεται άλλωστε με ένα μεγάλο στοίχημα αυτής της Κυβέρνησης. Το στοίχημα αφορά στην τόνωση της αγοράς και της πραγματικής οικονομίας με τη διοχέτευση της αναγκαίας ρευστότητας. Όλοι γνωρίζουμε ότι η ελληνική αγορά έχει κυριολεκτικά στεγνώσει. Και πώς να μη στεγνώσει όταν πέρα από τις αυξήσεις των φόρων και τις περικοπές των εισοδημάτων το ίδιο το κράτος έχει κηρύξει εδώ και καιρό μια άτυπη στάση εσωτερικών πληρωμών. Έφτασε στο σημείο να οφείλει πάνω από 6 δισεκατομμύρια ευρώ σε ιδιώτες και επιχειρήσεις. Ακόμα και οι επιχειρήσεις που κατάφεραν να μην κλείσουν βρίσκονται κυριολεκτικά στα όριά τους. Ο τζίρος τους πέφτει δραματικά. Το παραεμπόριο τους έχει γονατίσει και οι τράπεζες αδυνατούν να τους χορηγήσουν κεφάλαια κίνησης.

Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες η ενίσχυση της ρευστότητας στην αγορά είναι κυριολεκτικά ζωτικής σημασίας για την επιβίωση κυρίως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, που αποτελούν άλλωστε και τη ραχοκοκαλιά της εθνικής μας οικονομίας. Η ενίσχυση της ρευστότητας προς την πραγματική οικονομία συνδέεται άρρηκτα με την κεφαλαιακή ενίσχυση και την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

Όμως, από την πρώτη στιγμή που ξέσπασε η κρίση είναι διάχυτη η εντύπωση στην ελληνική κοινωνία ότι το κράτος στηρίζει περισσότερο τις τράπεζες και λιγότερο τους αναξιοπαθούντες. Είναι, λοιπόν, ανάγκη να εξηγήσουμε καθαρά τι κάνουμε και γιατί το κάνουμε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αν-

τιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**)

Επαναλαμβάνω, λοιπόν, για να το κάνουμε καθαρό. Το τραπεζικό σύστημα διαδραματίζει τον καταλυτικό ρόλο του αναγκαίου διαμεσολαβητικού μηχανισμού στην αγορά. Η σταθερότητά του είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την εύρυθμη λειτουργία της ίδιας της εθνικής μας οικονομίας.

Τα ελληνικά πιστωτικά ιδρύματα χρειάζονται στήριξη εξαιτίας των απωλειών που είχαν από το κούρεμα του δημοσίου χρέους, εξαιτίας του αποκλεισμού τους από τις διεθνείς αγορές, της συρρίκνωσης της πιστωτικής τους επέκτασης, της συνεχούς μείωσης της καταθετικής τους βάσης, αλλά και της αύξησης των μη εξυπηρετούμενων δανείων.

Όπως είναι γνωστό τώρα που οι ελληνικές τράπεζες δεν έχουν άμεση πρόσβαση στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα απευθύνονται για παροχή ρευστότητας στην Τράπεζα της Ελλάδος στο πλαίσιο του έκτακτου μηχανισμού παροχής ρευστότητας, δανειζόμενες, όμως, όχι με το 0,75% της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, αλλά με πολλαπλάσιο επιτόκιο.

Με τα δεδομένα αυτά νομίζω ότι κρίνεται επιβεβλημένη η τροποποίηση των σχετικών διατάξεων, δηλαδή η αύξηση του κεφαλαίου του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας από τα 10 στα 50 δισεκατομμύρια ευρώ, η κατάργηση της προϋπόθεσης κερδοφορίας των τραπεζών που κατέστη πλέον εξαιρετικά αμβολη λόγω της συνεχιζόμενης κρίσης και η παράταση από τα τρία στα πέντε χρόνια του προβλεπόμενου χρονικού διαστήματος για τη βιωσιμότητα του επιχειρησιακού σχεδίου των τραπεζικών ιδρυμάτων.

Είναι, λοιπόν, επιτακτική ανάγκη να θωρακιστεί η φερεγγυότητα των ελληνικών τραπεζών με βάση τους προβλεπόμενους δείκτες κεφαλαιακής επάρκειας ούτως ώστε να επιστρέψουν σ' αυτές οι καταθέσεις, να αποκατασταθεί η πρόσβαση στη διατραπεζική αγορά και να επανέλθουν στις αγορές για να εκδώσουν ομόλογα προς άντληση κεφαλαίων. Αυτά είναι τα κεφάλαια που θα προσφέρουν την τόσο αναγκαία ρευστότητα στην αγορά, ρευστότητα που θα συμβάλει καθοριστικά στην ενίσχυση των επιχειρήσεων, στη διασφάλιση θέσεων εργασίας και στην τόνωση των δημοσίων εσόδων.

Βέβαια, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας αποτελεί ένα μηχανισμό διάσωσης και όχι ένα εργαλείο κρατικοποίησης των τραπεζών. Σκοπός τους δεν είναι η μετατροπή των τραπεζών από ιδιωτικές σε δημόσιες, αλλά η στήριξη τους μέσω της ανακεφαλαιοποίησης με σκοπό αργότερα να μεταβιβαστούν με συμφέροντες για το δημόσιο όρους πάλι στον ιδιωτικό τομέα υπό την απaráβατη προϋπόθεση ότι και οι ιδιώτες μέτοχοι των τραπεζών θα συμβάλουν στην ανακεφαλαιοποίηση.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να τονίσω και τη σημασία της ύπαρξης ενός ισχυρού δημόσιου τραπεζικού πυλώνα. Γενικά θα ήταν χρήσιμος ένας τέτοιος πυλώνας αν θα ήταν αναπτυξιακός, αν θα μπορούσε δηλαδή με την παρέμβασή του να έχει ρυθμιστικό ρόλο προκειμένου να μην δημιουργούνται καρτέλ. Βέβαια, στο σημείο αυτό θα ήθελα να τονίσω ότι για να υπάρξει αυτός ο πυλώνας οι δημόσιες τράπεζες που θα μπορούσαν να αποτελέσουν μέρος του δεν πρέπει να απαξιώνονται με δηλώσεις, που θα τις χαρακτηρίζα, τουλάχιστον, ατυχείς.

Θα ήθελα ακόμα να υπογραμμίσω την ανάγκη να δούμε και το ζήτημα των απωλειών που υπέστησαν από το κούρεμα των ομολόγων τόσο τα ασφαλιστικά ταμεία, όσο και οι 15.000 μικροομολογιούχοι ιδιώτες που εμπιστεύτηκαν τις οικονομίες μιας ζωής σε ομόλογα του ελληνικού δημοσίου και είδαν τις περιουσίες τους να καταστρέφονται εξαιτίας της διαδικασίας του PSI. Η παρέμβαση γι' αυτούς θα πρέπει να είναι το ίδιο άμεση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Δεν πρέπει, επίσης, να ξεχνάμε τους χιλιάδες μικρομετόχους τραπεζών, οι οποίοι μετά το διαχωρισμό τους σε καλές και κακές είδαν τις μετοχές τους να αποσύρονται από το Χρηματιστήριο και την περιουσία τους να μηδενίζεται. Και αυτό δεν πρέπει να επαναληφθεί. Και αναφέρομαι και στους μικρομετόχους του Ταχυδρομικού Ταμειευτηρίου που κατέχουν το καθόλου ευκαταφρό-

νητο ποσοστό του 43% του μετοχικού κεφαλαίου της τράπεζας.

Πιστεύω ακόμα ότι σε κάθε περίπτωση πρέπει να δώσουμε ξεχωριστή έμφαση στην προστασία των συμφερόντων των μικρομετόχων των πιστωτικών ιδρυμάτων. Πολλές φορές γίνεται λόγος χάριν λαϊκισμού για τα συμφέροντα των τραπεζιτών, δεν σκέφτονται όμως όλοι αυτοί ότι μετοχές τραπεζών έχουν τόσο τα ασφαλιστικά μας ταμεία, όσο και εκατοντάδες χιλιάδες μικρομέτοχοι, οι οποίοι έχουν υποστεί μεγάλες ζημιές κατά την τελευταία τριετία.

Ένα ακόμα σημείο στο οποίο αναφέρθηκαν και άλλοι συνάδελφοι είναι το θέμα της διευθέτησης οφειλής προς το δημόσιο των τραπεζών που υπήχθησαν στο λεγόμενο «πακέτο Αλογοσκούφη» του ν. 3723/2008, που από την ετήσια προμήθεια 10% επί των προνομιούχων μετοχών που εκδόθηκαν τότε κατέβαλαν μόνο τις οφειλές τους για την πρώτη χρονιά και όχι για τις δύο επόμενες. Την ώρα, όμως, που το δημόσιο υποχρεώνεται να λαμβάνει επώδυνα μέτρα, περικόποντας ακόμα και εισοδήματα που δεν έπρεπε να αγγιχθούν, δεν είναι δυνατόν να μην εισπράττει οφειλές ύψους 550 εκατομμυρίων ευρώ από τις τράπεζες.

Καταλήγοντας, θέλω να επαναλάβω ότι στόχος μας είναι η ενίσχυση της ρευστότητας στην αγορά με τη σταθεροποίηση του τραπεζικού μας συστήματος και όχι η διάσωση των τραπεζιτών. Δεν πρέπει άλλωστε να ξεχνάμε ότι αντίθετα με το τι συνέβη σ' άλλες χώρες στην Ελλάδα είναι η δημοσιονομική κρίση που προκάλεσε την τραπεζική και όχι το αντίστροφο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε σας παρακαλώ, κύριε Μιχελάκη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ: Κλείνω με την ευχή να μην χρειαστούν άλλα προγράμματα ενίσχυσης των τραπεζών. Μα, πάνω απ' όλα θα ήθελα να ευχηθώ μετά απ' όλα αυτά να ασχοληθούμε με αναγκαίες πολιτικές ανάπτυξης, τις πολιτικές που θα τονώσουν την οικονομία, θα καταπολεμήσουν την ανεργία και θα ξαναδώσουν στον ελληνικό λαό τη χαμένη ελπίδα, τις πολιτικές που θα οδηγήσουν σ' ένα καλύτερο αύριο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Γλέζος.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΓΛΕΖΟΣ: Αγαπητέ, κύριε Πρόεδρε, Βουλευτές και Βουλευτίνες του ελληνικού Κοινοβουλίου, κεχηνώς ενεός μπροστά σε όσα άκουσα, αλλά και έμπλεος πίκρας και λύπης γι' αυτά που υποστηρίχθηκαν μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, παίρνω την άδεια από τον ελληνικό λαό να κάνω την παρέμβασή μου.

Ξεχνάμε ένα γεγονός: Ενώ την κρίση, ούτε την προκάλεσε ούτε τη δημιούργησε ούτε την τροφοδοτεί ο ελληνικός λαός, είναι αυτός, ο οποίος καλείται να πληρώσει τα σπασμένα. Γιατί; Οι εισηγητές της Νέας Δημοκρατίας, οι αγορητές και οι ομιλητές το είπαν καθαρά. Το έχω σημειώσει. Πρώτη κουβέντα: «Καλείται η Βουλή να πάρει μέτρα στήριξης των πιστωτικών ιδρυμάτων». Ο ελληνικός λαός, δηλαδή, πρέπει να πληρώσει τα σπασμένα της κρίσης του χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου.

Δεν απευθύνω αμείλικτα ερωτήματα. Απευθύνω, όμως, ερώτημα που ζητάει απάντηση: Γιατί; Γιατί πρέπει ο ελληνικός λαός να πληρώσει τα σπασμένα; Γιατί πρέπει ο ελληνικός λαός να υποφέρει; Για να σωθούν οι τράπεζες; Αυτό είναι το ερώτημα. Το ερώτημα ζητάει απάντηση. Δεν θέτω επιθετικό προσδιορισμό, διότι καμιά φορά εκείνοι που ασχολούνται με τη φιλολογία γνωρίζουν ότι όταν το ουσιαστικό δεν έχει ουσία αναγκαζόμαστε να χρησιμοποιούμε επιθετικούς προσδιορισμούς. Η ουσία, λοιπόν, παραμένει.

Είπα «κεχηνώς». Τι κατάλαβε ο λαός ειλικρινά, στο διαδικαστικό μέρος, πριν φτάσουμε στο ουσιαστικό της συζήτησης, ανάμεσα στα άρθρα, τους νόμους, στον Κανονισμό, στο Σύνταγμα, στο τάδε άρθρο, στην τάδε παράγραφο; Τι κατάλαβε ο ελληνικός λαός; Τι κατάλαβε ο συνταξιούχος που του κόβεται η σύνταξη; Τι κατάλαβε ο μεροκαματιάρας που του κόβεται το μεροκάματο; Τι κατάλαβε ο δημόσιος υπάλληλος που του κόβεται ο μισθός; Τι κατάλαβε απ' όλο αυτό το περιτριγύρισμα, απ' όλη αυτή τη φιλολογία γύρω από τους αριθμούς του Συντάγματος και των νόμων;

Παρακαλώ όλους, όταν μιλάμε να μην κάνουμε μονάχα επί-δειξη γνώσεων. Σημασία έχει τι καταλαβαίνει και ο κόσμος. Ο κόσμος έχει αγωνία. Σε βρίσκει στο δρόμο και σε ρωτάει: «Τι θα γίνει; Πού πάει η χώρα;». Κι εμείς απαντάμε: «Πάμε να σωθεί το χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο. Πάμε να σώσουμε τις τράπεζες». Ό,τι άκουσα εδώ είναι ότι πάμε να σώσουμε τις τράπεζες.

Επειδή δεν θέλω να ξεφύγω από το χρόνο κι επειδή έγινε μια υπόμνηση για τα χρόνια μου, θυμάμαι την κατοχή. Ο κόσμος λέει: «Ήρθε κατοχή». Όχι, δεν έχει έρθει ακόμη η κατοχή. Δεν έχουμε ακόμα λιποθυμίες στους δρόμους και θανάτους. Δεν φθάσαμε ως εκεί. Άλλες ήταν οι συνθήκες της κατοχής και άλλες είναι οι συνθήκες οι σημερινές. Η συμπεριφορά, όμως, απέναντι στα γεγονότα δεν αλλάζει.

Ο Μητροπολίτης Αθηνών και Πάσης Ελλάδος Χρυσανθος όταν κλήθηκε να παραστεί στην παράδοση της Αθήνας στους κατακτητές και να κάνει δοξολογία για την έλευση των γερμανικών στρατευμάτων στην Αθήνα και όταν κλήθηκε να ορκίσει την κυβέρνηση Τσολάκογλου απάντησε μονολεκτικά: «Η ελληνική Εκκλησία τελεί δοξολογίες για την απελευθέρωση των λαών».

Τον έδιωξαν αμέσως οι κατακτητές και έβαλαν τον Δαμασκηνό. Ο Δαμασκηνός εφαρμόσε μια άλλη πολιτική. Όρκισε την κυβέρνηση Τσολάκογλου και ταυτόχρονα έδινε και ταυτότητες στους Εβραίους ότι είναι Έλληνες, για να μην διωχθούν. Και τούτο ποιεין κακίον μη αφιέναι. Και χωροφύλαξ και αστυφύλαξ. Πολιτική, όπως λέγεται, διπλωματίας υψίστου βαθμού. Και ο Τσολάκογλου, αν διαβάσετε τα κείμενά του, είπε: «Θυσιάζομαι, για να σώσω την πατρίδα».

Αγαπητοί συνάδελφοι, κάνετε υπόμνηση στα χρόνια μου, αλλά θα είμαι σκληρός απέναντί σας. Πού θέλετε να τοποθετηθείτε; Με τον Χρυσανθο, με τον Δαμασκηνό ή με τον Τσολάκογλου; Διαλέξτε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

Αυτό είναι το πρόβλημα που υπάρχει, για εμένα, η συμπεριφορά. Λυπούμαι, γιατί πολλοί από εσάς είναι και πάρα πολύ γνωστοί μου από τις παλιές διαδρομές εδώ στο Κοινοβούλιο. Όμως, φίλος μεν ο Πλάτων, φιλότιμη η αλήθεια. Καθένας πρέπει να θέσει καθαρό το ερώτημα στον εαυτό του. Με ποιον είναι; Με τον Χρυσανθο, με τον Δαμασκηνό ή με τον Τσολάκογλου; Αυτό είναι το ερώτημα που θέτω και θα το θέτω συνέχεια απέναντι σε όλους.

Ματώνει η καρδιά της Μέρκελ. Οι αρχαίοι Έλληνες είχαν ως αντίδοτο τον αιματίτη, ένα ειδικό οξείδιο του σιδήρου. Το έβαζαν πάνω στην πληγή, για να σταματήσει το αίμα. Ο μόνος τρόπος, για να σταματήσει να ματώνει η καρδιά της Μέρκελ, είναι ένας και μόνος. Να δώσει αυτά που χρωστά στους Έλληνες. Γιατί; Διότι η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα που δεν έχει πάρει επανορθώσεις, ενώ έχουν πάρει όλοι οι άλλοι. Τι έχετε να πείτε γι' αυτό;

Πρέπει να γνωρίζετε ότι σύνιψε τρία αναγκαστικά δάνεια η Γερμανία, με την Πολωνία, τη Γιουγκοσλαβία και την Ελλάδα. Στη Γιουγκοσλαβία και την Πολωνία τα έχει ξεπληρώσει. Εμείς γιατί όχι; Για ποιο λόγο, αγαπητέ Υπουργέ Οικονομικών, να μην διεκδικεί η ελληνική Κυβέρνηση; Να, τα λεφτά. Όποιος γνωρίζει από νομικά, εάν χρησιμοποιήσει δικηγόρους που ξέρουν το Διεθνές Δίκαιο, ξέρει ότι το αναγκαστικό δάνειο τουλάχιστον το έχει μέσα σε ένα μήνα. Το λέω για όσους αναρωτιούνται πού θα βρούμε τα λεφτά. Δεν έχουμε ανάγκη από σωτήρες, από κανέναν που θέλει να μας σώσει. Το είπε χιλιάδες χρόνια πριν ο Μένανδρος: «Τα δάνεια δούλους τους ανθρώπους ποιεί».

Με την ελπίδα ότι δεν θα χρειαστεί να κουρασθείτε να βρείτε πού είστε τοποθετημένοι, εγώ θα επιμένω και θα έρχομαι σ' αυτό το Βήμα να σας βάζω το ερώτημα: Με ποιον είστε;

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Πετράκος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, μεγάλη μου τιμή και ευθύνη συνάμα να παίρνω το λόγο, πρώτη φορά απ' αυτό το Βήμα, μετά το παγκόσμιο σύμβολο της Αντίστασης και της Αριστεράς, τον Μανώλη Γλέζο.

Επειδή προσπάθησαν να εγκالέσουν ορισμένοι, και η εισηγή-

τρια της Νέας Δημοκρατίας και κάποιοι άλλοι Βουλευτές, τον ΣΥΡΙΖΑ για το τι λέει, θα τους συστήσω να αναρωτηθούν για ορισμένα απ' αυτά που είπε ο κ. Παυλόπουλος.

Γιατί δεν διεκδίκησαν την ανακεφαλαιοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων; Γιατί δεν διεκδίκησαν την αποζημίωση των μικροεπενδυτών; Όμως, είναι και κάποια απ' αυτά που είπε ο κ. Μιχελάκης, πως πρώην δημοσιογράφος είπε τι λέει ο κόσμος, ότι το πολιτικό σύστημα μέχρι τώρα σώζει τις τράπεζες και όχι το λαό. Ανεξάρτητα απ' αυτό, όμως, αφού θέλουν να μάθουν και τι λέει ο ΣΥΡΙΖΑ, θα τους πούμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ και στις συνθήκες του καπιταλισμού θεωρεί ότι οι τράπεζες είναι ένας σημαντικός παράγοντας για τη σταθερότητα της οικονομίας, για το αναπτυξιακό μοντέλο και τις βιώσιμες επενδύσεις και γι' αυτό οι προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ περιλαμβάνουν μέτρα και για την ασφάλεια των καταθέσεων και για τη ρευστότητα των τραπεζών και μακροπρόθεσμα μέτρα για τη διαμόρφωση ενός υγιούς τραπεζικού μοντέλου.

Με βάση, λοιπόν, τη λογική του ΣΥΡΙΖΑ, που θέλουν να μάθουν οι συνάδελφοι, τους λέμε ότι τα μέτρα για μας περιλαμβάνουν στόχους όπως, πρώτον, χρηματοδότηση της πραγματικής οικονομίας για παραγωγική ανασυγκρότηση της οικονομίας και την ικανοποίηση των κοινωνικών και συλλογικών αγαθών.

Δεύτερον, ανάπτυξη ολοκληρωμένων πολιτικών για τις μικρές και τις πολύ μικρές επιχειρήσεις, τους αυτοαπασχολούμενους, τους αγρότες και τις παραγωγικές επιχειρήσεις της συνεταιριστικής και αλληλέγγυας οικονομίας.

Τρίτον, ενθάρρυνση της αποταμίευσης των νοικοκυριών για τη χρηματοδότηση χρήσιμων παραγωγικών δραστηριοτήτων.

Τέταρτον, απαγόρευση και κατάργηση κερδοσκοπικών δραστηριοτήτων από τις τράπεζες.

Για να επιτευχθούν, όμως, οι παραπάνω στόχοι, θα έπρεπε οι τράπεζες που ανακεφαλαιοποιούνται, χρησιμοποιώντας δημόσιους πόρους ή πόρους που φορτώνεται ο ελληνικός λαός να εθνικοποιηθούν, ώστε να τεθούν υπό δημόσιο και κοινωνικό έλεγχο. Αυτό δεν αποτελεί μόνο θέμα αρχής για εμάς, αλλά ταυτόχρονα και απαραίτητη προϋπόθεση για τη μελλοντική λειτουργία των τραπεζών και την επένδυση σε βιώσιμες παραγωγικές δραστηριότητες που θα διασφαλίσουν την ανάπτυξη και την απασχόληση αύριο.

Δεν είναι δυνατόν να διασφαλιστεί η αναπτυξιακή πολιτική για την οποία κόπτονται πάρα πολλοί συνάδελφοι της τριμερούς Κυβέρνησης μέσω των ιδιωτικών τραπεζών που οι στόχοι τους είναι να διατηρήσουν την κερδοφορία τους σε υψηλά επίπεδα, αποκλείοντας τη χρηματοδότηση σε παραγωγικούς κλάδους της οικονομίας.

Τι κάνει, όμως, το παρόν νομοσχέδιο αντί αυτών που λέει ο ΣΥΡΙΖΑ; Έρχεται να νομιμοποιήσει το μέγα σκάνδαλο της τριτοετίας πλειοψηφίας και των μνημονιακών πολιτικών της ανακεφαλαιοποίησης έτσι όπως την κάνει. Και για να γίνουμε συγκεκριμένοι, για να μην λέτε ότι αυθαίρετούμε, ποιοι είναι οι κανόνες του παιχνιδιού που επέβαλε για τους οποίους καλούμαστε να ψηφίσουμε; Το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας δεσμεύτηκε προκαταβολικά από τον Απρίλη να ανακεφαλαιοποιήσει μόνο τις τέσσερις μεγάλες ιδιωτικές τράπεζες -Εθνική, Eurobank, Alpha και Πειραιώς- οι οποίες βαπτίστηκαν ως δήθεν συστημικές. Και αναρωτιέμαι. Συστημικές είναι αυτές και δεν είναι συστημική τράπεζα η Αγροτική, που έχει πολύ περισσότερα υποκαταστήματα από την Εθνική; Δεν είναι συστημικό το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο που έχει ακόμα πολύ περισσότερα και από την Αγροτική και από την Εθνική και είναι συστημικές αυτές οι ιδιωτικές; Αλλά αυτό είπαν.

Μέσα, λοιπόν, από αδιαφανείς διαδικασίες και μυστικές συνεννοήσεις με την Τράπεζα της Ελλάδος, χωρίς επίσημα κατατεθειμένα προυποθέτα σχέδια, παρά τις κατ' επανάληψη προκλήσεις του ΣΥΡΙΖΑ να παρουσιάσουν τις εκθέσεις της «BLACKROCK», μας είπαν ότι αυτά θα γίνουν για τις τέσσερις τράπεζες. Οι υπόλοιπες; Α, οι υπόλοιπες θα πρέπει να αποδείξουν τη βιωσιμότητά τους! Έτσι, λοιπόν, αφού αυτές οι τέσσερις τράπεζες έλαβαν το πολυπόθητο πιστοποιητικό από τον Απρίλη, όλα ωραία και καλά και τα φορτώνεται ο ελληνικός λαός. Στον αντίποδα η μόνη αμιγώς κρατική τράπεζα, η Αγροτική, που είχε πάνω από 90% το κράτος και το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, που εξαφρέθηκαν από όλη αυτή τη διαδικασία. Διότι βάσει της ισχύουσας διαδικασίας

—άκουσα και το είπε και ο κύριος Υπουργός στην αρμόδια επιτροπή που είχα πάει— δεν είναι δυνατή η χορήγηση βοήθειας στα πιστωτικά ιδρύματα που βρίσκονται υπό κρατικό έλεγχο. Αυτή, λοιπόν, είναι η ελεύθερη αγορά την οποία πρεσβεύετε. Θα μου πείτε, τι σας κόφτει εσάς για την ελεύθερη αγορά; Λέμε, όμως!

Όταν δηλαδή πρόκειται για ιδιωτικές επιχειρήσεις, όπως οι τέσσερις ιδιωτικές τράπεζες, οι κρατικές επιδοτήσεις είναι νόμιμες και αυτονόητες; Όταν όμως πρόκειται για επιχειρήσεις που ανήκουν στο κράτος οποιαδήποτε βοήθεια είναι παράνομη και ανεπίτρεπτη; Αυτό, λοιπόν, ερχόσαστε ουσιαστικά σήμερα με την ψήφο σας να νομιμοποιήσετε. Μη μου λέτε ότι νομιμοποιείτε το αν θα έχουν τα ATM χρήματα αύριο. Νομιμοποιείτε μία μεγάλη κατάφωρη παρανομία. Πείτε μου λοιπόν πώς θα υπάρξει και τι θα γίνει.

Καταγγέλλω από το Βήμα της Βουλής τη γραπτή απάντηση που πήραμε σε ερώτηση των Βουλευτών της Πελοποννήσου του ΣΥΡΙΖΑ και του Κοινοβουλευτικού του Εκπροσώπου. Είχαμε καταθέσει ερώτηση για το τι θα γίνει με τα δάνεια των πυρόπληκτων επιχειρήσεων από τις πυρκαγιές του 2007. Οι άνθρωποι δεν ζητάνε τίποτε άλλο παρά μία επιμήκυνση δύο ετών. Μας απάντησε ο κ. Στουρνάρας ότι μας παραθέτει την απάντηση της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών και του Υποδιοικητή της Εθνικής Τράπεζας και ότι τα δάνεια τα οποία έχουν εγγυήσεις του δανειολήπτη δεν έχουν ρυθμιστεί. Και σήμερα ακόμη απειλούν οι τράπεζες -δέχομαι τηλεφωνήματα από τους πατριώτες μου- να πάνε να ρυθμίσουν τα δάνειά τους γιατί διαφορετικά θα τους κάνουν κατασχέσεις.

Αυτή τη δουλειά θέλετε; Έτσι θα λειτουργήσει; Ή θα λειτουργήσει η πραγματική οικονομία και η αγροτική οικονομία που σήμερα δεν έχει καμμία γραμμή χρηματοδότησης και καταρρέει και η γεωργία και η κτηνοτροφία; Θα φτάσουμε στο σημείο η ήδη

κατεστραμμένη κτηνοτροφία να γίνει ακόμη χειρότερη; Θα υπάρξει χωρίς Αγροτική Τράπεζα; Πώς θα χρηματοδοτηθούν οι παραγωγικές δραστηριότητες;

Θέλετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να νομιμοποιήσουμε με την ψήφο μας αυτά τα πολιτικά εγκλήματα τα οποία διαπράξατε; Θέλετε να νομιμοποιήσουμε και το επερχόμενο πολιτικό έγκλημα του ξεπουλήματος του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου; Όχι. Όπως είπαν και ο εισηγητής και ο ειδικός αγορητής μας και οι προηγούμενοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, δεν πρόκειται να το νομιμοποιήσουμε αυτό και ούτε θα αναγνωρίσουμε τα πολιτικά σας εγκλήματα, όταν ο λαός δώσει τη δυνατότητα στον ΣΥΡΙΖΑ να αναλάβει τη διακυβέρνηση της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο για 18 λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κυρίες Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς θα ήθελα να ζητήσω συγγνώμη που δεν ήμουν από την αρχή της συνεδρίασης αλλά μόλις επιστρέψαμε με τον κύριο Πρωθυπουργό από το εξωτερικό, οπότε σε επί μέρους παρατηρήσεις σας θα ενημερωθώ και θα τοποθετηθώ αύριο.

Με την ευκαιρία θα ήθελα να καταθέσω κάποιες προσθήκες-αναδιατυπώσεις επί του σχεδίου νόμου. Είναι μερικές παρατηρήσεις τις οποίες θα ήθελα να καταθέσω.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες προσθήκες-αναδιατυπώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ-ΑΝΑΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙΣ
ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΜΕ ΓΕΝΙΚΟ ΑΡΙΘΜΟ 17 ΚΑΙ ΜΕ ΕΙΔΙΚΟ ΑΡΙΘΜΟ 1
ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ - ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΣ

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Κύρωση της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου
«Ρυθμίσεις θεμάτων κεφαλαιακής ενίσχυσης των πιστωτικών ιδρυμάτων»,
της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρυθμίσεις θεμάτων εφαρμογής των
νόμων 3864/2010, 4021/2011, 4046/2012, 4051/2012 και 4071/2012», της Πράξης
Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρυθμίσεις θεμάτων δημοσίευσης οικονομικών
εκθέσεων πιστωτικών ιδρυμάτων και θυγατρικών τους, οι οποίες
δραστικοποιούνται στο χρηματοοικονομικό τομέα»
και άλλες διατάξεις του Υπουργείου Οικονομικών

1. Εσωτερική παράγραφος 1 της παραγράφου Β.1 του άρθρου .... της με γενικό αριθμό 17 και με ειδικό αριθμό 1 κατατεθείσας από 7.9.2012 προσθήκης - τροπολογίας του Υπουργείου Οικονομικών με τίτλο «Ρυθμίσεις επειγόντων θεμάτων του Υπουργείου Οικονομικών»:

Στο τελευταίο εδάφιο της εσωτερικής παραγράφου 1 της παραγράφου Β.1 μετά τη λέξη «επιτηδευματιών» τίθενται οι λέξεις:

«βάσει των γενικά παραδεκτών αρχών και τεχνικών της Ελεγκτικής.»

2. Παράγραφος Β.2 του άρθρου .... της με γενικό αριθμό 17 και με ειδικό αριθμό 1 κατατεθείσας από 7.9.2012 προσθήκης - τροπολογίας του Υπουργείου Οικονομικών με τίτλο «Ρυθμίσεις επειγόντων θεμάτων του Υπουργείου Οικονομικών»:

Η υφιστάμενη υποπαράγραφος 2 αριθμείται ως 2 α. και προστίθεται νέα περίπτωση β. στην ίδια υποπαράγραφο ως εξής:

«β. Οι ρυθμίσεις της παραγράφου αυτής καταλαμβάνουν πράξεις που εκδίδονται ή παραλείπεις που συντελούνται μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.»

3. Παράγραφος Β. 3 του άρθρου.... της με γενικό αριθμό 17 και με ειδικό αριθμό 1 κατατεθείσας από 7.9.2012 προσθήκης - τροπολογίας του Υπουργείου Οικονομικών με τίτλο «Ρυθμίσεις επειγόντων θεμάτων του Υπουργείου Οικονομικών»:

Η υποπαράγραφος 3 της παραγράφου Β: «Τροποποίηση φορολογικών και τελωνειακών διατάξεων» απαλείφεται.

4. Παράγραφος Γ.1 του άρθρου .... της με γενικό αριθμό 17 και με ειδικό αριθμό 1 κατατεθείσας από 7.9.2012 προσθήκης - τροπολογίας του Υπουργείου Οικονομικών με τίτλο «Ρυθμίσεις επειγόντων θεμάτων του Υπουργείου Οικονομικών»:

Ο τίτλος της παραγράφου Γ αντικαθίσταται ως εξής: «Τροποποίηση των διατάξεων του ν.3864/2010, του ν.3986/2011 και του ν.3959/2011»

5. Παράγραφος Γ.1 του άρθρου .... της με γενικό αριθμό 17 και με ειδικό αριθμό 1 κατατεθείσας από 7.9.2012 προσθήκης - τροπολογίας του Υπουργείου Οικονομικών με τίτλο «Ρυθμίσεις επειγόντων θεμάτων του Υπουργείου Οικονομικών»:

Η υφιστάμενη υποπαράγραφος 1 αριθμείται ως 1 α. και προστίθεται νέα περίπτωση β. στην ίδια υποπαράγραφο ως εξής:

«β. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 17 του ν.3959/2011(Α' 93) αντικαθίσταται ως εξής:

«Στις ανώνυμες εταιρίες που ιδρύονται ή αυξάνουν το μετοχικό τους κεφάλαιο επιβάλλεται τέλος ύψους ένα τοις χιλίοις (1‰), υπολογιζόμενο επί του μετοχικού κεφαλαίου ή επί του ποσού της αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου αντιστοίχως υπέρ της Επιτροπής Ανταγωνισμού.»»

11/09

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Θα ξεκινήσω επί του νομοσχεδίου και μετά θα κάνω δύο συγκεκριμένες παρατηρήσεις για τις τράπεζες και για τις γερμανικές αποζημιώσεις.

Είναι γεγονός και νομίζω ότι συμφωνούμε οι περισσότεροι σ' αυτή την Αίθουσα, ότι η εύρυθμη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος αποτελεί προϋπόθεση και για τη βιώσιμη ανάπτυξη, αλλά και για την αποτελεσματική κατανομή των οικονομικών πόρων.

Ξέρουμε όλοι ποια είναι η κατάσταση της ελληνικής οικονομίας. Βιώνουμε μία βαθιά και παρατεταμένη κρίση. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα οι τράπεζες να αντιμετωπίζουν πολλές, μεγάλες και συνεχώς διευρυνόμενες προκλήσεις. Ας τις καταθέσουμε αυτές: Πρώτα απ' όλα η επιβράδυνση του ρυθμού οικονομικής μεγέθυνσης, που υπερβαίνει το 20% από το 2008 μέχρι σήμερα. Οι συνεχείς, σχετικά πρόσφατες, υποβαθμίσεις της πιστοληπτικής αξιολόγησης των τραπεζών ως αποτέλεσμα στην Ελλάδα, σε αντιδιαστολή από το εξωτερικό των αντίστοιχων υποβαθμίσεων της χώρας στην προηγούμενη τριετία. Ο αποκλεισμός των πιστωτικών ιδρυμάτων από τις διεθνείς αγορές άντλησης κεφαλαίων και εδώ έχουμε συνεχή τέτοια φαινόμενα. Η συρρίκνωση του ρυθμού πιστωτικής επέκτασης με τον περιορισμό τόσο της ζήτησης όσο όμως και της προσφοράς τραπεζικών πιστώσεων. Η χειρότερηση της ποιότητας του δανειακού χαρτοφυλακίου των πιστωτικών ιδρυμάτων εξαιτίας, μεταξύ άλλων, της βίαιης, της απότομης, της μεγάλης επιδείνωσης της χρηματοοικονομικής θέσης νοικοκυριών και επιχειρήσεων.

Τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια έχουν εκτοξευθεί περίπου στο 20% σε σχέση με το 14% πριν από ένα χρόνο ως ποσοστό των χορηγήσεων. Από το χαμηλό ποσοστό κάλυψης των δανείων σε καθυστέρηση. Από τις συσσωρευμένες προβλέψεις που έχουν τα πιστωτικά ιδρύματα. Από τις πρόσφατες επιπτώσεις της αναδιάρθρωσης του δημοσίου χρέους που άσκησε και συνεχίζει να ασκεί πίεσεις στις ελληνικές τράπεζες. Από την έντονη και συνεχή εκροή των καταθέσεων λόγω της οικονομικής αβεβαιότητας, εκροή βέβαια που σταμάτησε και τάση που αναστράφηκε μετά τη δημιουργία της Κυβέρνησης εθνικής ευθύνης. Υπολογίζεται ότι μετά τη δημιουργία αυτής της Κυβέρνησης περίπου 7 με 8 δισεκατομμύρια ευρώ έχουν επιστρέψει στις τράπεζες.

Αυτές όλες οι προκλήσεις έχουν δημιουργήσει ορατές και δυσμενείς επιπτώσεις στους δείκτες των πιστωτικών ιδρυμάτων. Σε ποιους; Στη ρευστότητα, στην αποδοτικότητα, στην αποτελεσματικότητα, στην κερδοφορία, στην ποιότητα του δανειακού χαρτοφυλακίου. Αυτή η κατάσταση επιτάσσει την ανάγκη συνετής και -τονίζω- διορατικής διαχείρισης της κατάστασης τόσο από τα πιστωτικά ιδρύματα όσο και από την πολιτεία με στόχο τη διατήρηση της σταθερότητας του ελληνικού τραπεζικού συστήματος. Τα πιστωτικά ιδρύματα οφείλουν να διαχειριστούν αποτελεσματικά τη φύση και το ύψος των κινδύνων που αναλαμβάνουν.

Και εδώ θέλω να σας πω ότι σύμφωνα με προσθήκη-τροπολογία στο σχέδιο νόμου τα πιστωτικά ιδρύματα οφείλουν να δημοσιοποιούν στοιχεία και πληροφορίες όσον αφορά την οικονομική τους θέση και την ακολουθούμενη από αυτά πολιτική ως προς την ανάληψη και διαχείριση κινδύνων με στόχο την ενίσχυση της διαφάνειας της αγοράς. Άρα, καλύπτεται αυτός ο στόχος.

Τι άλλο πρέπει να κάνουν τα πιστωτικά ιδρύματα; Να ενισχύσουν ποιοτικά και ποσοτικά την κεφαλαιακή τους επάρκεια. Να συγκρατήσουν τα λειτουργικά τους έξοδα. Και εδώ έρχεται άλλη προσθήκη-τροπολογία στο νομοσχέδιο σύμφωνα με την οποία ενσωματώνεται στην ελληνική έννομη τάξη ευρωπαϊκή οδηγία που αφορά την εποπτεία των πολιτικών αποδοχών που εφαρμόζουν τα πιστωτικά ιδρύματα με αναδρομική μάλιστα ισχύ. Οι αποδοχές αυτές θα πρέπει πλέον να είναι συνεπείς με την ορθή και αποτελεσματική διαχείριση των κινδύνων που αναλαμβάνουν.

Και τι άλλο να κάνουν οι τράπεζες; Να ενισχύσουν ή να σταθεροποιήσουν αν είναι δυνατόν, τις διεθνείς δραστηριότητές τους.

Από την άλλη πλευρά, τι οφείλει να κάνει η πολιτεία; Η πολιτεία οφείλει να αναλαμβάνει πρωτοβουλίες για τη διατήρηση της σταθερότητας του ελληνικού τραπεζικού συστήματος και για την αυστηρότερη μικροπροληπτική και μακροπροληπτική εποπτεία των

πιστωτικών ιδρυμάτων.

Στο πλαίσιο αυτό διασφαλίστηκαν μέσω του προγράμματος στήριξης της ελληνικής οικονομίας επαρκείς πόροι για την ανακεφαλαιοποίηση του τραπεζικού συστήματος, καλύφθηκαν οι βραχυχρόνιες ανάγκες ρευστότητας μέσω της παροχής έκτακτης χρηματοδότησης και διαμορφώθηκε σε συνεργασία με την πολιτεία ένα πλαίσιο εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων ικανό να στηρίξει τη διατεταγμένη ανασύνταξη του τραπεζικού συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτό το πλαίσιο η Κυβέρνηση στο βαθμό που είναι υπεύθυνη και με βάση τις συμφωνίες για τους εταίρους αναλαμβάνει πρωτοβουλίες για την εξυγίανση του τραπεζικού συστήματος και των χρηματοπιστωτικών οργανισμών, χωρίς να παρεμβαίνει σε επιχειρηματικές επιλογές. Βασική προτεραιότητα της Κυβέρνησης αποτελεί η ολοκλήρωση της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζικών ιδρυμάτων. Στόχος η κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών, η βιωσιμότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων, η αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των καταθετών, η διατήρηση της σταθερότητας του τραπεζικού συστήματος, η ενίσχυση της ρευστότητας της πραγματικής οικονομίας, νοικοκυριών και επιχειρήσεων, η ανάκαμψη της οικονομίας με τελικό στόχο τη μακροχρόνια διατηρήσιμη οικονομική ανάπτυξη με όρους διαφανείς, με όρους που θα υπηρετούν πρωτίτως το δημόσιο συμφέρον και κατ' επέκταση τους Έλληνες φορολογούμενους.

Σ' αυτό το σημείο πρέπει να αποσαφηνιστεί -και το ακούω και σήμερα στη λίγη ώρα που είμαι εδώ- ποιος αποφασίζει για τη βιωσιμότητα και ποιος για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Θα το επαναλάβω. Το ζήτημα της βιωσιμότητας είναι αποκλειστική αρμοδιότητα της εποπτικής αρχής του τραπεζικού συστήματος, δηλαδή της Τράπεζας της Ελλάδος. Η βιωσιμότητα μίας τράπεζας συναρτάται από διάφορα εποπτικά και επιχειρηματικά κριτήρια που προσμετρώνται με δείκτες, που σταθμίζονται με συντελεστές. Τα κριτήρια είναι κοινά: αρχές και μεθοδολογίες που ακολουθούνται σε όλη την Ευρώπη. Τα κριτήρια βιωσιμότητας, με λίγα λόγια, δεν καθορίζονται και δεν ελέγχονται από τα Υπουργεία Οικονομικών των κρατών -μελών.

Η διαδικασία ανακεφαλαιοποίησης γίνεται με βάση το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο και τις αρμοδιότητες που έχει η Τράπεζα της Ελλάδος, το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και το Υπουργείο Οικονομικών. Πληροφορήθηκα πάλι ότι επανέρχεται ένα θέμα αμοιβών. Θα τοποθετηθώ αύριο, γιατί έχουμε πράξει συγκεκριμένα πράγματα προς αυτή την κατεύθυνση.

Αυτήν τη στιγμή αναμένεται να οριστεί από την Τράπεζα της Ελλάδος, μετά τη δημοσιοποίηση των εξαμηνιαίων οικονομικών καταστάσεων, το ακριβές ποσό της ανακεφαλαιοποίησης καθώς και τα εργαλεία που θα αξιοποιηθούν για την ανακεφαλαιοποίηση. Στη συνέχεια θα καθοριστούν οι υπόλοιποι όροι της ανακεφαλαιοποίησης.

Η ανακεφαλαιοποίηση είναι ιδιαίτερα σημαντική, κρίσιμη αυτή την περίοδο, προκειμένου -μεταξύ άλλων- να αποκατασταθεί η δυνατότητα των τραπεζών να δανείζονται από τις αγορές και να επανέλθει -το τονίζω αυτό- η δυνατότητα κανονικής χρηματοδότησης και αναχρηματοδότησης από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, οπότε και το κόστος της χρηματοδότησης θα μειωθεί σημαντικά έναντι της εκτεταμένης χρήσης του ELA που γίνεται την τελευταία περίοδο.

Σ' αυτό το πλαίσιο και με τις προς κύρωση πράξεις νομοθετικού περιεχομένου αντιμετωπίζονται θέματα κεφαλαιακής ενίσχυσης των πιστωτικών ιδρυμάτων μέσα από τροποποιήσεις του υπάρχοντος θεσμικού πλαισίου λαμβάνοντας όμως υπόψη και την τρέχουσα οικονομική συγκυρία.

Ειδικότερα, εισάγονται ή τροποποιούνται διατάξεις της τραπεζικής νομοθεσίας και του νομικού πλαισίου του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, προκειμένου να διασφαλιστεί η σταθερότητα του ελληνικού τραπεζικού συστήματος μέσω της κεφαλαιακής ενίσχυσης των τραπεζών και να αντιμετωπιστούν συναφή ζητήματα που αφορούν τις λογιστικές και εταιρικές τους υποχρεώσεις, ενώ διευρύνεται το φάσμα των διαθέσιμων χρηματοοικονομικών εργαλείων για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και βελτιώνεται η δυνατότητα του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας να επιτελέσει ουσιαστικά έναν αποτε-

λεσματικό ρόλο στη στήριξη και στην ανασύνταξη του τραπεζικού τομέα.

Θα ήθελα, πριν κλείσω, να κάνω δύο σύντομες παρατηρήσεις για θέματα στα οποία αναφέρθηκαν οι τρεις τελευταίοι ομιλητές.

Άκουσα τον κ. Γλέζο να αναρωτιέται με ποιον είμαστε και υποθέτω ότι αυτό αφορά τους κυβερνητικούς εταίρους. Έχουμε αποδείξει ότι είμαστε με το εθνικό συμφέρον και ενεργούμε με τόλμη, με θάρρος, με λογική και με ευαισθησία.

Ενδεικτικά, αναφέρθηκε στις γερμανικές αποζημιώσεις. Είναι γεγονός ότι το Υπουργείο Εξωτερικών, με βάση τους νόμους του 2006 και του 2007, έχει τον πρώτο ρόλο για τις νομικές και θεσμικές ενέργειες επί του ζητήματος των γερμανικών αποζημιώσεων. Είναι όμως δίκαιο να υπογραμμιστεί ότι από την πλευρά του Υπουργείου Οικονομικών έχει ξεκινήσει για πρώτη φορά, κύριε Γλέζο, η διαδικασία αποτύπωσης της κατάστασης, ώστε να μπορούν να θεμελιωθούν οι όποιες ενέργειες σε στέρεες βάσεις. Πιστεύω να συμφωνούμε στη βάση του ότι αποτελεσματι-

κές διεκδικήσεις δεν μπορούν να γίνουν με αερολογίες. Μπορούν να γίνουν μόνο με βούληση, τεκμηρίωση και -ορθώς το είπατε- με επιμονή.

Σημειώνω ότι ήδη έχει δρομολογηθεί η συγκέντρωση του σχετικού αρχειακού υλικού, προκειμένου να ερευνηθεί αρμοδίως και να αξιοποιηθεί.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρία Κωνσταντοπούλου, παρακαλώ μην διακόπτετε τον κύριο Υπουργό!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Χθες υπέγραψα απόφαση –και την καταθέτω στα Πρακτικά– με την οποία συγκροτήθηκε στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους ομάδα εργασίας για την έρευνα των αρχείων του σε σχέση με το θέμα των γερμανικών αποζημιώσεων.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

11/9/2012

Νίκης 5-7
10180 Αθήνα
Τηλ.: 210-3332551/2
Fax: 210-3332559
e-mail: press@minfin.gr

Δευτέρα, 10 Σεπτεμβρίου 2012

Δελτίο Τύπου

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, Χρ. Σταϊκούρας, υπέγραψε απόφαση με την οποία συγκροτήθηκε στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους (Γ.Λ.Κ.) Ομάδα Εργασίας για την έρευνα των αρχείων του σε σχέση με το θέμα των Γερμανικών Αποζημιώσεων.

Η Ομάδα Εργασίας είναι η κάτωθι:

1. Παναγιώτης Καρακούσης, Γενικός Διευθυντής, ως Συντονιστής
2. Βασίλειος Κατριβέσης, Γενικός Διευθυντής, ως Αναπλ. Συντονιστής
3. Κωνσταντίνος Σπηλιωτόπουλος, Διευθυντής, ως Μέλος
4. Ελένη-Στυλιανή Ρωμαΐδου, Διευθύντρια, ως Μέλος
5. Ιωάννης Μητρόπουλος, Εισηγητής, ως Μέλος

Ος Γραμματείς ορίζονται οι Εισηγήτριες:

Αντιγόνη Κουλουμβάκη και Γεωργία Χαλούλου

Α. Τργο της Ομάδας Εργασίας είναι η έρευνα των αρχείων του Γ.Λ.Κ. σχετικά με το θέμα των Γερμανικών Αποζημιώσεων.

Β. Τα Μέλη της Ομάδας Εργασίας δεν θα λάβουν αποζημίωση για το έργο τους.

Γ. Η ομάδα εργασίας οφείλει να παραδώσει το έργο της έως την 31/12/2012.

22

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Έργο της ομάδας εργασίας είναι η έρευνα των αρχείων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους σχετικά με το θέμα αυτό, των γερμανικών αποζημιώσεων.

Τα μέλη της ομάδας δεν θα λάβουν αποζημίωση για το έργο τους. Η ομάδα οφείλει να παραδώσει το έργο της μέχρι τις 31/12/2012. Δουλεύουμε μεθοδικά και συστηματικά και με ρεαλισμό, λαμβάνοντας υπόψη πρωτίστως το εθνικό συμφέρον, αλλά και τις εκάστοτε συγκυρίες σε διμερείς και διεθνείς σχέσεις.

Άκουσα και δύο συναδέλφους να μιλούν για την εκκρεμότητα που έχει το ελληνικό κράτος σε σχέση με το θέμα της σταθερής απόδοσης 10% επί του εισφερόμενου κεφαλαίου στις τράπεζες που υπήχθησαν στο πρώτο μέτρο των περίφημο πρώτο πυλώνα του νόμου του 2008, ή όπως άκουσα, το «Νόμο Αλογοσκούφη».

Τι έχει κάνει το Υπουργείο Οικονομικών αυτές τις μέρες; Το

Υπουργείο Οικονομικών έχει τη βούληση για τη διευθέτηση του θέματος, δεδομένου ότι αυτό εγγράφεται και ως έσοδο στον κρατικό προϋπολογισμό. Στην κατεύθυνση αυτή στις 28 Αυγούστου 2012 θέσαμε το θέμα και είναι στα πρακτικά του τελευταίου συμβουλίου συστημικής ευστάθειας, στο οποίο συμμετέχει και ο Υποδιοικητής και ο Διοικητής της Τραπέζης της Ελλάδος.

Δεύτερον, εστάλη επιστολή προς τον Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος και προς τον Πρόεδρο της Ελληνικής Ένωσης Τραπεζών στις 6 Σεπτεμβρίου 2012 και το καταθέτω στα Πρακτικά, με την οποία δεδομένη της βούλησης όλων των εταίρων της Κυβέρνησης και των τριών κομμάτων και των τριών Αρχηγών, ζητούνται οι θέσεις τους.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή η οποία έχει ως εξής:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Πανεπιστημίου 37, Τ.Κ. 10165, Αθήνα
Τηλ. 210 3249867, FAX: 210 3238783

Πέμπτη, 6 Σεπτεμβρίου 2012
Α.Μ. 952.

Προς:
κ. Γεώργιο Προβόπουλο
Διοικητή Τράπεζας της Ελλάδος
κ. Γεώργιο Ζανιά
Πρόεδρο της Ελληνικής Ένωσης Τραπεζών

Κε. Διοικητά,

Κε. Πρόεδρε,

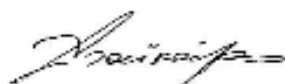
Γνωρίζετε την εκκρεμότητα που υφίσταται σε σχέση με το θέμα της σταθερής απόδοσης 10% επί του εισφερόμενου κεφαλαίου στις τράπεζες που υπήχθησαν στο α' μέτρο του Ν.3723/2008.

Το Υπουργείο Οικονομικών έχει την βούληση για τη διευθέτηση του θέματος δεδομένου ότι εγγράφεται ως έσοδο στον κρατικό προϋπολογισμό.

Παρακαλώ, σε συνέχεια της Συνεδρίασης στο Συμβούλιο Συστημικής Ευστάθειας, να έχω, το ταχύτερο δυνατό, τις θέσεις σας για την διευθέτηση του ζητήματος.

Με εκτίμηση,

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Τρίτον, ο Υπουργός Οικονομικών και ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, προχώρησαν εχθές στις 10 Σεπτεμβρίου στην αποδοχή της ομόφωνης γνωμοδότησης του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Γνωμοδότηση, η οποία έκρινε:

Πρώτον, ότι οι διατάξεις του νόμου του 2008, «περί προνομιούχων μετοχών πιστωτικών ιδρυμάτων που αναλαμβάνονται από το ελληνικό δημόσιο για την ανακεφαλαιοποίησή τους» είναι όλως ειδικές και υπερισχύουν των γενικών «περί προνομιάχων μετοχών διατάξεων του ισχύοντος για Ανώνυμες Εταιρείες» του 1920.

Και δεύτερον, το προβλεπόμενο ετήσιο δικαίωμα σταθερής απόδοσης στο δημόσιο ποσοστού 10% επί του εισφερόμενου για την ανάληψη των προνομιάχων μετοχών κεφαλαίου αποτελεί ιδιότυπο προνόμιο του δημοσίου, η δε καταβολή από την υπόχρεη τράπεζα είναι υποχρεωτική και ανεξάρτητη από την κερδοφορία της.

Μετά την αποδοχή αυτής της γνωμοδότησης χθες από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών με τις σχετικές επισημειωματικές πράξεις, τόσο από τον Υπουργό Οικονομικών, όσο και από τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών, το περιεχόμενο της είναι δεσμευτικό για τη διοίκηση. Στόχος της Κυβέρνησης εθνικής ευθύνης είναι η διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος.

Κυρίες και κύριοι, στη ρευστή περίοδο που διανύουμε πρέπει να προχωρήσουμε με αποφασιστικότητα, με σοβαρότητα και με μεθοδικότητα. Αυτό κάνουμε. Δεν παρασυρόμαστε σε επικοινωνιακή αντιμετώπιση του όποιου προβλήματος. Άλλωστε, όλοι οι εμπλεκόμενοι θα κριθούμε από τις αποφάσεις μας και από τις πράξεις μας.

Είναι γεγονός ότι τα τελευταία τρία χρόνια διαμορφώθηκε ένα έλλειμμα αξιοπιστίας, το οποίο είναι δύσκολο διαχειρίσιμο. Οι τεράστιες αποκλίσεις μεταξύ προθέσεων, σχεδιασμού, υλοποίησης κυρίως δε αποτελέσματος, αποτελούν μεγάλο βάρος στην πορεία της χώρας.

Και αυτή η Κυβέρνηση εθνικής ευθύνης, κινείται δραστικά προς την κατεύθυνση συρρίκνωσης των αποκλίσεων αυτών, έχει πλήρη συνείδηση της δυνητικής σημασίας του κεφαλαίου αξιοπιστίας της χώρας, θα πράξει ότι το καλύτερο για την αύξηση της ποσότητας και τη βελτίωση της ποιότητας του με πρώτο βήμα τη θετική αξιολόγηση από τους εταίρους, τη λήψη της δόσης, την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών που συζητάμε σήμερα, την ανάταξη της εθνικής οικονομίας. Πρόκειται για το καλό σενάριο που κατά τη συγκεκριμένη τρέχουσα, δύσκολη συγκυρία, θα διαμορφώσει τις προϋποθέσεις ώστε να ξεκινήσουμε την προσπάθεια για να εισέλθουμε στον ενάρετο κύκλο της διατηρήσιμης ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής με ισότιμη όμως συμμετοχή στον πυρήνα της Ευρώπης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκιαννάνης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Το λόγο έχει ο κ. Λαφαζάνης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για ένα προσωπικό θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκιαννάνης): Ορίστε, κύριε Γλέζο.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Επειδή αναφέρθηκε προσωπικά σε εμένα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκιαννάνης): Δεν είπε όμως κάτι το υποτιμητικό, κύριε Γλέζο. Ίσα-ίσα, θα έλεγα ότι ο κύριος Υπουργός ήταν επαινετικός.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Αναφέρθηκε προσωπικά και έχει αφήσει μετέωρο ένα θέμα. Οι οφειλές της Γερμανίας προς την Ελλάδα είναι δύο κατηγοριών: οφειλές προς το δημόσιο και οφειλές προς τα θύματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκιαννάνης): Αυτά θα μπορέσετε να τα πείτε στη δευτερολογία σας, κύριε Γλέζο.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Μα, είπε για μία επιτροπή, η οποία δεν καταλαβαίνω σε τι αφορά. Να μελετήσει τι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκιαννάνης): Θα ρωτήσετε τον κύριο Υπουργό στη δευτερολογία σας και θα απαντήσει.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Αφορά οφειλές προς τους πολίτες, οπότε εκεί χρειάζεται πραγματικά μια έρευνα –που δεν έχει γίνει– ή οφειλές προς το δημόσιο, που είναι εξακριβωμένες και δεν τις αμφισβητεί κανένας απολύτως; Δεν το καταλαβαίνω. Δημιουργείται μια σύγχυση που θέλω απάντηση!

Όσον δε αφορά το μεγάλο ερώτημα που έθεσα με ποιον τάσσεται, δεν είναι απάντηση σε εμένα, αλλά απάντηση στην ιστορία και θα κριθεί ο καθένας από την ιστορία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκιαννάνης): Ευχαριστούμε. Ορίστε, κύριε Λαφαζάνη, έχετε το λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα τον κύριο Υπουργό στο ερώτημα που έθεσε ο Μανώλης Γλέζος να προσπαθεί να απαντήσει και να μας πει ότι η τριμελής Κυβέρνηση είναι με το εθνικό συμφέρον.

Κύριε Υπουργέ, πρώτη φορά ακούω να βαπτίζεται «εθνικό συμφέρον» το συμφέρον της τρόικας, το συμφέρον των πιστωτών. Πρώτη φορά ακούω να μας λέτε ότι είναι εθνική επιταγή οι επιβουλές και οι επιβολές της τρόικας και των πιστωτών. Αυτό κάνει η Κυβέρνησή σας. Αυτό κάνετε τρία χρόνια τώρα.

Είπατε ότι βάλατε στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους μια επιτροπή να ψάξει για το θέμα των γερμανικών αποζημιώσεων. Κατ' αρχάς, αναρωτιέται κανείς: Από την απευθυνθείσα το ελληνικό κράτος σκέφτηκε, σε μια νέα περίοδο τριόικανης δεσποτείας στη χώρα μας, να απευθυνθεί στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους για να ψάξει το θέμα των γερμανικών αποζημιώσεων; Δεν υπάρχει τίποτα σε αυτό το ελληνικό κράτος γι' αυτό το ζήτημα, το πελώριο εθνικό θέμα; Τίποτα;

Θα φτιαχτεί τώρα μια επιτροπή του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους για να ψάξει; Αυτή είναι η ενέργειά σας; Δεν θα βρει τίποτα το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Αν θέλετε να ψάξετε, θα σας πω εγώ πού να απευθυνθείτε. Να απευθυνθείτε στην εθνική επιτροπή διεκδίκησης των οφειλών της ναζιστικής Γερμανίας στη χώρα μας.

Σε αυτήν την επιτροπή να απευθυνθείτε, διότι έχει συγκεντρωμένο τρομακτικό υλικό, έχει αναπτύξει πολύ μεγάλες δραστηριότητες, έχει κάνει επαφές, έχει έγγραφα, έχει προσδιορίσει με εμπειρογνώμονες το κόστος και έχει κοστολογήσει τις αποζημιώσεις που οφείλονται από τη Γερμανία και σε ιδιώτες και στο δημόσιο στην Ελλάδα. Αυτό να κάνετε. Να κάνετε μια επαφή, αν θέλετε, μια συνάντηση.

Βεβαίως, δεν μας είπατε τίποτα για το γερμανικό δάνειο. Δεν πιστεύω να το ψάχνει και αυτό η επιτροπή του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Το γερμανικό δάνειο είναι αναγνωρισμένο δάνειο, καταγεγραμμένο από την Τράπεζα της Ελλάδος. Έχει καταβληθεί η πρώτη δόση και αυτό το δάνειο έχει μείνει στα αζήτητα μέχρι τώρα. Οι πιστωτές ζητάνε μέχρι το τελευταίο λεπτό από την Ελλάδα.

Εμείς αυτά που μας οφείλουν δεν τα ζητάμε. Είμαστε γаланτόμοι. Τα αφήνουμε και μάλιστα όταν αυτά συνδέονται με εθνικές υποθέσεις και έχουν κοστίσει αίμα και απέραντες θυσίες στον ελληνικό λαό.

Κύριε Υπουργέ, δεν μπορώ να καταλάβω την τακτική σας. Στη μία περίπτωση των γερμανικών αποζημιώσεων απευθυνθήσατε στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και σε μία επιτροπή. Τώρα, στο θέμα των προνομιάχων μετοχών και αυτά που οφείλουν οι τράπεζες με το 10% στο ελληνικό δημόσιο, απευθυνθήσατε στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Τι είναι αυτά;

Θα σας διαβάσω τι λέει ο νόμος, τον οποίο ψηφίσατε εσείς. «Οι προνομιάχες μετοχές του παρόντος άρθρου –εννοεί τις προνομιάχες μετοχές με τις οποίες «στηρίξατε» το τραπεζικό σύστημα, στην ουσία τις χαρίσατε– παρέχουν δικαίωμα σταθερής απόδοσης 10% επί του εισφερόμενου κεφαλαίου και σε κάθε περίπτωση έχουν τις εν γένει ιδιότητες βάσει των οποίων γίνονται δεκτές ως κύρια στοιχεία των βασικών ιδίων κεφαλαίων των πιστωτικών ιδρυμάτων». Αυτός είναι ο ν. 3723. Τι δουλειά έχει το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους;

Θα εφαρμόσετε το νόμο; Για να εφαρμόσετε το νόμο, απευθυνθήσατε στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους; Είναι ρητή η διάταξη. Γιατί δεν έχετε εφαρμόσει το νόμο μέχρι τώρα; Εάν οι

απαιτήσεις σας ήταν από άνεργους ή απ' αυτούς που δεν έχουν πληρώσει –υποτίθεται– το τέλος το οποίο έχετε επιβάλει, το χαράτσι, αυτό θα κάνετε; Στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους θα απευθύνετε ερώτημα, για να εφαρμόσετε το νόμο;

Είσαστε υπεύθυνοι για το γεγονός ότι δεν έχετε εισπράξει χρήματα τα οποία είναι εκατοντάδες εκατομμύρια με βάση το 10% των προνομίουχων μετοχών. Γιατί δεν το έχετε κάνει; Σ' αυτό να μας απαντήσετε. Δεν μιλάω προσωπικά. Μιλάω διαχρονικά για τις κυβερνήσεις σας. Γιατί δεν το κάνετε;

Και τώρα τι θα κάνετε; Το αφήσατε μετέωρο. Λέτε ότι πήρατε τη γνωμάτευση από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, αλλά δεν μας είπατε το δια ταύτα, το τι θα γίνει τώρα. Θέλουμε μία απάντηση έστω και τώρα. Διότι πάτε και δίνετε 50 δισεκατομμύρια ευρώ στις τράπεζες, το 1/4 του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος, όταν λέτε ότι δεν υπάρχουν λεφτά σε αυτόν τον τόπο, όταν λεηλατείτε τον ελληνικό λαό. Όλα αυτά πηγαίνουν στα θησαυροφυλάκια των τραπεζιτών, για να στηρίξει τους ιδιώτες τραπεζίτες.

Ήδη, 18 δισεκατομμύρια με πράξεις νομοθετικού περιεχόμενου σαν και αυτές που θέλετε να νομιμοποιήσουμε εδώ, έχουν κατευθυνθεί στα θησαυροφυλάκια των τραπεζών και θα ακολουθήσουν και άλλα. Και απ' αυτά τα 50 δισεκατομμύρια, κυρίες και κύριοι, μην κοροϊδεύετε τους εαυτούς σας –αναφέρομαι σε εσάς που ψηφίζετε την επανακεφαλαιοποίηση– ούτε 1 ευρώ δεν θα κατευθυνθεί για ρευστότητα στην ελληνική οικονομία. Ούτε 1 ευρώ! Τα χρήματα αυτά πάνε για να στηρίξουν την κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών, όχι για να χορηγήσουν ρευστότητα.

Και αύριο αυτή η κεφαλαιακή επάρκεια θα αποδειχθεί ότι είναι πιθάρι, το οποίο δεν έχει πάτο. Και γιατί δεν έχει πάτο αυτό το πιθάρι; Διότι τα «κόκκινα» δάνεια θα αυξάνονται και θα θέλετε νέα δισεκατομμύρια για την επανακεφαλαιοποίηση. Αυτός είναι ο φαύλος κύκλος στον οποίο έχουμε μπει.

Παίρνετε μέτρα λιτότητας, ύφεση στην οικονομία, επιτάχυνση της κατάρρευσης στο τραπεζικό σύστημα, μέσω δηλαδή των «κόκκινων» δανείων, επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών με νέα δισεκατομμύρια ευρώ. Εδώ έχουμε φθάσει σε αυτόν τον απεραντο φαύλο κύκλο. Και συνεχίζετε αυτήν την εγκληματική δραστηριότητα. Πρόκειται περί μεγάλου πολιτικού, οικονομικού και κοινωνικού εγκλήματος αυτό το οποίο διαπράττετε.

Αυτό είναι. Είναι μία χώρα, ένα δημόσιο, που λεηλατεί τον πολίτη του για να πληρώσει τους τραπεζίτες.

Και όταν λέω τραπεζίτες, το εννοώ.

Διότι, μη μας λέτε, κύριοι, κοινές μετοχές μετά ψήφου. Αυτά να τα λέτε αλλού. Να τα λέτε σε αυτούς που δεν καταλαβαίνουν ή που δεν έχουν στοιχειώδη νοημοσύνη. Σε αυτούς να τα λέτε, όχι εδώ. Διότι ξέρετε τι γίνεται με αυτές τις κοινές μετοχές. Ξέρετε απολύτως τι γίνεται. Πρώτα από όλα, αυτές τις κοινές μετοχές τις παίρνει το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας το έχετε θωρακίσει ως ανεξάρτητο, στο οποίο δεν παρεμβαίνει το δημόσιο. Δεν μπορεί να παρέμβει σε τίποτα.

Να σας διαβάσω τι κάνει το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας; Λέτε εδώ: «Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας απολαμβάνουν πλήρους ανεξαρτησίας. Δεν ζητούν ούτε λαμβάνουν οδηγίες από το ελληνικό δημόσιο ή οποιονδήποτε άλλο κρατικό φορέα ή όργανο ούτε υπόκεινται σε επιρροές οποιασδήποτε φύσεως. Ομοίως, το ελληνικό δημόσιο και οι ως άνω κρατικοί φορείς και όργανα θα απέχουν από τη διατύπωση οποιασδήποτε οδηγίας προς το ταμείο».

Το ταμείο, λοιπόν, που παίρνει τις κοινές μετοχές το έχετε θωρακίσει ως ανεξάρτητο από το δημόσιο. Έχετε υπαγάγει το ταμείο αυτό στον ιδιωτικό τομέα και ταυτόχρονα, τα πιστωτικά ιδρύματα, την πλειοψηφία των οποίων το ταμείο αυτό παίρνει, δεν ανήκουν –το λέτε ρητά στο νόμο– στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Αυτά έχετε κάνει, κύριοι. Έρχονται, λοιπόν, οι κοινές μετοχές και το ταμείο αυτό –διά του ενός εκπροσώπου που μπορεί να βάλει, του οποίου οι αρμοδιότητες που έχει είναι αρμοδιότητες της πλάκας– δεν έχει καμμία απολύτως αρμοδιότητα στη διαχείριση των τραπεζών. Οι ιδιώτες θα διοικούν τις τράπεζες, θα νέμονται, δηλαδή, όλα τα προνόμια που συνεπάγεται η διαχείριση

και διοίκηση των τραπεζών με τα λεφτά των φορολογουμένων, χωρίς ούτε το ανεξάρτητο αυτό ταμείο να έχει δυνατότητα να παρέμβει στις διαχειριστικές τους πρακτικές. Γιατί; Διότι θέλετε να διαφυλάξετε ότι οι τράπεζες θα κινούνται με τις ληστρικές κερδοσκοπικές κατευθύνσεις που είχαν μέχρι σήμερα. Και αποκλείεται και στο μέλλον, σε οποιαδήποτε περίπτωση, να έχει το δημόσιο πάρει τις τράπεζες αυτές. Διότι, ρητά, αναφέρεται ότι ο στόχος είναι να παραδοθούν στον ιδιωτικό τομέα, αφού εξυγιανθούν. Δηλαδή, στην περίοδο των παχέων αγελάδων –μεγάλη περίοδος αυτή, αρκετά πλατιά– του εκσυγχρονισμού –δοξάστε τον!– ήταν εκατό δισεκατομμύρια. Τα υπολόγισα όχι εγώ...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ο κ. Γεωργιάδης τα υπολόγισε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ο κ. Γεωργιάδης τα υπολόγισε τα οφέλη εκατό δισεκατομμυρίων. Εκατό δισεκατομμύρια είναι το μισό ΑΕΠ στην τσέπη. Τώρα, όμως, για να του λύσω και την απορία, που οι τράπεζες έχουν ζημιές από τα «κόκκινα δάνεια» και επομένως, έπρεπε να βάλουν το χέρι στην τσέπη οι μέτοχοι, να στηρίξουν από τα εκατό δισεκατομμύρια έστω κατά τι τις τράπεζες, οι οποίες αυτή τη στιγμή πρέπει να στηριχθούν, τι έρχεται; Έρχεται το δημόσιο, ο Έλληνας φορολογούμενος. Έρχεται ο ληστευόμενος και λεηλατούμενος πολίτης, ο εργαζόμενος μέσα από το δανεισμό να πληρώσει τους τραπεζίτες για να τα βγάλουν πέρα. Και θα τους πληρώσει, για να εξυγιάνουν τις τράπεζες και να ξαναρχίσει από την αρχή αυτό το μακάβριο παίγνι των κερδών του τραπεζικού τομέα.

Αυτά τα εγκλήματα κάνετε με το νομοσχέδιο το οποίο φέρνετε και το οποίο ζητάτε να το ψηφίσουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τελειώνετε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελιώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Δηλαδή, να ψηφίσουμε τη ληστεία του ελληνικού λαού, την υποθήκευσή του; Να ψηφίσουμε το αδιέξοδο; Να ψηφίσουμε ένα δρόμο που οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην άβυσσο, στην άβυσσο στην οποία έχουμε ήδη εισέλθει; Αυτό μας ζητάτε να ψηφίσουμε;

Βεβαίως –και τελιώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε– οι τράπεζες εδώ που τις φτάσατε θα ήθελαν στήριξη. Βεβαίως, θα χρειάζονταν στήριξη. Στήριξη, όμως, όχι για τους ιδιώτες, στήριξη όχι για το ιδιωτικό ληστρικό κεφάλαιο, στήριξη όχι για τις οικογένειες αυτές...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Λαφάζα, αν θέλετε, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Στήριξη για να αντέξουν έναν πολύ διαφορετικό ρόλο σε όφελος του ελληνικού λαού, για να βγούμε από την κρίση και να ανοίξουν καινούργιοι δρόμοι ανάπτυξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Λαφάζα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αυτό σημαίνει εθνικοποίηση των τραπεζών, άμεσα, εδώ και τώρα και κοινωνικοποίησή τους, για να παίζει η ίδια η κοινωνία ρόλο στον προσανατολισμό τους και αλλαγή χρηματοπιστωτικής πολιτικής, έτσι ώστε η χρηματοπιστωτική πολιτική να ασκείται αποκλειστικά με αναπτυξιακά, παραγωγικά και κοινωνικά κριτήρια.

Αυτά έπρεπε να γίνουν, αλλά εσείς δουλεύετε για τους ιδιώτες, πράττετε για τους ιδιώτες, εξυπηρετείτε τους ιδιώτες και τα ιδιωτικά συμφέροντα, βάζοντας τη χώρα μας ακόμα πιο βαθιά στην κρίση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Σαхинίδη, ορίστε, έχετε το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου στο ξεκίνημα της ομιλίας μου να αποχαιρετίσω έναν Έλληνα πατριώτη συντοπίτη μου, ο οποίος έφυγε πριν από λίγες ημέρες από τη ζωή. Έφυγε από τη ζωή ο Δημήτρης (Μίμης) Τάσος ή Καπετάν Μπουκουβάλας, καπετάνιος ταξιαρχίας Ιππικού, ο οποίος απελευθέρωσε τη Λάρισα από τα κατοχικά στρατεύματα. Φυλακίστηκε και εξορίστηκε, γιατί εξετέλεσε το

πατριωτικό του καθήκον να αντισταθεί στον εχθρό. Συνελήφθη μόλις το Μάρτιο του 1945 και έμεινε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του στη φυλακή, στερώντας του τη δυνατότητα να είναι κοντά στην οικογένειά του.

(Χειροκροτήματα από τον Βουλευτή κ. Μανώλη Γλέζο)

Τον γνώρισα προσωπικά από τα παιδικά μου χρόνια και θέλω να καταθέσω ότι μου δίδαξε με τη στάση του έναν πολιτικό πολιτισμό που είχε ανάγκη μία χώρα που ταλαιπωρήθηκε από έναν εμφύλιο σπαραγμό.

Θέλω να συλλυπηθώ την οικογένειά του. Αιώνια του η μνήμη!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση διεξάγεται σε μία κρίσιμη στιγμή για την πορεία της χώρας, καθώς βρίσκονται σε εξέλιξη οι συζητήσεις με τους θεσμικούς πιστωτές, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η χώρα θα πληρώσει αναγκαίες προϋποθέσεις για να γίνει η επόμενη εκταμίευση των χρημάτων, τα οποία είναι απαραίτητα για να προχωρήσουμε στην οριστική επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών αλλά και για να διασφαλιστούν τα αναγκαία κεφάλαια που θα επιτρέψουν την αποπληρωμή των ληξιπρόθεσμων οφειλών του ελληνικού δημοσίου προς τους ιδιώτες.

Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι χωρίς τράπεζες κεφαλαιακά θωρακισμένες, δεν μπορεί καμμία καπιταλιστική οικονομία να οδηγηθεί σε ανάπτυξη. Άλλωστε, η δημιουργία των τραπεζών θεωρείται μία από τις σημαντικότερες κατακτήσεις της σύγχρονης οικονομίας, των σύγχρονων οικονομιών, αλλά και μοχλός ανάπτυξής τους.

Αυτό το λέω, γιατί πολλοί συνάδελφοι σ' αυτήν την Αίθουσα μπορεί να πιστεύουν ότι η επιστροφή στον αντιπραγματισμό μπορεί να συνιστά πρόοδο και, επομένως, δεν πρέπει να μας απασχολεί τόσο πολύ το ζήτημα της συνέχισης της λειτουργίας των τραπεζών σε υγιή βάση.

Μία δεύτερη πλάνη στην οποία υποκύπτουν πολλοί συνάδελφοι σ' αυτήν την Αίθουσα, είναι ότι οι όποιες παρεμβάσεις, όπου και αν γίνονται, αποσκοπούν στην προστασία των τραπεζιτών, παραγνωρίζοντας ότι αυτοί που προστατεύονται πρωτίστως με την παρέμβαση της πολιτείας, είναι οι καταθέτες και οι καταθέσεις τους και όχι οι τραπεζίτες. Καταλήγουν κάποιοι άθελά τους να ταυτίζονται με τους σκληρούς Αμερικάνους φιλελεύθερους, οι οποίοι ζητούσαν επιμόνως να αφεθεί η LEHMAN BROTHERS να κλείσει, διότι έτσι ορίζει η φιλελεύθερη θεωρία, ότι δηλαδή σε ένα καπιταλιστικό σύστημα το κράτος δεν πρέπει με κανέναν τρόπο να παρεμβαίνει σε περίπτωση που μία ιδιωτική επιχείρηση αποτύχει να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις τις οποίες έχει αναλάβει.

Και υπέκυψε η τότε αμερικάνικη κυβέρνηση στον πειρασμό και αφέθηκε να κλείσει η LEHMAN BROTHERS, με αποτέλεσμα να ξεσπάσει μία από τις μακροβιότερες κρίσεις του καπιταλιστικού συστήματος μετά την κρίση του 1929. Ήταν μια κρίση που επέδειξε ταυτόχρονα και τις διαρθρωτικές αδυναμίες του ευρωπαϊκού οικοδομήματος, οι οποίες είχαν καταγραφεί από όσους ασχολήθηκαν με τα οικονομικά των νομισματικών ενώσεων από την περίοδο που είχε ξεκινήσει η συζήτηση η οποία τελικά οδήγησε στη σύνταξη της Συνθήκης του Μάαστριχτ. Ήταν μία κρίση που στην περίπτωση της Ελλάδας ενέτεινε την διαρθρωτική κρίση του παραγωγικού προτύπου, με το οποίο βρισκόταν αντιμέτωπη η ελληνική οικονομία.

Ας προσέξουν, λοιπόν, οι αυτοπροσδιοριζόμενοι ως προοδευτικοί, γιατί ο υπερβάλλον ζήλος και η θερμή τους τους οδηγεί να ταυτίζονται με ακραίους νεοφιλελεύθερους οικονομολόγους!

Η οικονομία μας βρίσκεται σε βαθιά ύφεση για πέμπτη συνεχόμενη χρονιά. Η ύφεση ξεκίνησε το 2008. Εξακολουθώ να υποστηρίζω ότι ήταν συνέπεια της κρίσης του παραγωγικού προτύπου, με το οποίο βρέθηκε αντιμέτωπη η ελληνική οικονομία μετά την εκδήλωση του δεύτερου κύματος παγκοσμιοποίησης και βέβαια με μία ανεργία η οποία βρίσκεται σε πάρα πολύ υψηλά επίπεδα. Γι' αυτό και έχουμε ανάγκη από την άμεση εκταμίευση των χρημάτων. Δεν μπορεί να χάνεται άλλος χρόνος. Διότι είτε μας αρέσει είτε δεν μας αρέσει, το γεγονός ότι είχαμε δύο συνεχόμενες εκλογικές αναμετρήσεις, είχε ως αποτέλεσμα να παρ-
λύσει για μεγάλο χρονικό διάστημα η Δημόσια Διοίκηση.

Όλοι νιώθουν ότι έχουν σημειωθεί μεγάλες καθυστερήσεις στην υλοποίηση των αναγκών αλλαγών, που θα επιτρέψουν στη χώρα να βγει από την κρίση. Είναι γνωστό ότι η Δημόσια Διοίκηση, στο χρόνο που προηγείται των εκλογών αλλά και το διάστημα που ακολουθεί μετά τις εκλογές, χάνει το ρυθμό της και μέχρι να βρει το δικό της ρυθμό η εκάστοτε νέα προκύπτουσα πολιτική ηγεσία, υστερεί ο δημόσιος μηχανισμός στις αναγκαίες επιδόσεις, καθώς αναμένονται οδηγίες και κατευθύνσεις από την πολιτική ηγεσία.

Αυτές οι καθυστερήσεις είναι που οδήγησαν στην καθυστέρηση της εκταμίευσης, γεγονός που τελικά έχει επιπτώσεις και στην πραγματική οικονομία αλλά και στην απασχόληση. Αυτός ο πολύτιμος χρόνος που χάθηκε, θα πρέπει με κάθε τρόπο να αναπληρωθεί και τα Υπουργεία να έχουν την ετοιμότητα να αξιοποιήσουν τα χρήματα αυτά, μόλις παραληφθούν από την Κυβέρνηση. Θα πρέπει δηλαδή να έχουν έτοιμα αξιόπιστα σχέδια για την ταχεία αποπληρωμή των ληξιπρόθεσμων οφειλών, ώστε να αποκτήσουν ρευστότητα οι ανταγωνιστικές και εξωστρεφείς επιχειρήσεις.

Πρέπει όμως με όρους διαφάνειας και με γνώμονα την υπεράσπιση του δημόσιου συμφέροντος και των συμφερόντων του Έλληνα φορολογούμενου, να προχωρήσει η Κυβέρνηση σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες ώστε να ολοκληρωθεί η οριστική ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

Βεβαίως οι όποιες επιλογές γίνονται, δεν πρέπει να αγνοήσουν όσα μάθαμε, κύριε Υπουργέ, από την πρόσφατη διεθνή χρηματοπιστωτική κρίση. Δεν πρέπει να παραγνωρίσουν ότι με την κρίση κατέρρευσαν όλα τα μυθεύματα που ορίζουν ότι όσο μικρότερη είναι η παρέμβαση του κράτους στις χρηματοοικονομικές αγορές τόσο πιο αποτελεσματικά λειτουργούν αυτές.

Κατέρρευσαν επίσης εκείνες οι αντιλήψεις που έκριναν ως αποτελεσματικότερη την εποπτεία των τραπεζών από τις εθνικά κεντρικές τράπεζες στην Ευρωζώνη και όχι από μία ενιαία κεντρική εποπτική αρχή.

Σήμερα, βέβαια, έχουν γίνει βήματα προόδου στην Ευρώπη ως προς την αντίληψη αυτή, γεγονός που για εμένα τουλάχιστον, συνιστά μία θεσμική κατάκτηση.

Οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ αρέσκονται σε συζητήσεις επί προγραμματικών θέσεων και γι' αυτό προσκαλώ τους συναδέλφους και ειδικά τον οικονομολόγο εισηγητή, να απαντήσουν σε ορισμένα απλά ερωτήματα τα οποία είχα θέσει πριν τις εκλογές με ένα άρθρο μου, το οποίο είχα δημοσιοποιήσει στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» και το οποίο θα πάρω την πρωτοβουλία να υπενθυμίσω. Ενδεχομένως κάποια οικονομικά μεγέθη που είχα χρησιμοποιήσει τότε να έχουν αλλάξει, αλλά τα ερωτήματα παραμένουν και είναι τα ίδια και έχουν να κάνουν με τις προγραμματικές θέσεις που έχει καταθέσει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Υποστήριζε και υποστηρίζει ο ΣΥΡΙΖΑ ότι θα προχωρήσει στην ακύρωση της δανειακής σύμβασης. Κατά τη δική μου εκτίμηση, αυτό θα οδηγήσει σε διακοπή της χρηματοδότησης της χώρας και η ελληνική πλευρά τότε είτε θα προχωρήσει σε στάση πληρωμών ή σε μία πιο ακραία εκδοχή, σε μία νέα διαγραφή του χρέους του δημοσίου.

Να δούμε όμως τι σημαίνει το τελευταίο. Κατ' αρχάς η διαγραφή χρεών του δημοσίου σημαίνει ότι οι ελληνικές τράπεζες θα χάσουν άλλα 17 δισεκατομμύρια που έχουν με τη μορφή εντόκων και περίπου 13 δισεκατομμύρια –και παίρνω την αγοραία τιμή– από τα νέα ομόλογα που έχουν στα χαρτοφυλάκια τους. Θεωρώ δηλαδή ότι ήδη έχουν καταγράψει τις όποιες ζημιές μεταξύ της ονομαστικής αξίας και της τρέχουσας, με την οποία διαπραγματεύονται.

Στο πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ υπάρχουν προτάσεις για διαγραφή χρεών επιχειρήσεων και δανειοληπτών προς ελάφρυνση των οικογενειακών βαρών αλλά και για τη στήριξη των επιχειρήσεων. Ας υποθέσουμε, λοιπόν, ότι θα διαγραφούν –με βάση αυτό που είπατε εσείς– χρέη ύψους 20 δισεκατομμυρίων από ένα σύνολο 40 δισεκατομμυρίων που είναι οι επισφαλείς απαιτήσεις του τραπεζικού συστήματος, το οποίο έχει ένα χαρτοφυλάκιο δανείων ύψους περίπου 230 δισεκατομμύρια. Υποθέτουμε δηλαδή ότι θα διαγραφεί περίπου το 10% των χρεών, έλεγα τότε στο άρθρο μου της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ». Αν υλοποιηθούν όλα όσα προ-

αναφέρθηκαν, τότε το ενεργητικό των τραπεζών θα απομειωθεί περίπου κατά 50 δισεκατομμύρια.

Το ερώτημα, λοιπόν, είναι ποια στοιχεία του παθητικού των τραπεζών θα εξισορροπήσουν αυτήν την απομείωση;

Θεωρητικά οι τράπεζες έχουν δύο μόνο τέτοια στοιχεία στη διάθεσή τους. Πρώτον, τη ρευστότητα που τους έχει χορηγήσει το ευρωσύστημα, η οποία τότε όταν έγραφα το άρθρο –δηλαδή, το Μάιο- ήταν 130 δισεκατομμύρια και δεύτερον, τις καταθέσεις που ανέρχονται περίπου σε 150 δισεκατομμύρια. Αν διαγραφεί μονομερώς τμήμα των απαιτήσεων του ευρωσυστήματος από τις τράπεζες, τότε αυτό θα σταματήσει τη χρηματοδότηση του τραπεζικού συστήματος της χώρας και η χώρα σε μικρό χρονικό διάστημα αναπόφευκτα θα οδηγηθεί στην έκδοση εθνικού νομίσματος.

Αν πάلي γίνει απομείωση της αξίας των καταθέσεων, τότε θα έχουμε κοινωνικές αντιδράσεις και μία βίαιη αναδιανομή εισοδήματος, που ισοδυναμεί με φορολόγηση των καταθέσεων η οποία θα υπερβαίνει το 30%. Γιατί τα χρέη όσων δανείστηκαν από τις τράπεζες θα κληθούν να τα πληρώσουν οι καταθέτες που άφησαν τα χρήματά τους στη χώρα και δεν τα έστειλαν στο εξωτερικό.

Επειδή θεωρώ ότι είναι αδιανόητο οι δύο παραπάνω εναλλακτικές να χρησιμοποιηθούν ως πρόταση πολιτικής από οποιοδήποτε κόμμα στο ελληνικό Κοινοβούλιο, εκτιμώ ότι η μόνη τρίτη εναλλακτική είναι μια περαιτέρω κεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Αυτό σημαίνει ότι πέρα από τα 50 δισεκατομμύρια που χρειάζονται σήμερα οι τράπεζες για ζημιές που ήδη έχουν καταγράψει ή θα καταγράψουν, θα χρειαστούν επιπρόσθετα –με βάση την ανάλυση που προηγήθηκε- άλλα 50 δισεκατομμύρια για να αντιμετωπίσουν τα όσα προαναφέρθηκαν: τις προτάσεις δηλαδή, πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ.

Επομένως, στο σύνολό τους θα χρειαστούν περίπου 100 δισεκατομμύρια. Από αυτά έχουν δοθεί ήδη τα 18 δισεκατομμύρια μέσω της πράξης προσωρινής επανακεφαλαιοποίησης, τα οποία σήμερα συζητούμε. Στο πλαίσιο αυτό, λοιπόν, μένουν άλλα 82 δισεκατομμύρια.

Αν γίνει ακύρωση του μνημονίου, όπως λέει ο ΣΥΡΙΖΑ, τότε δεν θα δοθούν στην Ελλάδα τα υπόλοιπα κεφάλαια από αυτά που προβλέπει η δανειακή σύμβαση, οπότε τίθεται εύλογα το ερώτημα: Ποιος θα προσφέρει τα 82 δισεκατομμύρια που έχουν ανάγκη οι ελληνικές τράπεζες, προκειμένου να μπορέσουμε να προχωρήσουμε στην επανακεφαλαιοποίησή τους, για να μπορέσει ο ΣΥΡΙΖΑ να υλοποιήσει το πρόγραμμά του, δηλαδή τη διαγραφή μέρους των χρεών που έχουν τα νοικοκυριά και οι επιχειρήσεις για να μπορέσει να πάει μπροστά η οικονομία;

Αν αυτά δεν βρεθούν, το αποτέλεσμα θα είναι κάποιες τράπεζες να κλείσουν και οι καταθέσεις –πέρα από αυτές που είναι εγγυημένες μέχρι του ύψους των 100.000 ευρώ- μπορεί να χαθούν, γιατί το ελληνικό δημόσιο ακόμη κι αν θέλει να κρατικοποιήσει όλες τις τράπεζες, δεν θα έχει τα αναγκαία κεφάλαια για να τις στηρίξει.

Αυτά είναι τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξα μέσα από μία μερική ποσοτικοποίηση των προτάσεων που κατέθετε ο ΣΥΡΙΖΑ. Και επειδή μου αρέσει πάντοτε η συζήτηση να γίνεται πάνω σε συγκεκριμένες προτάσεις, θα περίμενα από οικονομολόγους και όχι από οικονομολογούντες νομικούς να μου δώσουν μία συγκεκριμένη απάντηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και κλείνοντας –για να δείτε ότι δεν είμαι από τους ανθρώπους οι οποίοι προσπαθούν πάντοτε στα λόγια της Αντιπολίτευσης να βρίσκουν μόνο αρνητικές θέσεις- θέλω να επικροτήσω τη θέση που πήρε ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ Αλέξης Τσίπρας σε μία ομιλία που έδωσε στις 30 Ιουνίου στον πολυχώρο «Αθηναίς».

Εκεί είπε συγκεκριμένα ότι εμείς ως παράταξη –ο ΣΥΡΙΖΑ- θα διεκδικήσουμε να ισχύουν στην περίπτωση της Ελλάδας ό,τι έχει ισχύει στην περίπτωση της Ισπανίας και της Ιταλίας.

Σας διαβάζω, λοιπόν, τι ακριβώς περιλαμβάνεται...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Η «Αθηναίς» ήταν προεκλογικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Θα παρακα-

λούσα πολύ να μη διακόπτετε τον κύριο ομιλητή.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Κύριε συνάδελφε, θα σας το καταθέσω. Ήταν στις 30 Ιουνίου. Λέει συγκεκριμένα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Σαχινίδη, μην κάνετε διάλογο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου λίγο χρόνο. Παράκληση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Δεν σας δίνω χρόνο πάνω από ένα λεπτό, γιατί έχετε ήδη φτάσει στα δεκατρία λεπτά.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Εμείς καλούμε την Κυβέρνηση –λέει- έστω και τώρα –αναφέρεται στην παρούσα Κυβέρνηση- έστω και κατόπιν εορτής να διεκδικήσει τα αυτονόητα, να δηλώσει ευθαρσώς ότι αν δεν ισχύσει και για την Ελλάδα ό,τι ισχύει για την Ισπανία και την Ιταλία, η τρόικα δεν έχει καμιά δουλειά να έρθει στην Ελλάδα και να δηλώσει ανοιχτά ότι αν αυτό δεν ισχύσει, θα προβάλλει βέτο για νέο ευρωπαϊκό σύμφωνο. Αυτό είναι αυτονόητο, η ίση μεταχείριση. Και σε ό,τι μας αφορά δηλώνουμε ευθαρσώς –γιατί πολύ κουβέντα γίνεται περί υπευθυνότητας- ότι εάν η ελληνική Κυβέρνηση το πράξει αυτό, εμείς θα το υποστηρίξουμε σθεναρά.

Κι αυτό είναι μία υπεύθυνη στάση από τη μεριά του ΣΥΡΙΖΑ ότι θα στηρίξει την Κυβέρνηση, εάν η Κυβέρνηση σε λίγες βδομάδες θέσει το ζήτημα αυτό. Υπό την προϋπόθεση ότι θα έχουν εξασφαλισθεί οι συμφωνίες και πει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή ότι ξέρετε κάτι, τα χρήματα τα οποία χρειαζόμαστε για να προχωρήσουμε στην ανακεφαλαιοποίηση του τραπεζικού συστήματος, τα χρειαζόμαστε από το EFSF.

Το μόνο, όμως, το οποίο δεν έχετε απαντήσει είναι το ερώτημα που σας έθεσαν πολλοί συνάδελφοι. Εάν τα χρήματα τα πάρει η ελληνική Κυβέρνηση τελικά από το EFSF, το EFSF θα προχωρήσει στη σύνταξη μνημονίου –όπως προτίθεται να κάνει και με τις υπόλοιπες χώρες που θα πάρουν χρήματα για την επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών- με την κάθε τράπεζα χωριστά και βεβαίως θα παρεμβαίνει και στη διοίκηση των τραπεζών και θα ελέγχει τις τράπεζες.

Και σας ερωτώ: Με βάση αυτά τα οποία καταθέσατε εσείς στις 30 Ιουνίου, είστε διατεθειμένοι να αναγνωρίσετε τη δικαιοδοσία του EFSF να ελέγχει τη διοίκηση των τραπεζών και τα πεπραγμένα;

Όταν, λοιπόν, απαντήσετε σ' αυτά τα ερωτήματα, τότε, πραγματικά, θα μπορέσω να δεχθώ ότι είστε διατεθειμένοι να συμμετάσχετε καλίστα σε μια συζήτηση την οποία έχει τόσο πολύ ανάγκη η χώρα, γιατί οι συμπολίτες μας θα πρέπει να έχουν υπεύθυνη ενημέρωση και να μην αρκούνται κάποιιοι απλώς σε συνθηματολογία κάθε φορά που τοποθετούνται.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συγκεκριμένο και προτεινόμενο σχέδιο νόμου έχει στην πραγματικότητα ένα χαρακτήρα ιδιαίτερα τεχνικό. Γιατί εκείνο το οποίο κάνει –αυτό που κάνουν οι τρεις προς κύρωση πράξεις νομοθετικού περιεχομένου- είναι να ρυθμίσει και να σταθμίσει με επιτυχία τρόπο, κατά τη γνώμη μου, μια σειρά από δύσκολα ζητήματα, τα οποία ανέκυψαν κατά τη διαδικασία ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών.

Εγώ αντιλαμβάνομαι ότι το ελληνικό Κοινοβούλιο δεν μπορεί ενδεχομένως να υπεισέλθει σε τέτοιου είδους σύνθετα τεχνικά ζητήματα. Το αναφέρω αυτό εισαγωγικά για να πω ότι απλώς αυτό που υλοποιούν οι συγκεκριμένες πράξεις νομοθετικού περιεχομένου είναι πως ολοκληρώνουν μια βασική επιλογή, η οποία έχει ήδη γίνει. Και αυτή η επιλογή είναι η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Αυτή είναι μια συζήτηση, η οποία έχει γίνει και απλώς εδώ ρυθμίζονται μια σειρά από επιμέρους ζητήματα που συνδέονται με αυτό το θέμα.

Για μια ακόμη φορά από αυτό το Βήμα οφείλω να συγχαρώ το οικονομικό επιτελείο το οποίο διεκπεραίωσε και διεκπεραιώνει

μια εξαιρετικά περίπλοκη διαδικασία ανακεφαλαιοποίησης. Οφείλω να συγχαρώ τον τότε Υπουργό Οικονομικών Φίλιππο Σαχινίδη, αλλά, βέβαια, και την παρούσα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, γιατί ενώ αυτό φαίνεται ότι είναι μια μεγάλη πολιτική συζήτηση σε κεντρικό επίπεδο, έχει εξαιρετικά δύσκολα και σύνθετα επιμέρους τμήματα. Δεν θα μπω σ' αυτά, γιατί η συζήτηση περιστράφηκε σε πιο γενικά θέματα που έχουν να κάνουν με αυτήν καθ' αυτήν την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Αλλά αξίζει κανείς να θυμηθεί γιατί ελήφθη αυτή η κεντρική απόφαση όχι τώρα αλλά με μια σειρά από αποφάσεις του Κοινοβουλίου ήδη από το 2008, οι οποίες επέλεξαν έναν ορισμένο τρόπο για να στηρίζουν τις τράπεζες.

Η βασική κριτική που ακούγεται από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ και όχι μόνο –νομίζω μια παρόμοια κριτική συμμερίζονται και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες και η Χρυσή Αυγή και προφανώς και το ΚΚΕ– είναι ότι στην πραγματικότητα χρησιμοποιούνται χρήματα των φορολογουμένων προκειμένου να διασωθούν οι ιδιωτικές τράπεζες.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Το προφανές είναι αυθαίρετο...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αυτό φαντάζομαι ότι είναι η κριτική, αλλά αν κάνω λάθος σ' αυτό, να με διορθώσετε. Δεν είναι και εύκολο να συνοψίσει και να συμπυκνώσει κανείς αποχρώσεις που υπάρχουν στην κριτική αυτή. Εγώ τουλάχιστον έτσι καταλαβαίνω έναν κεντρικό κορμό της κριτικής. Γιατί δίνουμε χρήματα; Σε τελευταία ανάλυση είναι ιδιωτικές οι τράπεζες. Αν δεν πάνε καλά οι τράπεζες, είναι πρόβλημά τους κι ας δουν τι θα κάνουν.

Εγώ θα ομολογήσω ότι αυτό από μια φιλελεύθερη σκοπιά έχει μία συνοχή. Ιδιωτικά μαγαζιά είναι, δεν τα κατάφεραν, ας κλείσουν. Αυτό, όμως, έχει ένα μικρό πρόβλημα: χάνονται οι καταθέσεις. Και αυτό έχει ένα περαιτέρω πρόβλημα: όταν χάνονται οι καταθέσεις...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Είχαν εγγυηθεί...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν άκουσα την παρατήρησή σας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Θα παρακαλέσω πάρα πολύ να μην διακόπτονται οι ομιλητές και οι ομιλητές να μην απευθύνονται σ' αυτούς που διακόπτουν.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Χάνονται οι καταθέσεις, λοιπόν. Και αυτό είναι κάτι που αν κανείς είναι συνεπής οφείλει να το πει προκειμένου να έχουμε το σύνολο της εικόνας. Δεν είναι μόνο ότι χάνονται οι καταθέσεις. Είναι ότι προφανώς δημιουργείται μια τεράστια δυσπιστία ως προς τη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος.

Αν, λόγω χάρη, χαθούν οι καταθέσεις από μια μεγάλη τράπεζα θα υπάρξουν εν συνεχεία τράπεζες; Δεν είναι προφανές ότι θα αποσυρθούν πλήρως οι καταθέσεις, όπως σε ένα μεγάλο βαθμό έχει ήδη συμβεί; Αυτό δεν θα επιτείνει την κρίση του τραπεζικού συστήματος; Ή υπάρχει μια άποψη εδώ ότι δεν χρειάζομαστε καθόλου τράπεζες; Αυτό είναι κάτι που σε ένα τελείως διαφορετικό κοινωνικο-πολιτικό μοντέλο μπορεί κανείς να το δει. Αλλά τότε μιλάμε για κάτι τελείως διαφορετικό. Μιλάμε για ένα κομμουνιστικό καθεστώς το οποίο στην πραγματικότητα δεν έχει τράπεζες, γιατί δεν έχουν καμμία σημασία. Ή έχει μια κεντρική τράπεζα η οποία εκφράζει περισσότερο τις συναλλαγές του κράτους προς τα έξω παρά οποιαδήποτε εσωτερική διαδικασία, γιατί εκεί δεν υπάρχουν κεφαλαιουχικές σχέσεις. Αυτό είναι μια άλλη συζήτηση. Αλλά αν κάποιος δεν το υποστηρίζει αυτό, τότε αναγνωρίζει τον κεντρικό ρόλο των τραπεζών.

Και έρχομαι στο δεύτερο. Θα μπορούσε να υπάρχει μια δεύτερη κριτική. Δεν είπαμε να μην ανακεφαλαιοποιηθούν οι τράπεζες. Συμφωνούμε να ανακεφαλαιοποιηθούν, να δοθούν επομένως, τα χρήματα. Αλλά πρέπει να δοθούν με έναν άλλον τρόπο. Με ποιον τρόπο; Εφόσον το κράτος δίνει τότε πρέπει το κράτος να παίρνει τις μετοχές και επομένως, οι τράπεζες να καθίστανται κρατικές.

Εδώ η απάντηση είναι η εξής. Ποιος όμως, έχει σε τελευταία ανάλυση τις μετοχές απ' αυτά τα χρήματα που δίνονται; Θα είχε δίκιο ως προς την κριτική που άσκησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, αν διατηρείτο η ίδια μετοχική σύνθεση, αν τρόπον τινά τα χρήματα εδίδοντο αλλά δεν επηρεάζαν τη μετοχική σύνθεση. Αυτό δεν είναι ακριβές. Τα χρήματα δίνονται και

επηρεάζουν τη μετοχική σύνθεση.

Εγώ ακούω και κάτι περισσότερο. Έχει ασκήσει μια κριτική ο ΣΥΡΙΖΑ ότι σε τελευταία ανάλυση η Κυβέρνηση λίγο-πολύ τα βρίσκει με τις τράπεζες και καλεί τους τραπεζίτες και κοιτάζει να διαφυλάξει τα συμφέροντά τους. Έρχεται σήμερα το Υπουργείο Οικονομικών και αξιώνει από τις τράπεζες τα 550 εκατομμύρια που είναι η νόμιμη απόδοση που έχει υπάρξει με το ν. 2008. Και πάλι άκουσα κριτική. Πάλι δεν σας αρέσει. Να τα ζητήσει ή να μην τα ζητήσει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ζητάει γνωμάτευση για την εφαρμογή του νόμου.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Επειδή το παρακάμπτετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Βορίδη, σας παρακαλώ μην απαντάτε σ' αυτούς που σας διακόπτουν. Εσείς συνεχίστε να κάνετε τη δουλειά σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Έχει πάρει τα λεφτά. Πέρασαν χρόνια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε συνάδελφε, δεν σας διέκοψε κανείς όταν μιλούσατε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η λύση είναι να μη διακόπτομαι. Αλλά άμα διακόπτομαι, πρέπει να απαντάω. Δεν γίνεται αλλιώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Λαφάζα, όταν μιλούσατε παρακολουθούσα και κανείς δεν σας διέκοψε ούτε μια φορά.

Παρακαλώ πάρα πολύ, λοιπόν, να μη διακόπτετε τον κ. Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ένα από τα δυο, λοιπόν, υπάρχει. Ή πρέπει να ζητήσει τα χρήματα η Κυβέρνηση και καλώς το πράττει, άρα την επικροτούμε, ή πάλι έχουμε βρει ένα περιέργο λόγο να παραπονουμέθα που πια αρχίζει και δεν γίνεται αντιληπτός.

Σε ό,τι αφορά στο ζήτημα της γνωμοδότησεως του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, καλώς ζητήθηκε γιατί έχει επέλθει νομική αμφιβολία και αντίρρηση ως προς το ζήτημα της εφαρμογής συγκεκριμένων διατάξεων. Δεν έχει νόημα να ξανακάνουμε μια μεγάλη νομική συζήτηση εδώ. Αλλά γι' αυτό ζητήθηκε η γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Δεν ζητήθηκε για να περνάμε την ώρα μας. Ζητήθηκε γιατί δημιουργήθηκε αμφισβήτηση ως προς την εφαρμογή κάποιων διατάξεων. Και αυτό λύνει και προστατεύει την πολιτική ηγεσία και της δίνει τη δυνατότητα να ενεργήσει. Αυτό λύνει η γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και πολύ ορθά ζητήθηκε.

Το ερώτημα εδώ είναι: Θέλουμε να το προχωρήσουμε ή απλώς θέλουμε να διαμαρτυρόμαστε; Αυτό είναι το κεντρικό ερώτημα.

Όπως επίσης, δεν απαντάει κανείς στο εξής θέμα. Εγώ σας λέω ότι αύριο το πρωί είχαμε κρατικοποιήσει τις τράπεζες όλες. Δίναμε τα λεφτά και τις κάναμε κρατικές, ούτε Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, ούτε τίποτα. Είναι οι τράπεζες κρατικές.

Ακούω μια ολόκληρη συζήτηση για το εξής: «Η εθνικοποίηση και η κοινωνικοποίηση τους ή η χρήση τους για αναπτυξιακούς, παραγωγικούς και κοινωνικούς σκοπούς».

Υπάρχει ένα απλό ερώτημα: Αυτές οι τράπεζες χρήματα θα βγάζουν ή όχι; Θα κερδίζουν ή θα χάνουν; Αν όλοι αυτοί οι ωραίοι παραγωγικοί, αναπτυξιακοί και κοινωνικοί σκοποί δεν υπηρετούνται με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και καταλήξουν οι τράπεζες να χάνουν χρήματα, αυτά τα χρήματα ποιος τα πληρώνει; Δεν τα πληρώνει ο ελληνικός λαός;

Επιτρέψτε μου, διότι πάλι είστε μέσα στη μαγική εικόνα. Ποιος πληρώνει τα χρήματα; Το μείζον θέμα της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών πώς ανέκυψε; Ανέκυψε, γιατί ζητήσαμε τη μείωση του δημοσίου χρέους, γιατί ζητήσαμε να εφαρμοστεί το κούρεμα των ομολόγων. Άρα, από το κούρεμα των ομολόγων και την κατοχή, τη διακράτηση των ομολόγων προέκυψε στις τράπεζες η ανάγκη ανακεφαλαιοποίησής τους.

Επόμενο ερώτημα: Μήπως δεν έπρεπε να προβούμε...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εσείς τα κάνατε. Δεν τα κάναμε όλοι μαζί.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Φυσικά εμείς το κάναμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, κυρία Κωνσταντοπούλου.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Το κούρεμα των ομολόγων δεν

έπρεπε να γίνει; Διότι εσείς λέτε ότι πρέπει να σβηστεί πλήρως το χρέος. Η μερική μείωση του χρέους είχε αυτήν τη συνέπεια. Τώρα αυτή η συνέπεια δεν θα αντιμετωπιστεί ή όταν θα το κάνετε εσείς το κούρεμα του χρέους, δεν θα υπάρχει αυτή η συνέπεια; Όταν θα το κουρεύουμε εμείς το χρέος, τότε χάνουν οι τράπεζες. Όταν θα το κουρεύετε εσείς, τότε δεν θα χάνουν οι τράπεζες. Δεν γίνεται αυτό. Όποιος και να κουρέψει το χρέος από τη στιγμή που οι τράπεζες έχουν ομόλογα, χάνουν χρήματα και άρα, δημιουργείται ανάγκη ανακεφαλαιοποίησης.

Εδώ τι θέλω να πω. Εγώ σας λέω ότι οι τράπεζες θα είναι κρατικές, θα λειτουργούν με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, ναι ή όχι; Διότι αν λειτουργούν με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, τότε θα δανείζουν μ' αυτά τα κριτήρια.

Η πρόταση που ακούω από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος καταλαβαίνω τι λέει. Λέει ότι εγώ φεύγω απ' όλο αυτό το σύστημα, κάνω κομμουνισμό, αλλάζω κοινωνικοπολιτικό σύστημα και μιλάω για κάτι άλλο. Αυτό που δεν καταλαβαίνω είναι πως σ' ένα σύστημα ελεύθερης οικονομίας θα καταλήξουμε να έχουμε κρατικές τράπεζες που όμως, θα δανείζουν με κοινωνικά κριτήρια, δηλαδή θα χάνουν λεφτά. Ποιος θα τα πληρώνει αυτά τα λεφτά; Θα τα πληρώνουν οι φορολογούμενοι.

Άρα, στην πραγματικότητα να ξεκαθαρίζουμε ποια είναι η θέση του ΣΥΡΙΖΑ. Η θέση του ΣΥΡΙΖΑ είναι να υπάρχουν τράπεζες, οι οποίες θα χρηματοδοτούνται από τους φορολογούμενους για να εξυπηρετούν τους σκοπούς ενός κομματικού κράτους. Ας το πούμε ξεκάθαρα τώρα γιατί έχουμε εμπειρία απ' αυτές τις κρατικές τράπεζες.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: ... (δεν ακούστηκε).

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Και αυτό συνέβη σε συνθήκες ανοιχτής οικονομίας, γιατί η εμπειρία από τις κρατικές τράπεζες και τα 5 δισεκατομμύρια, τα οποία δόθηκαν στην Αγροτική Τράπεζα και τα 5 δισεκατομμύρια που έχει σήμερα ανάγκη η Αγροτική Τράπεζα για την ανακεφαλαιοποίηση της ακριβώς είναι προϊόν μιας συγκεκριμένης αντίληψης για το πώς χρησιμοποιείται το τραπεζικό σύστημα και εθνικά δεν μπορούμε να αποξενωθούμε από αυτήν την αντίληψη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Γιατί γελάτε, κυρία συνάδελφε; Σας παρατηρώ τόση ώρα και κατά κάποιον τρόπο ειρωνεύεστε τον κ. Βορίδη. Για ποιο λόγο; Τη δουλειά του κάνει ο άνθρωπος.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν με πειράζει. Έχω συνηθίσει. Δεν με απασχολεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Με συγχωρείτε, τη δουλειά του κάνει ο άνθρωπος. Θα παρακαλέσω πάρα πολύ του λοιπού τέτοιες συμπεριφορές να σταματήσουν.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Να απαντήσω, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Όχι, να μην απαντήσετε.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Τότε γιατί μου κάνετε την παρατήρηση;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ οφείλω να πω ότι οι ειρωνείες από το χώρο του ΣΥΡΙΖΑ δεν με στεναχωρούν ιδιαίτερα, έχω ζήσει και χειρότερα. Άρα, είναι κάτι το οποίο δεν με απασχολεί.

Εκείνο, όμως, το οποίο με απασχολεί είναι ότι κάποια ώρα πρέπει να αρχίσουμε να μιλάμε στον ελληνικό λαό και να του λέμε συγκεκριμένα πράγματα και όχι απλά πράγματα τα οποία ακούγονται ευχάριστα αλλά είναι μια μαγική εικόνα γιατί αύριο το πρωί δεν θα μπορεί να εφαρμοστεί.

Άρα, οφείλουμε να πούμε, κύριε Πρόεδρε, ότι η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας στηρίζει αυτήν τη συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία γιατί ακριβώς ολοκληρώνει την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών αποτελεί βασική προϋπόθεση για τη σταθεροποίηση του χρηματοπιστωτικού συστήματος, για τη διασφάλιση των καταθέσεων, αλλά και για τη διαχείριση ρευστότητας στην αγορά.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο κ. Μαρκόπουλος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Ελλήνων, για δώδεκα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνά-

δελφοί, δεν χρειάζεται μεγάλη ένταση στην Αίθουσα, απλά να απαριθμήσουμε τα γεγονότα για να βγάλουμε εύκολα συμπεράσματα.

Άκουσα καταπληκτικά ερωτήματα και διλήμματα.

Κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας, είμαι υποχρεωμένος να σας επαναφέρω σε μια πραγματικότητα. Μας είπατε πριν από λίγο ότι η ανάγκη επανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών προέρχεται από το κούρεμα των ομολόγων, το οποίο προέκυψε από τη συμφωνία του PSI. Τα είπα σωστά;

Κύριε Βορίδη, μου κάνει πάρα πολύ μεγάλη εντύπωση το γεγονός ότι είστε τόσο ανενήμερος. Και θα παρακαλέσω τον αρμόδιο Υπουργό να μας απαντήσει σε αυτό. Δεν είναι ειρωνικό αυτό, παρακαλώ. Ξέρετε ότι σας εκτιμώ, αλλά όταν μιλάμε εδώ πρέπει να ξέρουμε πραγματικά, τι έχει γίνει με τις τράπεζες.

Εγώ, λοιπόν, σας διαβάζω πολύ συγκεκριμένα στοιχεία: Το 2008 δώσαμε είκοσι οχτώ δισεκατομμύρια, πέντε cash και είκοσι τρία δισεκατομμύρια σε κρατικά ομόλογα στις τράπεζες. Δεν είχαμε PSI. Σωστά; Το Μάιο του 2010 έχουμε το ΦΕΚ 65 του ν. 3845 και δώσαμε δεκαπέντε δισεκατομμύρια. Το Ιούνιο του 2010 έχουμε το ΦΕΚ 119 του ν. 3864 με τον οποίο δίνουμε δέκα δισεκατομμύρια. Δεν είχαμε PSI.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Εγγυήσεις, έτσι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, εγγυήσεις, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Όλα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Όλα ήταν εγγυήσεις. Επιτρέψτε μου, θα ολοκληρώσω.

Έχουμε το ΦΕΚ 148 του ν. 3872 το Σεπτέμβριο του 2010 όπου δίνουμε είκοσι πέντε δισεκατομμύρια. Δεν είχαμε PSI. Το 2011, το Μάιο, το Σεπτέμβριο και το Δεκέμβριο δώσαμε από τριάντα δισεκατομμύρια, σύνολο ενενήντα δισεκατομμύρια. Δεν είχαμε PSI. Σύνολο, μαζί με τα σαράντα δισεκατομμύρια του ΦΕΚ 94, έχουμε δώσει διακόσια τρία δισεκατομμύρια ευρώ σε τέσσερα χρόνια, εγγυήσεις και ρευστό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Πέντε δισεκατομμύρια ρευστό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Πέντε δισεκατομμύρια ρευστό και τα υπόλοιπα εγγυήσεις.

Έχω καλή πρόθεση, δεν λαϊκίζω. Μου το επιβεβαιώνετε. Πολύ ωραία.

Κύριε Υπουργέ, οι εγγυήσεις αυτές δίνονται στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα όπως το 2008, έναντι των οποίων παίρνουν ισόποσα ποσά οι τράπεζες –δικαίως, αυτή είναι η δουλειά τους– με ένα 1% το 2008. Δεν θυμάμαι τα άλλα επιτόκια, με συγχωρείτε. Είμαι «οικονομολογίζων» είπε ο κ. Σαχινίδης. Έτσι προφανώς με αποκαλεί εμένα...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Γιατρός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατρός οικονομολογίζων. Ευχαριστώ, κύριε Βορίδη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Οικονομολογών. Σας διορθώνω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ευχαριστώ. Ως γιατρός δικαιούμαι να κάνω λάθος.

Έναντι αυτών, λοιπόν, πήρανε με 1% το 2008 για να τα ρίξουν στη αγορά.

Από τα διακόσια τρία δισεκατομμύρια, κύριοι συνάδελφοι, που πήραν οι τράπεζες, μόνο τα σαράντα δισεκατομμύρια έχουν σχέση με το PSI. Τα υπόλοιπα έχουν σχέση με τη δραματικά αρνητική επιτήρηση του τραπεζικού συστήματος, με την ανυπαρξία κράτους, με την ανυπαρξία προοπτικής, οράματος και στρατηγικής οικονομίας.

Δεν φταίνε οι τράπεζες, κύριε Βορίδη. Φταίει η κάθε κυβέρνηση που είναι εδώ, που δεν τους λέει που είναι η οικονομία για να ρίξουν τα λεφτά εκεί που υπάρχει στρατηγική για να υπάρχει ανάπτυξη. Γιατί δεν το λένε ούτε στην κοινωνία. Δεν λένε στους αγρότες: «Αγρότες θα γίνετε; Βιομήχανοι θα γίνετε; Βιοτέχνες θα γίνετε; Υπηρεσίες θα παρέχετε;». Πού θα πάει αυτό το κράτος; Στον τουρισμό; Στη ναυτιλία; Πού θα πάει το κράτος; Για να πάνε και οι τράπεζες, να πάνε και οι επαγγελματίες, για να μην

πάνε στο δημόσιο.

Έτσι, λοιπόν, κατέρρευσε το τραπεζικό σύστημα για πολλοστή φορά. Ερωτώ: Το PSI φταίει; Η κακία μας μοίρα φταίει; Η πολιτική βασκανία στον τόπο φταίει ή το γεγονός ότι το τραπεζικό σύστημα είναι χωρίς επιτήρηση από την εκάστοτε κυβέρνηση;

Βεβαίως, μην πείτε, κύριε Υπουργέ, ότι επιτηρείται από την Τράπεζα της Ελλάδος, διότι η Τράπεζα της Ελλάδος κοιτάζει τα μεγάλα νούμερα και εν πάση περιπτώσει, τους νόμους. Η κάθε κυβέρνηση έχει την ευθύνη να προασπίζει τα χρήματα των Ελλήνων φορολογούμενων.

Δεύτερη ερώτηση, κύριε Υπουργέ: Ναι, βεβαίως, από εκείνα τα πέντε δισεκατομμύρια ρευστά που έπρεπε να αποδοθούν όσο είχαν κέρδη οι τράπεζες με 10% πίσω, ορθώς έστω την ύστατη στιγμή –κι αύριο ο κ. Σαχινίδης να μας πει, γιατί όταν ήταν στο Λογιστήριο του Κράτους δεν τα ζητούσε- εσείς ζητήσατε πεντακόσια πενήντα εκατομμύρια ευρώ. Τα είκοσι τρία δισεκατομμύρια του 2008, τα οποία ήταν τριετούς διάρκειας ομόλογα τα επέστρεψαν οι τράπεζες, κύριε Υπουργέ, ή μήπως πήγαν στο δημόσιο χρέος; Κι αν πήγαν στο δημόσιο χρέος θα πρέπει εδώ να απαντηθεί για να ξέρουν οι πολίτες κι εμείς σ' αυτήν την Αίθουσα, αν τα κρατικά ομόλογα που δίνονται σαν εγγυοδοσία μετά τα πληρώνουμε στο τέλος κιόλας, αν είναι δηλαδή, cash.

Εδώ θέλω να κάνω ένα ερώτημα. Το έκανα και στην επιτροπή και ο Αντιπρόεδρος της Τράπεζας της Ελλάδος δεν μου απήντησε. Δεν το θυμόταν ή δεν ήξερε. Εδώ, λοιπόν, θέλουμε μία απάντηση. Εάν, λοιπόν, τα πράγματα είναι έτσι όπως φαίνονται, ότι δηλαδή και αυτά δεν έχουν επιστραφεί, τότε έχουμε ένα θέμα πάρα πολύ μεγάλο. Είναι θέμα δισεκατομμυρίων, το οποίο χρεώνει το δημόσιο χρέος και για το οποίο υπάρχουν πολιτικές ευθύνες. Γιατί, αν δεν έχουν δοθεί, πρέπει να μας πείτε με ποια απόφαση.

Τι συμβαίνει σήμερα στην Ευρώπη, για την οποία επιτέλους πρέπει να κάνουμε κάποια συζήτηση; Είναι πολύ απλό. Η Γερμανία έχει μαζέψει το 55% του ευρωσυστήματος και έναντι αυτού πιέζει και καταπιέζει ολόκληρη την Ευρώπη, ζητώντας επιτακτικά την πολιτική και τραπεζική ενοποίηση που την βολεύει. Είναι δικαίωμά της. Είναι δική μας υποχρέωση να προασπίζουμε τα δικά μας δικαιώματα. Εδώ δεν θα κάνουμε Γ' παγκόσμιο πόλεμο με κανέναν ούτε με τη Γερμανία. Εδώ, όμως, πρέπει να δούμε πώς θα σταθούν όρθιοι εμείς, δηλαδή οι πολίτες αυτού του κράτους. Ως πολιτικό σύστημα πρέπει να δούμε πώς θα προασπίσουμε τα συμφέροντα αυτού του λαού.

Πρέπει, λοιπόν, να ξεκαθαριστεί το θέμα και είναι μεγάλη ευκαιρία για τη μικρή και ασθενική οικονομικά Ελλάδα να ανοίξει έναν πολιτικό διάλογο στην Ευρώπη υπέρ του Νότου, υπέρ των κρατών που καταπιέζονται, για τα οποία το ευρώ είναι υπερβολικά ανατιμημένο, ενώ για τη Γερμανία είναι υπερβολικά υποτιμημένο. Αυτός ο πολιτικός διάλογος είναι η μεγάλη ευθύνη αυτής της τρικομματικής μεγάλης στήριξης Κυβέρνησης, για να μπορέσει να βοηθηθεί ολόκληρος ο Νότος. Έναντι αυτού, παρακολουθούμε μία διαρκή υποχωρητικότητα της Κυβέρνησης και μία μίζερη λογιστική αντιμετώπιση των οικονομικών πραγμάτων.

Κύριε Υπουργέ, μπορούμε να αποδεχθούμε ότι το ζήτημα δεν είναι μόνο οικονομικό, διότι είναι προφανές ότι τα νούμερα δεν ικανοποιούν το στόχο ούτε επιβίωσης του συγκεκριμένου χρέους ούτε καν εξόδου της χώρας από την κρίση; Το ζήτημα σε ό,τι αφορά την Ευρώπη είναι αρκούντως και κατά μείζονα λόγο πολιτικό και οφείλουμε να το αντιμετωπίσουμε έξω από τα ιδεολογικά χαρακτηριστικά των κομμάτων της Ευρώπης, γιατί εδώ βλέπουμε ότι και το Σοσιαλιστικό Κόμμα της Ευρώπης και το Λαϊκό Κόμμα της Ευρώπης συμβαδίζουν στη συγκεκριμένη κατεύθυνση και εμφανίζουν την ίδια υποχωρητικότητα.

Από την άλλη πλευρά, αφού μας ζητάτε, κύριε Βορίδη, να στηρίξουμε την επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, έχετε χρέος να μας παραθέσετε δίπλα ως Κυβέρνηση ποιο είναι εκείνο το σχέδιο με το οποίο εγγυάστε ότι δεν θα γίνει αυτό που έγινε τα προηγούμενα τέσσερα χρόνια, το οποίο σας το περιέγραφα με νούμερα και ΦΕΚ. Ποιος είναι αυτός που εγγυάται από την Πλειοψηφία ότι και αυτά τα χρήματα που θα δώσουμε από το υστέρημα πλέον των φορολογουμένων, που φορτώνεται στο χρέος του κράτους, θα έχουν ανταπόκριση; Υπάρχει κάποια ρήτρα,

άραγε, κύριε Υπουργέ, σε αυτήν τη συμφωνία ότι ένα ποσοστό – και ποιο είναι αυτό- θα πάει τελικά σε ποια διεργασία; Του εμπορίου, της μεταποίησης, των υπηρεσιών ή της βιομηχανίας; Πείτε μας, για να ξέρουμε γιατί πληρώνουμε.

Υπάρχει κάποιος που μπορεί να μας πει σε αυτήν την τετραετία οι μέτοχοι των τραπεζών πόσα έβαλαν για αύξηση μετοχικού κεφαλαίου; Πόσα έβαλαν οι ίδιοι, όπως κάνουν όλες οι άλλες επιχειρήσεις που υποφέρουν από την ύφεση. Δεν υποφέρουν μόνο οι τράπεζες. Υποφέρουν από τον περιπετρά μέχρι και τη μεγαλύτερη βιομηχανία της χώρας.

Οι περισσότερες εισηγμένες βιομηχανίες έκαναν κάποια αύξηση μετοχικού κεφαλαίου ή κάποιο ομολογιακό δάνειο, το οποίο δεν το δανείστηκαν από τους πολίτες. Τις τράπεζες τις δανείζουμε εμείς. Να τις δανείσουμε. Τι θα πάρουμε πίσω; Εγγυάστε, κύριε Υπουργέ; Αναλαμβάνετε την πολιτική ευθύνη ως Κυβέρνηση; Καλόπιστα το λέω. Υπάρχει κάτι, που εγώ δεν είδα μέσα στο σχέδιο νόμου, που θα προκύψει, που θα μας δώσει εγγυοδοσία, για να βγω και εγώ στους πολίτες και να πω, ναι, βρε παιδιά, εγώ μπορεί να μην το ψήφισα, γιατί είμαι ιδεοληπτικός –γιατί αριστερός δεν είμαι, κύριε Βορίδη, δεν έχω αριστερή ανάλυση των γεγονότων, είναι προφανές αυτό- ή γιατί είμαι φοβικός; Μπορείτε να μου πείτε τι θα πω στους πολίτες; Μπορείτε, δηλαδή, να μου εγγυηθείτε ότι μπορούν οι τράπεζες να βγάλουν λεφτά έξω;

Δεύτερον, εάν συνεχίσει το σχέδιο της ύφεσης, το οποίο κατατρώγει όλες τις θυσίες των Ελλήνων πολιτών, μπορείτε να μου πείτε εάν οι επιχειρήσεις θα ζήσουν με δανεικά, αφού θα επιταθεί η ύφεση;

Μια επιχείρηση που σήμερα δεν έχει ρευστότητα και για την οποία εγγυάστε και διαφημίζετε αυτήν την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, ότι δηλαδή η επιχείρηση θα μπορεί να δανειστεί με ένα επιτόκιο 6%, 7%, 9% –δεν ξέρω, θα πούμε για τα επιτόκια σε λίγο- μπορείτε να μου εγγυηθείτε αν αυτά τα δάνεια θα μπορέσει να τα ξεπληρώσει; Δεν σας ζητώ να κάνετε κάποιου είδους επιχειρηματία τώρα, απλά να μου πείτε αν θα περπατήσει η οικονομία. Γιατί αν δεν περπατήσει η οικονομία, και η επιχείρηση δεν θα τα γυρίσει και τα στεγαστικά δάνεια δεν θα επιστρέψουν στις τράπεζες και σε ένα χρόνο θα είμαστε εδώ να τους ξαναδανείσουμε. Μα τότε δεν θα έχουμε. Και ξέρετε γιατί δεν θα έχουμε, κύριε Υπουργέ; Γιατί κάθε χρόνο το ΑΕΠ θα πέφτει 5% με 7%, όπως συμβαίνει τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Άρα, και ο γιαλός είναι στραβός και στραβά αρμενίζουμε και στραβά αποφασίζουμε.

Η ευθύνη, λοιπόν, την οποία έχετε και την οποία αναλαμβάνετε είναι μεγαλύτερη από όσο μπορείτε να φανταστείτε. Δεν ψηφίζετε ένα απλό νομοσχέδιο. Αν δεν το συνοδεύσετε με τα ανάλογα κερασάκια, η τούρτα είναι σάπια και κανείς δεν θέλει να είναι σάπια.

Τέλος, έχουμε πολλές φορές πει σε αυτήν την Αίθουσα ότι κανένα κράτος σε φάση ύφεσης δεν μπορεί να αντέξει ή να ποδηγετήσει θετικά για τους δανειζόμενους το τραπεζικό σύστημα, χωρίς ένα δημόσιο τραπεζικό κορμό.

Είπατε, κύριε Βορίδη, για το κομματικό κράτος που κατέστρεψε τις τράπεζες. Ακούστε, οι τράπεζες έχουν έναν τρόπο που δουλεύουν. Το κομματικό κράτος κατέστρεψε στην περίπτωση της αγροτικής παραγωγής το συνεταιριστικό κίνημα, το οποίο στη συνέχεια κατέστρεψε την Αγροτική Τράπεζα. Η Αγροτική Τράπεζα ήταν πάντα η Αγροτική Τράπεζα. Αν, όμως, δεν έχουμε ένα δημόσιο κορμό να ποδηγετεί τον ανταγωνισμό των επιτοκίων προς τα κάτω, τότε θα δούμε έναν ανταγωνισμό επιτοκίων προς τα πάνω. Και μη μου πει κανείς σε αυτήν την Αίθουσα –προσωπική μου άποψη- ότι υπάρχει κάποια Επιτροπή Ανταγωνισμού που να ασχολείται σοβαρά με τα καρτέλ. Γιατί όταν χρειαστήκαμε να αντιμετωπίσουμε σ' αυτήν την Αίθουσα και έξω από την Αίθουσα το καρτέλ του γάλακτος, χρειαστήκαμε δύο χρόνια για να ρίξουμε την τιμή του γάλακτος για 0,5 λεπτά για ένα χρόνο. Μετά μας ξέφυγε. Αν υπάρξει καρτέλ των τραπεζών αύριο, θα χρειαστείτε έναν αιώνα και τέσσερα πολιτικά συστήματα για να μην καταφέρετε τίποτα.

Συμπέρασμα: Έκανε το ίδιο λάθος η παγκοσμιοποιημένη οικονομία στην Αμερική και κόντευε να καταστραφεί η οικονομία της

από το καρτέλ των αγορών. Κάνει το ίδιο λάθος η Ευρωπαϊκή Ένωση και βάζει το τραπεζικό σύστημα να συναποφασίζει στη Σύνοδο Κορυφής, όπου στην κορυφή δεν κάθεται ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην πραγματικότητα, αλλά ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, κύριε Μαρκόπουλε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Παρακαλώ, ολοκληρώνω και εγώ με την άδειά σας και την ανοχή σας.

Κάθετα θεωρητικά στην κορυφή των τραπεζών. Εμείς αυτά ενδεχομένως δεν μπορούμε να τα επηρεάσουμε. Μπορούμε, όμως, να τα δηλώσουμε ότι υπάρχουν.

Πάμε στην Ελλάδα. Ειλικρινά, κύριε Υπουργέ, θα το ψηφίζαμε, εάν βλέπαμε μία εγγυοδοσία ενός πραγματικού σχεδίου, μία εγγυοδοσία εν πράγμασι των εγγυήσεων των τραπεζών και όχι ενός παρατηρητού στο διοικητικό συμβούλιο που δεν έκανε ποτέ τίποτα και αν βλέπαμε ότι μέχρι τώρα είχε το θάρρος τα ελάχιστα από το τραπεζικό σύστημα το πολιτικό σύστημα να τα ζητήσει, δηλαδή η εκάστοτε κυβέρνηση.

Επειδή δεν τα είδαμε αυτά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Μαρκόπουλε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δέκα δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε, μη μου χαλάτε το τελευταίο.

Επειδή δεν τα είδαμε όλα αυτά και επειδή δεν πιστεύουμε ότι θα βγει σε άκρη το σχέδιο, είναι πολύ απλό. Το καταψηφίζουμε, γιατί δεν θέλουμε να έχουμε και εμείς την ευθύνη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστώ πολύ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής κ. Χρήστος Παππάς, για δώδεκα λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ δεν είμαι οικονομολόγος ιατρός, αλλά νομίζω ότι τα ιατρικά λάθη –και δεν αναφέρω σε εσάς, κύριε Μαρκόπουλε- της Κυβέρνησης είμαι σίγουρος ότι θα οδηγήσουν τον ασθενή εις τον θάνατο.

Και επειδή έγινε αρκετή κουβέντα σήμερα για την υπόθεση των κατοχικών δανείων, ειπώθηκαν αρκετά, εγώ πιστεύω ότι είναι όψιμες, δυστυχώς, αυτές οι τοποθετήσεις, αλλά ευτυχώς για εμάς ποτέ δεν είναι αργά. Μιλάω για το κατοχικό δάνειο, το οποίο ειπώθηκε ότι μεσουδόντος του πολέμου άρχισε να πληρώνει η ναζιστική Γερμανία στην κατοχική Ελλάδα. Αυτό είναι σωστό. Σοβαρά στοιχεία για το θέμα αυτό βρίσκονται και σε βιβλία-απομνημονεύματα δοσίλογων της εποχής, τα οποία είμαι σίγουρος ότι δεν είναι εις γνώση ούτε του Υπουργείου Εξωτερικών, ούτε του Υπουργείου Οικονομικών. Ειδικά για το Υπουργείο Εξωτερικών, πιστεύω ότι αυτό βρίσκεται σε απόλυτη ύπνωση, σε νιρβάνα.

Η θέση της Χρυσής Αυγής είναι η ίδια που ειπώθηκε για πρώτη φορά σε Αίθουσες του Κοινοβουλίου σε αυτόν εδώ το χώρο, στην Αίθουσα 151 τον περασμένο Μάιο, σχετικά με το κατοχικό δάνειο. Εμμένουμε στο κατοχικό δάνειο, γιατί σε ό,τι αφορά τις πολεμικές επανορθώσεις, οι οποίες είναι απόλυτα δίκαιες και πρέπει να τις διεκδικήσουμε, είναι, όμως, πολύ πιο χρονοβόρες και πολύ πιο σύνθετες. Εκεί, μπορεί να έχουμε εμπόδια. Δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να τις διεκδικήσουμε. Το κατοχικό δάνειο, όμως, ειπώθηκε και είναι απολύτως σωστό, είναι απόλυτα και άμεσα απαιτητό. Πρόκειται για 510 έως 575 δισεκατομμύρια ευρώ.

Τι έγινε με τη διεκδίκηση αυτή; Είναι τόσο απλό; Όχι. Θέλει, όμως, πολιτική βούληση. Θέλει ηγέτες. Ηγέτες που να μπορούν να χτυπήσουν το χέρι στο τραπέζι και να πουν «όχι». Θέλει ηγέτες που να μην είναι «ηγέτες ΕΠΕ», δηλαδή «Εξουσιαστές Περιορισμένης Ευθύνης». Θέλει ηγέτες που να μπορούν να πουν στη Μέρκελ και σε κάθε Μέρκελ «όχι» και να μην λένε κάθε τόσο και λιγάκι «yes, boss».

Να έρθω τώρα και στο θέμα μας, στην τοποθέτηση της Χρυσής Αυγής στο σχέδιο νόμου για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Θα σας αναφέρω κάποια στοιχεία που, νομίζω, ότι θα συμβάλουν στη συζήτηση που γίνεται. Η σημερινή κατάσταση των τραπεζών, του τραπεζικού συστήματος, δεν διαφέρει από

την κατάσταση που θα βρισκόταν σε μία περίπτωση στάσης πληρωμών.

Κάποια προβλήματα που αντιμετωπίζει είναι για τους εξής λόγους: Πρώτον, μείωση των καταθέσεων. Δεύτερον, αποκλεισμός από την διατραπεζική αγορά για βραχυχρόνιο δανεισμό. Τρίτον, τον ουσιαστικά αδύνατο μακροχρόνιο δανεισμό μέσω έκδοσης ομολόγων με παροχή εγγυήσεων. Και τέταρτον, την εμφάνιση διαρκώς αυξανόμενων επισφαλειών στα δάνεια που έχει χορηγήσει σε νοικοκυριά και επιχειρήσεις, λόγω της ύφεσης και της δραματικής μείωσης των εισοδημάτων.

Παράλληλα, αυξάνονται οι αιτήσεις για ρύθμιση χρεών. Αυτή τη στιγμή υπολογίζονται σε είκοσι πέντε χιλιάδες οι δανειολήπτες και οι δικαστικές αποφάσεις που έχουν βγει και δικαιώνουν τους δανειολήπτες και πολύ καλά κάνουν. Επιπλέον, ο έλεγχος των δανειακών χαρτοφυλακίων των ελληνικών τραπεζών από την εταιρεία «Black rock» επιμένει ότι θα ανεβάσει αυτές τις επισφαλείες σε 15% τουλάχιστον, από 11% που είναι σήμερα. Έτσι, θα πρέπει να απαιτούνται νέα μέτρα ενίσχυσης της κεφαλαιακής επάρκειας των τραπεζών.

Μέχρι σήμερα οι τράπεζες έχουν δανειστεί από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα περίπου 96 δισεκατομμύρια ευρώ. Το ποσό αυτό αντιστοιχεί, όπως αναφέρεται σε σχετική αναφορά της Τράπεζας HSBC σε ποσοστό κοντά στο 20% του συνολικού ενεργητικού των ελληνικών τραπεζών, δίνοντάς το ως ενέχυρο. Δηλαδή, έχουμε ενεχυριάσει το 20% των ελληνικών τραπεζών με ενέχυρο ομόλογα του ελληνικού δημοσίου, με επιτόκιο 1,5% ή 2%, αν συνυπολογίσουμε το ποσοστό του κουρέματος των ομολόγων από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Παράλληλα, από την αρχή της κρίσης έχουν ενισχυθεί από το ελληνικό δημόσιο με μετρητά 5 δισεκατομμύρια ευρώ και εγγυήσεις που ξεπερνούν το συνολικό ποσό των 100 δισεκατομμυρίων ευρώ. Στην ουσία, μιλάμε ήδη για κρατικοποιημένα πιστωτικά ιδρύματα. Πρόσφατα δύο τράπεζες, η Eurobank και η Πειραιώς, έκαναν χρήση και του έκτακτου μηχανισμού ρευστότητας της Τράπεζας της Ελλάδος και άντλησαν κεφάλαια με επιτόκιο 3,5% έναντι 1,5% που δανείζονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Όσον αφορά το δημόσιο χρέος, οι ελληνικές τράπεζες κατέχουν ομόλογα αξίας 54 δισεκατομμυρίων ευρώ και επέλεξαν να συμμετέχουν στην ανταλλαγή με ομόλογα αξίας 33 δισεκατομμυρίων ευρώ. Με ποσοστό απομείωσης στο 21% οι τράπεζες ήδη έκαναν πρόβλεψη για λογιστικές ζημιές ύψους περίπου 5 δισεκατομμυρίων ευρώ. Αύξηση της απομείωσης σε ποσοστό μεγαλύτερο του 21% θα οδηγήσει όλες σχεδόν τις ελληνικές τράπεζες στο Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και στην τυπική κρατικοποίηση, δηλαδή με τον μανδύα της ανακεφαλαιοποίησης, και σε πρώτη φάση θα κληθούν οι μέτοχοι της τράπεζας που αντιμετωπίζει προβλήματα ρευστότητας ή κεφαλαιακής επάρκειας να προχωρήσουν σε αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου. Αν αυτό δεν είναι δυνατό, τότε η τράπεζα προσφεύγει στο Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, το οποίο συμμετέχει στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου αποκτώντας κοινές μετοχές. Με τη σημερινή τιμή αυτών των μετοχών σε συνδυασμό με το απαιτούμενο ύψος της αύξησης, αυτό θα πρέπει να έχει σαν αποτέλεσμα το δημόσιο έλεγχο της τράπεζας.

Και δεν φτάνουν όλα αυτά. Το δημόσιο θα περιοριστεί σε έναν ελεγκτικό ρόλο, γιατί όπως προβλέπεται από το σχέδιο νόμου, μόνο δύο άτομα θα συμμετέχουν ελεγκτικά στο συμβούλιο της τράπεζας. Δεν θα ασκείται κανένας ουσιαστικός έλεγχος και οι αποφάσεις που θα λαμβάνονται, θα λαμβάνονται με απουσία του κράτους.

Με το παρόν, οι τράπεζες θα κρατικοποιηθούν, μέσω του Ταμείου Σταθερότητας δηλαδή, και θα πωληθούν σε ιδιώτες μετά την παρέλευση πέντε ετών. Εδώ να επισημάνουμε ότι τα κεφάλαια του Ταμείου της Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, περίπου 40 δισεκατομμύρια ευρώ, προέρχονται από τα δικά μας λεφτά, από κεφάλαια του λαού, από κεφάλαια που επιβαρύνονται με τόκους των ελλήνων φορολογουμένων. Πάλι, δηλαδή, ο ελληνικός λαός καλείται να «ματώσει» με την ψήφιση μέτρων, που έρχονται εδώ στην Ολομέλεια εντός του μηνός, για να εξασφαλίσει το μέλλον των τραπεζών και όχι το μέλλον της πατρίδας και του λαού, για να εξασφαλίσει το μέλλον των γνωστών τοκο-

γλύφων των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Είμαστε ενάντιοι 100% στο να ανακεφαλαιοποιηθούν οι τράπεζες μέσω της εκδόσεως μετοχών και μέσω της αύξησης του μετοχικού τους κεφαλαίου, γιατί θα μπορούν άνετα οι τράπεζες να περιέλθουν σε χέρια τρίτων, χωρίς δεσμεύσεις, όπως προβλέπεται και από το παρόν σχέδιο νόμου. Αυτό προβλέπεται, για να γίνει μια διόρθωση αβλεψίας που υπήρχε στα μνημόνια, δηλαδή στις συμβάσεις μεταξύ δανειστών και δανειοληπτών. Δηλαδή, γίνεται η αρχή ώστε οι ελληνικές τράπεζες να έρθουν στα χέρια του ανθελληνικού βορρά και των ευνοουμένων της Μέρκελ και του Σόιμπλε.

Θα πρέπει να τονιστεί ότι η επιθυμία συνολικά του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ευρώπης, όπως διαφαίνεται και από το σχέδιο νόμου, είναι το κράτος να παραμείνει αρωγός στις τράπεζες μόνο έως ότου αυτές μπορούν να αποκτήσουν πλήρως μετοχικά τον ιδιωτικό έλεγχο. Υπ' αυτήν την έννοια οι μέριμνες της ανακεφαλαιοποίησης με το παρόν κινούνται προς την κατεύθυνση, όχι της κρατικοποίησης, αλλά της ιδιωτικοποίησης των τραπεζών. Πρόκειται δηλαδή για ένα «πλυντήριο». Άλλωστε οι τράπεζες θα διατηρήσουν το μάνατζμεντ και θα ανακτηθεί ο πλήρης μετοχικός έλεγχος από ιδιώτες.

Συνεπώς, όπως προείπα, όλο αυτό το σχέδιο νόμου είναι ένα καλοστημένο «πλυντήριο» πενταετούς διάρκειας. Είναι ένα σχέδιο νόμου τύπου σισιλιάνικης Μαφίας –κι ας μου επιτραπεί η έκφραση, γιατί πολλοί λένε ότι είμαστε αιχμηροί, όμως αυτός είναι ο ρόλος μας, το να είμαστε πάντα αιχμηροί- κομμένο και ραμμένο σύμφωνα με τις ορέξεις και τα συμφέροντα των επιτηδείων, αυτών των γνωστών οικονομικών επικυρίαρχων, των «μεγαλοκαρχαριών» και των γνωστών «βαρόνων». Είναι ένα σχέδιο καλοστημένο από τους «οικονομικούς αφέντες» εντός κι εκτός Ελλάδας, τους οποίους καλείται να πληρώσει και πάλι ο ελληνικός λαός.

Η Χρυσή Αυγή, όχι μόνο καταψηφίζει στο σύνολό του το σχέδιο νόμου, αλλά και καταγγέλλει αυτή την κοροϊδία που παίζεται στις πλάτες και σε βάρος του ελληνικού λαού που δυστυχεί.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Παππά.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Τσοούκαλης για δώδεκα λεπτά.

Ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, ο χρόνος είναι το ανώτατο όριο. Λέμε: μέχρι δώδεκα λεπτά, μέχρι δεκαπέντε λεπτά. Δεν υπάρχει λόγος να τον εξαντλούμε. Να λέμε αυτά τα οποία είναι απολύτως αναγκαία και να σταματάμε.

Ορίστε, κύριε Τσοούκαλη, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Να μην επαναλαμβανόμαστε, κύριε Πρόεδρε.

Παρ' όλη την παρατήρηση, ευχαριστώ που μου δίνετε το λόγο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι συζητάμε ένα πάρα πολύ περίπλοκο θέμα, ένα ζήτημα πρωτόγνωρο για τα χρηματοπιστωτικά δεδομένα ολόκληρης της Ευρώπης, μία διαδικασία η οποία είναι στον πυρήνα της κρίσης. Να θυμίσω ότι όλοι οι έγκριτοι οικονομολόγοι και της Ελλάδας, αλλά και του υπόλοιπου κόσμου, εντάσσουν το πρόβλημα του χρηματοπιστωτικού συστήματος στα τρία κορυφαία προβλήματα που έχει η Ευρώπη. Πρέπει, λοιπόν, να ξεκινήσουμε απ' αυτή τη βασική παραδοχή και βεβαίως, εντάσσοντας τη συζήτηση που κάνουμε εδώ σήμερα στις μεγάλες ανατροπές που γίνονται στην Ευρώπη.

Νομίζω ότι όλοι επιζητούμε –αν εξαιρέσω το Κομμουνιστικό Κόμμα, όλοι οι άλλοι το συζητάμε και το επιζητούμε- το ευρωπαϊκό ενιαίο χρηματοπιστωτικό σύστημα, που θα εγγυάται παγκοσμίως και τις καταθέσεις και τη χρηστή λειτουργία των τραπεζών. Όλοι συζητάμε και αποζητάμε την έκδοση ευρωμολών ή την ανάληψη, την αμοιβαίωση των χρεών του Νότου από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Είναι στον πυρήνα αυτό που σας λέω.

Έτσι, λοιπόν, πρέπει να το αντιμετωπίσουμε κι εμείς. Κι αν δεν αντιμετωπίσουμε το θέμα της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών ή αυτό το νομοσχέδιο ως μία ψηφίδα του ευρωπαϊκού προβλήματος, τότε πλέον θα εξακολουθήσουμε να κολυμπάμε στη μιζέρια και στις εσώκλειστες αντιλήψεις, που δυστυχώς, το τελευταίο διάστημα έχουν επικρατήσει στη χώρα.

Λένε κάποιοι: «δεν λαϊκίζουμε σ' αυτό το κρίσιμο θέμα». Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να πω ότι εντέχνως λαϊκίζουν πολλοί. Και ξέρετε γιατί λαϊκίζουν; Γιατί εκμεταλλεύονται με πολύ καλό και επικίνδυνο τρόπο μπορώ να πω, την φορτισμένη αντίληψη που υπάρχει, την αρνητική προδιάθεση που υπάρχει στο σύνολο σχεδόν του ελληνικού λαού για το ρόλο των τραπεζών μέχρι πρότινος.

Θα επαναφέρω στη μνήμη σας –για όσους από εμάς είμαστε παλαιότεροι –ότι μέχρι το 2009 αυτή εδώ η Αίθουσα στις επίκαιρες ερωτήσεις απασχολείτο σε ποσοστό μεγαλύτερο από το 50%, για τις καταχρηστικές συμπεριφορές των τραπεζών. Μέχρι και τοκογλυφικές συμπεριφορές, αναφέρονταν εδώ συνεχώς. Και έχουμε φτάσει σε σημείο τώρα να συζητάμε σοβαρά όλοι για τη διάσωση του τραπεζικού συστήματος. Αλλά τη συζητάμε χρησιμοποιώντας απίστευτες ανακολουθίες.

Θα πω κάποια πράγματα που ακούστηκαν από τους άλλους συναδέλφους με απλά λόγια:

Πρώτα από όλα για να συζητήσουμε για το χαρακτήρα των τραπεζών, αν θα είναι εθνικές, αν θα είναι ιδιωτικές, ποιοι θα είναι οι όροι που θα λειτουργούν, κ.λπ., υπάρχει μια βασική προϋπόθεση: να δοθεί η δόση των 31.000.000.000 ευρώ. Αφού πάρουμε τη δόση των 31.000.000.000 και ανακεφαλαιοποιήσουμε τις τράπεζες, στην πορεία προς την ανακεφαλαιοποίηση θα συζητήσουμε το χαρακτήρα των τραπεζών. Γιατί αν δεν πάρουμε τη δόση των 31.000.000.000 ευρώ για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, δεν υπάρχει περίπτωση να συζητήσουμε το χαρακτήρα των τραπεζών.

Δεύτερη ανακολουθία: Ακόμα και αυτή τη στιγμή να ήταν κρατικές, εθνικές οι τράπεζες θα χρειάζονταν 50.000.000.000 για ανακεφαλαιοποίηση.

Τρίτη ανακολουθία, την οποία θα τη ζήσουμε και θα τη συζητήσουμε ίσως το 2013: Όλοι λέμε ότι το πακέτο των 11.6 δισεκατομμυρίων είναι ατελές ποσό και θα επιτείνει την ύφεση. Και όλοι λέμε ότι αν οποιαδήποτε μέτρα δεν είναι ενταγμένα σε μια ολιστική αντίληψη για την έξοδο της χώρας από την κρίση, τότε πλέον δεν πρόκειται να οδηγηθούμε πουθενά. Και κυρίως, αν το χρέος δεν καταστεί βιώσιμο, τότε πλέον δεν υπάρχει καμμία ελπίδα σε αυτήν εδώ τη χώρα. Νομίζω ότι αυτό το τελευταίο το συνομολογούμε όλοι. Και όλοι λέμε ότι στα πλαίσια της αναδιάρθρωσης του χρέους, σίγουρα θα επέλθει ένα νέο κούρεμα, ίσως το 2013, πολλών δεκάδων δισεκατομμυρίων. Ίσως να ξεπεράσει και τα 100.000.000.000. Έτσι, λοιπόν, του χρόνου θα συζητάμε πώς θα ανακεφαλαιοποιήσουμε τις τράπεζες πάλι για το ποσό αυτό.

Ας σκεφτούμε, λοιπόν, με την κοινή λογική. Ας μπούμε στην ουσία της συζήτησης. Και η ουσία ποια είναι για τη Δημοκρατική Αριστερά; Ότι, ναι το πρώτο κούρεμα ήταν θετικό, το είχαμε χαρακτηρίσει «ανάσα». Δεν έλυσε το πρόβλημα. Λέει, η Δημοκρατική Αριστερά: Ναι, αυτό το νομοσχέδιο είναι ένα μεταβατικό, προκαταρκτικό, το οποίο δεν λύνει όλα αυτά τα προβλήματα που ανέφερα προηγουμένως. Είναι ένα μεταβατικό, προσωρινό, νομοσχέδιο, ρύθμιση, για τα 18.000.000.000 που δόθηκαν προκαταβολικά.

Η ουσία όμως, δεν είναι εδώ σε αυτό το νομοσχέδιο. Η ουσία βρίσκεται στις διαπραγματεύσεις που έχει αυτή τη στιγμή το οικονομικό επιτελείο και εδώ, κύριε Υπουργέ, αρχίζει η ουσιαστική συζήτηση με τις τράπεζες, με ποιους όρους και προϋποθέσεις θα γίνει η ανακεφαλαιοποίηση.

Ας συζητήσουμε, λοιπόν, για την ουσία τώρα από εδώ και πέρα, ουσιαστικά όμως, με τρόπο καλόπιστο και με τρόπο που εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον.

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή τη στιγμή οι πολίτες δεν γνωρίζουν κάτι πάρα, μα πάρα πολύ βασικό, ότι –για να χρησιμοποιήσω έναν όρο που χρησιμοποιούν και οι τραπεζικοί– η απίσχνανση –αν το είπα σωστά, κύριε Βορίδη– ουσιαστικά δηλαδή η συμμετοχή των ιδιωτών στην υπό διαμόρφωση κεφαλαιουχική κατάσταση των τραπεζών είναι μέσος όρος 10%, δηλαδή μιλάμε για εν τοις πράγμασι δημόσιο έλεγχο, σχεδόν απόλυτο έλεγχο των τραπεζών.

Συζητάμε από εδώ και πέρα, λοιπόν, ποιος θα είναι ο ρόλος στο νέο τραπεζικό τομέα, πώς δηλαδή θα εκφραστεί ο δημόσιος

έλεγχος; Όλα αυτά συζητούνται από το οικονομικό επιτελείο με τις τράπεζες και η Βουλή δεν γνωρίζει τι συζητάνε, γιατί –σύμφωνα με αυτά που λέει το Υπουργείο και σύμφωνα με τη διεθνή συναλλακτική τακτική μεταξύ των τραπεζών- αυτά είναι απόρρητα και δεν τα γνωρίζουμε.

Όμως, εδώ υπάρχει ένα πολιτικό πρόβλημα, κύριε Υπουργέ, ότι συζητάμε πλέον για το δημόσιο συμφέρον και για δημόσιο έλεγχο των τραπεζών, οπότε με τον άλφα ή βήτα τρόπο η Βουλή πρέπει να γνωρίζει –αν όχι όλες τις λεπτομέρειες- τουλάχιστον τις βασικές αρχές που διέπουν αυτή τη συζήτηση και τη διαπραγμάτευση.

Δεύτερον, εμείς ως η Δημοκρατική Αριστερά –το είπαμε στην επιτροπή και το επαναλαμβάνουμε γι' άλλη μια φορά- το πλαίσιο ανακεφαλαιοποίησης δεν θα το δεχθούμε σε καμία περίπτωση να έλθει με πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Ποιο είναι το περιεχόμενο της πράξης νομοθετικού περιεχομένου; Το ξέρουμε, τουλάχιστον οι νομικοί, πάρα, μα πάρα πολύ καλά. Θέλουμε η Βουλή να συμμετάσχει ενεργά στη διαδικασία κεφαλαιοποίησης των τραπεζών και όχι με πράξη νομοθετικού περιεχομένου.

Άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή την τοποθέτησή σας. Περιμένουμε την επόμενη τοποθέτησή σας αύριο και θέλουμε στην ομιλία σας να αναφέρετε την αντίληψη που έχει η Κυβέρνηση, την πολιτική, την κοινωνική, την οικονομική, την ηθική ενός σύγχρονου τραπεζικού συστήματος σε μια χώρα που περνά μια πολύ μεγάλη κρίση.

Πρέπει να πείσουμε τον Έλληνα πολίτη που αυτήν τη στιγμή δεινοπαθεί, βρίσκεται σε απόγνωση γιατί αυτή εδώ η συζήτηση τον αφορά άμεσα και ότι δεν είναι ένα θέμα τεχνικό, δηλαδή πώς μέσα από την ανακεφαλαιοποίηση, μέσα από όλη αυτή τη συζήτηση που κάνουμε, θα έχει αποτελέσματα στην πραγματική οικονομία.

Χθες ήμουν σε μια ευρύτατη σύσκεψη στην Πάτρα, περιφερειακή συνδιάσκεψη όλων των βιοτεχνικών και εμπορικών οργανώσεων. Συμμετείχαν εκπρόσωποι επιμελητηρίων από όλη την Πελοπόννησο και από όλη τη Δυτική Ελλάδα, άνθρωποι της αγοράς, οι οποίοι πέντε πράγματα έθεταν ως προτεραιότητα και ζητούσαν συνεχώς.

Το πρώτο που ρωτούσαν είναι πώς η ανακεφαλαιοποίηση θα συνδεθεί με τη ρευστότητα και πώς η ρευστότητα αυτή δεν θα είναι η συνήθης ρευστότητα που υπήρχε μέχρι το 2009, αλλά θα προκαλέσει μεγάλη προστιθέμενη αξία, θα έχει στοχεύσεις συγκεκριμένες προς εκείνους τους τομείς της οικονομίας που θέλουμε να χρησιμοποιήσουμε συγκριτικά πλεονεκτήματα.

Το δεύτερο ήταν η εξόφληση του δημοσίου προς τους πιστωτές του, αυτά τα περίφημα επτά δισεκατομμύρια που θα ανακουφίσουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το τρίτο που ήθελαν να μάθουν ήταν πώς θα αρχίσει να δουλεύει το ΕΣΠΑ, πώς θα απορροφήσουμε το ΕΣΠΑ, πώς θα αρχίσει να μπαίνει στο παιχνίδι η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων με τις εγγυήσεις και με τις μοχλεύσεις της και πώς, με λίγα λόγια, θα κινηθεί όλη η οικονομική διαδικασία.

Και θέλω να τελειώσω με κάποια πράγματα, λίγα ακόμα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Λίγα, κύριε Τσουκάλη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Λίγα, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, η Δημοκρατική Αριστερά δεν έχει πειστεί, σε καμία περίπτωση και θα το διακηρύσσει αυτό συνεχώς, για τη διαδικασία που ακολουθήθηκε στο θέμα της Αγροτικής Τράπεζας και δεν έχει πειστεί ότι το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο είναι μη βιώσιμο. Μέχρι να δούμε τα στοιχεία, αυτά τα οποία εσείς επικαλείστε, εμείς δεν θα πειστούμε.

Θέμα επίσης, σοβαρό είναι το θέμα των ομολογιούχων οι οποίοι αυτή τη στιγμή υφίστανται τεράστιο πλήγμα και ήδη υπάρχουν προεκλογικές δεσμεύσεις σχεδόν όλων των κομμάτων ότι θα αντιμετωπιστεί το πρόβλημά τους. Επίσης, οι μέτοχοι και της Αγροτικής και του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου βρίσκονται σε απόγνωση, γιατί δεν ξέρουν τι ζημιά θα υποστούν.

Και τελειώνω, με μια αναφορά στον αγαπητό και σεβαστό μου σύντροφο Μανώλη Γλέζο. Σύντροφε Μανώλη, απευθύνεις το δι-

λημμά σου και το ερώτημά σου και θα επιμένεις σε αυτό το ερώτημά σου, κάνοντας ένα μεγάλο λάθος. Ότι με όλα τα προβλήματα που έχουμε, με ό,τι αντιμετωπίζουμε, αυτή τη στιγμή έχουμε κοινοβουλευτική δημοκρατία. Το ερώτημά σου θα ήταν επίκαιρο και θα μπορούσε να ληφθεί υπόψη αν είμαστε σε ανώμαλες περιόδους. Η Δημοκρατική Αριστερά πιστεύει και εξακολουθεί να επιμένει και να διεκδικεί ότι η χώρα έχει ακόμα Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, ότι κάνουμε αυτή τη συζήτηση μέσα σε Κοινοβούλιο.

Και σε τελευταία ανάλυση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρετε ότι η ιστορία θα καταγράψει τη στάση του καθενός για το τι λέει και τι κάνει σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα αυτόν τον κρίσιμο καιρό. Να είστε καλά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Χαλβατζή, θέλετε το λόγο;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριοι συνάδελφοι, τελειώσαμε τις πρωτολογίες. Ήδη η ώρα είναι 00:30. Εάν θα πάμε σε μια τυπική διαδικασία δευτερολογιών -που είναι δεδομένο πως απόψε θα ψηφίσουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο- θέλουμε ένα δίωρο ακόμα.

Κάνω μία πρόταση προς το Σώμα, εάν θέλετε να ψηφίσουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο και αύριο στη συζήτηση επί των άρθρων να υπάρχει μία πλήρης άνεση να καλυφθεί και το θέμα της δευτερολογίας της σημερινής. Αυτό πιστεύω πως θα διευκολύνει και τους ίδιους τους ομιλητές, με δεδομένο ότι με περισσότερη νηφαλιότητα και με πιο καθαρή σκέψη θα μπορέσουν να τοποθετηθούν αύριο στις 10:00, από το να συνεχίσουμε μέχρι τις 2:30 ή τις 3:00 η ώρα απόψε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Μαριά, έχετε το λόγο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Εμείς, κύριε Πρόεδρε, πιστεύουμε ότι πρέπει να τελειώσουμε απόψε και να έχουμε τη δυνατότητα των δευτερολογιών. Όσον αφορά εμάς, εμείς θα κάνουμε δευτερολογία -δεν ξέρω για τους συναδέλφους- διότι, αύριο θα είναι άλλες διαδικασίες και θα λέμε ότι βιαζόμαστε.

Όσο αφορά εμάς, εμείς επιθυμούμε να κάνουμε δευτερολογία πριν ψηφίσουμε επί της αρχής.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Εντάξει. Εγώ έθεσα την πρόταση αυτή. Κυρίαρχα θα αποφασίσει το Κοινοβούλιο. Έστω και ένας να μη συμφωνεί, δεν μπορούμε να επιβάλουμε αυτές τις διαδικασίες έξω από τον Κανονισμό.

Να υποβάλω την παράκληση να περιοριστούμε λίγο στο χρόνο; Τουλάχιστον νομίζω ότι αυτό μπορούμε να το κάνουμε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Όσο μας αφορά, θα εξαντλήσουμε ό,τι λέει ο Κανονισμός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Μάλιστα.

Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

Θα δευτερολογήσετε ή θα κάνετε μία τοποθέτηση δύο, τριών λεπτών;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Μια τοποθέτηση θέλω να κάνω σε κάποια από αυτά τα οποία ελέγχθησαν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Μου έκανε εντύπωση ότι από δύο πτέρυγες της Βουλής άκουσα την ίδια πρόταση ότι το καταψηφίζουμε γιατί –είπαν- δεν θέλουμε να έχουμε και εμείς την ευθύνη. Νομίζω ότι αυτή είναι και η διαφορά μεταξύ των εταίρων της Κυβέρνησης εθνικής ευθύνης, που επιλέξαμε να δώσουμε τη μάχη στον αγωνιστικό χώρο και άλλων πολιτικών δυνάμεων, που είναι και απ' ό,τι φαίνεται, θέλουν να παραμείνουν παίκτες της κερκίδας.

Δεύτερον, ως προς την ανακεφαλαιοποίηση ακούστηκαν διάφορα και μάλιστα, με αναφορά προς τον Κοινοβουλευτικό Εκ-

πρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας. Νομίζω ότι ορισμένες κωδικοποιημένες παρατηρήσεις είναι χρήσιμες.

Πρώτη παρατήρηση: Στην Ελλάδα η κρίση χρέους οδήγησε σε κρίση το τραπεζικό σύστημα. Το αντίστροφο απ' ό,τι συνέβη στο εξωτερικό.

Δεύτερη παρατήρηση: Το 2008 -και ορθώς- και εγώ και ο κ. Μαρκόπουλος ψηφίσαμε το νόμο για την ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας, βασικό στοιχείο του οποίου ήταν ο πρώτος πυλώνας, ήταν οι προνομιούχες μετοχές, που βοήθησαν τις τράπεζες να περάσουν τα stress tests του προηγούμενου καλοκαιριού και να μην έχουμε ακόμα δυσμενέστερες επιπτώσεις στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα και στην ελληνική οικονομία.

Τρίτη παρατήρηση: Τι έγινε μεταγενέστερα; Μεταγενέστερα και εξαιτίας των λόγων που σας ανέφερα, είχαμε υποβαθμίσεις της πιστοληπτικής ικανότητας των τραπεζών εξαιτίας της μείωσης της πιστοληπτικής ικανότητας του κράτους, των συνεχών, δηλαδή, υποβαθμίσεων της χώρας και είχαμε αποκλεισμό των πιστωτικών ιδρυμάτων από τις διεθνείς αγορές άντλησης κεφαλαίων. Και αυτό θα πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν.

Τέταρτη παρατήρηση: Τι είχαμε με ένταση τα τελευταία δύο χρόνια και ειδικά λίγο πριν από τις εκλογές και βοήθησαν στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ προς αυτή την κατεύθυνση; Απώλεια καταθέσεων.

Πέμπτη παρατήρηση: Δεν είμαι σε θέση να απαντήσω στον κ. Μαρκόπουλο το πόσα έβαλαν οι μέτοχοι. Δεν είμαι πρόχειρος. Το ταμπλό, όμως, του Χρηματιστηρίου λέει πόσα έχασαν.

Έκτη παρατήρηση: Η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών οφείλεται σε δύο παράγοντες, στο κούρεμα και στις δυσμενέστερες εκτιμήσεις, όπως πολύ σωστά είπε ο κ. Βορίδης, για την κατάσταση του δανειακού χαρτοφυλακίου των τραπεζών. Και ορθώς γίνεται, διότι -το είχα πει και στην επιτροπή- είμαστε μια τραπεζοκεντρική χώρα, δηλαδή, οι πόροι από τις πλεονασματικές μονάδες μεταφέρονται στις ελλειμματικές μέσω του τραπεζικού συστήματος. Είναι βασικός μοχλός ανάπτυξης και οι τράπεζες και έμμεσα και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής ουσιαστικά επιβεβαίωσε και αυτός την ανάγκη ανακεφαλαιοποίησης, μιλώντας για το υψηλό κόστος που έχει το ELA, στο οποίο αναγκάζονται σήμερα να δανειστούν οι τράπεζες.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Μάλλον δεν προσέξατε καλά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Ήμουν πάρα πολύ σαφής στο τι είπα και σας άκουσα πάρα πολύ καλά. Μιλήσατε για το...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Υπουργέ, μην απαντάτε στις διακοπές των συναδέλφων, παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Ως προς τους ομολογιούχους, χρειάζεται προσεκτική αντιμετώπιση, για να μην υπάρχει διακριτική μεταχείριση εντός και εκτός χώρας. Η σημερινή ανακοίνωση των ιδίων των φυσικών προσώπων, μετά από συνάντηση που έγινε πριν φύγουμε στο εξωτερικό, στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, επιβεβαιώνει το ενδιαφέρον της Κυβέρνησης.

Ως προς τις γερμανικές αποζημιώσεις, στις 3-9-2012 απάντησα εκτενώς σε επίκαιρη ερώτηση που έγινε. Η θέση της Κυβέρνησης είναι ξεκάθαρη, οι πρωτοβουλίες δεδομένες.

Ως προς το ερώτημα προς το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, αυτό έγινε στις 20-6-2011. Δεν έγινε από αυτή την Κυβέρνηση. Επαναλαμβάνω: Στις 20-6-2011. Γιατί έγινε; Το είπε ο κ. Βορίδης. Το λέω πιο τεχνοκρατικά, αν θέλετε. Διότι υπήρχε διαφορετική αντιμετώπιση του θέματος από το Νόμο περί Ανωνύμων Εταιρειών, δηλαδή, από το νόμο του 1920, σε σχέση με το ν. 3723/2008. Δημιουργήθηκε ένα πρόβλημα. Ζητήσαμε και τη γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Η πολιτική βούληση, όμως, της Κυβέρνησης ήταν δεδομένη πριν προσυπογράψουμε τη γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Σε κάθε περίπτωση, επειδή έχω τα Πρακτικά, κύριε Λαφαζάνη, μέχρι προχθές λέγατε: «δεν τολμάτε να τα ζητήσετε». Τώρα που τα ζητάμε, πάλι δεν ικανοποιήστε. Δεν βγάζω άκρη. Αυτό που μπορώ να σας πω είναι ότι καλές για την Κυβέρνηση εθνικής ευθύνης δεν υπάρχουν.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει η

εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Πατριανάκου, για να δευτερολογήσει.

Πόσα λεπτά θέλετε, κυρία Πατριανάκου;

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, λόγω του προχωρημένου της ώρας και της δέσμευσης του Προεδρείου ότι αύριο θα υπάρχει ελαστικότερος χρόνος κατά τη συζήτηση επί των άρθρων, παραιτούμαι του δικαιώματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πατριανάκου.

Ο κ. Τσακαλώτος έχει το λόγο.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Όπως τα είπε η κ. Πατριανάκου, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Τσακαλώτο.

Ο κ. Κωνσταντίνου έχει το λόγο.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ασκήσω και εγώ αύριο το δικαίωμα της δευτερολογίας μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Κωνσταντίνου.

Κύριε Μαριά, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά, διότι είχατε μιλήσει για δεκαεπτά λεπτά από τα δεκαπέντε στην πρωτολογία σας. Οπότε, ορίστε, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά και ο χρόνος θα τηρείται.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ελπίζω αυτό να γίνει και με τους άλλους ομιλήτες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Προφανώς!

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Εν πάση περιπτώσει, ακούστε. Τέθηκαν ορισμένα θέματα και θα εκθέσω κάποια πράγματα λίγο γρήγορα.

Άκουσα με ενδιαφέρον τα ερωτήματα του κ. Γεωργιάδη. Εμείς, λοιπόν, στο Πρόγραμμά μας, στη σελίδα 23, θεωρούμε ότι το κόστος από το κούρεμα, τη μερική σεισάχθεια που είπαμε, είναι 30 δισεκατομμύρια ευρώ. Στο ερώτημα «πού θα βρει τα χρήματα», του λέμε πολύ απλά τα εξής: Θα βρει 21 δισεκατομμύρια ευρώ από το ποσό των 50 δισεκατομμυρίων ευρώ ανακεφαλαιοποίησης, διότι τα 29 δισεκατομμύρια ευρώ θα πάνε στις τέσσερις τράπεζες. Τα 21 δισεκατομμύρια ευρώ έχουν πάει ήδη για την ανακεφαλαιοποίηση, όπως έγινε με το ξεπούλημα της ΑΤΕ και τα υπόλοιπα.

Το καταθέτω, λοιπόν, τη σημερινή «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» που λέει ότι 21 δισεκατομμύρια ευρώ από τα 50 δισεκατομμύρια ευρώ θα πάνε για την αντιμετώπιση των κεφαλαιακών ελλειμματικών τραπεζών.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Επαμεινώνδας Μαρίας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα πάρει τουλάχιστον 500 εκατομμύρια ευρώ από τα κέρδη του ΟΠΑΠ, τον οποίο αυτή η Κυβέρνηση θέλει να ξεπουλήσει.

Σας καταθέτω σημερινό δημοσίευμα που έχει εντελώς τυχαία τα εξαμηνιαία κέρδη του ΟΠΑΠ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Επαμεινώνδας Μαρίας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Άλλα 550 εκατομμύρια ευρώ θα βρει από τα χρήματα των τραπεζών που δεν διεκδικεί μέχρι στιγμής η Κυβέρνηση.

Μπορεί να βρει από τη «SIEMENS» 2 δισεκατομμύρια ευρώ, διότι γίνεται αυτή η ιστορία και ψηφίζει την τροπολογία.

Μπορεί ή θα μπορούσε να βρει 1.300.000 ευρώ, αν το ομόλογο που πληρώθηκε εις ολόκληρον στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα είχαν κάνει διαπραγμάτευση και το πλήρωναν μόνο στο κόστος του.

Σας καταθέτω και την επίκαιρη ερώτηση επ' αυτού.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Επαμεινώνδας Μαρίας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα βρει 700 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο, αν είχαν ιδρύσει την Κρατική Τράπεζα Ειδικού Σκοπού που θα μπορούσε να πηγαίνει να δανειζεται με σημερινό επιτόκιο 0,75% και, άρα, αντί να βγά-

λούν 20 δισεκατομμύρια ευρώ σε γραμμάτια του Ελληνικού Δημοσίου με 4,5% επιτόκιο, θα είχαν 4% και θα κέρδιζαν 700 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο. Αν μετράει τώρα, έχει πιάσει τα 26 δισεκατομμύρια ευρώ.

Αν ο κ. Σαμαράς –δεν ξέρω τι έκανε- έβαζε το θέμα στον κ. Ντράγκι να πάρει τα υπόλοιπα 12 δισεκατομμύρια ευρώ διαφορά που υπάρχει από τα ομόλογα ονομαστικής αξίας 50 δισεκατομμυρίων ευρώ, τα οποία ο Ντράγκι και η Τράπεζα πλήρωσε 38 δισεκατομμύρια ευρώ, θα έβγαζε άλλα 12 δισεκατομμύρια ευρώ. Αν έψαχνε να βρει τους φοροφυγάδες στην Ελβετία, θα έβγαζε άλλα 40 δισεκατομμύρια ευρώ. Αν από τους μεγαλοφειλέτες εισέπραττε αυτά που έπρεπε, θα έπαιρνε άλλα 6 δισεκατομμύρια ευρώ.

Αν συνεχίσω να μετρώ, θα φθάσω και σε άλλα πολλά ακόμα. Άρα, πρέπει να έρθει να ψηφίσει την πρότασή μας, γιατί εγώ του έδειξα ότι μαζεύουμε πάνω από 30 δισεκατομμύρια ευρώ.

Ας αναφερθούμε τώρα σε πρακτικά ζητήματα. Όσον αφορά τις γερμανικές αποζημιώσεις, κύριε Υπουργέ, είδα την ανάλυσή σας και την απόφαση που πήρατε για την επιτροπή. Προφανώς, αυτή η επιτροπή θα ελέγξει κυρίως τις ιδιωτικές απαιτήσεις. Υπάρχει το θέμα του κατοχικού δανείου. Παλαιότερα άκουσα σ' αυτήν την Αίθουσα άλλον Υπουργό ο οποίος έλεγε ότι έψαχνε το φάκελο. Δεν ξέρω, τον έχετε βρει το φάκελο του κατοχικού δανείου; Τι γίνεται; Πρέπει να διεκδικήσετε άμεσα το θέμα του κατοχικού δανείου, διότι νομικά αυτό γίνεται και επιτρέπεται. Δικαιούχος είναι το ελληνικό δημόσιο. Έτσι μας απάντησε ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος σε ερώτηση που κάναμε, όταν τον επισκεφτήκαμε με τον κ. Καμμένο.

Εμείς σας προτείνουμε πολύ απλά να γίνει τιτλοποίηση του κατοχικού δανείου και μ' αυτόν τον τρόπο να μπορέσουμε να εισπράξουμε όλο το ποσό. Η τιτλοποίηση σημαίνει ότι αυτό μπορεί να εισαχθεί με όλους τους τρόπους και αφού βεβαιώσουμε την εμπειρογνωμοσύνη της Τράπεζας της Ελλάδος και ακολουθήσουμε όλες τις διαδικασίες για το πώς γίνεται η τιτλοποίηση των δανείων. Να εισαχθεί, επίσης, σε χρηματιστήριο. Θα πρέπει να ακολουθήσουμε αυτά που κάνουν οι δανειστές απέναντί μας, δηλαδή να το εισαγάγουμε στο Χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης, με εφαρμοστέο το αγγλικό ή το αμερικανικό δίκαιο. Τότε θα δείτε πώς εισπράττονται αυτά τα ποσά!

Αυτοί είναι τρόποι πολύ συγκεκριμένοι για να μπορέσει κανείς να δει τα θέματα των γερμανικών αποζημιώσεων. Υπάρχει βεβαίως και το θέμα των επανορθώσεων, που χρειάζεται μία ολόκληρη διαδικασία, αλλά έχουν περάσει τόσα χρόνια και δεν έχουμε δει τίποτα.

Επομένως, για την επιτροπή σας θα έλεγα ότι τη συγκροτήσατε, και έχετε βάλει τέσσερις αξιόλογους υπαλλήλους αλλά οι δύο είναι γενικοί διευθυντές και οι δύο είναι διευθυντές, που σημαίνει ότι έχουν φόρτο εργασίας. Πώς θα προλάβουν να τα παρακολουθήσουν όλα αυτά;

Δεύτερον, αν θέλετε να συλλέξετε όλα τα στοιχεία –και σας καταθέσαμε μία γραπτή ερώτηση που σας έχουμε στοιχεία για τη σφαγή της Βιάννου και σας έχουμε και κατάσταση όλων των σφαγιασθέντων, για να διευκολύνουμε την έρευνά σας- και αν θέλετε να κάνετε πραγματική έρευνα για στοιχεία, πρέπει να βάλετε πάρα πολλούς υπαλλήλους να ασχοληθούν και όχι τέσσερις και πρέπει να το κάνετε αυτό σε συνεργασία με την Τράπεζα της Ελλάδος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και την Εθνική Επιτροπή.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Ήρθε η ώρα και μέσω της επίκαιρης ερώτησης που κάναμε και τις απαντήσεις που δώσατε να πάμε γρήγορα, να πάμε οργανωμένα, να μαζευτούν τα στοιχεία και κυρίως –όπως είπε ο κ. Λαφαζάνης, γιατί κι εγώ έχω την τιμή να είμαι μέλος της επιτροπής που διεκδικεί τις γερμανικές οφειλές, υπό τον Μανώλη Γλέζο- να έρθετε στην επιτροπή ή να δεχθείτε την επιτροπή, να σας φέρουμε όλα τα στοιχεία και να δείτε από εκεί και πέρα πώς ξεκινάει η διαδικασία.

Έχουμε και γνωμοδοτήσεις εγκύρων νομικών για όλα αυτά τα ζητήματα. Επομένως, είναι ένα ξεκίνημα το οποίο όμως, πρέπει να ολοκληρωθεί, γιατί αν μείνει μόνο σε μία επιτροπή θα μπορεί να πει κανείς το γνωστό μύθο: «Φτιάξε μία επιτροπή, όταν δεν θέλεις να λύσεις ένα πρόβλημα».

Εμείς λοιπόν, που θέλουμε να προχωρήσουμε άμεσα στο ζήτημα αυτό, πιστεύουμε ότι μπορούμε να τα καταφέρουμε. Επομένως, τα ζητήματα είναι ανοιχτά. Αυτά είναι τα βασικά θέματα. Τα υπόλοιπα θα τα πω στην τοποθέτησή μου επί των άρθρων.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Ο κ. Γερμενής θέλει το λόγο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Γερμενή. Ο κ. Μιχελογιαννάκης δεν είναι παρών.

Κύριε Καραθανασόπουλε, θέλετε το λόγο;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Καραθανασόπουλε.

Μπαίνουμε τώρα στους ομιλητές. Ο κ. Μπέζας απουσιάζει. Η κ. Βαλαβάνη...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν είναι ανάγκη να αναγνώσουμε τον κατάλογο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Εντάξει.

Κυρία Κωνσταντοπούλου, έχετε ζητήσει το λόγο. Μιλήσατε έντεκα λεπτά στην πρωτολογία σας, από τα επτά που δικαιούστε. Επομένως, ουσιαστικά έχετε καλύψει και τη δευτερολογία σας.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν υπάρχει συμπηφισμός, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας δίνω τρία λεπτά για να αναπτύξετε τη δευτερολογία σας από τη θέση σας. Δεν υπάρχει λόγος να ανεβείτε πάνω. Όταν η ομιλία είναι κάτω από επτά λεπτά, ο Κανονισμός λέει ότι μιλάμε από τη θέση μας.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Θα μιλήσω από το Βήμα, κύριε Πρόεδρε.

Ο Κανονισμός τον οποίο επικαλεστήκατε, κύριε Πρόεδρε, λέει επίσης ότι δεν γίνεται τέτοιος συμπηφισμός. Επίσης ο Κανονισμός λέει ότι τη δευτερολογία δικαιούνται οι Βουλευτές που τη ζητούν, εφόσον ζητήσουν το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Πάντως εγώ σας συγχαίρω που μάθατε σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα τον Κανονισμό, γιατί πέρασαν κάποια χρόνια για να τον μάθουμε εμείς.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εμείς πάντως, έχουμε την καλή ή κακή συνήθεια, κύριε Πρόεδρε, να διαβάζουμε και να μην ψηφίζουμε αδιάβαστοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συνεχίστε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Από εκεί και πέρα, είναι πράγματι λυπηρό ότι αυτή η συζήτηση γι' αυτό το κορυφαίο ζήτημα γίνεται με άδεια έδρανα. Δύο Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας είναι εδώ, ένας του ΠΑΣΟΚ και μία Βουλευτής της ΔΗΜΑΡ. Μιλάω για την κυβερνητική κοινοπραξία που φέρνει αυτό το νομοθέτημα, που φέρνει με τρεις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου τη διαδικασία ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών και δεν έχει ούτε τις φυσικές ούτε τις ηθικές ούτε τις ψυχικές δυνάμεις να το υποστηρίξει σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα στο Κοινοβούλιο. Διότι κοινοβουλευτική δημοκρατία, θα έλεγα στον κ. Τσούκαλη –αν είχε παραμείνει στην Αίθουσα- θα πει έλεγχος της Κυβέρνησης από το Κοινοβούλιο. Δεν θα πει κροκοδείλια δάκρυα των συμπατριωτών και κοινοπρακτούντων κυβερνητικών εταίρων την ίδια ώρα που σφαγιάζεται η ελληνική κοινωνία και ολόκληρη η χώρα.

Το ερώτημα του Μανώλη Γλέζου είναι αδήριτο και είναι δυστυχώς ρητορικό, διότι έχετε δείξει με ποιόν είστε και οι τρεις συμπατριώτες την κυβερνητική κοινοπραξία.

Επειδή όμως πολύς λόγος έγινε για οικονομολογούντες νομικούς ή για οικονομολογούντες ιατρούς, εγώ θα ήθελα να πω δύο λόγια για τους οικονομολογούντες πρώην Υπουργούς και ακόμη ειδικότερα για τους οικονομολογούντες πρώην Υπουργούς Οικονομικών.

Έφυγε και ο κ. Σαχινίδης. Είναι κρίμα, διότι μας παρέδωσε μαθήματα και μας προσκάλεσε να απαντήσουμε στο άρθρο του. Καλύτερα θα ήταν, ως πρώην Υφυπουργός Οικονομικών του κ. Βενιζέλου και του κ. Παπακωνσταντίνου και ως πρώην Υπουργός

Οικονομικών της κυβέρνησης Παπαδήμου, να απαντήσει σε κάποια απλά ερωτήματα:

Όσον αφορά τη «SIEMENS», γιατί δεν υπέγραψε εκείνος τη συμφωνία για την οποία ζήτησε εξουσιοδότηση από το ελληνικό Κοινοβούλιο;

Όσον αφορά την Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος, γιατί στα δικά του πορίσματα και στο δικό του έγγραφο θεμελιώνεται η διαπίστωση της Τράπεζας της Ελλάδος ότι είναι δήθεν μη βιώσιμη η ΑΤΕ;

Όσον αφορά τη διασπάθιση του δημοσίου χρήματος, γιατί επί θητείας του και με την υπογραφή του εκταμιεύτηκαν, καθ' υπέρβαση του κρατικού προϋπολογισμού και των εγγραφόντων συγκεκριμένων κωδικών, απόρρητες δαπάνες του Υπουργείου Εξωτερικών που υπερεβαίνουν τα 100 εκατομμύρια ευρώ;

Και όσον αφορά, βεβαίως, τις διεκδικήσεις για τις γερμανικές αποζημιώσεις, γιατί ως Υπουργός Οικονομικών δήλωνε ότι δεν έχει φάκελο στο Υπουργείο του και ότι ψάχνει το σχετικό φάκελο;

Αυτά είναι τα ερωτήματα που θα πρέπει να απαντά οποιοσδήποτε επιχειρεί με φθηνό και φαύλο τρόπο να παραδίδει μαθήματα υποτιθέμενης συνέπειας και υποτιθέμενης ευθύνης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Από τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους υπάρχει κάποιος που θέλει να τοποθετηθεί;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εγώ θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Λαφαζάνη, έχετε το λόγο για δύο λεπτά. Μπορείτε από τη θέση σας να αναπτύξετε την τοποθέτησή σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Λόγω του προχωρημένου της ώρας δεν θα έπαιρνα το λόγο αν ο κύριος Υπουργός δεν απευθυνόταν προσωπικά σε μένα να μου πει ότι μέχρι προχθές έλεγα ότι δεν παίρνουν τίποτα, και τώρα που κάτι ζητάνε, πάλι φωνάζουμε.

Με συγχωρείτε, κύριε Υπουργέ, μένα επικρίνετε; Εγώ σας διάβασα τι λέει ο νόμος. Ο νόμος δεν είναι δικός μου. Ο νόμος είναι δικός σας. Είναι νόμος του 2008. Δεν μου λέτε όταν φέρνατε το νόμο, δεν ξέρατε ότι υπάρχει ο ν. 2190; Προφανώς το ξέρατε. Ο ν. 2190 διείπε όλες τις σχέσεις των ανωνύμων εταιριών.

Εδώ, όμως, φέρατε αυτόν τον νόμο, διότι δίνате ζεστό χρήμα, προνομιούχες μετοχές και επομένως, θέλατε για το δημόσιο να εξασφαλίσετε ένα αντίτιμο, το 10% και το ορίζατε ρητώς. Γιατί δεν το εισπράξατε;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και αυτοί οι οποίοι είχαν αντιρρήσεις για τη νομιμότητα της εισπραξης, αυτοί θα προσφύγουν οπουδήποτε θεωρούσαν χρήσιμο. Εδώ είναι δύο χρόνια τα οποία δεν έχετε εισπράξει τα λεφτά.

Να μας πείτε επιτέλους και ποια είναι η τράπεζα αυτή η οποία, ενώ οι άλλες δεν πλήρωναν, πήγε και πλήρωσε. Γιατί φοβάμαι ότι δεν το λέτε διότι είναι μία δημόσια τράπεζα. Και επειδή είναι δημόσια τράπεζα, δεν είναι δυνατόν να πληρώνει η δημόσια τράπεζα που τη θεωρούμε μη βιώσιμη και οι ιδιωτικές, οι οποίες είναι βιωσιμότερες, να τρώνε τα λεφτά του δημοσίου.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Γι' αυτό είναι βιώσιμες.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αυτό θέλετε να αποφύγετε.

Και σας προκαλώ, επιτέλους θα μας πείτε: ποια είναι η τράπεζα η οποία κατέβαλε αυτό που έλεγε ο νόμος και δεν περίμενε την γνωμάτευση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους;

Και πείτε μας, από εδώ και μπρος τι θα κάνετε; Έχετε τη γνωμάτευση. Θα προχωρήσετε; Γιατί εγώ είδα μία επιστολή που στείλατε –εσείς τη στείλατε την επιστολή αυτή– και λέτε να σας πουν οι τράπεζες τρόπους που πρέπει να βρεθούν, προκειμένου να διευθετηθεί η εκκρεμότητα. Οι τράπεζες θα σας πουν τρόπους ή εσείς θα πρέπει να πάτε να ζητήσετε την εισπραξη των χρημάτων;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Λαφαζάνη, έχετε υπερβεί το χρόνο που ζητήσατε. Σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τα λέω αυτά, περιμένοντας καλοπροαίρετα μία απάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω με μια φράση.

Ανακεφαλαιοποίηση 50 δισεκατομμύρια ευρώ. Ξέρετε πού πηγαίνουν τα 50 δισεκατομμύρια ευρώ; Τα χαρίζετε στις τράπεζες. Και τα χαρίζετε όχι μόνο άμεσα, αλλά και έμμεσα.

Τι κάνετε με την Αγροτική Τράπεζα; Την Αγροτική Τράπεζα δεν την πουλήσατε αλλά τη χαρίσατε. Δεν φτάνει που τη χαρίσατε, αλλά δώσατε και προίκα στην Τράπεζα Πειραιώς ζεστό χρήμα 7 δισεκατομμύρια ευρώ. Και τα 7 δισεκατομμύρια ευρώ τα καλύψατε κάτω από την ανάγκη να συμπληρώσετε τη διαφορά ενεργητικού και παθητικού της Αγροτικής Τράπεζας. Αν όμως, την ανακεφαλαιοποιούσατε, δεν θα πληρώνατε περισσότερα από 4 δισεκατομμύρια ευρώ. Πληρώσατε όμως 7 δισεκατομμύρια ευρώ.

Να που πηγαίνουν τα λεφτά της ανακεφαλαιοποίησης. Δεν μπορείτε να κρυφτείτε. Εδώ θα αποκαλυφθούν τα πάντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ο κ. Παππάς έχει το λόγο.

Πόσο χρόνο θα χρειαστείτε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παζάρια θα κάνουμε; Ξέρετε τον Κανονισμό τόσα χρόνια. Θέλω να μιλήσω περίπου τέσσερα λεπτά, όσο μίλησε ο κ. Λαφαζάνης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ακούστηκε στην Αίθουσα ότι αν επιλεγεί αντίθετη πολιτική απ' αυτήν της ψήφισης του νομοσχεδίου, θα χαθούν οι καταθέσεις. Αυτό είναι ψευδέςτατο. Με ηπιότερη έκφραση, είναι λάθος εκτίμηση.

Κυρίες και κύριοι, δεν θα χαθούν οι καταθέσεις. Με την κυβερνητική πολιτική θα χαθούν οι Έλληνες. Τι να τις κάνω τις καταθέσεις άμα χαθούν οι Έλληνες; Δεν με ενδιαφέρει καν.

Καταλαβαίνει ξεχωριστά ο καθένας εδώ μέσα –και απευθύνομαι σε όσους βρίσκονται και στο πολλών αποχρώσεων κυβερνητικό μπλοκ, στους κυβερνητικούς Βουλευτές– ότι στηρίζοντας αυτές τις κυβερνητικές επιλογές γίνεται μέρος του σχεδίου εξόντωσης των Ελλήνων και της υποδούλωσης τους στη Γερμανία; Σε μια Γερμανία-μακρύ χέρι των πέραν του Ατλαντικού μαζών μας; Δεν το λέω τυχαία. Θυμίζω ότι ήδη έχει λάβει η Γερμανία 575 δισεκατομμύρια από τις ΗΠΑ.

Ειπώθηκε από συνάδελφο ότι το θέμα είναι πολιτικό. Ναι, είναι πολιτικό είναι και ευρωπαϊκό. Πρωτίστως όμως ότι το θέμα της ανακεφαλαιοποίησης και κατ' επέκταση το θέμα της οικονομίας είναι γεωστρατηγικό. Ο χρόνος είναι ελάχιστος και δεν μπορούμε να το αναπτύξουμε σε τόσο λίγα λεπτά.

Θα αναφερθώ σε ένα θέμα που δεν χίχτηκε καθόλου. Μάλιστα, έχουμε κατηγορηθεί ότι δεν έχουμε λάβει θέση ως κίνημα, ως Χρυσή Αυγή.

Στο παρόν νομοσχέδιο για μας υπάρχει και μία Κερκόπορτα. Τι είναι αυτό; Δεν έχει προβλεφθεί τι μέλλει γενέσθαι με τις συνεταιριστικές τράπεζες. Θα μιλήσω για την Αγροτική Τράπεζα.

Πώς θα πραγματοποιηθεί η κεφαλαιοποίηση αυτών των τραπεζών οι οποίες δεν διαθέτουν δείκτες βιωσιμότητας;

Υπάρχει ένα κομμάτι, αυτό το μη εξαγορασμένο, της Αγροτικής Τράπεζας, στο οποίο έχει υποθηκευτεί το μεγαλύτερο μέρος της ελληνικής γης. Μέσω των προϋποθέσεων που τίθενται με το παρόν, υποψιαζόμαστε –να μας επιτρέψετε να υποψιαζόμαστε τις επιλογές σας και την τροϊκανή σας Κυβέρνηση– πως θα ενσωματωθεί αυτό το κομμάτι διά του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και θα εκποιηθεί εν τέλει η ελληνική γη. Δηλαδή, ό,τι δεν κατάφεραν οι γείτονές μας, οι διεκδικητές της γης μας –και αναφερόμαι στους Τούρκους και σε μία εποχή που κλείνουμε τα εκατό χρόνια από τους νικηφόρους Βαλκανικούς πολέμους– εμείς οι ίδιοι τους το προσφέρουμε ανοίγοντας μια Κερκόπορτα, όπως είπα, για την άλωση της ελληνικής γης στις ορέξεις των Τούρκων, τάχα, επενδύτων.

Το έχουμε δει. Μια αρχή έγινε –όλοι το γνωρίζουμε– με τα ελληνικά λιμάνια που ξεπουλιούνται. Δε νομίζω οι Τούρκοι επενδυ-

τές να αφήσουν αυτή την ευκαιρία που τόσο εύκολα εσείς, με αυτό το σχέδιο νόμου, υποψιαζόμαστε ότι τους προσφέρετε μέσω της Αγροτικής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μην ανησυχείτε, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω. Έχω ολιγόμηνη κοινοβουλευτική εμπειρία, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Δεν το κανονίζω εγώ το κουδούνι. Είναι ρυθμισμένο να χτυπάει μόλις τελειώσει ο χρόνος. Μη διαμαρτύρεστε. Το σταμάτησα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Δεν διαμαρτύρομαι. Παρατηρώ ασθμαίνοντας τους Βουλευτές να προσπαθούν να εξαντλήσουν το χρόνο, τα ψηφιακά ρολόγια τύπου καλαθοσφαίρισης να πιάνουν κόκκινο, τα κουδουνάκια να βαράνε. Αυτά περιμένει ο λαός από εμάς; Πόση ώρα θα μείνουμε στο γυαλί; Όχι την ουσία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Μου ζητήσατε τέσσερα λεπτά και σας τα έδωσα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Η ουσία είναι ότι εσείς –απευθύνομαι στους εκατόν εβδομήντα οκτώ κυβερνητικούς- δεν θέλετε να σώσετε τη χώρα από πατριωτικό καθήκον. Θέλετε να σώσετε τις τράπεζες και τα αφεντικά τους. Να ξέρετε ότι εμείς στη Χρυσή Αυγή πιστεύουμε ότι το σημερινό σχέδιο νόμου -στο οποίο έχουμε τόσο λίγο χρόνο να αναφερθούμε- είναι το επιστέγασμα των μνημονίων 1 και 2, είναι το επιστέγασμα των εφαρμοστικών νόμων. Είναι ακόμα και ο λόγος για τον οποίον ο ελληνικός λαός θα υποστεί τα Σεπτεμβριανά μέτρα που θα φέρετε.

Να γνωρίζετε, κυρίες και κύριοι, ότι στην αρχαιότητα υπήρχε μια θεότητα σκοτεινή και εκδικητική. Ελέγγο Νέμεσις. Η θεότητα αυτή δεν είναι μύθος. Υπάρχει. Γιατί υπάρχει στη σκέψη και στη βούληση εκατομμυρίων Ελλήνων που θα εκφραστούν στις επερχόμενες εκλογές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Θα κλείσουμε με τον κ. Υπουργό ο οποίος έχει ζητήσει για ένα λεπτό το λόγο.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Θα τοποθετηθώ μόνο σε αυτούς που μίλησαν επί του θέματος. Έχουν μάθει εδώ στην Αίθουσα κάποιοι να μιλάνε και εκτός θέματος.

Ως προς την Αγροτική Τράπεζα, κύριε Λαφαζάνη, το δилημμα που θέσατε είναι θεωρητικό. Το δилημμα που θέσατε είναι να συνεχίσει να λειτουργεί όπως έχει η Αγροτική ή να γίνει ανακεφαλαιοποίηση. Και η Κυβέρνηση επέλεξε ανακεφαλαιοποίηση. Το πραγματικό δилημμα είναι: ανάκληση άδειας λειτουργίας ή επανακεφαλαιοποίηση;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Επανακεφαλαιοποίηση ποιανού;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Εμείς επιλέξαμε, με τη μέθοδο που επελέγη, την προφανέστερη λύση. Αυτό είναι το δилημμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ανακεφαλαιοποίηση της Αγροτι-

κής δεν έγινε, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Είπατε για 7 δισεκατομμύρια που μπήκαν από το κεφάλαιο της ανακεφαλαιοποίησης.

Και σας λέω ότι θέσατε ένα θεωρητικό δилημμα. Το δилημμα να μείνει ως έχει η Αγροτική ή να γίνει η διαδικασία που ακολουθήθηκε, λόγω των προβλημάτων βιωσιμότητας, είναι θεωρητικό. Δεν υπήρχε περίπτωση να συνεχίσει η Αγροτική ως έχει. Άρα, να απαντάμε επί πραγματικών δилημμάτων.

Δεύτερον, χαίρομαι πάρα πολύ που υπερασπίζεστε διατάξεις νόμου της Νέας Δημοκρατίας, που τότε δεν είχατε ψηφίσει. Είμαστε στην ίδια πλευρά και θα αγωνιστούμε για το ίδιο.

Η τρίτη παρατήρηση απευθύνεται στην κ. Κωνσταντοπούλου. Πράγματι, έχουμε δώσει δείγματα γραφής για το ποιο είμαστε και εμείς και εσείς. Άλλοι έχουν επιλέξει να είναι με τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας και άλλοι ονειρεύονται Αργεντινή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρυθμίσεις θεμάτων κεφαλαιακής ενίσχυσης των πιστωτικών ιδρυμάτων», της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρυθμίσεις θεμάτων εφαρμογής των ν. 3864/2010, 4021/2011, 4046/2012, 4051/2012 και 4071/2012», της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρυθμίσεις θεμάτων δημοσίευσης οικονομικών εκθέσεων πιστωτικών ιδρυμάτων και θυγατρικών τους, οι οποίες δραστηριοποιούνται στο χρηματοοικονομικό τομέα, και άλλες διατάξεις του Υπουργείου Οικονομικών».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρυθμίσεις θεμάτων κεφαλαιακής ενίσχυσης των πιστωτικών ιδρυμάτων», της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρυθμίσεις θεμάτων εφαρμογής των ν. 3864/2010, 4021/2011, 4046/2012, 4051/2012 και 4071/2012», της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρυθμίσεις θεμάτων δημοσίευσης οικονομικών εκθέσεων πιστωτικών ιδρυμάτων και θυγατρικών τους, οι οποίες δραστηριοποιούνται στο χρηματοοικονομικό τομέα, και άλλες διατάξεις του Υπουργείου Οικονομικών», έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.06' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 12 Σεπτεμβρίου 2012 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ